

עיר וקדיש מז שמיא נחית

זיא תשבת מפי זרעו

ספר תורת הזוהר

והוא ספר הזוהר שחבר התנא האלוקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
בלשון הקודש למען ירוץ הקורא בו
מנוקד ומחולק ללמוד יומי

חלק כ

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

עֲזָרִי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר תּוֹרַת הַזֹּהַר

חֶלֶק ב

וְהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלּוֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמִחוּלָק לְלִמּוּד יוֹמִי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' פְּקוּדֵי דף רלו עד זוהר פ' פְּקוּדֵי דף רסג

וּמִצּוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תִּפִּילַת הַדֶּרֶךְ 3. תִּפְלַת הוֹדִיָּה
לְבוֹרֵא עוֹלָם, 4. תִּפְלָה לִפְנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג,
6. תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֶל – לְקִירוּב הַגָּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכָךְ נִסִּים יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילּוּלַת הַרְשָׁב"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תִּשְׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות
ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד
תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים
צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי
תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכ"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"

**מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם**

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

**גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: 0527-651911**

הכל, וְזֶהוּ שְׁמוֹזְמָן תָּמִיד כְּנֶגֶד (להרג נ"א להדיק) בְּנִי
הָאָדָם. וּמִשּׁוּם כֵּן, מִי שְׂרֹאָה בַּחֲלוּמוֹ גָּמֵל,
הָרָאוּ לוֹ מוֹת שְׁנִגְזָר עָלָיו וְנִצַּל מִמֶּנּוּ.

בא וְרָאָה, צֵד הַטְּמָאָה הַזֶּה נִקְרָא כֵּן – שְׁגָרָם
מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְזֶה הִיָּה שְׁהִסְטָה אֶת אָדָם
וְאֶת אִשְׁתּוֹ, וְאוֹתוֹ שָׂרָכַב עָלָיו הוּא סִמְא"ל, וְהוּא
בָּא לְהַטְעוֹת אֶת הָעוֹלָם וְגָרָם מוֹת לְכָל, וּמִשּׁוּם
כֵּן בָּא וְשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל. אָדָם הוּא שְׁהִמְשִׁיךְ אוֹתוֹ
אֵלָיו, וְכִיּוֹן שְׁהִמְשִׁיךְ אוֹתוֹ אֵלָיו, אִזּוֹ הוּא נִמְשָׁךְ
אַחֲרֵיהֶם עַד שְׁהִסְטָה אוֹתָם. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר
שְׁלֹמֹה, (משלי ה) וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ. שְׁכָל
מִי שֶׁמִּתְקָרֵב לְבֵיתָהּ, אִזּוֹ הִיא יוֹצֵאת וְנִקְשֶׁרֶת
וְנִמְשָׁכֶת אַחֲרָיו.

ויעל זֶה רִבְקָה, כְּשֶׁרָאָתָה שֶׁהִיָּה לוֹ לְדָבֵק בְּצֵד
הַדִּין הַקָּשֶׁה, כִּיּוֹן שֶׁרָאָתָה אֶת יִצְחָק בְּסוּד
הַדִּין הַקָּשֶׁה וְרָאָתָה שֶׁמֵּאוֹתוֹ צֵד יוֹצֵא דִין אַחֵר
תִּקְיֶיף מִזֶּה־מֵת הַזֶּה־ב, כְּשֶׁרָאָתָה אֶת זֶה, מִיד –
וְתִפֹּל מֵעַל הַגָּמֵל, כְּדִי לְהִתְרַפּוֹת מִן הַדִּין מֵאוֹתָהּ
זֶה־מָה. כְּתוּב (ישעיה סו) קוֹל ה' מְשַׁלֵּם גָּמוֹל לְאִיבָיו,
מֵאוֹתָהּ זֶה־מָה.

בא וְרָאָה, כְּשֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה וְגָרְמוּ
אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא, מָה הַטַּעַם עֵגֵל וְלֹא

צד אחר? ואם תאמרו שהם בחרו עגל – לא כן! אלא הם אמרו, (שמות לב) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, ורצונו של אהרן היה לעכב אותם.

אלף ודאי המעשה נעשה כראוי, שהרי מצד הזהב יוצאת פסלת כשנברר הזהב, ומשם מתפשטים כל אותם צדדי השמאל, שהם התוכו של אותה פסלת של הזהב, ונפרדים לכמה צדדים. וכל אותם שיש להם מראה אדם, גון של זהב עומד בהרים, כשהשמש בתקפו, משום שתקף השמש מראה זהב, ומוליד אותו בארץ. ואותו שממנה באותו התקף של השמש, המראה שלו כעגל, ונקרא (תהלים צא) קטב ישוד צהרים, וזה יוצא מתוך עגל התוף האדם של הזהב, וכל אלה באים מאותו הצד האדם, רוח הטמאה, שכל אותם שנפרדים מרוח הטמאה מתפשטים בעולם.

ורוח הטמאה הזו היא הנחש הרע, ויש מי שרוכב עליו, והם זכר ונקבה, ונקראים אלה, שהם מזדמנים בעולם בכל אותם הצדדים שלהם, ורוח הקדש נקראת זאת, שהיא סוד הברית, הרשם הקדוש שנמצא תמיד עם האדם.

וְכֵן (ישעיה כה) זֶה ה', (שמות טו) זֶה אֱלִי. אֲבָל אֱלֹהִים
נִקְרָאִים אֱלֹהִים, וְעַל זֶה כָּתוּב אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל.
וּמִשּׁוּם כֵּן כָּתוּב (ישעיה מט) גַּם אֱלֹהִים תִּשְׁכַּחְנָה,
וְאַנְכִי – סוּד שֶׁל זֹאת – לֹא אֶשְׁכַּחְךָ. וְכָתוּב (איכה
א) עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֶיָה. שְׁאוּתוֹ חֲטָא גָרַם לָהֶם
לְבַכּוֹת כַּמָּה בְּכִיּוֹת.

דְּבַר אַחֵר עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֶיָה, מָה הַטַּעַם?
מִשּׁוּם שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לַמָּקוֹם הַזֶּה לְשַׁלֵּט
עַל יִשְׂרָאֵל וּלְהַחֲרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּמִשּׁוּם
שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם רְשׁוּת לְשַׁלֵּט, כָּתוּב עַל אֱלֹהִים אֲנִי
בּוֹכֶיָה. סוּד הַדְּבָר עַל אֱלֹהִים – זֶהוּ צַד הַטְּמָאָה
שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם רְשׁוּת לְשַׁלֵּט. אֲנִי בּוֹכֶיָה – זֶה רּוּחַ
הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּקְרָאת אֲנִי.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרֵי כָּתוּב (דברים כח) אֱלֹהִים דְּבָרֵי הַבְּרִית
– כֵּן הוּא וְדָאִי. שֶׁכָּל אוֹתָם שְׁלֹא מִתְקִימִים
אֵלָא מִתּוֹךְ אֱלֹהִים, שְׁשֵׁם כָּל הַקְּלָלוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ
שֶׁהוּא אָרוּר, שֶׁכָּתוּב (בראשית ג) אָרוּר אַתָּה מְכַל
הַבְּהֵמָה. וּמִשּׁוּם כֵּן הַקִּדִּים וְאָמַר אֱלֹהִים, שְׁעוּמַד
לְמִי שֶׁעָבַר דְּבָרֵי הַבְּרִית. (ויקרא כז) אֱלֹהִים הַמְצוֹת
אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה, מִשּׁוּם שֶׁמְצוֹת הַתּוֹרָה
לְטַהֵר אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסָּטֶה מִהַדְרֵךְ הַזֶּה, וַיִּשְׁמַר
מִשֵּׁם וַיִּפְרֹד מֵהֶם.

ואם תאמר, (בראשית ו) אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ – כֹּף
 הוּא וְדָאִי. שְׁהָרִי יֵצֵא חָם, שֶׁהוּא אָבִי
 כְּנַעַן, וְכְתוּב (שם ט) אָרֹר כְּנַעַן, וְהוּא סוּד זֶה שֶׁל
 אֵלֶּה. וְעַל זֶה כָּל אֵלֶּה הַתּוֹךְ פְּסֻלַּת הַזֶּהָב, וְאַהֲרֹן
 הַקָּרִיב זֶהָב, שֶׁהוּא הֵצֵד (הַאֲחֵר) שְׁלוֹ, שֶׁהוּא כָּלוּל
 בְּתִקְוָה הָאֵשׁ, וְהַכֹּל אֶחָד, וְצִד זֶה זֶהָב וְאֵשׁ.

וְרוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁתָּמִיד נִמְצָאת בַּמִּדְבָּר, מִצָּאָה
 מְקוֹם בְּאוֹתוֹ זְמַן לְהַתְחַזֵּק בּוֹ. וְמֵה שֶׁהָיוּ
 יִשְׂרָאֵל טְהוֹרִים מֵאוֹתָהּ זֶהָמָה רִאשׁוֹנָה שֶׁהָטִיל
 בָּעוֹלָם וְגֵרָם מוֹת לְכָל – כְּשֶׁעָמְדוּ עַל הָר סִינִי
 גֵרָם לָהֶם כְּמוֹ מְקוֹדֵם לְטִמָּא אוֹתָם וּלְהַתְגַּבֵּר
 עֲלֵיהֶם, וְגֵרָם מוֹת לָהֶם וּלְכָל הָעוֹלָם
 וּלְדוֹרוֹתֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים פב) אֲנִי
 אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אֲתָם וְגו'. אֲכֵן כְּאֵדָם תְּמוֹתוֹן וְגו'.
 וּמִשּׁוֹם כֹּף אֶהְרֵן חֲזָר אַחֵר כֹּף לְהִטָּהֵר בְּסוּד
 הָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָם שְׁבַעַה יָמִים קְדוּשִׁים,
 וְאַחֵר כֹּף לְהִטָּהֵר בְּעֶגְלָה.

ובא רֵאָה, בְּכָל רָצָה אֶהְרֵן לְהִטָּהֵר, שְׁאֵלוֹ הוּא
 לֹא הָיָה, לֹא הָיָה יוֹצֵא עֶגְלָה. מָה הִטָּעִים?
 מִשּׁוֹם שֶׁאֶהְרֵן הוּא יָמִין, וְהוּא חֲזֵק הַשְּׁמֶשׁ,
 וְהַזֶּהָב מִהַשְּׁמֶשׁ. רוּחַ טְמָאָה יֵרְדָה וְנִכְלָלָה שָׁם,
 וְיִשְׂרָאֵל נְטִמָּאוּ, וְהוּא נְטִמָּא, עַד שֶׁנִּטְהָרוּ.

מה הטעם נטמא? משום שיצא עגל, שהוא מצד השמאל, שהוא שור, ומימינו עגל. והוא שמאל כמו שנאמר, שכתוב ופני שור מהשמאל לארבעתן. ואהרן שהוא ימין, נכלל בו שמאל ויצא על ידו. ועל כן נתן לו עגל, כמו שהוא גרם. ומשום כך, כשרוח הטמאה הזו מתגברת ושולטת במקדם על העולם, שהרי בזמן שחטאו ישראל, המשיכו עליהם אותו יצר הרע במקדם. כשנטהרו ישראל ורצו להטהר, הצטרכו להקריב שעיר, משום ששעיר הוא חלקו של אותו יצר הרע, אותו רוח טמאה שאמרנו.

כתוב (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב. מה זה תבנית שור? זה עגל. שור מצד השמאל, אהרן ימין, ונכלל בו שמאל והתגבר בו ויצא על ידו. בא וראה, וימירו את כבודם – זו שכינה שהלכה לפניהם, והחליפו אותה במקום טמא, אל אחר. ומשום כך לא עברה הזהמה הזו מהעולם עד אותו זמן שיעבירוה הקדוש ברוך הוא מהעולם, כמו שנאמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ, והרי בארנו.

כְּתוּב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכֶה, וְכָתוּב
וְאַשְׁלָכֶהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה. מִשְׁמַע
שְׁלֹא עָשָׂה אוֹתוֹ. אִם כֵּן, מָה זֶה וַיַּעֲשֶׂהוּ? אֵלֹא
וְדַאי כִּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שְׁאֵלְמָלָא אַהֲרֹן לֹא הִתְגַּבְּרָה
רוּחַ הַטְּמָאָה לְהַכְלִיל בְּזֵהָב, אֲבָל כָּל תְּקוּנָה
שְׁצָרִיךְ, יֵשׁ לִבְנוֹת אוֹתוֹ (לְהַתְרוּת).

בֵּא וְרָאָה, יֵשׁ מִי שֶׁעוֹשֶׂה כְּשָׁפִים וּמַצְלִיחַ
בִּידוֹ. וַיֵּשׁ מִי שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גִּוֹן
מִמֶּשׁ וְלֹא מַצְלִיחַ בִּידוֹ, שֶׁהָרִי לִמְעָשִׂים הִלְלוּ
צָרִיךְ אָדָם מְכָשֵׁר.

בֵּא וְרָאָה מִבְּלָעַם, שֶׁהוּא הִיָּה מְכָשֵׁר לְאוֹתָם
הַכְּשָׁפִים שֶׁלוֹ לְהַצְלִיחָה בִּידוֹ, מִשּׁוֹם
שֶׁכָּתוּב (במדבר כד) וַיֵּאָם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינִן. שְׁתֵּם
הָעֵינִן וּסְתוּם הָעֵינִן הַכֹּל אֶחָד. שְׁעִין אַחַת סְתוּמָה
תָּמִיד, וּמִרְאָה עֵינָיו לֹא הִיָּה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. מוֹם
הִיָּה לוֹ בְּעֵינָיו. כְּתוּב (ויקרא טז) וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵתִי,
מִזְמָן בְּכָל, הַמִּרְאָה שֶׁל עֵינָיו שְׁלֹא כְּשׁוּרָה. אֲבָל
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, מִי שֶׁיִּשְׁתַּמֵּשׁ עִמָּה מָה כְּתוּב? (שם כא)
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶחַ.

וְכֵאֵן הַכֹּל הִתְקַן לְרוּחַ הַטְּמָאָה לְתַתּ לָהּ מְקוֹם
לְשִׁלּוֹט. מִצָּא מִדְּבָר שֶׁהוּא חָרִב מִהַכֹּל,

כְּפָתוּב (דברים ח) נָחַשׁ שָׂרָף וְעָקֹרֵב וְגו', שְׁמֶשׁ
הוא הַשְׁלֵטוֹן שֶׁלוֹ. מִצָּא זֶה מִסְפִּיק כְּרָאוּי. מִצָּא
אֶהְרֵן כְּדִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָמִין וּלְהַכְלִיל בּוֹ. אֲזִי הַשְׁלִים
אֶת מְקוֹמוֹ כְּרָאוּי, וַיֵּצֵא וַיְנַשֵּׁלם הַמַּעֲשֶׂה.

וּבְזִמְנֵין לָנוּ שְׁרוּחַ טְמָאָה הִיָּתָה? שְׁכָתוּב (שמות לב)
אֲנִי חָטָא הָעָם הַזֶּה חָטָאָה גְדֹלָה. זֶה רוּחַ
הַטְּמָאָה, נָחַשׁ הַקְּדֻמוֹנִי, כָּפִי שְׁאַמְרֵנוּ בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת. וּבְזִמְנֵין שְׂרָצָה אֶהְרֵן לְהַטְהֵר, הַקָּרִיב
עֵגֶל מֵאוֹתוֹ הֵצֵד לַעֲשׂוֹת בּוֹ דִּין. בְּרָאשׁוֹנָה עָשָׂה
אוֹתוֹ לְשֵׁלֵט, וְעַכְשָׁיו שֶׁעָשָׂה בּוֹ דִּין לְהַכְנִיעוֹ,
שֶׁהָיָה כְּשֹׁנֵעַשָׂה דִּין בְּצֵד הַזֶּה, נִכְנָעִים כָּל אוֹתָם
שֶׁשׁוּלֵטִים מֵצִדוֹ.

סדר הלימוד ליום א אדר [יום 149 בשנה]

בֹּא וּרְאֵה, בְּמִצְרַיִם, בְּאוֹתוֹ הֵצֵד שְׁלָהֶם כְּתוּב (שם)
(י) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צָלִי אֵשׁ, כְּדִי
שִׁיעֲלָה רִיחוֹ נוֹדֵף. רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו, לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ
וּלְהַכְנִיעוֹ, וְאֲזִי כָּל אֵלֹי שִׁבְאִים מֵצִדוֹ לֹא
שׁוּלֵטִים. כִּמוֹ כֵּן (במדבר יט) פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה
וְגו', כְּדִי לְהַכְנִיעַ כָּל אוֹתָם הַצְּדָדִים הַטְּמָאִים
שֶׁלֹא יִשְׁלֹטוּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, וְהָרִי הַפָּרָה הִיא קְדוּשָׁה, הִיא טְהוֹרָה, וְלָמָּה? אָמַר לוֹ, כֹּךְ הוּא, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, כָּלֵל שֶׁל אַרְבַּע מַלְכוּתוֹת הֵיטָה פָּרָה, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (הושע ד) כִּי כִפָּרָה סִרְרָה סִרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדָמָה – זֶה מַלְכוּת בָּבֶל, שְׁכָתוּב (דניאל ב) אֶתָּה הוּא רֹאשׁ הַזֵּהָב. תְּמִימָה – זֶה מַלְכוּת מִדִּי. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם – זֶה מַלְכוּת יוֹן (שְׁהֵם קְרוּבִים לְדַרְכֵי הָאֱמוּנָה). אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל – זֶה מַלְכוּת אֲדוֹם, שֶׁלֹּא עָלָה עָלֶיהָ עַל. וְהַסּוּד שֶׁל הַדָּבָר הַזֶּה, אֵף עַל גִּב שְׁכָמָה דְּבָרִים נִתְּנוּ לְדָרֶשׁ בְּכַתוּבִים – כָּלֵם אֶחָד. הָרִי נֶאֱמַר, שְׁכָתוּב (איוב יד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד. מִי יִתֵּן טְהוֹר מִטָּמֵא – סוּד זֶה כֹּךְ הוּא, שֶׁזֶהוּ טְהוֹר שִׁיּוּצָא מִטָּמֵא. שֶׁהָרִי בִּהְתַּחֲלָה טָמֵא, וְעָכְשׁוֹ שֶׁנַּעֲשֶׂה בּוֹ דִּין וְנִתֵּן לְשִׁרְפָת אֵשׁ בְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְנַעֲשֶׂה עֹפֶר, עָכְשׁוֹ הוּא טְהוֹר מִטָּמֵא, טְהוֹר שִׁיּוּצָא מִטָּמֵא.

וּמִשּׁוּם כֹּךְ, כָּל אֵלּוֹ שֶׁמִּתְעַסְקִים בָּהּ, כָּלֵם נִטְמָאִים, שֶׁהָרִי כֹךְ הוּא וְדָאִי. וְכִיוֹן שֶׁנַּעֲשִׂית אֶפֶר, אִזְ עַד שִׁיתְכַּנֵּס וְיִסְתַּלַּק מִשָּׁם, מִטָּמֵא אֶת כָּלֵם, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר וְכַבֵּס הָאֶסָף וְגו' וְטָמֵא. אֶפֶר, מָה הַטַּעַם? כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (מלאכי ג) וְעִסּוּתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת

רְגִלֵיכֶם. וְכִיּוֹן שְׁנַתֵּן עַל אוֹתוֹ אֶפְרַיִם מִים, אֲזִי הוּא
טָהוֹר מְטֵמָא.

וְסוּד הַדְּבָר – שְׁכָתוֹב (במדבר ח) מִי חֲטָאת, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר (בראשית ד) לִפְתָּח חֲטָאת רִבְּךָ.
וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא פֶתַח חֲטָאת רִבְּךָ וְדַאי, בִּהְתַּחֲלָה
כְּתוּב, וְהוֹצִיא אוֹתָהּ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. וּמִשּׁוּם
כֶּךָ נִתְּנָה לִסְגֹן וְלֹא לִכְהֵן גָּדוֹל. וְזֶהוּ טָהוֹר
מְטֵמָא. בִּהְתַּחֲלָה טֵמָא, וְעַכְשָׁו טָהוֹר. וְכָל צַד
רוּחַ הַטְּמָאָה, כִּיּוֹן שֶׁרוּאָה אֶת זֶה בּוֹרַח, וְלֹא
יוֹשֵׁב בְּאוֹתוֹ מְקוֹם.

מִי חֲטָאת וְדַאי, מִי נָדָה, הַכֹּל טֵמָא. וְעַל כֵּן
שׁוֹלֵטֵת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְרוּחַ הַטְּמָאָה נִכְנָעֶת,
שֶׁלֹּא שׁוֹלֵטֵת כָּלָל. וְזֶהוּ דִין שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה –
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא רוּחַ טְמָאָה, שְׁכָתוֹב
(דברים כג) וְהָיָה מִחֲנִיף קְדוֹשׁ. בָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵף עַל גִּב שֶׁכָּל הַדְּבָרִים כְּפִי
שְׁאִמְרָנוּ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ
שְׁלֵטוֹן. וְרוּחַ הַטְּמָאָה צָרִיךְ לְהִכְנִיעָה בְּכָל
הַצְּדִידִים. בָּא וְאָמַר לָךְ סוּד אַחֵד, וְשֶׁלֹּא נָתַן
לְגִלּוֹת פָּרֵט לְאוֹתָם קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים.

בָּא וְרָאָה, לְמַקּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא רוּחַ טְמָאָה, נָתַן
לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵטוֹן לְשֵׁלֵט בְּעוֹלָם

בְּכֶמָה צָדָדִים, וַיָּכֹול לְהַזִּיק, וַאֲיֵן לוֹ (לְנוֹ) רִשּׁוֹת
לְנֶהֱגַ בּוֹ קָלוֹן, שְׁצָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ שְׁלֹא
יִקְטָרַג עָלֵינוּ בְּתוֹךְ הַקִּדְּשָׁה שְׁלָנוּ. וְעַל כֵּן סוּד
אֶחָד יֵשׁ לָנוּ שְׁצָרִיכִים לָתֵת לוֹ מָקוֹם קָטָן בְּתוֹךְ
הַקִּדְּשָׁה שְׁלָנוּ, (שְׁלֹא יִמָּצֵא מִקְטָרַג בְּתוֹךְ הַקִּדְּשָׁה שְׁלָנוּ) שְׁהָרִי
מִתּוֹךְ הַקִּדְּשָׁה יוֹצֵאת שְׁלִיטָתוֹ.

שְׁצָרִיכִים תּוֹךְ סוּד הַתְּפָלִין לְהַצְנִיעַ (סוּד שְׁעַר
שְׁבִתָּפִלִין) שְׁעָרָה אַחַת שֶׁל עֵגֶל שֶׁתִּצָּא
הַחוּצָה וְתִרְאֶה, שְׁהָרִי חוּט שְׁעַר זֶה אֵינוֹ מְטֵמֵא,
פָּרֵט לֹאֻם מִתְחַבֵּרֶת שְׁעָרָה זֹו וְנִעֲשִׂית כְּשְׁעוּרָה,
אֲבָל פָּחוֹת מִזֶּה לֹא מְטֵמֵא. וְאֵת אוֹתָהּ שְׁעָרָה
צָרִיף לְהַכְנִיס אוֹתָהּ בְּתוֹךְ הַקִּדְּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה
שְׁלָנוּ וְלָתֵת לָהּ מָקוֹם, כְּדִי שְׁלֹא תִקְטָרַג עָלֵינוּ
בְּקִדְּשוֹת שְׁלָנוּ.

וַיֵּצֵא מֵאוֹתָהּ שְׁעָרָה הַחוּצָה שֶׁתִּרְאֶה.
שְׁכְּשֻׁרוּאָה אֵת אוֹתוֹ אָדָם בְּקִדְּשָׁה
עֲלִיוֹנָה וְחָלְקוּ מִשְׁתַּתָּף לְשֵׁם, אֲזִי לֹא יִקְטָרַג לוֹ,
וְלֹא יוּכַל לְהַזִּיק לוֹ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, שְׁהָרִי נָתַן
לוֹ מָקוֹם. וְאִם לֹא נֹוֹתָנִים לוֹ אוֹתוֹ חֶלֶק (מָקוֹם)
בְּקִדְּשָׁה הַזֹּו, יָכֹול לְהַזִּיק לוֹ לְמַטָּה, וְעוֹלָה
לְקִטְרָג עָלָיו לְמַעְלָה, וְאוֹמֵר: פְּלוֹנִי שְׁעַכְשׁוֹ
מִקְדָּשׁ, כֶּךָ וְכֶךָ עָשָׂה בְּיוֹם פְּלוֹנִי וְכֶךָ הֵם חֲטָאוּ.

עַד שִׁיגִיעַ דִּין עַל אוֹתוֹ אָדָם וַיַּעֲנֶשׂ עַל יָדוֹ. (וכן
שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח).

וּבְשִׁהִיו יִשְׂרָאֵל עוֹשִׁים, שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים סוּד זֶה,
כְּשִׁמְתַּחֲלִים לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ
עֲלִיּוֹנָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, הָיוּ מְסַתְּכָלִים מִיָּד לְתַת
אֶת חֶלְקוֹ לְאוֹתוֹ מָקוֹם וּלְתַת לוֹ חֶלֶק בִּינֵיהֶם,
כְּדִי שֶׁלֹּא יִמָּצֵא מְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם וְלֹא יָבוֹאוּ
לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁכַּמָּה קְבוּצוֹת וְכַמָּה
מַחֲנוֹת הֵם שֶׁמְזַדְּמָנִים לְטַל דְּבַר מִמֶּנּוּ כְּשֶׁבֶא
לְקַטְרֵג. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהַשְׁמֵר שֶׁלֹּא
יִזְכְּרוּ חֲטָאֵיו לְמַעַלָּה, וְלֹא יִשְׁגִּיחוּ בּוֹ לְרַע.

בֵּין כֶּף זֶלְגוֹ עֵינָיו שֶׁל רַבִּי אַבָּא. אָמַר לוֹ: אַבָּא
אַבָּא, לֵךְ וְהִתֵּר קִשְׁרֵי צַעֲרֶךָ וְתִקְפִּיד
בְּהַשְׁגָּתְךָ, שֶׁהָרִי סוּדוֹת הַתּוֹרָה נִתְּנוּ לְצַדִּיקִים,
שֶׁכְּתוּב (תהלים כה) סוּד ה' לִירְאָיו.

בֹּא וּרְאֵה, בְּיוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָעוֹלָם נִדּוֹן,
וּבֵית הַדִּין הַקָּדוֹשׁ (הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא) יוֹשֵׁב וְדִן
אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר עוֹמֵד מֵצַד זֶה,
וְכָל אוֹתָם שֶׁנִּדְּוֵנוּ לְמוֹת הוּא מַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם,
וְנִרְשָׁמִים לְפָנָיו. וּבִשְׁעָה שִׁישְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים
רַחֲמִים בְּאוֹתוֹ קוֹל שׁוֹפֵר, אֲזִי מִתְעַרְבֵּב לוֹ הַכֹּל,

שְׁלֹא יוֹדַע וְלֹא מַשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם שְׁנֵדוֹנוֹ, עַד שְׁאַחַר
כִּךְ כָּל אֱלוֹ שְׁלֹא חָזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְנִגְזַר עֲלֵיהֶם
מָוֶת, וְדַאי יוֹצְאִים עִם פְּתָקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וְנִמְסְרִים לוֹ. כִּיּוֹן שְׁנִמְסְרוּ לוֹ, לֹא חוֹזְרִים
הַפְּתָקִים, עַד שְׁנַעֲשֶׂה הַדִּין.

וְכָל יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ, כָּל שָׁכֵן אָדָם
לְבָדּוֹ. (וְכָל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן) שְׁהָרִי בְּסוּד עֲלִיוֹן
שְׁלִמְעֵלָה צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר וּלְתַת לוֹ בְּכָל חֹדֶשׁ
וְחֹדֶשׁ, כְּשֶׁהַלְבָּנָה רוֹצָה לְהִתְחַדֵּשׁ, שְׁעִיר אֶחָד,
כְּדִי שְׁלֹא יִקְטֹרג עַל הַהִתְחַדְּשׁוֹת (הַשְּׁמִחָה) וַיִּטַּל אֶת
חֻלְקוֹ כְּרָאוּי, וְהַלְבָּנָה הַקְּדוּשָׁה תִּינַק בְּקִדְשָׁהּ
לְהִתְחַדֵּשׁ כְּרָאוּי.

וְכִשְׁמֵת חֲדָשֶׁת בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ, מִשּׁוּם כִּךְ
נִקְרָאת נֶעַר, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.
וְהָאֲחֵר הַזֶּה, שֶׁהוּא תָּמִיד בְּטִמְאָה וְלֹא יוֹצֵא
מִמֶּנָּה, נִקְרָא מֶלֶךְ זָקֵן וְכִסִּיל. וּמִשּׁוּם כִּךְ, יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם עִם אֶחָד בִּיחּוּד קְדוּשׁ, הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נֹתֵן לָהֶם עֲצָה לְהִנָּצֵל מִן הַכֹּל.
אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה
ס) וְעִמָּךְ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נִצָּר
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהִתְפָּאֵר.

השלמה מההשמטות (סימן ה, עי' עליו לעיל דף ר"ה ע"ב)

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה וְגו'. כְּתוּב (יחזקאל א)
וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ, זֶהוּ הָרָקִיעַ שְׁעוֹמֵד עַל
אַרְבַּע חַיּוֹת, שְׁכָשְׁמַתְעֵלוֹת בְּתוֹךְ אֲוִיר אֶחָד
שְׂמִמָּה בָּהֶן, אֵינָן זוֹקְפוֹת רֹאשׁ לְהִסְתַּכֵּל לְמַעְלָה.
מִשּׁוּם שְׁאוּתָהּ רוּחַ חַיָּה מְכָה בְּכֻלָּן, וּבְאוּתָהּ
רוּחַ כָּלָן מְתַעֲלוֹת, שְׁכָתוּב וּבְהִנָּשֵׂא
הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעִמָּתָם.
וְכָתוּב כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים.

לָמָּה מְתַעֲלוֹת? אֵלֹא כְּשְׂמִמָּה אוֹתוֹ אֲוִיר עֲלִיהֶן,
הוּא מַעְלָה אֶת אוֹתָן אַרְבַּע שְׂתַחַת הַחַיָּה
הַזֹּה, וְהֵן מַעְלוֹת אוֹתָהּ לְמַעְלָה, עַד שְׂמִבִּיאוֹת
אוֹתָהּ לְזֹהַר הָעֲלִיּוֹן, וְהֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב, (תהלים מה)
בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ. מִשּׁוּם
שְׁאַרְבַּע הִלָּלוּ נִקְרְאוֹת כָּךְ, וְלֹא זֶזוּ מִהַחַיָּה הַזֹּה,
שֶׁהִיא כֶּסֶּא, לְעוֹלָמִים. וּמַעְלוֹת אוֹתָהּ מִמַּטָּה
לְמַעְלָה לְהִתְקִין כֶּסֶּא כָּלְפִי מַעְלָה. וְסוּד זֶה –
(בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וְתָרֶם מֵעַל הָאָרֶץ.
וְכָשְׁמַתְעֵלָה לְמַעְלָה וְאַלְהָ מַעְלוֹת אוֹתָהּ, אִזּוֹ
כְּתוּב, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מוּבָאוֹת לָךְ,
וְכָתוּב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה. אֶל מֹשֶׁה,

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר דְּמוּת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו מְלַמֵּעָה, וְהֵינּוּ סוּד שֶׁל אָדָם. וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁנִּקְרָא אָדָם? שְׁכָתוּב (שם ו) לֹא יָדוּן רוּחִי בְּאָדָם לְעֵלָם בְּשָׁגִם הוּא בָשָׂר, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ עַל הַכֶּסֶּא הַזֶּה דְּמוּת שֶׁל אָדָם עוֹמֶדֶת עָלָיו, וְהֵינּוּ מִשָּׁה. וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן – אֵלּוּ אַרְבַּע הַחִיּוֹת כְּשֶׁעוֹלוֹת, כְּפִי שֶׁאֲמַרְנוּ.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן – אֵלּוּ כָּל אַבְרֵי הַגּוֹף, שְׁכָלָם בְּתִשְׁוּקָה קְדוֹשָׁה, (אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ)

כָּלָם אוֹחֲזִים בּוֹ לְהַדְבִּיק זָכֹר וּנְקֵבָה כְּאַחֵד. וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, לְהַכְנִיס כֻּלָּה לַחֲפָה. בְּרֵאשׁוֹנָה הֵם צְרִיכִים לְהַעֲלוֹתָהּ וּלְהַבִּיֵּאתָהּ אֵלָיו, וְאַחֵר כֵּךְ הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ תָּמִיד, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן – סוּד כָּל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים, קְשָׁרֵי הַיְּחוד, וּמִיַּחָדִים יַחּוּד שֶׁל סוּדוֹת

הָאֲמוּנָה בְּכָל יוֹם, (אֵלּוּ אַרְבַּע הַחִיּוֹת) הֵם מַעֲלִים אוֹתָהּ לְכֶסֶּא הַזֶּה, עַד שֶׁמְבִיאים אוֹתָהּ לְמִשָּׁה. וְכִיוֵּן שֶׁמְדַבְּרִיקִים אוֹתָהּ לְמִשָּׁה, אַז הֵם הָיוּ שֶׁמְרוֹיָחִים בְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים עַל סוּד זֶה, בְּקֶשֶׁר שֶׁל הַיְּחוד שֶׁל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים. וְסוּד זֶה, כְּשֶׁמְקַשְּׁרִים הַיְּחוד שֶׁל הַכָּל כְּרֵאוֹי. וְסוּד זֶה כְּתוּב, וַיֵּרָא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְגו', וַיְבָרֶךְ אֹתָם מִשָּׁה.

הַרְוִיחוּ בְּרֻכּוֹת מִמָּקוֹם הַדְּרָגָה שְׁמֵשָׁה שְׁרוּי בָּהּ,
וְזֶהוּ (שמות לו) הַחֲכָמִים הָעֲשִׂים אֶת כָּל מְלָאכַת
הַקֹּדֶשׁ, מַשּׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים לְסַדֵּר אֶת עֲבוֹדַת
הַקֹּדֶשׁ כְּרָאוּי.

וַעֲלֵ כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּה (וְקִשּׁוֹר) וְקוֹשֶׁר
יַחֲדוּ, מִסְתַּכְּלִים בּוֹ אִם הִיא תְּפִלָּה וְקִשֶּׁר
כְּרָאוּי. וְאִם אוֹתָהּ תְּפִלָּה וְאוֹתוֹ הַקִּשֶּׁר הֵם כְּרָאוּי,
אֲזִי הוּא מִתְבָּרֵךְ בְּרֹאשׁוֹנָה מִהַמָּקוֹם שֶׁכָּל
הַבְּרֻכּוֹת יוֹצְאוֹת. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב, וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ
וְגו'. מִיד – וַיְבָרֵךְ אֹתָם מֹשֶׁה.

וּמַשּׁוּם כֵּן וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא
בַּעַל הַבֵּית, לְהִרְאוֹת בְּתֻקָּן שֶׁל הַבֵּית
שְׁלוֹ, וְלוֹ צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת תְּקוּנָתָהּ וְסוּדוּתֶיהָ,
שֶׁלֹּא נִתְּנוּ לְאַחֵר לְהִתְבּוֹנֵן וְלִרְאוֹת אוֹתָהּ בְּאוֹתָם
סֹתְרִים וּבְאוֹתָם הַסּוּדוֹת שָׁלָה, פָּרַט לְמֹשֶׁה לְבַדּוֹ.

וַעֲלֵ כֵּן וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֵהָל
וְאֶת כָּל כְּלָיו. וּכְשֶׁהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְמֹשֶׁה, אֶת
הַכֹּל הִבִּיאוּ לוֹ בְּאֵיבָרִים יְדוּעִים, לְתַקֵּן אֶת כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, אֵיבָר בְּאֵיבָר, לְהַכְנִיס זֶה בְּזֶה.
וּכְשֶׁהָיוּ רוֹצִים לְתַקֵּן זֶה בְּזֶה וּלְהַכְנִיס זֶה בְּזֶה, לֹא
הָיָה עוֹלָה בִּידֵיהֶם. כִּיּוֹן שֶׁהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְמֹשֶׁה,

מִיד הַכֹּל עָלָה בְּיָדוֹ, וְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר הָיָה עוֹלָה
וְנִכְנָס לְמָקוֹמוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב, וַיֵּקֶם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן, וְכָתוֹב הוּקֵם הַמִּשְׁכָּן, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

בא וּרְאָה, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כְּשֶׁהִתְחִיל מֹשֶׁה לְהִקְיָם
אֶת הַמִּשְׁכָּן וְהִתְחִיל לְתַקֵּן אֶת תְּקוּנָם שֶׁל
הָאֵיבָרִים לְהַכְנִיֵסם זֶה בָּזֶה, אֲזַי רָפוּ כָּל הָאֵיבָרִים
וְכָל הַתְּקוּנִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הִטְמָא. כְּשֶׁהִתְחִיל
לְהִתְחַזֵּק צַד הַקִּדְשָׁה הַזֶּה – מִתְרַפֶּה הַצַּד הָאֲחֵר
הִטְמָא. זֶה מִתְחַזֵּק – וְזֶה מִתְרַפֶּה. וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ,
שְׁכָל זָמַן שֶׁהָיָה בְּחֻזֶּק, מִתְרַפֵּים כָּל אֵבָרֵי הַצַּד
הָאֲחֵר. זֶה מִתְמַלֵּא וְזֶה נִחְרָב. וְסוּד זֶה – יְרוּשָׁלַיִם
וְצוּר הָרִשְׁעָה, כְּשֶׁזָּו מְלָאָה – זֹו חֲרָבָה. וְעַל כֵּן,
כְּשֶׁזֶה מִתְחַזֵּק – זֶה נִרְפֶּה.

ובישובם כֵּן, וַיֵּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, לְהִתְחַזֵּק
מִסוּד שֶׁל מַעֲלָה, וְלֹא יִתְחַזֵּק מִסוּד
שְׁלִמּוּתָהּ. וְעַל כֵּן מֹשֶׁה, שֶׁהָיָה מִסוּד שֶׁל תוֹךְ
הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה, צָרִיךְ הוּא לְהִקְיָם אֶת
הַמִּשְׁכָּן לְהַאֲרִיךְ מִמֶּנּוּ, וְלֹא מֵאֲחֵר. (וְעַל זֶה) הִלְבֵּנָה
צָרִיכָה לְהַאֲרִיךְ מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא מֵאֲחֵר. **בא** וּרְאָה,
כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל צָרִיכָה לְהִתְעַלּוֹת לְמַעְלָה
וּלְהִתְדַבֵּק בְּתוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ.

פֶּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) **זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִיא הָעֹלָה.**
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (תהלים לו) **אָדָם**
וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ ה'. עוֹלָה עֲלֶיהָ וְקָשָׁר שֶׁל כְּנָסֶת
 לְמַעַלָּה, וְדְבוּק שֶׁלָּהּ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא, לְהִיּוֹת
 הַכֹּל אֶחָד. נִקְרָאת עוֹלָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ
 נִקְרָא עוֹלָה, שְׁעוֹלָה וּמִתְעַטָּרֶת לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד
 בְּקָשָׁר אֶחָד בְּשִׁמְחָה.

וּמִשּׁוּם שְׁעוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, כְּתוּב זֹאת
 תּוֹרַת הָעֹלָה. סוּד שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה
 כְּאֶחָד, תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. הָעֹלָה,
 שְׁעוֹלָה לְתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא לְהִתְקַשֵּׁר בְּתוֹכוֹ,
 שֶׁנִּקְרָא וְדָאִי קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְגַם הָעוֹלָה הִיא
 קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים.

וּמִשּׁוּם כֵּךְ הַסְדּוּר שֶׁל שְׁחִיטָתָהּ לְצַד צָפוֹן,
 שֶׁהוּא צַד שְׁמָאל, שֶׁהִיא תּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה לֹא עוֹלָה בְּחִיבוּת, אֲלָא רַק כְּשִׁמְתָּעוּרָר צַד
 הַצָּפוֹן, שְׁכָתוּב (שיר ב) שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיְמִינוּ
 תַּחֲבֻגְנִי. וְאִזּוֹ הִיא עוֹלָה בְּחִיבוּת וּמִתְעַטָּרֶת
 בְּיָמִין, וּמִתְחַבֶּרֶת בְּאַמְצַע, וְהַכֹּל מֵאִיר מֵהַסּוּד
 שֶׁל קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְזֶה מִתּוֹךְ סוּד הָאָדָם, בְּרָצוֹן
 הַכֶּהֱן וּבִשְׂרֵית הַלְוִיִּם וּבִתְפִּלַּת יִשְׂרָאֵל.

וְהָרִי בְּאַרְנו, שְׁעוּלָה קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים בְּסוּד הָרוּחַ
הַעֲלִינָה, מְשֹׁם שְׁשָׁלֵשׁ רוּחוֹת קְשׁוּרוֹת
בְּאַחַת. רוּחַ תַּחְתּוֹנָה שְׁנִקְרֵאת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, רוּחַ
שְׁלִפְנִים בְּאַמְצֵעַ שְׁנִקְרֵאת רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן
נִקְרֵאת הָרוּחַ הַתַּחְתּוֹנָה. אֲבָל זֶה נִקְרֵאת רוּחַ
שְׁיֹצֵאת מִתּוֹךְ הַשּׁוּפָר, כְּלוּלָה בְּאֵשׁ וּבִמִּים.
הָרוּחַ הַעֲלִינָה, שֶׁהִיא נִסְתָּרֶת בַּחֲשָׁאִי, שָׁפָה
עוֹמְדוֹת כָּל הָרוּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְכָל הַפָּנִים
מְאִירוֹת. וּמְשֹׁם כֵּךְ חוֹזֶרֶת הָעוּלָה לְרוּחַ מִמֶּשׁ.

וְאַחֵר כֵּךְ, מְסוּד הַבְּהֵמָה מְקַבְּלִים וְנִזְוָנִים,
לְקֶשֶׁר רוּחַ אַחֶרֶת שֶׁהִיא תוֹךְ הַטְּמָאָה,
מֵאוֹתָם חֲלָבִים וְשִׁמְנִים, כִּמּוֹ שְׁנִתְּבָאֵר. מְשֹׁם
כֵּךְ עוּלָה קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים. שְׁאֵר הַקְּרִבָּנוֹת, לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כָּלָם מִכֶּמֶה צְדָדִים, וּבַעֲלֵי הַדִּינִים
(לְהַתְּעַבֵּר) לְהַתְּעַרֵּב (לְהַתְּעַטֵּר) וְלִהְיוֹת נְאוּרִים מִתּוֹךְ
רְצוֹן לְהַתְּבַשֵּׁם נִקְרָאִים קִדְשִׁים קָלִים, מְשֹׁם
שֶׁלֹּא מִתְּעַטְרִים לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקֹדֶשׁ
הַקִּדְשִׁים, וְלִכֵּן הֵם קִדְשִׁים קָלִים וְשִׁחִיטָתָם בְּכָל
מְקוֹם, כִּמּוֹ שְׁאַמְרָנוּ. אֲבָל עוּלָה, שֶׁהִיא סוּד שֶׁל
קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, אֵינָה כְּשֶׁאֵר הַקְּרִבָּנוֹת, שֶׁכָּל
מַעֲשֵׂיהָ קֹדֶשׁ.

בא וראה מה כתוב, (ויקרא ו) וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד.
אלו לבושים מיחדים לקדשה. בד – יחיד, מיחד לקדשה. וכתוב (שם טז) בְּגָדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרִחָן
בַּמִּים אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם. מָה הַטַּעַם (זה קדש)? אלא
סוד הדבר כמו שאמרנו, שהיא קדש הקדשים, שכלה עולה ומתעטרת בקדש הקדשים בקשר
אחד, ואחר כך מפנה ומעבירה רוח הטמאה
שמטמאת הכל, שלא תשלט ולא תתקרב לתוך
המקדש, ותעבר מכל צדדי הקדשה, והכל ישאר
קדש בקדשה יחידה.

ואמר רבי שמעון, הרי נאמר, שכתוב אדם
ובהמה תושיע ה'. וכך עולה סוד האדם,
מצד של אדם ודאי. בהמה – מצד הבהמה.
ומשום כך כתוב אדם כי יקריב מכם. אדם ודאי,
שזה קרבנו למעלה, לקשר קשר בסוד של אדם.
ואחר כך מן הבהמה, והכל הוא בסוד של אדם
ובהמה. וזהו הסוד שצריך לקרבן, אדם ובהמה
כמו שאמרנו. בא וראה, כשברא הקדוש ברוך
הוא את העולם, כך עשה – אדם ובהמה.

ואם תאמר, והרי כתוב (בראשית א) וַעֲוָף יַעֲוֹפָף עַל
הָאָרֶץ, שהרי מהם מקריבים קרבנות,
ואפלו עולה, כמו שכתוב (ויקרא א) וְאִם מִן הָעוֹף

עֲלֵה קֶרְבָּנוּ. בֹּא וּרְאֵה, מְכַל אוֹתָם הָעוֹפוֹת לֹא
מִקְרִיב אֶלָּא תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה. (אֶלָּא סוּר זֶה) מֶה
שֶׁהַכֶּשֶׁר בָּזָה – נִפְסַל בָּזָה. זֶה יָמִין, וְזֶה שְׂמָאל.
אַבְל הַסּוּד הַזֶּה הָרִי בְּאַרְנוֹ, כְּתוּב וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל הָאָרֶץ, שֶׁהוּא סוּד הַמִּרְכָּבָה, וּבָהֶם
מִתְעַלֶּה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה, שֶׁהֵם שְׁנֵים,
אֶחָד לְיָמִין וְאֶחָד לְשְׂמָאל. עוֹף – לְיָמִין, וְזֶה
מִיכָאֵל. יְעוֹפֵף – לְשְׂמָאל, וְזֶה גַבְרִיאֵל. זֶה לְיָמִין
וְזֶה לְשְׂמָאל. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ מִקְרִיבִים שְׁנֵי אֱלֹהִים,
לְהַעֲלוֹת אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהַשְׂמָאל מַעֲטֵר וְזֶן
לְמַטָּה לְאוֹתוֹ צֵד שְׂמָאל, וְיָמִין לְיָמִין, וְנִקְשְׁרַת
אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ לְהִיּוֹת אֶחָד, וְהַכֹּל מִתְעַלֶּה
וְנִקְשֵׁר כְּאֶחָד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִתְעַלֶּה לְבִדּוֹ וּמִתְגַּבֵּר.

וּבְסַפְרֵי הַקְדָּמוֹנִים, הָעֲנִי לֹא נוֹתֵן חֶלֶק לְהִזִּין,
אֶלָּא לְמַעְלָה לְהִתְקַשֵּׁר, אֲבָל הַכֹּל
נִקְשֵׁר לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְצִדּוֹ
כְּרֵאוּי, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׂאל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, הָרִי
קָשֶׁר שֶׁל הַכֹּל (הָעוֹלָה) נִקְשֵׁר בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
לְהָאִיר. הַהִתְדַּבְּקוֹת שֶׁל רְצוֹן הַכֹּהֵן וְהַלְוִיִּם
יִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה, עַד הֵיכָן הִיא עוֹלָה?

אמר לו, הרי בארנו, עד אין סוף, שכל הקשר
והיחוד והשלמות, להצניע באותה
צניעות שלא משגת ולא ידועה, שבה רצון כל
הרצונות, האין סוף אינו עומד להודע ולא
לעשות סוף ולא לעשות ראש, כמו שהאי"ן
הראשון מוציא ראש וסוף. מי הראש? זו הנקדה
העליונה שהיא ראש כל הנסתר שעומדת בתוך
המחשבה. ועושה סוף, שנקרא (קהלת יב) סוף דבר.
אבל לשם, אין סוף.

אין רצונות, אין אורות, אין מאורות באותו
האין סוף. כל המאורות והאורות הללו
תלויים להתקיים בהם ולא נתן להשגה מי שידוע
ולא ידוע, אינו אלא רצון עליון, נסתר כל
הנסתרים, אין.

ובשהנקדה העליונה והעולם הבא מתעלים,
אין יודעים פרט לריח, כמי
שמריח את הריח ומתבשם, ואין זו נחת הניחח,
שהרי כתוב (ויקרא כו) ולא אריח בריח ניחחכם,
שהרי ריח ניחח, הריח של הרצון שכל הרצונות
הללו של תפלה, והרצון של שירה, ורצונו של
הכהן, שכלם סוד של אדם, ואז כלם נעשים רצון

אָחֵד. וְאוֹתוֹ נִקְרָא נִיחָח, רְצוֹן, כְּתָרְגוּמוֹ. וְאִזּוֹ
הַכֹּל נִקְשֵׁר וּמֵאִיר כְּאַחַד כְּרָאוֹי, כְּמוֹ שְׁנֵתְבָאֵר.

וְעַל זֶה נִתֵּן הַצֵּד הָאֲחֵר הַזֶּה בְּיַד הַכֹּהֵן, שְׁכָתוֹב
(שם ו) צוֹ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. הַסּוּד
כָּאֵן, שֶׁהָרִי בְּאֶרְנוֹ אֵין צוֹ אֶלָּא עֲבוּדָה זָרָה, וְכָאֵן
נִתְּנָה לוֹ לְשׂוֹרֵף הַמַּחֲשָׁבָה הָרָעָה וְלַהֲעִבְרָה מִתּוֹךְ
הַקֹּדֶשׁ בְּרְצוֹן הַזֶּה שְׁעוּלָה לְמַעְלָה, בְּעֶשֶׂן הַזֶּה
וּבַחֲלָבִים שְׁנִשְׁרָפִים, כְּדִי שְׁיַעֲבֹרוּ מִן הַקֹּדֶשׁ.
וְהֵצִו הַזֶּה עוֹמֵד בְּרִשּׁוֹתָם לְהַפְרִידָהּ מִן הַקֹּדֶשׁ
מִתּוֹךְ הַקֶּרְבֵּן הַזֶּה. וְאִם תֹּאמֶר, (במדבר כח) צוֹ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – גַּם כֵּן, שֶׁהָרִי בְּרִשּׁוֹתָם עוֹמֵד (לְהַפְרִיד
אוֹתָהּ מִן הַקֹּדֶשׁ) כָּל זְמַן שְׁעוֹשִׁים רְצוֹנוֹ שֶׁל רְבוּנָם
שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם.

וְהַמִּקְרָא הַזֶּה כְּלוּ בָּא לְהִרְאוֹת אֶת סוּד הַדְּבָר,
לְעֵטֵר אֶת אוֹתָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעְלָה
לְמַעְלָה, וְלְהַפְרִיד אֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה הַזֶּה לְהוֹרִידָהּ
לְמַטָּה לְמַטָּה, וְזֶה בְּרְצוֹן וּבַתְּפִלָּה כְּמוֹ שְׁאֻמְרָנוּ,
וְזֶה בְּמַעֲשֵׂה, הַכֹּל כְּרָאוֹי לוֹ.

וּפְסוּק זֶה מוֹכִיחַ עֲלֵיהֶם, שְׁכָתוֹב צוֹ אֶת אֶהֱרֹן
וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוֹ – זֹו עֲבוּדָה זָרָה,
רוּחַ הַטְּמֵאָה. לֵאמֹר – זֹו אִשָּׁה, שְׁנִקְרָאת יִרְאֵת

ה'. כְּתוּב כָּאֵן לֵאמֹר, וְכָתוּב שָׁם (ירמיה ג) לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָרִי פָרְשׁוּהָ. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ הִכָּל נֶאֱמַר, וְהִכְהֵן עוֹמֵד לְהִתְקִין אֶת הַכֹּל, בְּסוּד שֶׁל אָדָם וּבְהֶמָּה. אֲשֶׁרִי חֵלְקָם שֶׁל הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְאוֹתָם הַיּוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה וְהוֹלְכִים בָּהּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (ישעיה לח) ה' עֲלִיָּהֶם יִחְיֶה. מַה זֶה עֲלִיָּהֶם? אֵלּוּ דְרָכֵי הַתּוֹרָה. יִחְיֶה – יִתְקַיֵּמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בא וְרָאָה, כְּתוּב זֹאת תּוֹרַת הָעֵלָה. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, פְּסוּק זֶה בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ בִּגְזֹן הַזֶּה: זֹאת תּוֹרַת – זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעֵלָה – שֶׁהִיא עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה לְהִתְקַשֵּׁר כְּרָאוּי עַד הַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

דְּבַר אַחֵר, זֹאת תּוֹרַת – זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעֵלָה – זוֹ מִחֲשָׁבָה רָעָה שֶׁעוֹלָה עַל רְצוֹן הָאָדָם לְהִסְטוֹתוֹ מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת. הִיא הָעֵלָה – הִיא הִיא שֶׁעוֹלָה וּמִסְטָה אֶת הָאָדָם, וְצָרִיךְ לְשׂוֹרְפָה בְּאֵשׁ כְּדִי לֹא לִתֵּת לָהּ מָקוֹם (לְהִסְטוֹת) לְרַבּוּת.

וּמִשּׁוֹם כֶּךָ, עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה. מִי הוּא הַלֵּילָה? זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, (שֶׁהִיא

זאת משום) שְׂבָאָה לְטָהַר אֶת הָאָדָם מֵאוֹתוֹ הָרָצוֹן.
עַל מוֹקְדָּה, מִשּׁוּם שֶׁנֶּהָר דִּינוֹר הוּא מְקוֹם לְשׁוֹרֶף
כָּל אוֹתָם שְׁלֹא עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם, שֶׁהָרִי
מִכְנִיסִים אוֹתָם בְּאוֹתָהּ אֵשׁ שְׂדוּלָקֶת, וּמַעֲבִירִים
אֶת שְׁלֹטוֹנָם מִן הָעוֹלָם. וּבְכַדִּי שְׁלֹא יִשְׁלַט,
צָרִיךְ עַל מוֹקְדָּה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה, וְנִכְנָעַת
וְלֹא שׁוֹלֶטֶת.

וַעַל כֵּן, כְּשֶׁזֶה נִכְנָע, עוֹלָה כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׁעוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעְלָה,
שֶׁהָרִי עֲלִיתָהּ כְּשֶׁנִּכְנָע הַכַּח הָאֲחֵר הַזֶּה וְנִפְרַד
מִמֶּנָּה. וּמִשּׁוּם כֵּן צָרִיכִים בְּסוּד הַקֶּרֶבֶן לְהַפְרִיד
אֶת הַצַּד הַזֶּה מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּלְתַת לוֹ חֵלֶק, כְּדִי
שֶׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּתְעַלֶּה לְמַעְלָה.

וְבֹא רֵאָה, בְּזִמְן שֶׁנִּבְנְה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנַעֲשֶׂה,
נִכְנָע הַצַּד הָאֲחֵר וְהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם.
וּכְשֶׁהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם וְהוּקָם הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי
מֹשֶׁה, אָז הוּקָם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. מֶה זֶה וַיִּקָּם? אֵלֶּא
שֶׁהָקִים אוֹתָהּ לְהִתְעַלּוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וּלְכַךְ
וַיִּקָּם מֹשֶׁה. מֶה שֶׁהָיָה נִמּוּךְ – הוּא הִקְיָמוֹ, כְּמִי
שֶׁמִּקָּים אֶת מִי שֶׁנִּפְלָל. כְּמוֹ כֵּן לְעֵתִיד לָבֹא כָּתוּב,
(עֲמוּס ט) אָקִים אֶת סֶכֶת דָּוִיד הַנוֹפֶלֶת.

כתוב (שם ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל.

מָה זֶה לֹא תוֹסִיף קוּם? (מִשְׁמַע שְׁבוּמָן אַחֵר קָמָה)
אֲלֵא שְׁבוּמָן אַחֵר הִיא קָמָה. הִיא קָמָה מֵעֲצָמָה,
וְלֹא הִקִּימָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהִירִי בְּגָלוֹת
מִצָּרִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִקִּים אוֹתָהּ וַעֲשֵׂה
כְּמָה נְסִים כְּדֵי לְהִקִּימָהּ, וּבְגָלוֹת בָּבֶל הוּא לֹא
הִקִּים אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא עָשָׂה לָהֶם נְסִים, שֶׁגָּרַם
הַחֲטָא, אֲלֵא הִיא קָמָה. וַעֲלוּ בְנֵי הַגּוֹלָה כְּאוֹתָם
שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם פְּדוּת, וְלֹא הָיְתָה תְּשׁוּקָתוֹ שֶׁל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁגָּרַם אוֹתוֹ
הַחֲטָא, שֶׁהֵם נָשִׁים נִכְרִיּוֹת.

וְלִבֵּן לֹא הִקִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂה לָהֶם נְסִים וּגְבוּרוֹת
בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּרָאוּי. אֲבָל לְעֵתִיד לָבֵא, לֹא תוֹסִיף
קוּם כְּתוּב. לֹא תוֹסִיף קוּם מֵעֲצָמָה, אֲלֵא הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִקִּים אוֹתָהּ, שֶׁכְּתוּב אָקִים אֶת סִפְת
דָּוִיד הַנוֹפֶלֶת. וְכְתוּב (יִרְמִיָּה ל) וְאֵת דָּוִד מֶלֶכְךָ אֲשֶׁר
אָקִים לָהֶם. וּמִשּׁוּם כֵּךְ כְּתוּב כָּאן, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וְגו'.

בֵּא וּרְאֵה, כְּשֶׁמֹּשֶׁה הִקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, הוּקַם
מִשְׁכָּן אַחֵר עִמּוֹ, וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הִקִּים (כִּכְד)
וְסַעַד הַכֹּל, מִשּׁוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְגִנּוּז

הוא לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה, וּמִשְׁכָּן אַחֵר הוּקָם עַל
הַמִּשְׁכָּן לַמָּטָה וְעוֹמֵד עָלָיו (עמו. וְהַמִּשְׁכָּן הָעֶלְיוֹן הַהוּא
שֶׁנִּסְתָּר וְנִגְזַר לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה, הַקִּים וְסַעַד הַכֹּל. וְהַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד הַהוּא הוּקָם עַל
יְדֵי הַמִּשְׁכָּן שְׁלֹמֹה עוֹמֵד עָלָיו) בְּכַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מִשְׁכָּן
הָעֶלְיוֹן עַל הַכֹּל. וְכֵמוֹ שֶׁהוּקָם הַמִּשְׁכָּן שְׁלֹמֹה
עַל יַד מֹשֶׁה, אֵף כֵּן לַמַּעֲלָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שְׁבִנָּה
מֹשֶׁה (דְּרָגָה שֶׁל מֹשֶׁה). מִנֵּין לָנוּ? שְׁפָתוֹב וַיָּקָם מֹשֶׁה
אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דּוֹקָא, לְהִרְאוֹת שְׁשָׁנֵי הַמִּשְׁכָּנוֹת
נִתְקַנּוּ (הוֹקְמוּ) בְּסוֹד שֶׁל מֹשֶׁה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיָּקָם מֹשֶׁה? הֲרִי הַכֹּל טָרָם
הִתְתַּקֵּן, וְקִימָה אֵינָה אֵלָא כְּשֶׁהַכֹּל נִשְׁלָם
וְנִכְנָס אֵיבָר בְּאֵיבָרוֹ. מַה זֶה וַיָּקָם? אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים הָקִים מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
מַה כָּתוּב? וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּתֵּן אֶת
אֲדָנָיו, וַיִּשֶׂם אֶת קֶרְשָׁיו. בְּשִׁלְשֵׁת הַצְּדָדִים הִלָּלוּ
הָקִים מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וּבְשִׁלְשֵׁת הַצְּדָדִים הִלָּלוּ
הַתַּעֲלָה הַמִּשְׁכָּן וְנִכְנַע הַצַּד הָאַחֵר. וּלְכֹךְ,
כְּשֶׁמֹּשֶׁה הָקִים אֶת הַצַּד הַזֶּה, נִכְנַע הַצַּד הָאַחֵר.
מִשּׁוֹם כֵּן מֹשֶׁה הִקְיָמוֹ וְלֹא אַחֵר.

בֵּא וְרֵא, כָּתוּב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
הִזְדַּעְזַע סָמָא"ל מִמְּקוֹמוֹ, וְאַרְבָּעִים
מִרְכָּבוֹת שָׁעָמוּ, וּבִרְח אַרְבַּע מֵאוֹת פְּרָסָאוֹת

לְתוֹךְ סֵתֶר נִקְבַּה הָעֶפֶר. הַכְּנִיס מֵשֶׁה אוֹתָם
הָעֲמוּדִים, וְהִתְחַזַּק הַצַּד הַזֶּה, וְאִזּוּ אוֹתָם
הָעֲמוּדִים שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר נִפְלוּ וְהִתְרַפוּ.

פֶּתַח וְאָמַר, בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סִכַּת דָּוִיד
הַנוֹפֶלֶת וְגו'. מַה זֶּה בַּיּוֹם הַהוּא? בַּיּוֹם
שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה דִין בָּעוֹלָם וַיִּפְקֹד עַל
רָשָׁעֵי הָעוֹלָם כַּמַּעֲשִׂיָּהֶם. שֶׁהָרִי אֵין קִימָה לַכִּנְסֶת
יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶפֶר בְּעוֹד שְׂאוֹתָם רָשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל
יַעֲמְדוּ בָּעוֹלָם. מַה כָּתוּב לְמַעְלָה? (עֲמוֹס ט) בַּחֲרֹב
יָמוֹתוֹ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי הָאֲמָרִים לֹא תִגִּישׁ וְתִקְדִּים
בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה. מַה כָּתוּב אַחֲרָיו? בַּיּוֹם הַהוּא
אָקִים אֶת סִכַּת דָּוִיד הַנוֹפֶלֶת וְגו'.

בַּפֶּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן. אֶת פְּרִצִּיָּהֶן?! אֶת
פְּרִצָּה הָיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת. וְהִרְסִיתִיו?!
וְהִרְסוּתֶיהָ הָיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת. אֲלֹא וְגִדְרָתִי אֶת
פְּרִצִּיָּהֶן, מִמֵּי? מֵאוֹתָם הָרָשָׁעִים, שֶׁכָּתוּב בַּחֲרֹב
יָמוֹתוֹ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי, שֶׁהָרִי אִזּוּ יַעֲשׂוּ פְּרִצוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה, וְגִדְרָתִי אֶת פְּרִצִּיָּהֶן וְהִרְסִיתִיו
אָקִים. וְהִרְסִיתִיו, שֶׁל מִי? הִרְסוּתִיו שֶׁל סִכַּת
דָּוִד. (מִמֵּי? מִדָּוִד) מִשּׁוּם שֶׁכָּשְׂמַתְחִזַּקְתָּ מַלְכוּת
הָרָשָׁעָה בָּעוֹלָם, אִזּוּ נִרְפִּית הַמַּלְכוּת הַקְדוּשָׁה

הזו, וסַכַּת דָּוִד סוֹתַרְתָּ אֶת הַבְּנִין שְׁלָה, וְעַל כֵּן
וְהִרְסִיתִי אֲקִים.

שְׁהָרִי שְׁנִינו, כָּל זְמַן שְׁזָה מִתְחַזֵּק – זֶה מִתְרַפֶּה.
זֶה מֵלֵא – וְזֶה חָרַב. וּמִפְּנֵי כֵן עַד הַיּוֹם
הַהוּא מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִתְחַזֶּקֶת. בַּיּוֹם הַהוּא
יִתְחַזֵּק וַיִּקֵּים אוֹתָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזוֹ
הַמַּלְכוּת הַקְדוּשָׁה. וְעַל זֶה וְהִרְסִיתִי אֲקִים,
וּבְנִיתִיָּהּ כִּימֵי עוֹלָם, מָה זֶה וּבְנִיתִיָּהּ כִּימֵי עוֹלָם?
הִנֵּנוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
הַחֲמָה וְגו'.

וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. בַּמָּה הֵקִים אוֹתוֹ?
שְׁכָתוֹב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וְנָתַן אוֹתָם
הָעֲמוּדִים שֶׁתְּחַתּוּ לְהֵקִים עֲלֵיהֶם וּלְסוּבֵב בָּהֶם
אוֹתָם הַצִּירִים שֶׁל פְּתָחִים, מִשּׁוֹם שְׁאוֹתָם
הָעֲמוּדִים שֶׁתְּחַתּוּהֶם הֵם הָעֲמִידָה לְהִקִּיפָם. לָמָּה
וַיִּתֵּן? חִזָּק וְהִתְקִין אוֹתָם בְּכַחוֹ. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
הוֹסְרוּ אוֹתָם הַתּוֹמְכִים הָאֲחֵרִים שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר.

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (תהלים קלז) זָכַר ה' לְבָנֵי אֲדָם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד
הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל כֵּן עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבָנוֹת אֶת יְסוּדוֹתֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִיְסוּדוֹת

אַחֲרֵים שִׁשְׁלָטוּ עַל הַכֹּל, וּמִי הֵם? סְפִירִים,
שְׁכָתוּב (ישעיה נד) וַיִּסְדְּתִיךָ בַּסְפִּירִים, שְׂאֵלוּ הֵם
הַיְסוּדוֹת וְהַתּוֹמְכִים הַחֲזָקִים וְהָעֲלִיּוֹנִים שְׂאִין
בָּהֶם חֲלָשָׁה בְּרֹאשׁוֹנָה.

מָה הַטַּעַם? כִּי הָאֲבָנִים הָרִאשׁוֹנוֹת מֵאוֹתָם
הַיְסוּדוֹת, יָכְלוּ שָׂאֵר הָעַמִּים לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם.
מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאִין בָּהֶם אוֹר עֲלִיּוֹן כָּרְאוּי.
אֲבָל אֵלֶּה יֵהיוּ מְאִירִים מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן
וּמִשְׁקָעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט
עֲלֵיהֶם. וְאֵלוּ הֵם הַסְפִּירִים שְׂאִיָּירוּ לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה, (וְאֵם תֹּאמַר) מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן יִתּוּסַף אוֹר
עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

וְאֵם תֹּאמַר שְׂאוֹתָם יְסוּדוֹת רִאשׁוֹנִים יִתְבַּטְּלוּ,
הֲרִי כְּתוּב (שם) הִנֵּה אָנֹכִי מְרַבֵּיץ בַּפּוֹף
אֲבָנֶיךָ. מְרַבֵּיץ לְתַקֵּן הַשְּׁבוּר. מָה זֶה בַּפּוֹף?
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (מלכים-ב ט) וַתֵּשֶׁם בַּפּוֹף עֵינֶיהָ. יֵשׁ
אֲבָנִים שֶׁנִּקְרְאוֹת פּוֹף. מָה הַטַּעַם שֶׁל זֶה? אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, סוּד הוּא, וְסוּד זֶה נִתֵּן לְדַעַת
לְקוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה.

בֹּא וּרְאֵה, אוֹתָן אֲבָנִים שֶׁל יְסוּדוֹת צִיּוֹן
וִירוּשָׁלַיִם, חֵס וְשְׁלוֹמֵן שֶׁשְׁלָטוּ עֲלֵיהֶם

שָׁאֵר הָעַמִּים, וְלֹא שָׁרְפוּ אוֹתָם וְלֹא נִשְׂרְפוּ, אֲלָא כָּלָם נִגְנְזוּ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּנַז אוֹתָם, וְכָל אוֹתָם יְסוּדוֹת הַבֵּית הַקְדוֹשׁ נִגְנְזוּ, וְלֹא אָבַד מֵהֶם אֶפְלוֹ אֶחָד. וּכְשִׁיחֹזֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיָּקִים אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל מְקוֹמָהּ, אוֹתָם הַיְסוּדוֹת שֶׁל הָאֲבָנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת יִחְזְרוּ לְמְקוֹמָם וְלֹא תִשְׁלַט בָּהֶם עֵין אַחֶרֶת (רַעְיָה), פָּרַט לְזִמְן שְׁאֵדָם יִכְחַל אֶת עֵינֵי בָאוֹתוֹ הַפּוֹךְ וַיִּמְלֵא אֶת עֵינָיו מִמֶּנּוּ, וְאִזּוּ יֵרָאֶה אֶת כָּל הָאֲבָנִים וְהַיְסוּדוֹת שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם מִתְקַנְנִים עַל מְקוֹמָם, שֶׁלֹּא שָׁלְטוּ בָּהֶם שְׁאֵר הָעַמִּים. וְכָל אוֹתָן אֲבָנִים יִקְרוּת הָאֲחֵרוֹת, וְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאֲבָנִים, כָּלָם עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם.

וְאִזּוּ, (ישעיה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן. מֶה זֶה בְּשׁוֹב ה'? אֲלָא כְּשִׁשְׁלֹטוֹ עָלֶיהָ שְׁאֵר הָעַמִּים, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵעֲלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וּבָאוֹתוֹ הַזִּמְן הוּא יִחְזִירָנָה לְמְקוֹמָהּ, שְׁכַתוֹב (שם) בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן. בְּשׁוֹב ה' וַדָּאִי.

סדר הלימוד ליום ב אדר [יום 150 בשנה]

וּבֵּא רֵאָה, כָּל מֶה שֶׁנִּסְתָּר מִן הָעֵין וְלֹא נִתְּנָה לְעֵין רְשׁוּת לְשַׁלֵּט בּוֹ, לֹא תוּכַל לְשַׁלֵּט בּוֹ הָעֵין, פָּרַט לֹאֲשֶׁר בְּכַחֲלִית הָעֵין בְּדִבְרִים יְדוּעִים.

וּמִשּׁוּם כֶּךָ, הִנֵּה אֲנֹכִי מִרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבִיךָ. וּבֹא
רְאֵה, כָּל הָאֲבָנִים הִלְלוּ יַעֲמָדוּ בְּמִקְוֵם וַיְהִי
יְסוּדוֹת כְּבָרְאשׁוֹנָה, וַיְסוּד שֶׁל סְפִירִים (אַחֲרִים)
יַעֲמָדוּ בְּמִקְוֶם אַחֵר סְבִיב, לְרַחֵב וּלְאַרְךְ. זֶהוּ
שִׁכְתוֹב וַיְסַדְתִּיךָ בַּסְפִּירִים.

בְּזִמָּן שִׁיקִים הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת בֵּיתוֹ, בָּאוֹתוֹ
זִמָּן מַה כָּתוּב? (שם כה) בִּלְע הַמּוֹת לְנִצָּח.
בִּלְע, כִּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ (איכה ב) בִּלְע ה' וְלֹא חָמַל.
אוֹתָהּ כּוֹס שִׁשְׁתָּה זֶה, יִשְׁתָּה זֶה.

וְאִם תֹּאמַר, אוֹתוֹ בִּלְע הוּא לְזִמָּן יָדוּעַ וְקָצוֹב
כִּמוֹ יִשְׂרָאֵל – לֹא כֶּךָ! כָּתוּב לְנִצָּח. מַה זֶּה
לְנִצָּח? לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְלֹא כִּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
כְּאוֹתוֹ הַזִּמָּן שֶׁהָקִים מִשֶּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֲלֹא
לְנִצָּח – לְעוֹלָמִים.

וְאִזּוֹ הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וְהוּא יָקִים עֲמוּדִים וְסָפִים, וְכָל אוֹתָן תִּקְרוֹת
הַבֵּית בְּתִקְוֹנָיו (בְּחִזָּק), לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
וְכָתוּב (ישעיה נד) הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶיךָ וְגו', מִשּׁוּם
שִׁיבִלְע הַצָּד הָאֲחֵר וְלֹא יָקוּם לְעוֹלָמִים. וְאִזּוֹ, (שם
כה) וְחִרְפַּת עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר.
וַיִּקָּם מִשֶּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, בָּאוֹתוֹ הַזִּמָּן שֶׁהַעֲמוּדִים
הִלְלוּ הוֹקְמוּ וְנִתְּנוּ בְּמִקְוֶם, בָּאוֹתוֹ הַזִּמָּן

הַתִּרְפוּ וְהַעֲבֵרוּ מִמְּקוֹמָם הָעַמּוּדִים בְּמִקְוָמוֹ שֶׁל
הַצַּד הָאֲחֵר, וְעַל זֶה וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו.

מִה זֶה וַיִּתֵּן? אֵלָּא לְמַדְּנֵי שְׂרָאָה מַעֲשֵׂה לְפָנָיו אֶת
סִמְאָ"ל הָרָשָׁע, שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ אֵלָיו לְקַטְרֵג לוֹ,
וְאֵז הַחֲזִיק בּוֹ מַעֲשֵׂה וְקָשָׁר אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְהָקִים אֶת
הַמִּשְׁכָּן וְנָתַן אֶת הַתּוֹמָכִים שָׁלוֹ, שֶׁכָּתוּב וַיִּתֵּן אֶת
אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן – בְּכַח, שֶׁלֹּא יוּכַל אָדָם אַחֵר לְשַׁלֵּט
עָלָיו וְלִתֵּת תּוֹמָכִים בְּמִקְוָמָם כְּמַעֲשֵׂה, שֶׁהָיָה בְּחֻזֵּק
רַב הָקִים אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה.

בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהוּקָם הַמִּשְׁכָּן, כְּשֶׁהִתְחִיל מַעֲשֵׂה
לְהָקִים אוֹתוֹ, זֶה הָיָה בְּאַחַד בְּנִיִּסָּן,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַחֻזֵּק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הָיָה בְּעוֹלָם,
שֶׁהָיָה בִּימֵי נִסָּן, רֹאשׁ הַשּׁוֹר הוּא בְּאַבּוּס (עֲלָה לִגָּב),
שְׁנִינּוּ. וּבְנִיִּסָּן הִתְחִיל מַעֲשֵׂה וַיִּרְאֶה אֶת סִמְאָ"ל
הוֹלֵךְ סָבִיבוֹ לְעַרְבֵּב אוֹתוֹ, וְהַתְּגַבֵּר עָלָיו מַעֲשֵׂה,
וְאֵז – וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו. הוּא הִתְחִיל וְנָתַן לְמַטָּה,
וְהִתְחִיל מִי שֶׁהִתְחִיל וְנָתַן לְמַעְלָה זֶה כְּנֶגֶד זֶה.

בַּיּוֹם שֶׁהוּקָם הַמִּשְׁכָּן הָיָה לְמַטָּה, הוּקָם
מִשְׁכָּן אַחֵר קָדוֹשׁ לְמַעְלָה, וְהַמִּשְׁכָּן
הָעֲלִיּוֹן הַטָּמִיר וְהַגָּנוּז הוֹצִיא אוֹרוֹת לְכָל צַד
וְהוֹאֲרוּ הָעוֹלָמוֹת.

רבי יוסי שָׁאל אֶת רַבִּי שְׁמֵעוֹן. אָמַר לוֹ, שְׁלֹשָׁה מְשָׁכְנוֹת רָאינוּ בַּמִּקְרָא, שְׁכָתוֹב (במדבר ט) וּבְיוֹם הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, כִּסֶּה הָעֲנַן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵה הָעֵדֻת, וּבַעֲרֹב יִהְיֶה עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמִרְאֵה אִשׁ עַד בִּקְרֹ. הֲרִי שְׁלֹשָׁה מְשָׁכְנוֹת כָּאֵן. וְלָמָּה מִשְׁכָּן וְלֹא בֵּית, שֶׁהֲרִי בֵּית צָרִיךְ וְלֹא מִשְׁכָּן?

פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה טו) כֹּה אָמַר ה' הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְגו'. בֹּא וּרְאֵה, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בִּישְׂרָאֵל לְנַחֲלָתוֹ וְגוּרְלוֹ וְקִרְבֵּי אוֹתָם אֵלָיו, וְהֲרִי בְּאַרְנוֹ שֶׁעָשָׂה מֵהֶם דְּרָגוֹת יְדוּעוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּאַחַד – מַעֲלָה וּמַטָּה, שְׁכָתוֹב הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלִי. לְתַקֵּן מַעֲלָה וּמַטָּה וְלִהְיוֹת אֶחָד.

בֹּא וּרְאֵה, הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי – זֶה הָרָקִיעַ שִׁיעָקֵב שְׂרוּי בּוֹ, שֶׁהוּא דִּיּוֹקָן עֲלִיּוֹן לְכִסֵּא (כסא עֲלִיּוֹן לְדִיּוֹקָן) הָעֲלִיּוֹן הַקִּדּוּשׁ. וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלִי – זֶהוּ הָרָקִיעַ שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ שְׂרוּי בּוֹ לַהֲנוֹת מִזִּיּוֹ הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה. וּמִשּׁוֹם שְׂרוּצָה לְהִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר לְמַטָּה, אָמַר הַדָּם רַגְלִי. אִי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי – זֶה בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְאִי זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי – זֶה בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים שְׁלֹמֶטָה.

אבל בא וראה, כל זמן שהלכו ישראל במדבר, היה להם משכן, עד שבאו לשילה והיה שם. וזהו סוד להמשיך זה בזה ולהכניס זה בזה, להתקשר זה בזה כדי להאיר, אבל לא למנוחה. שזו לא למנוחה, רק כשיבנה בית המקדש בימי שלמה המלך, שהרי אז היא מנוחה למעלה ולמטה, משום ששם חזק המנוחה, ולא לנסע ממקום למקום.

ומשום כך יש משכן ויש בית. משכן – כמו שנאמר (ויקרא כו) ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם. מה זה משכני? משכנותיו של הקדוש ברוך הוא שיהיו אצל ישראל. מה הטעם? משום שכתוב ולא תגעל נפשי אתכם.

מה בין זה לזה? אלא משכן, כמו מלך שהולך לאהובו, ולא מביא את כל גדודיו עמו. כדי לא להטריח עליו, הוא בא אליו במעט חילות. בית – שאת כל חילותיו ואוכלוסיו, את כלם מביא עמו לדור באותו הבית. וזהו בין משכן ובין בית. בית המקדש הוא דיור של מנוחה לעולמים בכל אותן המרכבות, ובכל אותם הדיוקנאות, ובכל אותם המעשים כמו שלמעלה,

לְשַׁבֵּר (לחבר) אֶת הַמַּעֲשִׂים שְׁלֵמֹתָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעְלָה.
מִשְׁכָּן, בְּקִטְוֵן הַדְּמִיּוֹת, בְּמַעֲשִׂים קִטְנִים, לְנִסְעַ
מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְהַכֹּל בְּסוּד שְׁלֵמַעְלָה.

בא וְרָאָה, כְּשֶׁצִּוָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת מֹשֶׁה
עַל הַמִּשְׁכָּן, לֹא יָכוֹל הָיָה לַעֲמֹד בּוֹ, עַד
שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְאָה לוֹ אֶת הַכֹּל בְּדַמּוּתוֹ
כָּל דָּבָר וְדָבָר. בְּמָה הוּא הִרְאָה לוֹ? בְּאֵשׁ לְבָנָה
וּבְאֵשׁ שְׁחִירָה וּבְאֵשׁ אֲדָמָה וּבְאֵשׁ יִרְקָה. מַה
כָּתוּב? (שמות כה) וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם כְּכֹל אֲשֶׁר
מִרְאָה בָּהֶר. עִם כָּל זֶה הִתְקַשְּׁה מֹשֶׁה.

בא וְרָאָה, אֵפֶי עַל גִּבּ שֶׁהִרְאָה לוֹ עֵינַי בְּעֵינַי, לֹא
רָצָה מֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהוּא לֹא
יָדַע לַעֲשׂוֹת אוֹ שֶׁחֲכָמָה לֹא הִיָּתָה עִמּוֹ – בֹּא
וְרָאָה, בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל שְׂאֵר אוֹתָם
הָאֲחֵרִים, אֵפֶי עַל גִּבּ שֶׁלֹּא רָאוּ כְּמוֹ מֹשֶׁה, מַה
כָּתוּב? וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ
אֹתָהּ וְגו'. אִם הֵם שֶׁלֹּא רָאוּ עָשׂוּ כֵךְ – מֹשֶׁה
שָׂרָאָה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אֲלֹא מֹשֶׁה, אֵפֶי עַל
גִּבּ שֶׁהִסְתַּלֵּק מִהַמִּשְׁכָּן מִהַעֲבֹדָה שְׁלוֹ, הַכֹּל הָיָה
בְּיָדוֹ וְעַל יָדוֹ, וְהוּא נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, וְעַל זֶה כָּתוּב
וְרָאָה וַעֲשֵׂה.

דָּבָר אַחֵר – מִשֶּׁה הִסְתַּלַּק מִזֶּה וְנָתַן מְקוֹמוֹ
 לְאַחֵר, עַד שֶׁאָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 רֵאֵה קִרְאָתִי בְשֵׁם בְּצִלָּאֵל, וְאַתּוּ אֶהְיָאֲב. וְכָתוּב,
 וַעֲשֵׂה בְּצִלָּאֵל וְאֶהְיָאֲב וְכָל אִישׁ חָכָם לֵב. אִם
 הַכְּבוֹד הַזֶּה הָיָה שֶׁל מִשֶּׁה, שֶׁהוּא יַעֲשֵׂה אוֹתוֹ –
 יִתְקַיֵּם בּוֹ תָּמִיד (יותר תָּמִיד).

וְעַם כָּל זֶה, כִּיּוֹן שֶׁהוּא צִוָּה וּבִמְצוֹתָיו נַעֲשֶׂה,
 הוּא עֹשֶׂה הַכֹּל. וְעוֹד, כָּל מַעֲשֵׂה אֵינוֹ
 עוֹמֵד אֲלֵא בְּסִיּוּם הַמַּעֲשֵׂה, וְעַל כֵּן וַיִּקָּם מִשֶּׁה
 אֶת הַמַּשְׁכָּן. רָצוּ לְהַקְימוֹ כָּל אוֹתָם חַכְמֵי הָעָלָם,
 וְלֹא הָיָה מִתְקִיָּם, מִשּׁוּם כְּבוֹדוֹ שֶׁל מִשֶּׁה, עַד
 שֶׁבָּא מִשֶּׁה וַהֲקִימוֹ. וַהֲרִי פִּרְשׁוּהָ.

וַיִּקָּם מִשֶּׁה אֶת הַמַּשְׁכָּן. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (מִיכָה ז)
 אֵל תִּשְׁמָחִי אֵיבָתִי לִי כִּי נִפְלַתִי קָמְתִי וְגו'.

מִי אֵיבָתִי לִי? זֶה מַלְכוּת הָרִשְׁעָה שֶׁשׁוֹנֵאת אֶת
 מַלְכוּת הַקְדוֹשָׁה. וּפְסוּק זֶה אָמְרָה אוֹתוֹ כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, אֵל תִּשְׁמָחִי אֵיבָתִי לִי כִּי נִפְלַתִי קָמְתִי,
 מֵה שֶׁאֵין לָךְ כֹּךְ (לֵא כָךְ) בְּמַלְכוּת אַחֶרֶת, שֶׁכִּיּוֹן
 שֶׁתִּפֹּל, לֹא תִקּוּם לְעוֹלָמִים. אֲבָל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל –
 אֵף עַל גַּב שֶׁנִּפְלָה, תִּקּוּם וְקָמָה שָׂאֵר הַפְּעָמִים,
 שֶׁכָּתוּב כִּי נִפְלַתִי קָמְתִי.

שְׁהָרִי כְּמָה פְּעָמִים נִפְלָה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת
וַיִּשְׁכַּח בֵּין אוֹתָם שָׂאָר בְּעֵלֵי יְרִיבוֹת,
וּשְׂאָר הָעַמִּים קָמוּ עַל יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁמִידָם
מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים פג) עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ
סוֹד, וְכָתוּב כִּי נִוְעְצוּ לָב יַחֲדוּ וְגו', אָמְרוּ לְכוּ
וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי. וְעַם כָּל זֶה – אֵף עַל גֵּב שֶׁשְּׂאָר
הָעַמִּים קָמוּ עֲלֵיהֶם, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִנִּיחַ
אוֹתָם בְּיַדֵּיהֶם, וְאִם נִפְלוּ – קָמוּ, שְׁכָתוּב כִּי
נִפְלָתִי קָמְתִּי. שְׁהָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִים
אוֹתָהּ תָּמִיד.

וַעֲתִידָה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל לֹמַר בְּאוֹתוֹ זְמַן
שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אוֹתָהּ מִן
הָעֶפֶר שֶׁל הַגָּלוֹת וְתִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה: אֵל תִּשְׁמָחִי
אֵיבָתִי לִי כִי נִפְלָתִי קָמְתִּי. כִּי נִפְלָתִי – בְּגָלוֹת
וְהִשְׁתַּעַבְדוּ בְנֵי קָמְתִי – בְּזְמַן הַזֶּה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ,
בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמֹּשֶׁה הוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁעָשָׂה
לָהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָם הַנִּסִּים וְהַגְּבוּרוֹת
שֶׁעָשָׂה לָהֶם, אִז – וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, שְׁהָרִי
עַל יַד מֹשֶׁה הוֹקֵם בְּכָל זְמַן.

רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יֵלְכוּ
וְגו'. בְּלַכְתֶּם יֵלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ. בְּפִסּוּק
זֶה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ. בְּלַכְתֶּם יֵלְכוּ, וְכִי לֹא יִדְעֻנוּ

שְׁבַלְכֶתֶם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ? אֵלָא בְּלִכְתָּם שֶׁל מִי? בְּלִכְתָּם שֶׁל הַחַיִּית, כְּשֶׁהֵן הוֹלְכוֹת, אוֹתָם הָאוֹפָנִים יִלְכוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבְלִכְתָּ הַחַיִּית יִלְכוּ הָאוֹפָנִים אַצָּלָם. וְעַל כֵּךְ בְּלִכְתָּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמְדוּ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל מַסְעֵיהֶם שֶׁל אוֹתָם הָאוֹפָנִים אֵינָם אֵלָא בַּמַּסָּעוֹת שֶׁל הַחַיִּית, וְקִיּוּמָם אֵינָם עוֹמְדִים בַּמְּקוֹמָם, אֵלָא הַכֹּל תָּלוּי בַּחַיִּית. וְכֵן כָּתוּב, וּבִהֲנֹשָׂא הַחַיִּית מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם, מִשּׁוּם שֶׁחַיִּית וְאוֹפָנִים הוֹלְכִים כְּאַחַד.

וְבֵא רֵאָה, עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה מִשְׁקוּפִים שֶׁל הַמִּשְׁמְרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת עוֹמְדִים בְּתוֹךְ מִשְׁקוּף אֶחָד שֶׁבְּצַד מְזֻרָח. לִפְתָּח הַזֶּה שׁוֹמְרִים עֲשָׂרִים וְאַרְבָּע מִשְׁמְרוֹת טְמוּנוֹת בְּתוֹךְ תִּקְוָה הַשְׁלֵהֶבֶת שֶׁעוֹטֶרֶת וְסוֹכְבֶּת לְתוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּשְׁקוּף מֵאוֹתוֹ צֵד מְזֻרָח.

וְאַרְבָּעָה וְעֲשָׂרִים עֲמוּדִים תַּחְתֵּיהֶם, וְעַל אֵלוֹ הָעֲמוּדִים עוֹמְדִים עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה עֲמוּדִים, וְאֵלוֹ הֵם שְׁתַּמִּיד עוֹמְדִים, וְלֹא פוֹרְחִים לְתוֹךְ הָאָוִיר כְּמוֹ אוֹתָם הָאַחֲרִים, וְאֵלוֹ הֵם שֶׁנִּקְרְאִים עוֹמְדִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה א) וְנָתַתִּי לָךְ מֵהֹלְכִים בֵּין הָעֲמֻדִים הָאֵלֶּה. וְאֵלוֹ הָעֲמוּדִים

עומדים על אותם תומכים, בהם סובבים
להתקים במקומם.

בְּשֵׁהַעֲמוּדִים הללו עומדים על מקומם, כל
השליטים שעומדים עליהם
מעופפים וטסים בכל העולם, והעינים
משגיחות, והם מקשיבים לקולות ומעלים
דברים למעלה, כמו שנאמר כי עוף השמים
יוליך את הקול. ומשום כך אותם התומכים
עומדים בקיום תמיד.

בֹּא ורֵאָה, בלכתם ילכו, כפי שאמרנו. ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים לעממתם. שהרי
כמו שהחיות האלה נוסעים ועולים, כך גם הם.
מה הטעם? משום כי רוח החיה באופנים. רוח
החיה – רוח הקדש שנושבת ומפה בכל האופנים
ללכת. נמצא שכל מי שהוא בדרךגה עליונה, הוא
נושא את מי שנושא אותו. בא וראה, שהארון
היה נושא את מי שנושא אותו. אף כאן החיות
נושאות את האופנים.

וְאֵם תאמר, כתוב כי רוח החיה באופנים –
גם כך, זו חיה שהיא לצד ימין, לצד
שמאל, ולצד הקדמי ולצד האחורי, וזוהי חיה,
ואלו הן חיות.

כָּתוּב (יחזקאל י') **הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת**
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֹהַר כְּבֹד. זֹהִי חַיָּה
שְׁמֹרְבַּעַת לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם, וְזֹהִי שְׁעוֹמֶדֶת
בְּכִסֵּא לְדַמּוֹת הָאָדָם, כְּכַתוּב (שם א) וְעַל דַּמּוֹת
הַכִּסֵּא דַּמּוֹת כְּמֵרְאָה אָדָם עָלָיו מְלַמְעָלָה. וְהַכֹּל
לְאוֹתָהּ דִּרְגָה עֲלִיוֹנָה קְדוּשָׁה נִסְתָּרָת שְׁנִקְרָאת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

זֶה הַחַיָּה שְׁלֹמֶטָה שְׁעוֹמֶדֶת תַּחַת כָּל הַחַיּוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ חַיּוֹת
עֲלִיוֹנוֹת אֵלּוּ עַל אֵלּוּ. הַכִּסֵּא שֶׁתַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
זֶה הַדַּמּוֹת שֶׁל יַעֲקֹב. וְהַכִּסֵּא שְׁלֹמֶטָה זֶה הַדַּמּוֹת
שֶׁל דָּוִד, הִיא הַמְּרַבַּעַת לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם.
וּמִשּׁוּם כֵּן רוּחַ יוֹצֵאת מְלַמְעָלָה וְשׁוֹפַעַת
וְנִמְשָׁכֶת מִדִּרְגָה לְדִרְגָה, עַד שֶׁמָּכָה בְּכֹל
הַתַּחְתּוֹנִים שְׁלֹמֶטָה, וְאוֹתָהּ רוּחַ מְנַהִיגָה אֶת
הַכֹּל, וּמַתְקִין אֶת תְּקוּן הַכֹּל לְתַקֵּן.

(באותו גֶּזֶן מִשֵּׁשׁ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ) **וּבְאוֹתוֹ גֶּזֶן מִשֵּׁשׁ**
מַתְתִּקֵּן לְמֶטָה. מַה כְּתוּב לְמַעְלָה? כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפָנִים. וְכַתוּב אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכֵּת
יָלֶכוּ. מַה כְּתוּב לְמֶטָה? וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
בְּמָה? (לְמָה?) לְהִיּוֹת הָרוּחַ שֶׁל אוֹתָהּ הַדִּרְגָה
שְׁלֹמֶטָה בְּאוֹתָהּ הַדַּמּוֹת שֶׁל הָרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה, הִיא

הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֵהַחַיָּה
הַזֶּה יוֹצֵאת רוּחַ לְהַתְקִין הַכֹּל. גַּם כֶּךָ מַעֲשֶׂה. הִיא
הַחַיָּה, שֶׁנִּתְּנָה רוּחַ לְמַטָּה לְהַתְקִין הַכֹּל. מְשׁוּם
כֶּךָ כְּתוּב, וַיֵּקֶם, וַיִּתֵּן, וַיֵּשֶׁם. וּבְכֹל שֵׁם רוּחַ
לְהַתְקִין הַכֹּל.

בא וּרְאֵה, בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּמִשְׁכַּן שְׁמֵשׁ עֹשֶׂה, הוּא
הַתְקִין אוֹתוֹ בְּסוּד אוֹתָהּ דִּרְגָּה עֲלִיּוֹנָה
שֶׁהוּא עוֹמֵד בָּהּ. בְּמִקְדָּשׁ שְׁשֻׁלְמָה עֹשֶׂה, הוּא
תִּקֵּן אוֹתוֹ בְּסוּד אוֹתוֹ נָהָר שְׁיוּצָא מֵעֵדֶן, שֶׁהוּא
שְׁלוֹם הַבַּיִת וְהוּא מְנוּחַת הַבַּיִת. וְעַל כֵּן בְּסוּד
הַמִּשְׁכָּן הוּא קִרְבַּת הַחֲבִיבוֹת בְּדִרְגָּה (בְּסוּד) שֶׁל
הַגּוֹף, אוֹתָהּ הַדִּרְגָּה שֶׁל מַעֲשֶׂה עוֹמֶדֶת בָּהּ קִרְבַּת
הַחֲבִיבוֹת, וְלֹא שֶׁל מְנוּחָהּ. כְּשֶׁבֶא שְׁלֵמָה וְהַתְקִין
אֶת הַמִּקְדָּשׁ, אוֹתוֹ הַמִּקְדָּשׁ הַתְּתִקֵּן בְּסוּד שֶׁל
חֲבִיבוֹת הַמְּנוּחָה. וְלָכֵן כְּתוּב בְּשְׁלֵמָה, הוּא יִהְיֶה
אִישׁ מְנוּחָהּ.

ומשום כֶּךָ, זֶה הַתְקִין בְּדִרְגָּה אַחַת, וְזֶה הַתְקִין
בְּדִרְגָּה אַחַת, דִּיּוֹקְנוֹ שֶׁל זֶה בְּזֶה. וְסוּד
זֶה – (בְּרֵאשִׁית לז) אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.

הִרְאֵשִׁית שֶׁהַתְּחִיל מַעֲשֶׂה לְהַתְקִין בְּמִקְוִם הַזֶּה,
שֶׁהוּא צֵד הַקִּדְשָׁה, הַקִּים קִימָה שֶׁל

נִקְדָּה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאַמְצֵעַ שְׁהִיתָה חֲשׂוּכָה וּשְׁקוּעָה
בְּמִקְוָמָה, וְלֹא נִרְאִית וְלֹא מְאִירָה כָּלֵל. וְרֹאשִׁית
הַכֹּל הַקִּים אֶת הַנִּקְדָּה הַזֶּה שְׁשֻׁקָּהּ בְּמִקְוָמָה,
וְאַחַר כֵּן כָּל הַיֵּתֶר, שֶׁהוּא בְּנִינָה שֶׁל הַנִּקְדָּה הַזֶּה.

וְאִם נִקְדָּה זֶה לֹא הִיתָה מִתְתַּקֶּנֶת (מוֹקְמֶת)
בְּרֹאשׁוֹנָה, כָּל מֶה שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מִמֶּנָּה לֹא
יִכּוֹל הִיָּה לְהִתְתַּקֵּן. וְכִיּוֹן שֶׁנִּקְדָּה זֶה הוּקְמָה
וּמְאִירָה, אֲזִי כָּל שְׁאֵר הַתְּקוּן הָאֲחֵר הִתְתַּקֵּן,
וְהִתְיַשְּׁבָה בְּמִקְוָמָה. וְעַל כֵּן, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. (אֹת) זֶה נִקְדָּה שְׁהִיתָה חֲשׂוּכָה וּשְׁקוּעָה
בְּמִקְוָמָה. וְאַחַר כֵּן, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, אוֹתָם
הָעֲמוּדִים שֶׁהֵם מִכָּאן וּמִכָּאן. (מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ אֲדָנִים וַיֵּשׁ אֲדָנִים)
וְכֹלָם הָיוּ מֵאָה לְחֻשְׁבוֹן, וְכֹלָם נִחְלָקוּ לְמִקְוָמָם,
שֶׁכְּתוּב מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֹּפֶר כֹּפֶר לְאֲדָן.

וְאֵלֹו הָאֲדָנִים הָרִי בְּאֲרָנוֹ, אֲבָל לֹא כְּתוּב בָּהֶם
קִימָה, אֲלֵא וַיִּתֵּן, נְתִינָה, לְשֵׁים עֲלֵיהֶם מֶה
שֶׁצָּרִיךְ, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ תַּחְתּוֹנִים וְעֲלִיוֹנִים רוֹכְבִּים
זֶה עַל זֶה. וְעַל כֵּן כְּתוּב בָּהֶם נְתִינָה.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁהַנִּקְדָּה הַזֶּה הוּקְמָה, נִשְׁקַע הַצֵּד
הָאֲחֵר וְלֹא נִמְחָה כָּלֵל, שֶׁהָרִי אֵינוֹ
נִמְחָה אֲלֵא לְאוֹתוֹ הָעֵתִיד לְבֹא שְׁיִמְחָה מִן
הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, הוּקָם זֶה וְנִשְׁקַע זֶה.

וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, אֶזְרָחִיל לְהִתְחַזֵּק הַצַּד (הַרְוֹם)
 הַזֶּה שֶׁל קִדְשָׁה, וּכְשֶׁנִּתְּנוּ אֵלָיו הָעֲמוּדִים,
 נִשְׁקָעוּ כָּל אֵלָיו שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר וְנִכְנְסוּ לְנֶקֶב
 תְּהוֹם רַבָּה, מִשּׁוּם שֶׁעָלָה הַצַּד הַזֶּה שֶׁל הַקִּדְשָׁה
 הָעֲלִיּוֹנָה, וְהוּא חָלְקוֹ לְהִתְעַלּוֹת, וְאִזּוּ נִשְׁקָע הַצַּד
 הָאֲחֵר, וְנִכְנָס לְאוֹתוֹ נֶקֶב שֶׁל תְּהוֹם.

וְאֶלְמָלֵא שִׁישְׂרָאֵל חֲטָאוּ (בְּרֵאשׁוֹנָה), לֹא יָכוֹל
 לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם יוֹתֵר. וְאַחֵר כֶּף אֵף כֶּף
 חֲטָאוּ, וְהִמְשִׁיכוּ אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה,
 וּמֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא הִיָּתָה עֲצָה, אֲלֹא לְתֵת חֶלֶק
 לְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר בְּכָל – בְּסוּד הַקְּרִבּוּנוֹת
 וְהַנִּסְכִּים וְהָעוֹלוֹת. וּבֹא רְאָה, מִשּׁוּם כֶּף הָעוֹלָה
 נִשְׂרָפָת כָּלָה בָּאֵשׁ, לְהַכְנִיעַ אֶת הַצַּד הַזֶּה
 וּלְהַעֲלוֹת אֶת צִד הַקִּדְשָׁה, וּמִשּׁוּם כֶּף, כְּשֶׁמִּשָּׂה
 הַקִּים אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה, נִשְׁקָע הַמָּקוֹם הַזֶּה.

בֹּא וּרְאָה, וַיָּקָם מֶשֶׁה – זֶהוּ צִד הַקִּדְשָׁה, וְנִשְׁקָע
 הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וַיִּתֵּן – לְצִד הַקִּדְשָׁה
 הַזֶּה, וְנִרְפָּה הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וַיָּשֶׂם – לְצִד
 הַקִּדְשָׁה הַזֶּה, וְנִכְנָע הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁל הַטָּמֵא.
 וְאַחֵר כֶּף, וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחָיו.

וְאַחֵר כֶּף וַיָּקָם. מֶה הַטָּעַם? כִּדִּי שְׂתַּהֲיָה רֵאשִׁית
 וְסִיּוֹם בְּקִימָה. הִתְחַיֵּל בְּקִימָה וְסִיּוֹם

בְּקִימָה, מְשׁוּם שְׁבֹכַל צָרִיךְ קִימָה – רֵאשִׁית וְסִיּוּם. קִימָה בְּהִתְחַלָּה שֶׁהִתְרַפָּה הֵצַד הָאֲחֵר, וְזוֹהִי קִימָה לְצַד הַקִּדְשָׁה, כְּדֵי לְהִתְקִים וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה, לְהִיּוֹת הִתְקַשְׁרוֹת אַחַת כְּרֵאוֹי. מְשׁוּם שְׁכָל זֶמֶן שֶׁקִּדְשָׁה שׁוֹלֵטַת וְעוֹלָה, הִטְמָאָה נִשְׁפָּלַת וּמִנְמַכַּת לְמַטָּה.

רֵאשׁ הַנִּקְדָּה שְׁעוֹמֶדֶת תַּחַת דְּרָגוֹת שְׁבֹצֵד הָאֲחֵר, הִיא רֵאשׁ הַדְּרָגָה שְׁלַחוּץ, רֵאשׁ הַזָּכֵר, וְעוֹמֵד רוֹכֵב עַל גְּמֹל אֶחָד, הוּא רֵאשׁ לַחוּץ שֶׁל עֶרְבּוֹב אֶחָד שֶׁל חֲשֹךְ שְׁמֵת־פֶּשֶׁט.

שְׁבִשְׁעֵשֶׁן יוֹצֵא מִתּוֹךְ רִגְזוֹ הַקִּשָּׁה, מִתְּפֶשֶׁט אוֹתוֹ עֶשֶׂן, וְהוֹלֵךְ רִגְזוֹ אַחֵר רִגְזוֹ, זֶה עַל זֶה, וְזֶה רוֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל זֶה בְּמֵרָאָה שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה לְהִיּוֹת הַכֹּל רִגְזוֹ קִשָּׁה.

וּבְשִׁמְת־חֵי"ל הָעֶשֶׂן לְהִתְפֶּשֶׁט, דוֹחֵק מִתּוֹךְ הָרִגְזוֹ בְּדַחֵק שֶׁל נִקְדָּה אַחַת לְהִתְפֶּשֶׁט, וְאַחֵר כֶּךָ מִתְּפֶשֶׁט עֶשֶׂן הָרִגְזוֹ בְּעֵקְמִימוֹת, כְּמוֹ נִחַשׁ אֶחָד חֲכָם לְהִרְעוֹ.

הָרֵאשׁ שְׁמֵת־חֵי"ל לְהִתְפֶּשֶׁט, הוּא דְרָגָה חֲשׂוֹכָה, עוֹלָה וְיוֹרֵד, הוֹלֵךְ וְשֹׁט וְנִחַ בְּמִקְוָמוֹ, עַד שְׁעוֹמֶדֶת הַדְּרָגָה לְהִתְיָשֵׁב מֵאוֹתוֹ הָעֶשֶׂן

שְׂיוּצָא מִתּוֹךְ הֶרְגֵז, וְהוּא צֵל. צֵל עַל מָקוֹם אַחֵר
שֶׁנִּקְרָא מוֹת. וְכִשְׁשִׁנְיָהֶם מִתַּחֲבָרִים כְּאַחַד, נִקְרָא
צִלְמוֹת, וְהָרִי בְּאֶרְנוּ, שְׁתֵּי דְרָגוֹת הֵן
שֶׁמִּתַּחֲבָרוֹת כְּאַחַד.

הַצֵּל הַזֶּה הוּא רֵאשִׁית שֶׁל הַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה
הַחִיצוֹנָה, חֲשֵׁכָה שְׁמֵרְחֶקֶת מִהַנִּקְדָּה
הַקְדוּשָׁה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאַמְצֵעַ. וְזוֹהִי נִקְדָּה שְׁלֹא
עוֹמֶדֶת וְלֹא נִרְשָׁמֶת בְּגוֹנִיָּה, וּמִמֶּנָּה מִתְּפַשֵּׁטֶת
הַתְּפֻשָּׁטוֹת הַחוּצָה וְלִמְטָה, וְהִיא שׁוֹקֶעֶת, וְלֹא
נִרְאִית וְלֹא נִרְשָׁמֶת.

זוֹ הַתְּפֻשָּׁטָה לִמְטָה, לִיְמִין וְלִשְׂמָאל, וְהַתְּפֻשָּׁטָה
לִמְטָה לְתוֹךְ הַחֲשֵׁכָה כְּנֶגֶד אֶלֶף וּמֵאָה. שְׁנֵי
עֲמוּדִים נִחְקָקִים לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, מִתְּפֻשָּׁטֶת
הַחֲשֵׁכָה לְתוֹךְ גֶּזֶן שָׁחַר וְלֹא שָׁחַר, שֶׁהָרִי אֵין לוֹ
שׁוֹם צָבֵעַ שִׁיתִּקֵּים בּוֹ. וּבִאוֹתָהּ הַתְּפֻשָּׁטוֹת
עוֹמְדוֹת הַחֲשֵׁכוֹת אוֹתָן שֶׁשְׁמָשׁוּ בְּמִצְרִים,
שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת י) וְלֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְלֹא קָמוּ
אִישׁ מִתַּחְתּוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים. וְכָתוֹב וַיֵּמֶשׁ חֲשֵׁךְ.

הַתְּפֻשָּׁטוֹת הַזֹּו מִתְּפֻשָּׁטֶת בְּכֶמֶה מִיָּנִים,
מִשְׁנֵים אֵלּוּ תוֹךְ אֵלּוּ. בְּתוֹךְ
אוֹתָהּ הַתְּפֻשָּׁטוֹת יוֹצֵא זֶהֱרֵי אַחַד שְׁצָבוּעַ בְּזָהָב,

וְזֶהוּ זֶהָב אָדָם. מִתְפַּשֵּׁט הַזֹּהַר הַזֶּה וּמִכֶּסֶה אֶת
הַחֶשֶׁךְ שֶׁל הָרָאשׁ, וְהוּא הַזֶּהָב שֶׁנִּכְלָל בּוֹ הַחֶשֶׁךְ.
הַחֶשֶׁךְ הַזֶּה מִתְפַּשֵּׁט לַיָּמִין וּלְשִׁמְאֵל, וּמִתּוֹךְ
שְׁנֵי הַצְּדָדִים הֵלְלוּ יוֹצֵא גִּוֶן אֶחָד שֶׁל
כֶּסֶף שֶׁלֹּא זוֹהָר. מִתְפַּשֵּׁט הַגִּוֶן הַזֶּה שֶׁל הַכֶּסֶף,
וּמִכֶּסֶה אֶת הַחֶשֶׁךְ, וְנִכְלָל זֶה בְּזֶה וַיּוֹרֵד לְמִטָּה.
מִתְפַּשֵּׁט הַחֶשֶׁךְ, וְעוֹמְדוֹת שְׁתֵּי חֲשִׁכוֹת,
שְׁעוֹמְדוֹת (שְׁיוֹצְאוֹת) בְּרָאשׁ הַשָּׁחַר,
וּמִשָּׁם מִתְפַּשֵּׁט וַיּוֹצֵא גִּוֶן אֶחָד שֶׁל נִחְשֶׁת. וּמִשָּׁם
מִתְפַּשֵּׁט לְמִטָּה אוֹתוֹ הַחֶשֶׁךְ, וְעוֹמֵד עֲמוּד,
וַיּוֹצֵא גִּוֶן אֶחָד שָׁחַר בְּמִרְאֵה שֶׁל בְּרוֹזֶל, וְהִכָּל
בְּסוֹד הַחֲשִׁכָּה.

מִבֵּין שְׁנֵי הָעֲמוּנִים יוֹצֵא עֲמוּד אֶחָד חֲשׁוֹךְ
בַּחֲשִׁכָּה, וְכָל הַגּוֹנִים הֵלְלוּ נִרְאִים בּוֹ,
וְזוֹהִי הָעֶרְלָה שֶׁמְנַהִיגָה זָכָר לְנִקְבָּה לְהַזְדַּוֵּג
בְּאַחַד וּלְהִיּוֹת אֶחָד.

הָעֲמוּנִים הֵלְלוּ יְדוּעִים בְּשֶׁבַע דְּרָגוֹת גְּדוּלוֹת
(וְזָכְרִים), הַדְּרָגָה הָרִאשׁוֹנָה הִיא הַדְּרָגָה
שְׁעוֹמְדָת בְּצַד שֶׁל הַחֲשִׁכָּה הַזֹּאת. זֶה הַחֲשִׁכָּה עוֹלָה
תּוֹךְ הַסִּתְרָה שֶׁל הָעֶשֶׂן שֶׁל הָאֵשׁ, זֶה כָּלוּל בְּגִוֶן
שֶׁל עֶשֶׂן, וּבְגִוֶן שֶׁל אֵשׁ, וּבְגִוֶן שָׁחַר. שְׁלֹשֶׁת

הגונים הללו נפרדים לכמה צדדים, להתעקם בעקמי העולם.

גון העשן הזה יורד לעולם ונכנס לכמה צדדים, וזה מתפשט בעולם, ומסית את רוחות האנשים לרגז, להסטות את דרכיהם ולהתחזק ברגזם. ועל זה כתוב, (תהלים פא) לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר. לא יהיה בך אל זר – זה הזכר. ולא תשתחוה לאל נכר – זו הנקבה. זהו הרגז ששולט ומתחזק בעולם ונכנס לתוך בני האדם ומחזק אותם להרע.

גון האש, הגון הזה יורד לעולם, ונכנס לכמה צדדים להרע, להרג, ולשפך דמים ולקפח בני אדם, ועל זה כתוב, (משלי א) אם יאמרו לכה אתנו נארכה לדם נצפנה לנקי חנם. משום שיש שופכי דמים לחנם והורגים לחנם. ויש שופכי דמים והורגים בקרב, וזה מצד הזכר וזה מצד הנקבה. צד הזכר שופך דמים לחנם, כמו שאמרנו. צד הנקבה, כדי לערף קרבות ולהרג אלה באלה, וכל הקרבות וההרג של אלה באלה באים מאותו צד של הנקבה.

גון שחור, גון זה יורד לעולם ויורד להתמנות על כל הפצועים והמכים, ותפויסי גוף, וצלובים

וַחֲנוּקִים, לְהֵרַע תָּמִיד לְבְנֵי אָדָם. שְׁלֹשֶׁת הַגְּנוּנִים
הָלְלוּ נִפְרָדִים לְכַמָּה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם
וּמִתְפַּשְׁטִים בְּתוֹךְ בְּנֵי הָעוֹלָם.

גּוֹן הָעֶשֶׂן יוֹרֵד לָעוֹלָם, וְזֶהוּ הַגּוֹן הָרָאוּשׁוֹן
שִׁיּוּצָא מִתּוֹךְ הַנִּקְדָּה הַשְּׁקוּעָה מֵאוֹתוֹ הַצֵּל
שְׁאֵמְרָנוּ, שֶׁהוּא סְמָא"ל, שְׁרוּכָב עַל גְּמַל, כְּמוֹ
שְׁנַתְבָּאֵר, וְגוֹן הָעֶשֶׂן הַזֶּה נִקְרָא קֶצְפִּיא"ל הַגְּדוֹל.
וְזֶהוּ הָרְגֹז שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁמַּחֲזִיקִים אֶת הַלֵּב בְּרָגֹז.
תַּחַת זֶה מְמַנִּים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת קְבוּצוֹת, שֶׁהֵן
רְגֹז הַגּוֹפִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם, מְשׁוּם שִׁישׁ רְגֹז
שְׁשׁוּלֵט בָּעוֹלָם לַעֲשׂוֹת דִּין. אָבֵל זֶה (צד) הוּא רְגֹז
שְׁשׁוּלֵט וְנִכְנָס לְגוֹף בְּנֵי הָאָדָם שֶׁמִּתְרַגְּזִים בְּרָגֹז
הַזֶּה. וְהָרְגֹז הַזֶּה הוּא יְסוֹד לְכָל שְׁאֵר הַגְּנוּנִים
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם בְּנִין לְהֵרַע, מְשׁוּם שֶׁהָעֶשֶׂן הַזֶּה
יוּצָא מִתּוֹךְ רְגֹז הָאֵשׁ הָעֲלִיּוֹנָה שְׁלוֹהֶטֶת, וְזֶהוּ
הָרָאוּשׁוֹן לְאוֹתָהּ הָאֵשׁ.

אַרְבַּעַה רְגֹזִים נִפְרָדִים מֵאוֹתוֹ הָרְגֹז, וְרְגֹז
הָרָאוּשׁוֹן נִקְרָא רְגֹז, וְזֶהוּ שְׁמַרְגִּיז אֶת
לֵב בְּנֵי הָאָדָם, וְזֶהוּ שִׁיּוּרְד וְהוֹלֵךְ וּמַסִּית אֶת
בְּנֵי הָאָדָם שֶׁמִּתְרַגְּזִים בְּרָגֹז, וְזֶהוּ שְׁמוּשֶׁךְ אֶת
הַמְשָׁחִית עַל הָעוֹלָם. (וְעַל זֶה כָּתוּב (חֲבִיקוֹק ג) בְּרָגֹז
רַחֵם תִּזְכֹּר).

הַרְגֵז הַשְּׁנִי, זֶהוּ שְׁיֹרֵד לְעוֹלָם וּמְשׁוּטט
וּמִתְפַּשֵּׁט לְכָל הַצְדָּדִים, וְזֶה נִקְרָא
שְׁנָאָה. וְזֶה יוֹרֵד וְנִכְנָס בְּבִנְיַן אָדָם. וְזֶה, כִּי
שָׁהוּא נִכְנָס, נִקְרָא מִשְׁחִית שְׁקֵט, וְזֶהוּ רֵגֶז
שְׁשׁוּתֵק, וְזֶהוּ שְׁמִשְׁתַּתֵּף בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל
הַנִּקְבָּה. וְזֶהוּ רֵגֶז שֶׁל שְׁתִּיקָה שְׁעוֹמֵד בְּעֻקְמוֹת
זֶהוּ הַקָּשָׁה מִכָּלָם, מִשּׁוּם שָׁהוּא כְּמוֹ הַנְּחָשׁ,
שְׁשׁוּתֵק תָּמִיד וְהוֹרֵג אַחֵר כָּךְ.

הַרְגֵז הַשְּׁלִישִׁי, זֶהוּ רֵגֶז הַפּוֹף מִהֲרָאוֹן –
שְׁהוּלָה וּמִתְחַזֵּק וְלֹא שׁוּתֵק, אֲלֹא נִגְלָה
אוֹתוֹ רֵגֶז, וְכָל מֶה שָׁהוּא מִתְגַּלָּה – כֵּךְ נִשְׁבֵּר בְּכָל
מֶה שֶׁהִתְגַּלָּה, וְלֹא שׁוּתֵק. כֵּךְ נִשְׁבֵּר, וְכֵךְ נִקְרָא:
רֵגֶז שָׁבוֹר.

הַרְגֵז הָרְבִיעִי, רִאשִׁיתוֹ חֲזָק וְסוּפוֹ שָׁבוֹר, וְעַל
כֵּן זֶהוּ רֵגֶז שְׁמֵהֶפֶךְ מִן הֲרָאוֹן. מִשּׁוּם
כֵּךְ זֶהוּ צַד הַשָּׁבוֹר מִכָּלָם. וְעַל כֵּן הַכֹּל הוּא
בְּדֶרֶגָה רִאשׁוֹנָה.

דֶּרֶגָה שְׁנִיָּה, הִיא דֶּרֶגָה שְׁיֹצֵאת מִחֲשָׁכָה, וְזֶהוּ
גִּזְוֹן חֲשׁוֹף שְׁעוֹמֵד מִתּוֹךְ הַחֲשָׁכָה הַזֶּה,
מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל קִיָּם מִתּוֹךְ הַחֲשָׁכָה וְעוֹמֵד בְּדֶרֶגוֹת
יְדוּעוֹת. וְזֶה מִתְפַּשֵּׁט מִטָּה בְּגוֹנִים יְדוּעִים.

בְּדִרְגָּה הַזֹּה קִיָּמִים שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת צְדָדִים נִפְרָדִים
 זֶה מִזֶּה, וְכֻלָּם כְּלוּלִים זֶה בָּזֶה. וְאַף עַל
 גַּב שְׁמֻשָּׁנִים זֶה מִזֶּה וּמִתְגַּבְּרִים (וּמְאִירִים) זֶה מִזֶּה,
 הַכֹּל כְּלוּל זֶה בָּזֶה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ כָּל הַדְּרָגוֹת יְדוּעוֹת
 בַּצַּד הַזֶּה לְהֵרַע.

מִכָּאן יוֹצְאִים כָּל אֵלֹה הַמְּשַׁחֲיָתִים הַמִּחְבְּלִים
 שְׁמֻשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם וְעוֹשִׁים דִּין בְּגִלּוּי
 (בְּעוֹלָם) עַל הַמַּעֲשִׂים הַנִּסְתָּרִים שֶׁנַּעֲשׂוּ תוֹךְ הַחֹשֶׁךְ
 בִּסְתֵּר, וְהֵם מְשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם וְעוֹשִׁים בָּהֶם דִּין
 בְּגִלּוּי. וּמִשּׁוּם כֵּךְ, כָּל אֵלֹה שְׁמֻשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם
 וְעוֹשִׁים דִּין בְּגִלּוּי, כֻּלָּם עוֹמְדִים כְּנֶגֶד בְּנֵי אָדָם
 לְהַזְדַּמֵּן תָּמִיד אֶל אוֹתָם חֲטָאִים נִסְתָּרִים
 שְׁאֻמְרָנוּ, וְאוֹתָם שֶׁנִּקְרָאִים אֵף וְחִמָּה, מִתְחַבְּרִים
 עִמָּם, וְעוֹשִׁים דִּין עַל בְּנֵי אָדָם. זֶה נַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם
 מִבְּעַלֵּי הַדִּין הַלָּלוּ שְׁאֻמְרָנוּ.

דִּרְגָּה זוֹ עוֹמֶדֶת תוֹךְ חֹשֶׁךְ וְאֵשׁ, שֶׁהוּא סוּד
 אֶחָד, וּמִתּוֹךְ דִּרְגָּה זוֹ נִפְרָדוֹת כַּמָּה
 דְּרָגוֹת חֲזָקוֹת (גְּבָרִים) שְׁעוֹמְדוֹת תַּחַת הַצַּד שֶׁל
 רָקִיעַ אֶחָד, שֶׁנִּקְרָא רָקִיעַ שְׁחֹר. דִּרְגָּה שְׁלִישִׁית
 זֶהוּ רָקִיעַ שְׁמִתְפַּשֵּׁט עַל כָּל אוֹתָן דְּרָגוֹת שֶׁהֵן
 אֲדָמוֹת כְּשׁוֹשְׁנָה, וְאֵלֹה נִקְרָאוֹת הַזְּרוּעוֹת שֶׁל
 הַצַּד הַזֶּה.

תַּחַת אֱלוֹ מִתְפַּשְּׁטוֹת לְמַטָּה דְּרָגוֹת, עַד
שְׁמַגִּיעוֹת לְתוֹךְ דְּרָגָה שְׁלִישִׁית (אותו רְקִיעַ
שָׁחַר), מִשּׁוֹם שָׁאֵלוֹ שְׁבִדְרָגָה הַשְּׁנִיָּה יוֹצְאִים מִתּוֹךְ
אוֹתוֹ הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר וּמְשׁוֹטְטוֹת בְּעוֹלָם. אֱלוֹ
מִיָּמִין, וְאֱלוֹ מִשְּׂמָאל. אֱלוֹ שֶׁל הַיָּמִין נִפְרָדוֹת
לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים. וְאֱלוֹ שֶׁל
הַשְּׂמָאל נִפְרָדוֹת לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
קְשָׁרִים אֲחֵרִים.

הַקְּשָׁר הָרִאשׁוֹן עוֹמֵד לְמַעְלָה. וְעֵשֶׂן חָשׁוּךְ
בְּרָגֵז נִקְשָׁר בּוֹ. בְּקֶשֶׁר הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ
שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים חֲשׂוֹכִים וּמִשְׁנִים זֶה מִזֶּה, וְנִכְלָלִים
זֶה בָּזֶה. וְהַקְּשָׁר הַזֶּה הוּא כְּפוּף וְלֹא מִתְפַּשֵּׁט
(נִכְנָע), פָּרֵט לְזִמְנִים יְדוּעִים, וְזֶה הַנִּקְרָא עֲבָרָה.

וְהוּא עוֹמֵד וְלֹא שׁוֹכֵךְ, מִשּׁוֹם שֶׁלֹּא שׁוֹכֵךְ, פָּרֵט
לְזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מִקְרִיבִים קָרְבָן לְמַטָּה,
מִשּׁוֹם שֶׁבְּאוֹתוֹ זִמְן שׁוֹכֵךְ הָרָגֵז וְנִכְנָע לְמַטָּה
וְנִחְלָשׁ רָגָזוֹ (חֲזָקוֹ), וְלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט וּלְהִתְחַזֵּק.
וּכְשֶׁזֶּה נִחְלָשׁ, אִזּוֹ הַקְּשָׁר הַשְּׁנִי, שֶׁהוּא בְּאִמְצָע,
לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ וּלְהִנְהִיג.

הַקְּשָׁר הַשְּׁנִי זֶהוּ שְׁנִקְרָא זַעַם, הַקְּשָׁר הַזֶּה הוּא
שְׁנוּסֵעַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וּמִנְהִיג אֶת כָּל

שְׁאָר הַקְּשָׁרִים, וְכָל שְׁאָר הַקְּשָׁרִים כָּלֵם
מִתְנַהֲגִים בּוֹ, וְכָלֵם מַחְזָקִים בְּקֶשֶׁר הַזֶּה. זֶהוּ
שְׁמִנְהִיג אֶת כָּל הַצֶּעֶר שְׁבָעוּלָם, מְשׁוּם
שֶׁכְּשֶׁמֶתְחַבֵּר בְּדֶרֶגָה אַחֶרֶת, לְחַבֵּק אֶת הַנִּקְבָּה,
אִזּוּ יוֹרְדִים לְעוֹלָם כָּל סוּגֵי הַצֶּעֶר וְכָל הַדְּחָקִים
וְכָל הַצָּרוֹת, שֶׁהָרִי אֵינָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט זֶה בְּלִי
זֶה. וְכָל הַדְּרָגוֹת נִתְּנוּ לְנִקְבָּה לְשַׁלֵּט וּלְהַסְטוֹת
אֶת הָעוֹלָם, וְאֵם לֹא שָׂרוּכָב זֶה עַל זֶה
וּמִתְחַבְּרִים זֶה לָזֶה, לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט.

בא וְרָאָה, כְּשֶׁהָיָה אָדָם בְּגֵן עֵדֶן לְהִתְעַסֵּק
בְּעִבּוּדֵי רַבּוּנוֹ, יָרַד סָמָא"ל הַזֶּה וְכָל אוֹתָן
הַדְּרָגוֹת שָׁבוּ, וְהָיָה רוֹכֵב עַל אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ הָרַע
כְּדִי לְהַסְטוֹת אוֹתָם, מְשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ נֶחֱשׁ שֶׁעָמַד
תַּחְתּוֹ הוּא עֵקֶם לְהַסְטוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם
וּלְפַתּוֹת אוֹתָם, מְשׁוּם שֶׁכָּתוּב (משלי ה) כִּי נִפְתָּ
תִּטְפְּנָה שְׁפָתַי זָרָה וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶכְמָה. וְזֶה נֹתֵן
כַּח, וְזֶה עוֹשֶׂה אֱמָנוּת בְּעוֹלָם, וְזֶה בְּלִי זֶה לֹא
יְכוּלִים לְשַׁלֵּט.

מִשׁוּם כֵּן, כְּאֲשֶׁר אוֹתוֹ הַקְּשֶׁר שֶׁל הָאֱמָצֶע
מִתְחַבֵּר בְּנִקְבָּה, אִזּוּ הַדִּינִים יוֹרְדִים וְכָל
הַדְּחָקִים לְעוֹלָם. וְכִשְׁזֶה לֹא מִתְחַזֵּק, שְׁאִינוֹ
נוֹסֵעַ, הַכֹּל נִשְׁבֵּר וְנִכְנָע, שֶׁלֹּא יְכוּל לְשַׁלֵּט. וְעַל

כִּן הַכֹּל נִשְׁכָּר וְנִכְנָע בְּסוּד הַקְּרִבָּנוֹת שְׁלֵמָה.
וְעוֹלָה מִי שְׁעוֹלָה לְהִתְעַטֵּר לְמַעַלָּה וּלְהִתְבָּרֵךְ מִן
הַעֲמֵק הָעֲלִיּוֹן, שְׁמַאִיר לְכָל הַפָּנִים.

הַקְּיָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא קָשָׁה בְּחֻזֶּק יֵתֵר, וְזֶה נִקְרָא
צָרָה, מְשׁוּם שֶׁמֶזֶה יּוֹצְאִים שְׁלִטוֹן
לְהַשְׁרוֹת דְּחָקִים וְלַעֲשׂוֹת צָרוֹת לְאִנְשִׁים. וְהַסּוּד
שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הַקְּשָׁרִים הֵלֵל, שֶׁכְּתוּב עֲבָרָה וְזַעַם
וְצָרָה. אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת קְשָׁרֵי הַיָּמִין.

שְׁלִישֶׁה קְשָׁרִים שֶׁל שְׁמַאל, כְּשֶׁמִּתְחַזְּקִים כְּאַחַד,
אִזְּאוֹתוֹ הַשְּׁמַאל נִקְרָא מְשַׁלַּח"ת
מִלְּאֲכֵי רָעִים, מְשׁוּם שֶׁמֶהַשְּׁמַאל הֵזֶה נִשְׁלָחִים
לְמָטָה וְנוֹטְלִים חֻזֶּק כָּל אוֹתָם הַמִּלְּאֲכִים הָרָעִים,
אוֹתָם שְׁיוֹצְאִים מִהֶצֶד שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ,
וְכָל זֶה מִתּוֹךְ הַדִּרְגָּה הַשְּׁנִיָּה וְהַדִּרְגָּה הַשְּׁלִישִׁית.

הַדִּרְגָּה הָרְבִיעִית, הִיא דִּרְגָּה שְׁעוֹמֶדֶת מִתּוֹךְ
עֲלָם הָרִגְזוֹ, גּוֹן הָאֵשׁ. וְזוֹ נִקְרָאת
אֲמָצֶה, שֶׁהוּא גּוֹף שְׁעוֹמֵד בֵּין שְׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת. כָּאֵן
יֵשׁ לְהַט שְׁלוּהֵט בְּאֶדָם כְּשׁוֹשְׁנָה. מִכָּאֵן יּוֹצְאִים
תִּקְוָה לָרִדֵּת לְמָטָה, לְתִקְוָה וְלִשְׁפָף דְּמִים. מְשׁוּם
שֶׁזֶהוּ שְׁנוֹתַן רְשׁוֹת וְשְׁלִטוֹן לְמָטָה לְתִקְוָה וְלִשְׁפָף
דְּמִים, זֶה נוֹבֵעַ לְנִקְבָּה, וְזֶה צָרִיךְ אֶת זֶה כְּמוֹ

שְׁהַגּוּף צָרִיךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ אֵינָה עוֹשֶׂה
אֲמָנוּת אֲלֵא בַגּוּף. וְעַל כֵּן כָּל הַכֹּחַ וְכָל הַתְקִיף
יוֹצְאִים מִכָּאן, לְהַתְקִיף וְלַעֲשׂוֹת אֲמָנוּת בְּעוֹלָם
לְהִרְע, כְּנִקְבָּה שֶׁמִּקְבֵּלֶת מִהַזְכֵּר תָּמִיד.

בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה וּבְכָל קָשֶׁר וְקָשֶׁר יֵשׁ כִּמְה
מִמְּנִים וְכִמְה גְּדוּדֵי מַחְבָּלִים, שְׁכָלָם
מְנַהֲגִים בְּשִׁבְלֵם, וְכָל הַמְּנַהֲגִים בְּגִלְלָם, כָּלָם
לְמַטָּה, שֶׁהֵם חִילוּתֶיהָ שֶׁל הַנִּקְבָּה, וְלִכְלָם יֵשׁ
דְּרָגָה יְדוּעָה לְמַעְלָה לִהְיוֹת מְנַהֲגִים בָּהּ.

כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לִצַּד הָעֲלִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ הַיְכָלוֹת יְדוּעִים
לְדִרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת לְהַכְלִיל אֱלֹהֵי בָּאֱלוֹ כֶּךָ גַּם
לְמַטָּה (בַּחֲשֵׁךְ) בְּהַפֵּךְ, בִּצַּד הָאֲחֵר, יֵשׁ דְּרָגוֹת
לְאוֹתָם הַיְכָלוֹת הַנִּקְבָּה לְהַכְלִיל אֱלֹהֵי בָּאֱלוֹ.

בַּדְרָגָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רְבִיעִית, עוֹמְדִים דִּינִים
רָעִים לָרֹדֶת לְמַטָּה וְלִהְיוֹת לְאוֹתָם
שְׁעוֹשִׂים דִּין רַע קָשֶׁה. מִכָּאן יוֹנְקִים אֶת חֲזָקָם
לְהַתְקִיף וְלִהְיוֹשֵׁלִים אוֹתוֹ הַדִּין שְׁעוֹשִׂים. וּמַשּׁוּם
כֶּךָ, כָּל הַדְּרָגוֹת הֵלְלוּ כְּלוּלִים בָּהֶם, בְּכָל אוֹתָם
הַהִיכָלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁלִּצַּד הַנִּקְבָּה שֶׁלְמַטָּה.
אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׁמַטִּים אֶת דְּרָכָם
מִהַדְרֵךְ הַזֶּה וְהוֹלְכִים אַחֵר יִרְאֵת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא להתקדש בקדשת רבונם. אשריהם בעולם
הזה ובעולם הבא.

דרגה חמישית. הדרגה הזו נחלקת לשתי
דרגות (צדדים), ימין ושמאל. ואלו
נקראים שוקים, משיגות להרע ולרדף, משום
שכאן הכח של הרדיפה של כל החלאים וכל
הרעות שרודפים אחר הרשעים, וכשהדין (הדרגה)
הזה מתקרב, אזי (אסתר ג) הרצים יצאו דחופים.
ואותם הרצים הם למטה, לרוץ להרע. וכל אלו
נקראים רודפים, ועל זה כתוב (איכה ד) קלים היו
רדפינו מנשרי שמים.

**הדרגה הזו נחלקת לשני צדדים, לימין
ולשמאל.** שלשה קשרים הם לימין,
ושלשה קשרים הם לשמאל. והקשרים הללו,
ואותם הקשרים שאמרנו, כלם מסתכלים לאחור,
משום שכל הקשרים העליונים הקדושים
מסתכלים לתוך הפנימיים לגוף, כמו שנאמר
(מלכים א-ז) וכל אחריהם ביתה. ואלו כלם
מסתכלים לאחור.

**מה בין זה לזה? אלא אלו הקשרים העליונים
הקדושים כלם בסוד של אדם, ומשום**

שֶׁהַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אָדָם, כְּתוּב כָּל אַחֲרֵיהֶם
 בְּיָתָהּ. וְהַקְּשָׁרִים הָאֲחֵרִים הִלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ, אוֹתָם
 קְשָׁרִים שֶׁל הָאֲמִצָּע, כָּלֵם מִסְתַּכְּלִים לְאַחֹר,
 וְאֵלּוּ הֵם בְּסוּד שֶׁל בְּהֵמָה. וּמִשּׁוּם כֵּן כָּל
 אַחֲרֵיהֶם לְאַחֹר. וְהַסּוּד הַזֶּה כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ –
 (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'. זֶה בְּצַד שֶׁל
 אָדָם, וְזֶה בְּצַד שֶׁל הַבְּהֵמָה. וְכֵן הַקְּרִבָּן עוֹלָה –
 אָדָם וּבְהֵמָה.

הַקְּשָׁר הָרִאשׁוֹן, בּו עוֹמֵד גֶּזֶן שֶׁל חֲשֻכָּה בְּתוֹךְ
 עֶרְפֶּל (בְּתוֹךְ טַהַר הָעֶרְפֶּל) שְׁצוּמָח בְּקִלְלָהּ
 תַּחַת הָאֵבָן שְׁעוֹמֶדֶת עָלָיו, שְׁלֹא צוּמָח. וְזֶה
 עוֹמֵד עַל הַזִּכָּאִים שֵׁישׁ בָּהֶם זְכוּת, וְאֵין לָהֶם
 זְכוּת אֲבוֹת לְהַחֲזִיק בָּהּ וּלְהִגֵּן עָלֵיהֶם.

וּקְשָׁרִים אַחֲרֵים רוֹדְפִים אַחֵר הָרָשָׁעִים שֶׁהָטוּ
 אֶת דֶּרֶכָם מִקֵּדֶם לָכֵן, וְרוֹדְפִים
 אַחֲרֵיהֶם, וְכָל אוֹתָם שְׂרָשָׁם נִרְאָה בָּהֶם לְהִיּוֹת
 מִכָּרִים. מִשּׁוּם שֶׁכָּל אֵלּוּ שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ, מִלֵּאף
 אֶחָד שְׁלִיחַ קְדוּשָׁה, שֶׁמֶצֶד הַגְּבוּרָה, יוֹרֵד וְרוֹשֵׁם
 בָּהֶם רֶשֶׁם, וְאוֹתוֹ הָרָשָׁם מְכַר לְמַעַלָּה לְכָל אוֹתָם
 בְּעַלֵּי הַדִּין. וּכְשֶׁאוֹתוֹ רֶשֶׁם מְכַר לָהֶם – מִי
 שְׂרָאוּי לְחֻלָּאִים, מְלָקִים אוֹתוֹ בְּחֻלָּאִים. מִי

שְׂרָאוֹי לְמִכָּאוּבִים וְלִשְׂאָר הָעֲנָשִׁים, הַכֹּל רוֹאִים
בְּאוֹתוֹ הָרָשָׁם.

וּמִשּׁוּם כֵּךְ כָּל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים עוֹמְדִים לְאַחֹר,
וּבוֹעֲטִים בְּאוֹתָם שְׂבוּעֲטִים בְּרִבּוֹנָם
וּבְכָל אוֹתָם הָרָאוּיִים לְכַעַט בָּהֶם, פָּרַט לְצַדִּיקִים
וּחֲסִידִים וְשִׁישׁ לָהֶם זְכוּת אָבוֹת שְׂרוּדָפִים
אֲחֲרֵיהֶם חֲלָאִים, שְׁאַלָה אֵין שׁוֹלְטִים בָּהֶם וְלֹא
בָּאִים לָהֶם חֲלָאִים מִהֲצַד הַזֶּה.

וְאֵם תֹּאמַר, מֵאִיזָה מְקוֹם בָּאִים לָהֶם חֲלָאִים?
בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (ישעיה נג) 'וְה' חִפֵּץ דִּכָּאוּ
הַחֲלִי. וְה' חִפֵּץ דִּכָּאוּ, רוֹצֵה לְהַכּוֹת אוֹתוֹ וּלְתַת
לוֹ חֲלָאִים כְּדִי לְזַכּוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא מִצַּד
הָאַחֵר, וְאַלָּה נִקְרָאִים יְסוּרִים שֶׁל אֲהָבָה, וְהַכֹּל
בְּמִשְׁקַל אֶחָד שֶׁל הַקֹּדֶשׁ עוֹלָה.

הַדִּרְגָּה הַשְּׁשִׁית, זוֹ נִקְרָאת עֲרָלָה. וְזוֹ וְכָל אוֹתָן
הַדִּרְגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת לְמַטָּה, כֻּלָּן נִקְרָאוֹת
עֲרָלָה, כִּי יוֹנְקוֹת מִהֲצַד הַזֶּה. וְזֶה תוֹךְ סוּד שֶׁל
נִחַ"ש בְּרַח (ישעיה כז), וְזֶה מִיִּנִיק אֶת אוֹתוֹ נִחַ"ש
עֲקֻלְתוֹ"ן (שם). וְכָל הַדִּרְגוֹת הָאַחֲרוֹת שֶׁנֶּאֱחָזוֹת
בְּצַד הַזֶּה נִקְרָאוֹת בְּסֵר שֶׁל עֲרָלָה, וְהַכֹּל בְּסוּד
אֶחָד הוֹלְכִים.

ובא ראה, על זה כל אותם האילנות שננטעו
 בארץ טרם השרישו, שורה עליהם רוח
 של הערלה הזו, ועל זה כתוב, (ויקרא יט) וערלתם
 ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים
 לא יאכל. משום שהקדוש ברוך הוא, חביבותם
 של ישראל תמיד אליו, והרחיק אותם מכל
 הדרכים הרעות וצדדים הרעים והטמאים
 להדבק בצד הקדשה. אשריהם בעולם הזה
 ואשריהם בעולם הבא.

סדר הלימוד ליום ג אדר (יום 151 בשנה)

היכלות מסטרא דקדושה

אמר רבי שמעון, הרי שנינו באותם
 ההיכלות, שהם עומדים לסדר את
 סדור שבחו של הקדוש ברוך הוא, בין סדור
 העומד בדבר, בין סדור העומד ברצון. משום
 שיש סדור העומד בדבר, ויש סדור העומד
 ברצון וכונת הלב, לדעת ולהסתכל, כדי
 להסתכל למעלה למעלה עד אין סוף, ששם
 נתקעים כל הרצונות והמחשבות ולא עומדים
 בדבר כלל. אלא כמו שהוא נסתר, כך כל
 דבריו בסתר.

בא וּרְאָה, זֶה שְׁאֲמַרְנוּ בְּכָל אוֹתָם הֵיכָלוֹת
(תלויים), כָּל אוֹתָם הַסְּדוּרִים הֵם בְּכָלֹל אֶחָד,
כִּדִּי לְהַכְלִיל תַּחְתּוֹנִים בְּעֶלְיוֹנִים.

אב"ל בא וּרְאָה, כְּשֶׁסִּדֵּר מֹשֶׁה תַּפְלָתוֹ בְּשִׁבְלֵי
יִשְׂרָאֵל, הוּא הָאָרִיךְ בַּתְּפִלָּה הַזֹּה, מִשּׁוּם
שֶׁזֶה תַּפְלָה שְׁעוֹמָדָת לְמַעַלָּה. וְכִשְׁסִדֵּר תַּפְלָתוֹ
בְּקִצְרָה עַל אַחֲתוֹ, הוּא לֹא הָאָרִיךְ בָּהּ, מִשּׁוּם
שְׁעוֹמָדָת לְמַטָּה, שֶׁכְּתוּב (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא נָא
לָהּ. וְלֹא הָאָרִיךְ יוֹתֵר, כִּי הוּא בַּעַל הַבֵּית וְצֹנָה
אֶת בֵּיתוֹ כְּרֹאוֹי, וּמִשּׁוּם כֵּךְ לֹא הָאָרִיךְ יוֹתֵר
בְּבִקְשָׁתוֹ. (ועל זה בלם) וְכָל הַסְּדוּרִים לְהַשְׁרוֹת
שְׂכִינָה בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ בְּכָל אוֹתָם (שָׁאָר)
הֵיכָלוֹת שְׁאֲמַרְנוּ.

רבי שִׁמְעוֹן קָם וְאָמַר, אֲשֶׁרִי חִלְקָךְ אָדָם
הָרֹאשׁוֹן, נִבְחַר מִכָּל הַנִּבְרָאִים שְׁעוֹמָדִים
בְּעוֹלָם, שֶׁהִגְדִּיל אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַכֹּל וְהַכְּנִיס אוֹתָךְ לְגֵן עֵדֶן, וְתִקֵּן לָךְ שִׁבְעַת חֲפּוֹת
שֵׁם לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בְּעֶנְג שֶׁל הַנֶּעֱם הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֵעִם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
לַחֲזוֹת בְּנֵעִם ה' – לְמַעַלָּה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ –
לְמַטָּה. לַחֲזוֹת בְּנֵעִם ה', בְּאוֹתָם שִׁבְעַת הָרִקִּיעִים

לְמַעַלָּה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, בְּאוֹתָם שְׁבַעַת הָרְקִיעִים
שְׁלֹמֶטָה, וְאַלֶּה עוֹמְדִים אֵלֶּה כְּנֶגֶד אֵלֶּה.

וּבְכָלֵם עֲמִדָּתָ בְּגֵן עֵדֶן. אוֹתָן שְׁבַע הַחֲפּוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת עוֹמְדוֹת עָלֶיךָ
לְמַעַלָּה לְהַתְעַטֵּר בָּהֶן, וְאוֹתָן שְׁבַע תַּחְתּוֹנוֹת
עֲמִדָּתָ בָּהֶן לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בָּהֶן, וּבְכָלֵן הַשְּׁלִים
אוֹתָךְ אֲדוֹנֶךָ לְהִיּוֹת שָׁלֵם בְּכָל.

עַד שֶׁנִּדְחִיו רַגְלֶיךָ אַחֵר עֲצַת אוֹתוֹ נָחַשׁ הָרַע,
וְגִרְשָׁתָ מִגֵּן עֵדֶן, וְגִרְמָתָ לָךְ מוֹת וּלְכָל
הָעוֹלָם, מִשּׁוֹם שֶׁעֲזַבְתָּ אֶת הָעֲדוּנִים הַלָּלוּ
שְׁלֹמֶטָה וּלְמֶטָה, וְנִמְשַׁכְתָּ אַחֵר אוֹתָן תְּשׁוּקוֹת
טְמָאוֹת שֶׁנִּקְרְאוֹת רֹאשׁ פְּתָנִים, שֶׁהַגּוֹף מוֹשֵׁךְ
בָּהֶן וְלֹא הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ל"ב) וְרֹאשׁ
פְּתָנִים אֲכָזָר. וְכָתוּב עֲנִבְמוּ עֲנִבֵי רוּשׁ. עַד שֶׁבָּא
אַבְרָהָם הַחֲסִיד וְהִתְחִיל לְתַקֵּן עוֹלָם, וְנִכְנַס לְתוֹךְ
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְתַקֵּן לְמַעַלָּה וּלְמֶטָה בְּאוֹתָם
רְקִיעִים עֲלִיוֹנִים וּבְאוֹתָם רְקִיעִים תַּחְתּוֹנִים.

אוֹתָם הַתַּחְתּוֹנִים הֵם הַיְכָלוֹת לְאוֹתָם רְקִיעִים
עֲלִיוֹנִים לְהֶאֱחֹז זֶה בְּזֶה וּלְהַקְשֵׁר זֶה
בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת שְׁאֲמָרְנוּ. וְאַף
עַל גַּב שֶׁבִּאֲרָנוּ שֵׁם בְּתוֹךְ הַכָּלָל, כָּאֵן יֵשׁ לָנוּ

לְפָרֵט דְּבָרִים וּלְתַקֵּן אֶת הַיְחוד כְּרָאוּי, כְּדֵי שֶׁלֹא
יִטְעוּ הַחֲבָרִים, וַיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, כְּכַתוּב (הוֹשֵׁעַ יד)
כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי ה' וַצַּדִּיקִים וְגו'.

(היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה)

הַיִּיכָל הָרִאשׁוֹן – רֵאשִׁית תוֹךְ הָאֱמוּנָה, וְזוּהִי
רֵאשִׁית לְסוּד הָאֱמוּנָה, וּבְדִרְגוֹת שֶׁל
מֵרָאָה הָאֱמוּנָה. נִבְיָאֵי הָאֱמֶת הָיוּ רוֹאִים מִתּוֹךְ
הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה הַזֶּה שְׂאִינָה מְאִירָה, וּמִשּׁוֹם שְׂזוּהִי
רֵאשִׁית הָאֱמוּנָה, כְּתוּב (שם א) תַּחֲלֵת דְּבָר ה'
בְּהוֹשֵׁעַ. שְׂרָאָה מִתּוֹךְ דִּרְגָּה זוֹ, שֶׁהִיא רֵאשִׁית
כָּל הַדִּרְגוֹת לַעֲלֹת לְמַעַלָּה, וְסוֹף כָּל הַדִּרְגוֹת
לָרֶדֶת לְמַטָּה.

וּמִשּׁוֹם שֶׁהוֹשֵׁעַ רָאָה מִתּוֹךְ הָרֵאשִׁית הַזֹּאת,
סוֹף כָּל הַדִּרְגוֹת, הִצְטַרֵּךְ לְטַל אֶת
אֵשֶׁת הַזְנוּנִים הַזֹּאת, מִשּׁוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נֶאֱחָזוּ
וְנִמְשְׁכוּ מִשָּׁם לְמַטָּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא אֵשֶׁת
זְנוּנִים, מִשּׁוֹם שֶׁעֲזָבוּ וְלֹא נִדְּבָקוּ בְּאֵשֶׁת חֵיל הַזֶּה,
וְרָאָה מִשָּׁם כָּל אוֹתָם הֵיכָלּוֹת שֶׁהֵם בְּצֵד הַטְּמָאָה
(שִׁישׁ לו').

הֵיכָלּוֹת הַטְּמָאָה, כָּלֵם טְמָאִים לְמִי שֶׁנִּדְּבָק
בָּהֶם, וְעַל זֶה כְּתוּב, קַח לָךְ אֵשֶׁת

זְנוּנִים וְגו'. וְכִי נִבְיָא אֲמַת צָרִיךְ אֶת זֶה? אֵלָּא
מִשּׁוּם שְׁאִסּוּר לֹו לְאָדָם לְהִכָּנֵס לְאוֹתָם הִיכָלוֹת,
כְּדִי שְׁלֹא יִמָּשֶׁק אַחֲרֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה נָח,
שְׁכָתוֹב (בראשית ט) וַיֵּשֶׁת מִן הַיֵּין וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּגַל.

וְהוֹשִׁיעַ פָּחַד לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתָם הִיכָלוֹת שְׁנִטְמָאוּ
בָּהֶם יִשְׂרָאֵל וְנִדְבָקוּ, שְׁלֹא יִמָּשֶׁק
אַחֲרֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּנָח, וַיֵּשֶׁת מִן הַיֵּין וַיִּשְׁכַּר
וַיִּתְּגַל. עַד שְׁאָמַר לוֹ, קַח לְךָ אִשָּׁת זְנוּנִים וַיִּלְדִּי
זְנוּנִים. וְכָתוֹב וַיִּלֶּךְ וַיִּקַּח אֶת גָּמֶר בֵּת דְּבָלִים.
לְדַעַת בְּמָה נִדְבָקוּ וְנִטְמָאוּ וְעָזְבוּ אֶת סוּד
הָאֱמוּנָה, בְּשִׁבִּיל אֵל נָכַר. וְעַל זֶה רָאָה מִתּוֹךְ
הַהִיכָל הַזֶּה, רֹאשִׁית כָּל הַדְּרָגוֹת.

הַהִיכָל הַזֶּה רֹאשִׁית שֶׁל הַכֹּל לַעֲלוֹת בְּדִרְגּוֹת.
הַהִיכָל הַזֶּה הוּא מְדוּר שְׁעוֹמֵד בְּאוֹר,
לְהִתְעַטֵּר בְּדִרְגּוֹתָיו, לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת
עֲלִיוֹנוֹת, שְׁכָתוֹב (שמות כד) וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּהִיכָל הַזֶּה מְמַנָּה אֶחָד שְׁמֵשׁ, טְהוֹרִיא"ל שְׁמוֹ,
וְהוּא עוֹמֵד עַל פֶּתַח אוֹתוֹ הַהִיכָל. וְכָל
הַנְּשָׁמוֹת שְׁעוֹלוֹת, עוֹמֵד הַמְּמַנָּה הַזֶּה בְּפֶתַח
הַזֶּה, וְכַמָּה מְמַנִּים אַחֲרָיו עִמּוֹ, וְכָלֵם אֵשׁ לוֹהֶטֶת
וְשִׁרְבִיטֵי אֵשׁ בִּידֵיהֶם, וְכָלֵם בְּעֲלֵי עֵינַיִם. הַמְּמַנָּה

הָיָה עוֹמֵד בְּצַד זֶה. אִם זוֹכָה הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת לְהַכְנִס,
הַמִּמְנָה הַזֶּה פּוֹתַח פֶּתַח וְהִיא נִכְנָסֶת.

וְאִם לֹא זוֹכָה, אוֹתוֹ הַמִּמְנָה הָאֲחֵר שְׁעוֹמֵד
בְּצַד הָאֲחֵר מְזַמֵּן, וְכַמָּה אֵלַי וּרְבֻבוֹת
שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים עִמּוֹ. דוֹחָה אוֹתָהּ אוֹתוֹ הַמִּמְנָה
הָאֲחֵר הַקָּדוֹשׁ, וְלוֹקַח אוֹתָהּ הָאֲחֵר הַזֶּה שְׁבָצַד
הַטְּמָאָה, וּמַכְנִיס אוֹתָהּ לְתוֹךְ אוֹתָם הַהִיכָלוֹת
הַטְּמָאִים, וְכָל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים אוֹחֲזִים
אוֹתָהּ, עַד שְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְגִייהֶנּוּ, וְנִדְוֹנִית
שֵׁם שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים. הַתְּקוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר, בֵּית דִּין לְדוֹן בָּהֶם אֶת הָרָשָׁעִים.

כְּמוֹ כֵּן אוֹתוֹ הַמִּמְנָה הַקָּדוֹשׁ שְׁעוֹמֵד עַל אוֹתוֹ
פֶּתַח – כָּל אוֹתָן תְּפִלוֹת שְׁבוּקָעוֹת אֲוִירִים
וּרְקִיעִים לְהַכְנִס לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, אִם תְּפִלַּת רַבִּים הֵם
– הוּא פּוֹתַח פֶּתַח וּמַכְנִיס אוֹתָהּ הַתְּפִלָּה, עַד
שֶׁנַּעֲשׂוֹת כָּל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם עֲטָרָה בְּרָאשׁ צַדִּיק
חַי הָעוֹלָמִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ.

וְאִם תְּפִלַּת יַחִיד הִיא – עוֹלָה עַד שְׁמַגִּיעָה לְפֶתַח
הַהִיכָל הַזֶּה, שֶׁהַמִּמְנָה הַזֶּה עוֹמֵד בּוֹ. אִם
נָאָה הִיא הַתְּפִלָּה לְהַכְנִס לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ (יִפָּה),
מִיָּד פּוֹתַח פֶּתַח וּמַכְנִיס אוֹתָהּ. וְאִם לֹא נָאָה, הוּא

דוֹחָה אוֹתָהּ הַחוּצָה, וַיּוֹרֶדֶת לְשׁוּטֵט בְּעוֹלָם,
וְעוֹמֶדֶת בְּתוֹךְ הָרָקִיעַ הַתַּחְתּוֹן מֵאוֹתָם הָרָקִיעִים
שְׁלֵמָטָה שְׁמִנְהִיגִים תוֹךְ הָעוֹלָם. וּבְאוֹתוֹ רָקִיעַ
עוֹמֵד מִמֶּנָּה אֶחָד שְׁשָׁמוֹ סִהֲדִיא"ל, וּמִמֶּנָּה עַל
הָרָקִיעַ הַזֶּה, וְנוֹטֵל אֶת כָּל אוֹתָן הַתְּפִלוֹת שֶׁנִּדְּחוּ,
שֶׁנִּקְרְאוֹת תְּפִלוֹת פְּסוּלוֹת, וְגוֹיֵז אוֹתָן, עַד שֶׁנִּדּוֹן
(שֶׁשֶׁב) אוֹתוֹ אָדָם.

אם שָׁב לְרִבּוֹנוֹ כָּרְאוּי וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה זָכָה
אַחֲרֵת – אוֹתָהּ תְּפִלָּה זָכָה כְּשֶׁעוֹלָה, נוֹטֵל
אוֹתוֹ הַמִּמֶּנָּה סִהֲדִיא"ל אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת,
וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה, עַד שֶׁפּוֹגֶשֶׁת בְּאוֹתָהּ
תְּפִלָּה זָכָה, וְעוֹלוֹת וּמִתְעַרְבוֹת כָּאֶחָד וְנִכְנָסוֹת
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

וְלַפְעָמִים נִדְּחִית אוֹתָהּ תְּפִלָּה, מִשּׁוֹם שֶׁאוֹתוֹ
אָדָם נִמְשָׁךְ אַחֵר הַצַּד הָאֲחֵר, וְהוּא
נִטְמָא בְּאוֹתוֹ צַד, וְנוֹטֵל אוֹתָהּ אוֹתוֹ מִמֶּנָּה
שֶׁבְּאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר הִטְמָא. וְאִזּוֹ עוֹמֵד אוֹתוֹ צַד
הָאֲחֵר הִטְמָא, עוֹלָה וּמִזְכִּיר אֶת חֲטָאֵי אוֹתוֹ
הָאָדָם לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִסְטִין עָלָיו
לְמַעְלָה. וְלִכֵּן כָּל הַתְּפִלוֹת וְכָל הַנִּשְׁמוֹת,
כְּשֶׁעוֹלוֹת, כָּלֵן עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת לְפָנֵי הַיֵּיכָל הַזֶּה,

וְהִמָּנָה הַזֶּה עוֹמֵד עַל פֶּתַח הַהִיכָל הַזֶּה לְהַכְנִיס
נִשְׁמוֹת וּתְפִלוֹת, אוּלְדוּתָן הַחוּצָה.

מֵעַל לַפֶּתַח הַזֶּה יֵשׁ פֶּתַח אַחֵר שֶׁהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא חוֹתֵר לוֹ, וְנִפְתָּח שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים בְּיוֹם וְלֹא נִנְעַל, וְעוֹמֵד לְאוֹתָם בְּעָלֵי
תְּשׁוּבָה שֶׁשׁוֹפְכִים דְּמָעָה בַּתְּפִלָּתָם לְפָנֵי
רַבּוֹנָם. וְכָל הַשְּׁעָרִים וְהַפֶּתָחִים נִנְעָלִים, עַד
שֶׁנִּכְנָסִים בְּרִשּׁוֹת, פָּרֹט לַשְּׁעָרִים הֵלְלוּ
שֶׁנִּקְרָאִים שְׁעָרֵי דְמָעָה.

וְכִשְׁהִתְפַּלֵּה הַזֶּה שֶׁל הַדְּמָעָה עוֹלָה לְמַעְלָה
לְהַכְנִס בְּאוֹתָם הַשְּׁעָרִים, מְזַדְּמֵן
אוֹתוֹ אֹפֶן שֶׁעוֹמֵד עַל שֵׁשׁ מֵאוֹת חִיּוֹת גְּדוֹלוֹת,
שֶׁשְׁמוֹ רַחֲמִיא"ל, וְלוֹקַח אוֹתָהּ הַתְּפִלָּה בְּאוֹתָן
דְּמָעוֹת, הַתְּפִלָּה נִכְנָסֶת וְנִקְשָׁרֶת לְמַעְלָה.

וְאוֹתָן דְּמָעוֹת נִשְׁאָרוֹת כָּאֵן וּרְשׁוּמוֹת בַּפֶּתַח
הַזֶּה. וְיֵשׁ דְּמָעוֹת אַחֲרוֹת, וּרְשׁוּמוֹת
תָּמִיד עַל כָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁלֹּא נִמְחוּת
(נִרְאוֹת). אֵלֶּה הֵן דְּמָעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה
כְּשֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁכָּתוּב (ישעיה לג) הֵן
אֶרְאֵלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שָׁלוֹם מִרְיָם בְּכִיּוֹן.
וְאוֹתָן דְּמָעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ עַל צַדִּיקִים וְטָהוֹרִים

כְּשֶׁמִסְתַּלְקִים מִהָעוֹלָם. אֶת כָּלן נוֹטְלוֹת אוֹתָן
הַמְרַכְבוֹת וּמַעֲרְבוֹת אוֹתָן בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת
שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל זֶה כָּתוּב
(ישעיה כה) וּמָחָה ה' אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל פָּנִים. מִי
הַפָּנִים? אֵלּוּ הַמְרַכְבוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.
וְאַחַר כֵּן – וְחֶרֶפֶת עָמוּ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי
ה' דִּבֶּר.

בְּהִיבָל הָזֶה יֵשׁ רוּחַ שֶׁנִּקְרָאת סְטוּרִי"ה, וְזֶהוּ
מֵרָאָה הַסִּפּוּר שֶׁנוֹצֵץ לְכָל עֵבֶר, וְזֶהוּ
שְׁעוּמָד לְשָׁנֵי צָדִידִים, וּמֵאלוּ נִפְרָדִים נִיצוּצוֹת
כֶּהֱתַנּוּצוֹת הַיָּר, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּכַמָּה צָדִידִים.
וּכְמָה גּוֹנִים לוֹהֲטִים מִזֶּה בְּצַד הַיָּמִין.

כְּשִׂאוֹתוֹ רָקִיעַ עֲלִיוֹן, הַנֶּהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא
מֵעֵדֶן מוֹצִיא נִשְׁמוֹת, לְהַכְנִיס לְתוֹךְ
הַהִיכָל הַשְּׂבִיעִי לְמַעְלָה, אוֹתוֹ הֵיכָל שְׂבִיעִי לּוֹקַח
אוֹתָם. וְכִשְׂיּוֹצְאוֹת אוֹתָן נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת מִתּוֹךְ
אוֹתוֹ הֵיכָל שְׂבִיעִי, יוֹרְדוֹת עַד שֶׁמִּגִּיעוֹת לְהֵיכָל
הַזֶּה, וְלוֹקַח אוֹתָם הָרוּחַ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁשְּׁמוֹ
סְטוּרִי"ה, שֶׁהוּא לְיָמִין. וְכָל אוֹתָן נִשְׁמוֹת שֶׁל
זְכָרִים שֶׁעֲתִידִים לִפְרוֹחַ בְּצַדִיקִים זְכָרִים, לְיָמִין
כָּלן הוּא לוֹקַח אוֹתָן, וּמִתְעַכְבוֹת שָׁם עַד
שֶׁנִּכְלָלוֹת בְּנִשְׁמוֹת שֶׁל הַנְּקֻבוֹת.

מִהָרוּחַ הַזֶּה יוֹצֵאת רוּחַ אַחֶרֶת לְשִׁמָּאל,
שֶׁנֶּרְאִית וְנִגְנְזָת וְנִכְלָלָת בְּרוּחַ
הָרֵאשׁוֹנָה הַזֶּה, וְהֵן אַחַת כְּלוּלוֹת זֶה בְּזֶה. וְהָרוּחַ
הָאַחֶרֶת הַזֶּה נִקְרֵאת אֲדִירִי"ה סְנוּגִי"א סְנִיגִיָּה
(סְנוּגִיָּה סְטִיגִיָּה). זֹהִי רוּחַ לְשִׁמָּאל. וְזֶה עוֹמְדָת.
כְּשֶׁתְּשׁוּקָת הַהִיכָל הַשְּׂבִיעִי לְהִדְבֵּק בְּאוֹתוֹ נִהָר
שְׁשׁוּפֶעַ וְיוֹצֵא, אוֹתוֹ רָצוֹן שְׁעוּלָה מִמָּטָה לְמַעְלָה
עוֹשֶׂה נְשָׁמוֹת בְּרָצוֹן שָׁלוֹ, וְהֵן נִקְבוֹת.

וּבְשֶׁהָרָצוֹן שֶׁל אוֹתוֹ נִהָר יוֹרֵד וְנִדְבֵּק מִמַּעְלָה
לְמָטָה, עוֹשִׂים נִפְשׁוֹת שֶׁל זָכָרִים.
הָרָצוֹן שֶׁלְמַעְלָה עוֹשֶׂה זָכָרִים, וְהָרָצוֹן שֶׁלְמָטָה
עוֹשֶׂה נִקְבוֹת.

וּבְשֶׁהַנְּשָׁמוֹת הַנִּקְבוֹת הִלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ
הִיכָל שְׂבִיעִי, יוֹרְדוֹת (יוֹצְאוֹת) עַד
שֶׁמִּגִּיעוֹת לְרוּחַ הַשִּׁמָּאל הַזֶּה שֶׁנִּקְרֵאת אֲדִירִי"ה,
וְנִקְרֵאת (שְׁמוֹת כַּד) לְבַנֵּי"ת הַסְּפִירָה, כָּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ
בְּצִדָּדִים אַחֲרִים.

כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְרוּחַ הַזֶּה אוֹתָן נְשָׁמוֹת נִקְבוֹת,
לוֹקַחַת אוֹתָן הָרוּחַ הַזֶּה וְעוֹמְדוֹת בָּהּ.
וְאַחֵר כֵּךְ נִכְלָלוֹת רוּחַ הַשִּׁמָּאל הַזֶּה בְּרוּחַ הַיָּמִין
הַזֶּה, וְאֵז נַעֲשׂוֹת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת כְּלוּלוֹת זָכָר

וּנְקָבָה כְּאַחַד, (מְזֻדָּגוּת) וּפְרֻחוֹת מֵהֵיכַל הַזֶּה,
וּנְפָרְדוֹת בְּבִנֵי אָדָם, כְּשָׁבָא לְהַתְפַּלֵּל כָּל אַחַת כְּפִי
דְּרָכָה, וְאַחַר כֵּךְ מְזֻדָּגוּת כְּאַחַד.

הַרוּחַ הַזֶּה שֶׁל הַשְּׂמַאל בְּיָמִין, מִכָּה זֶה בְּזוֹ
לְהַכְלִל, וְיוֹצְאִים נִיצוּצוֹת שְׂמַת־פֶּשְׁטִים
לְכָל עֵבֶר, וְנֹעֲשִׂים אוֹתָם הָאוֹפָנִים מֵהֶם, מֵאוֹתָם
הַנִּיצוּצוֹת שְׂיוֹצְאִים מִתּוֹךְ רוּחַ הַשְּׂמַאל, שְׂכַתוֹב
בָּהֶם (יחזקאל א) מֵרָאָה הָאוֹפָנִים וּמַעֲשִׂיהֶם כְּעֵין
תְּרַשִׁישׁ. וְאֵלוּ הֵם אוֹפָנִים שְׁלוּה־טִים בְּאֵשׁ
וְעוֹמְדִים בְּשִׁירָה.

כִּיּוֹן שֶׁהַתְּבַשְּׁמוֹ רוּחַ בְּרוּחַ וְנִכְלָלוּ כְּאַחַד, אֲזִי
יוֹצֵא אוֹר אֶחָד שְׂעוּלָה וְיוֹרֵד, וּמִתִּישֵׁב עַל
אַרְבַּע שׁוּרוֹת שֶׁל אוֹפָנִים, וְהִיא חֲזִיה אַחַת
שְׁשׁוּלֶטֶת עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאת בִּזְק. הַבִּזְק הַזֶּה מֵאִיר
בְּאוֹר שְׁנוּצֵץ תּוֹךְ הַשְּׁלֵהֶבֶת, וְשׁוּלֵט עַל כָּל
אוֹתָם הָאוֹפָנִים.

וּמִתְּפִשָּׁט מִמֶּנּוּ רָקִיעַ אֶחָד שְׂעוּמֵד עַל שְׁנֵי
עַמּוּדִים, וְאוֹתָם שְׁנֵי הָעַמּוּדִים הֵם
שְׁנֵי כְּרוּבִים, אֶחָד מִצַּד זֶה וְאֶחָד מִצַּד זֶה,
וְהָרָקִיעַ הַזֶּה עַל רֹאשׁוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (שם י) וְאֶרְאָה
וְהִנֵּה אֵל הָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַכְּרֻבִים. וְלֹא

הִרְקִיעַ הַזֶּה שֶׁעַל רֹאשׁ הַחַיּוֹת. וְהִבְזֹק הַזֶּה מִמֶּנָּה
עָלָיו, וְרוּחַ עֲלִיּוֹנָה הִנְכַלְלָת עַל הַכֹּל.

כָּל אוֹתָן תְּפִלוֹת שֶׁמְקַדִּימוֹת טָרָם שֶׁסִּימוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת תְּפִלוֹתֵיהֶם, מִתְעַכְּבוֹת בִּרְקִיעַ
הַזֶּה, וְהִבְזֹק הַזֶּה שֶׁשׁוֹלֵט עַל הִרְקִיעַ הַזֶּה מִתְקַן
אוֹתָן, עַד שֶׁבָּא סִנְדֵּלְפוֹ"ן הַמִּמֶּנָּה הַגָּדוֹל, רוּחַ
עֲלִיּוֹנָה שֶׁשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, וְכַשִּׁיִּשְׂרָאֵל מְסִימִים
אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת, הוּא נוֹטֵל אוֹתָם מִהִרְקִיעַ
הַזֶּה, וְעוֹלָה וְקוֹשֵׁר לָהֶם קְשָׁרִים (וּבִתְרִים) לְאֲדוֹנוֹ,
כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרוּהָ.

הִבְזֹק הַזֶּה עוֹמֵד לְמִנּוֹת אֶת כָּל אוֹתָן הַתְּפִלוֹת
שֶׁעוֹלוֹת, וְכָל אוֹתָם דְּבָרֵי תוֹרָה
שֶׁמִתְעַטְטִרִים בְּלִילָה, כְּשֶׁרוּחַ צָפוֹן מִתְעוֹרֶרֶת
וְהַלִּילָה נִחְלָק, וְכָל מִי שֶׁעוֹמֵד בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים עוֹלִים, וְנוֹטֵל
אוֹתָם הַבּוֹ"ק, וּמַנִּיחַ אוֹתָם בִּרְקִיעַ הַזֶּה, עַד
שֶׁעוֹלָה הַיּוֹם.

וְאַחֵר שֶׁעוֹלָה הַיּוֹם, עוֹלִים אוֹתָם דְּבָרִים
וְשׁוֹרִים בַּמָּקוֹם שֶׁל הִרְקִיעַ שֶׁבּוֹ תְּלוּיִים
כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, שֶׁמֶשׁ וּלְבָנָה, וְזֶה נִקְרָא סֵפֶר
הַזְכָּרוֹן, שֶׁכְּתוּב (מֵלָאכִי ג') וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו.
לְפָנָיו, מִשּׁוֹם שֶׁסֵּפֶר זְכָרוֹן כָּתַב בְּקֶשֶׁר אֶחָד.

אותם אַרְבַּעַה גִּלְגָּלִים הֵם נוֹסְעִים עַל שְׁנַיִם
עֶשֶׂר עֲמוּדִים. אֵלּוּ הָאֲרַבְעָה: אֶהְיָ"ל.
קְדוּמִיָּא"ל (קְדוּמִיָּא מִלְכִּיָּא"ל) יֶאֱהֲדוּנָה"י, יֶהְדוּנִי"ה.
שְׁמִפְתָּחוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בִּידֵיהֶם.

וְאֵלּוּ הָאֲרַבְעָה הֵם כְּלוּלִים בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת
אֲדנִי"י, שְׁסַנְדְּלָפוֹן בַּעַל הַמְּרַכְבוֹת
מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ פוֹרְחוֹת
בְּאֵוִיר, שְׁאוֹתוֹ אֵוִיר כְּלוּל בְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
יְהוָה"ה – יו"ד ה"א וָא"ו ה"א. וְאוֹתוֹ הָאֵוִיר כּוֹלֵל
אוֹתָם, וְנִכְלָלוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְאֵלּוּ הָאֲרַבְעָה
נוֹטְלִים אוֹתָם בְּסוּד אוֹתוֹ הַבֶּזֶק.

וְאֵלּוּ הָאֲרַבְעָה נִכְנָסִים בְּאֲרַבְעָה, אֵלּוּ בְּאֵלּוּ,
שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת לוֹ) מִקְבִּילַת הִלְלָאֵת אַחַת עַל
אַחַת. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, וְסוּד הוּא לְהַכְלִיל אֵלֶּה בְּאֵלֶּה
וּלְשַׁלֵּב אֵלֶּה בְּאֵלֶּה בְּסוּד אוֹתוֹ הָרוּחַ שְׁכָלוּל
בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. שְׁכָלוּל שֵׁם זֶה בְּשֵׁם זֶה.

וְהַכֹּל מִתְנַהֲגִים בְּהִיכָל הַזֶּה וְנוֹסְעִים בְּאוֹתָהּ
הָרוּחַ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַשּׁוֹלֵט עַל
הַכֹּל. בְּהִיכָל הַזֶּה הוּא יֶאֱהֲדוּנָה"י, כָּלֵל שֶׁל שְׁנֵי
שְׁמוֹת, מִתּוֹךְ שֶׁהוּא רוּחַ בְּרוּחַ. וְכִשְׁשֵׁם זֶה,
שְׁכָלוּל בְּסוּד שֶׁל רוּחַ בְּרוּחַ, וְכָלוּל זֶה בְּזֶה, מֵאִיר

זֶה בְּזָה, אֲזִי הַכֹּל מֵאִיר, וְעוֹלָה הָאֹר וַיּוֹרֵד כָּאוֹר
הַשֶּׁמֶשׁ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וּבְאַרְנוֹ.

וְאִז (כְּאֶשֶׁר) נוֹסַעַת הָרוּחַ הַזֶּה, הַכֹּל נוֹסַעִים
בְּשִׁבְלָהּ, שְׁכָתוֹב (יחזקאל א) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן. וּכְשֶׁרוּחַ
זוֹ מֵאִירָה בַּשֶּׁם הַזֶּה, אֲזִי נִכְנָסִים כָּלֵם זֶה בְּזָה
וְנִקְשָׁרִים כָּלֵם כְּאַחַד לַעֲלוֹת לְמַעְלָה בְּסוּד הַשֶּׁם
הַקְדוֹשׁ הַזֶּה.

בְּאַמְצֵעַ הַהִיכָל הַזֶּה עוֹמֵד עֲמוּד אֶחָד הַנֶּעוּץ
מִהַהִיכָל הַזֶּה לַהִיכָל הַשְּׁנִי, בְּזָה עוֹלָה
רוּחַ שְׁלֵמָטָה אֶל הָרוּחַ שְׁלֵמָעָלָה, לְהֶאָחֵז רוּחַ
בְּרוּחַ, וְכֵן עַד מַעַל לְכָלֵן, לְהִיּוֹת כָּלֵן רוּחַ אַחַת,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְרוּחַ אֶחָד לָהֶם.

הַעֲמוּד הַזֶּה שְׁעוֹמֵד בְּאַמְצֵעַ, שְׁמוֹ אֲדֻרָּה־נִיא"ל,
וְסוּדוֹת הַמִּפְתָּחוֹת שֶׁל הַשֶּׁם הַקְדוֹשׁ
בִּידוֹ. כְּשֶׁתְּפִלּוֹת עוֹלוֹת וּמִגִּיעוֹת לְעֲמוּד הַזֶּה,
אֲזִי כָּל אֵלוֹ שֶׁבְּהִיכָל הַזֶּה נוֹסַעִים לְתוֹךְ הַהִיכָל
הַשְּׁנִי, לְהֶאָחֵז זֶה בְּזָה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד אֶחָד,
לְהִתְיַחַד מַעְלָה וּמַטָּה כְּאַחַד, לְהִיּוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ
שָׁלֵם כְּרֹאוֹי.

היכל עצם השמים הו"ד

הַהִיכָל הַשְּׁנִי, הַהִיכָל הַזֶּה עוֹמֵד תוֹךְ סוּד
הָאֱמוּנָה לְהֶאֱחֹז בַּסּוּד שְׁלֹמֶעֱלָה.
הַהִיכָל הַזֶּה טָמִיר וְגִנוּז יוֹתֵר מִן הָרָאשׁוֹן. וּבַהִיכָל
הַזֶּה יֵשׁ שְׁלֹשָׁה פְתָחִים, וְשֵׁמֶשׁ אֶחָד מְמַנֶּה
עֲלֵיהֶם, וְשֵׁמוֹ אוֹרְפְּנִיא"ל. הַמְּמַנֶּה הַזֶּה שׁוֹלֵט עַל
שְׁלֹשֶׁת צְדָדֵי הָעוֹלָם – דְּרוֹם צָפוֹן וּמִזְרָח. דְּרוֹם
מַצֵּד זֶה, וְצָפוֹן מַצֵּד זֶה, וּמִזְרָח בְּאֶמְצַע.

שְׁלֹשֶׁת הַפְּתָחִים הֵלְלוּ לְשֹׁלֶשֶׁת צְדָדִים אֵלֹה.
שְׁנַיִם סְתוּמִים, וְאֶחָד בְּאֶמְצַע פְּתוּחַ,
בַּסּוּד הַכְּתוּב (שְׁמוֹת כד) וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטַהֵר.
הַמְּמַנֶּה הַזֶּה נִפְקֵד וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח הַפְּתוּחַ,
וְתַחַת יָדוֹ שְׁנֵי מְמַנִּים אֲחֵרִים שֶׁמְמַנִּים עַל אוֹתָם
הַפְּתָחִים הָאֲחֵרִים הַסְּתוּמִים.

וְכָל אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת, שֶׁהֵם הָרוּגֵי בֵּית דִּין, אוֹ
אוֹתָם הָרוּגֵי שְׁאָר הָעַמִּים, כֻּלָּם הִתְמַנּוּ
תַּחַת יְדֵיהֶם, וְהַמְּמַנֶּה הַזֶּה שֶׁעֲלֵיהֶם חוֹקֵק אוֹתָם
לְדַמְיוֹתֵיהֶם בְּלְבוּשָׁיו, שֶׁהֵם אֵשׁ דּוֹלֶקֶת, וּמַעֲלָה
אוֹתָם לְמַעְלָה, וּמֵרָאָה אוֹתָם לְרַבּוֹנוֹ, וְאִזּוּ הוּא
נוֹטֵל אוֹתָם וְחוֹקֵק אוֹתָם בְּכִגְדֵי הַמַּלְכוּת שְׁלוֹ אֶת
אוֹתָם הָרוּגֵי שְׁאָר הָעַמִּים.

וְאוֹתָם הָרוּגֵי בֵּית דִּין מוֹרִיד אוֹתָם הַמִּמָּנָה
 הַזֶּה, וּמִכְנִיס אוֹתָם אַחֵר אוֹתָם שְׁנֵי
 הַפְּתָחִים הַסְּתוּמִּים שְׁאוֹתָם שְׁנֵי הַמִּמָּנִים
 הָאֲחֵרִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, וְשֵׁם הֵם רוֹאִים אֶת
 כְּבוֹד כָּל אֱלוֹ שִׁקְיָמוֹ תוֹרָה וְשִׁמְרוֹ אֶת מִצְוֹתֶיהָ,
 וְהֵם מִתְּבַשְּׂיִים בְּעֶצְמָם וְנִכּוּיִם מִהַחֲפָה שְׁלָהֶם,
 עַד שֶׁהַמִּמָּנָה הַזֶּה שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם פּוֹתַח לָהֶם אֶת
 שַׁעַר הַמִּזְרָח, וּמֵאִיר לָהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים
 שֶׁנִּפְתָּחוּ בְּאוֹתוֹ שַׁעַר הַמִּזְרָח. וּבֵיֶד אוֹתוֹ הַמִּמָּנָה
 כּוֹס אַחַת שֶׁל חַיִּים, שֶׁהִיא מְלֵאָה בְּאוֹרוֹת. וְזוֹ
 נִקְרָאת כּוֹס תְּנַחוּמִּים, כּוֹס שֶׁל חַיִּים. (וּמֵאִיר וְנוֹתֵן לָהֶם
 חַיִּים) שֶׁהָרִי מִשּׁוֹם כּוֹס אַחֶרֶת שֶׁשָּׂתוּ בְּרֵאשׁוֹנָה,
 זָכוּ לָזֶה.

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ בְּצַד הָאֲחֵר בְּהִיכָל הַטְּמָאָה מִמָּנָה
 אַחֵר, וּבֵיֶדוֹ כּוֹס שֶׁנִּקְרָאת כּוֹס תְּרַעֲלָה,
 כּוֹס חֲמָתוֹ. כְּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ, יֵשׁ יֵין וְיֵשׁ יֵין. כִּךְ גַּם
 יֵשׁ כּוֹס וְיֵשׁ כּוֹס, וְהַכֹּל – זוֹ לְטוֹב וְזוֹ לְרָע. יֵין
 לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (תהלים קד) וְיֵין יִשְׂמַח לִבִּי אֲנוּשׁ.
 וְיֵין לְרָע, שֶׁכְּתוּב (שם עה) וְיֵין חָמַר מְלֵא מִסֶּךָ
 וְגו'. כּוֹס לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (שם קטז) כּוֹס יִשׁוּעוֹת
 אֲשָׂא. כּוֹס לְרָע, שֶׁכְּתוּב (ישעיה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ,
 כּוֹס הַתְּרַעֲלָה.

כְּמוֹ שֵׁשׁ בָּצֵד הַקִּדְשָׁה הִיכְלוֹת וּמִמֵּנִים הַכֹּל
 לְטוֹב, וְרוּחוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל הַצְּדָדִים
 הַקְּדוּשִׁים – כִּף גַּם יֵשׁ בָּצֵד הַטְּמְאָה הִיכְלוֹת
 וּמִמֵּנִים כָּלם לְרַע, וְרוּחוֹת טְמֵאוֹת מְמִנּוֹת וְכָל
 הַצְּדָדִים הַטְּמְאִים. וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה, כְּמוֹ יֵצֵר הַטּוֹב
 וַיֵּצֵר הָרַע, וְהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד.

הַהִיכָל הַזֶּה נִקְרָא הִיכָל זֹהַר, מִשּׁוּם שֵׁשׁ בּוֹ
 רוּחַ שְׁנֵקְרָאת אוֹרְפְּנִיא"ל. וְהִיא זֹהַר
 שְׁלֹא מִשְׁתַּנָּה, וְעוֹמֵד בְּאוֹר נִסְתָּר שְׁמַאִיר
 מִלְמַעְלָה וּבְאוֹר שְׁמַאִיר לְמַטָּה. וְכִשְׁמִכָּה הָאוֹר
 שְׁלִמְטָה בְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן, (וְכִשְׁמַאִיר אוֹר בְּאוֹר) מְאִירָה
 הָרוּחַ הַזֶּה כְּמוֹ מֵרָאָה הָעֵינַן, שְׁכִשְׁמַתְגִּלְגֵּלֶת, אֲזַי
 מוֹצִיָּאָה אוֹר שְׁנוּצֵץ וְזוֹהַר. כִּף גַּם בְּרוּחַ הַזֶּה. וְעַל
 כִּף הַהִיכָל הַזֶּה נִקְרָא זֹהַר.

הָרוּחַ הַזֶּה שְׁנֵקְרָאת אוֹרְפְּנִיא"ל, זֹהִי שְׁמַאִירָה
 לַהִיכָל הַזֶּה, וּמְאִירָה לַהִיכָל הָרָאשׁוֹן,
 מִשּׁוּם שְׁאוֹתָהּ הָרוּחַ שֶׁל הַהִיכָל הָרָאשׁוֹן מְאִירָה
 בְּגִלּוּי, בְּזוֹ (מִזֵּד) הָרוּחַ שֶׁהִיא נִסְתָּרֶת. זֶה הָרוּחַ
 נוֹסֵעַת לְמַעְלָה וְנוֹסֵעַת לְמַטָּה, בְּסוּד הַכְּתוּב (שִׁיר
 הַשִּׁירִים ז) חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים. וְמֵה שְׁאֲמַר
 חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ, מִשּׁוּם שֵׁשׁ רוּחַ אַחֲרֵת שְׁיוֹצֵאת
 מִמֶּנּוּ לְצֵד שְׁמָאל וְנִקְשָׁרֶת עִמּוֹ. וְעַל כִּף כְּתוּב

פַּעַמִּים חֲמוּקִי. וְרוּחַ הַשָּׁמַיִל הַזֶּה נִקְרָאת
הַדְרִינְיָא"ל, וְנִכְלָלִים זֶה בָּזֶה, כְּלוּלִים כָּאֶחָד, וְהֵם
עֶצֶם הַשָּׁמַיִם, שְׁכָלוֹל בְּאֵשׁ וּמַיִם.

כְּתוּב, (יחזקאל א) כְּמֵרָאָה הִקְשֵׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן
בַּיּוֹם הַגָּשֶׁם וְגו'. הָרוּחַ הָרִאשׁוֹנָה הַזֶּה
אוֹרְפְּנִיָא"ל, שְׁנִסְתַּרְתָּ בֵּין מַעְלָה וּמַטָּה וּמְאִירָה,
הִיא כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל. זֶהוּ כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל, וְלִפְעָמִים
הוּא חֲשֵׁמֶל. מְשׁוּם שֶׁמִּמֶּנּוּ קִיָּמִים כָּל אוֹתָם
שָׂרָפִים חַיּוֹת אֵשׁ מְדַבְּרוֹת, חַיּוֹת שְׁעוֹמְדוֹת וְלֹא
עוֹמְדוֹת, וְלָכֵן הוּא חֲשֵׁמֶל.

אוֹרְפְּנִיָא"ל שְׁאֲמַרְנוּ, בָּזֶה נּוֹדְעִים חַיִּים לְעוֹלָם.
כְּשֶׁנִּדְוֶן הָעוֹלָם לְטוֹב, אָז מְאִירָה
הָרוּחַ הַזֶּה, וְכָל הַחַיִּים וְכָל הַשְּׂמִיחָה נִמְצָאִים,
שֶׁהֵרִי כִּיּוֹן שְׁזִכּוֹת יוֹצֵאת, וּמְאִירִים הַדִּינִים, אָז
הָרוּחַ הַזֶּה מְאִירָה. וְסִימָנָךְ – (משלי טז) בְּאוֹר פָּנֶי
מֶלֶךְ חַיִּים.

וּכְשֶׁנִּדְוֶן הָעוֹלָם בְּדִין (בְּאוֹתָהּ זְכוֹת), אָזִי אוֹתוֹ הֵצֵד
הָאֲחֵר הַטָּמָא שׁוֹלֵט וּמִתְחַזֵּק, (וּכְשֶׁהָעוֹלָם
נִדְוֶן בְּאוֹתָהּ הַזְכוֹת, אָז הָרוּחַ הָאֲחֵרֶת שׁוֹלֵטָה וּמִתְחַזֵּקָה) וְהָרוּחַ הַזֶּה
נִגְנֶזֶת וְנִחְשָׁכֶת, וְאָז כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד בְּדִין וְנִדְוֶן.
וְהַכֹּל עוֹמֵד בְּרוּחַ הַזֶּה, וְסִימָנָךְ – (דניאל ה) וְאַרְכָּבוֹתָיו נוֹקְשׁוֹת זֶה לָזֶה.

כאן עומדים כל אותם מלבושים של נשמות הצדיקים שעולות להראות לפני רבונם ולעמד לפניו. וכשנשמה עולה ומגיעה להיכל הזה, אזי מזדמן ממנה אחד שנפקד על אותם לבושים, ושמו צדקיא"ל. שהרי בזמן שאדם עושה את מצוות התורה בעולם הזה – כמו שהוא משתדל על עצמו, כך נעשה לו בהיכל הזה למעלה מלבוש להתלבש באותו העולם.

וכשנשמה עולה, אותו ממנה נוטל אותו הלבוש שלה והולך עמה עד שמגיעה לנהר דינור, שהנשמה צריכה לרחץ ולהתלבן שם, ולפעמים שטובעת אותה נשמה שם ונשרפת ולא עולה כל היום, עד הבקר, כשמתעוררת רוח של צד דרום, אז עומדות כלן ומתחדשות ואומרות שירה, ומזמרות כמו אותם מלאכים שעבר שלטונם ונשרפים, ועומדים ומתחדשים במקדם ואומרים שירה, (והולכים להם) כך גם הנשמות הללו.

ואם זוכה הנשמה הזו ועולה, הממנה הזה צדקיא"ל נוטל את הנשמה הזו, ומלביש אותה באותו לבוש, ונתתקנת בו, ועולה לקרבן על ידי מיכאל הכהן לעמד תמיד כל הימים לפני

עֲתִיק הַיָּמִים. אֲשֶׁרִי חִלְקָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה הַזֹּה
שְׁעוֹמֶדֶת וְזוֹכָה לָזֶה.

וּבב"ל מִתְמַנֶּה הָרוּחַ הַזֶּה אוֹרְפָּנִיא"ל שְׁאֻמְרָנוּ,
וְהוּא שׁוֹלֵט עַל הַהִיכָל הַזֶּה. מְכַלֵּל זֶה,
כְּשֶׁנִּכְלָלֶת רוּחַ בְּרוּחַ וּמִכָּה זֶה בְּזוֹ לְהַכְלִיל כְּאַחַד,
נִבְרָאִים אוֹתָם שְׁלִיטִים אַחֲרִים שֶׁהִתְמַנּוּ עַל
הָעוֹלָם, וְאֵלֹו הֵם שְׂרָפִים שֶׁל שֵׁשׁ כְּנָפִים
שֶׁמְקַדְּשִׁים אֶת רַבּוֹנָם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְאֵלֹו
הֵם שֶׁמְדַקְדְּקִים עִם הַצַּדִּיקִים, וְאֶפְלוּ כְּמוֹ נִימָה
אֶחָת שֶׁל שַׁעֲרָה. וְאֵלֶּה הֵם שְׁעוֹמְדִים לְהַעֲנִשׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּלְאוֹתָם שְׁמוֹזְלוֹזְלִים
בְּבֶן אָדָם שֶׁלְמָדוֹ מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ דְּבַר תּוֹרָה אֶחָד
וְלֹא נוֹהֲגִים בּוֹ כְּבוֹד, וּלְכָל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּמְּשִׁים
בְּמִי שְׁקוֹרָאִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, לִיַּחַד אֶת
יַחְזוֹד רַבּוֹנָם.

כְּשֶׁמִּתְיַשְׁבּוֹת רוּחַ בְּרוּחַ וּמֵאִירוֹת כְּאַחַת,
מֵאוֹתוֹ הָאוֹר יוֹצֵאת חֲתִיָּה אֶחָת
שְׁשׁוֹלֶטֶת עַל אוֹתָם שְׂרָפִים, וְאַרְבַּע תַּחְתִּיָּה,
שֶׁפְּנִיָּהֶם פְּנֵי נֶשֶׁר, הַחֲתִיָּה הַזֹּה שְׁמָהּ יוֹפִיא"ל, וְהִיא
עוֹמֶדֶת בְּכָל סוּדוֹת הַחֲכָמָה, לְכָל אוֹתָם מִפְתָּחוֹת
שֶׁל הַחֲכָמָה עוֹמְדִים בָּהּ.

הַחַיָּה הַזֹּה עוֹמֶדֶת לְתַבַּע שְׂכָר מַעַם הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, לָתֵת לְכָל אוֹתָם שְׂרוּדִפִּים
 אַחֵר בְּעֲלֵי הַחֲכָמָה, וְאֶפְלוּ מִכָּל אָדָם וְלוֹמְדֵי
 חֲכָמָה לְדַעַת אֶת רַבּוֹנָם, וְאוֹתוֹ שְׂכָר שְׁנוֹתָן לְבָנֵי
 אָדָם שְׂרוּדִפִּים אַחֵר הַחֲכָמָה לְהַפִּיר אֶת רַבּוֹנָם.
שְׁבִישׁוּצָא אָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, הַחַיָּה הַזֹּה
 יוֹצֵאת עַל אַרְבָּעָה שְׂרָפִים
 מְעוֹפָפִים וְטָסָה לְפָנָיו, וְלֹא נוֹתֶנֶת לְכָל אוֹתָם
 שׁוּמְרֵי הַחֲקִים שֶׁבְּצַד הָאֲחֵר לְקָרֵב אֵלָיו, וְכָמָה
 הֵם שְׁלִיחִים שֶׁל שְׁלוֹם סָבִיבוֹ. וְהַשְׂרָפִים הֵלְלוּ
 כְּשֶׁנוֹסְעִים וְנִרְאִים, נִכְנָעִים אוֹתָם שְׂרָפִים נִחְשִׁים
 שְׁיוּצָאִים מֵאוֹתוֹ נִחַשׁ שֶׁגֵּרַם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם.
הַחַיָּה הַקָּדוֹשָׁה הַזֹּה עוֹמֶדֶת כְּשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה
 וּמִגִּיעָה אֵלֶיהָ, וְאִזּוֹ שׁוֹאֵלֶת אוֹתָהּ בְּסוֹד
 הַחֲכָמָה שֶׁל אֲדוֹנָהּ, וְכִפִּי אוֹתָהּ הַחֲכָמָה שֶׁרָדַף
 אַחֲרֶיהָ וְהִשִּׁיג (כָּה) – כִּךְ נוֹתֵנִים לוֹ שְׂכָרוֹ. וְאִם יָכֹל
 לְהִשִּׁיג וְלֹא הִשִּׁיג – דּוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְלֹא
 נִכְנָסֶת, וְעוֹמֶדֶת תַּחַת אוֹתוֹ הַהִיכָל בְּבוֹשָׁה.
 וְכִשְׁמִרִימִים כְּנִפְיָהֶם הַשְׂרָפִים הֵלְלוּ שֶׁתַּחֲתֶיהָ,
 אִזּוֹ כָּלֶם מַכִּים בְּכִנְפֵיהֶם וְשׁוֹרְפִים אוֹתָהּ, וְנִשְׂרָפֶת
 וְלֹא נִשְׂרָפֶת, וְעוֹמֶדֶת וְלֹא עוֹמֶדֶת, וְכִךְ נְדוּנִית
 בְּכָל יוֹם, מֵאִירָה וְלֹא מֵאִירָה.

וְאַתָּה עַל גֵּב שֵׁישׁ לָהּ מַעֲשִׂים טוֹבִים, מַשּׁוּם שְׂאִין
 שְׂכָר בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
 בַּחֲכָמָה לְהִסְתַּכֵּל בְּכָבוֹד רַבּוֹנָם, וְאֵין שְׁעוֹר
 לִשְׂכָר שֶׁל אוֹתָם שִׁיּוּדָעִים הַחֲכָמָה לְהִסְתַּכֵּל
 בְּכָבוֹד רַבּוֹנָם. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא, שְׁכָתוֹב (משלי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מֵצֵא חֲכָמָה
 וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה.

הָרוּחַ הַזֶּה שׁוֹלֵטֶת עַל הַכֹּל. הַכֹּל כְּלוּלִים בָּהּ,
 וְכֻלָּם מִסְתַּכְּלִים אֵלֶיהָ. הַחֲתִיָּה הַזֹּאת שׁוֹלֵטֶת
 עַל אַרְבַּע אַחֲרוֹת, וְאַרְבַּעָה גִלְגָּלִים לְכָל אַחַת
 וְאַחַת. גִּלְגָּל אֶחָד מִסְתַּכֵּל לְצַד מְזֶרֶח, וּגִלְגָּל אֶחָד
 מִסְתַּכֵּל לְצַד צָפוֹן, וּגִלְגָּל אֶחָד מִסְתַּכֵּל לְצַד
 דָּרוֹם, וּגִלְגָּל אֶחָד מִסְתַּכֵּל לְצַד מַעְרָב, וְכֹל אֶחָד
 וְאֶחָד בִּשְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים.

הַגִּלְגָּל שֶׁלְצַד מְזֶרֶח שְׁמוֹ חֲנִיָּא"ל. הַגִּלְגָּל
 שֶׁלְצַד צָפוֹן שְׁמוֹ קַרְשִׁיא"ל. הַגִּלְגָּל
 שֶׁלְצַד דָּרוֹם שְׁמוֹ עֲזַרְיָא"ל. הַגִּלְגָּל שֶׁלְצַד
 מַעְרָב שְׁמוֹ עֲנִיָּא"ל. וְכֹל אוֹתָם שְׁלֹשֶׁת
 הָעֲמוּדִים שֶׁהֵם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כֻּלָּם מִסְתַּכְּלִים
 לְאַמְצָע, מַשּׁוּם שֶׁהָאֲמָצָע נוֹטֵל אוֹתָם, וְכֻלָּם
 נוֹסְעִים בְּשִׁבִּיל הָאֲמָצָע.

אָלֹו שְׁעוּמָדִים בְּאַמְצֵעַ, כָּלֶם מְמַנִּים בְּשִׁירָה.
וְאֵלֹו שֶׁל הַיָּמִין אוֹמְרִים שִׁירָה, שְׁעוּלָה
הָרָצוֹן לְמַעְלָה וְאוֹמְרִים קְדוּשָׁה. וְאֵלֹו שֶׁל הַשְּׂמָאל
אוֹמְרִים שִׁירָה, וְעוּלָה הָרָצוֹן לְמַעְלָה וְאוֹמְרִים
בְּרוּךְ. קְדוּשָׁה לְמַעְלָה, וּבְרוּךְ לְמַטָּה.

אָלֹו שְׁעוּמָדִים לְמַעְלָה לְצַד יָמִין, לוֹקָחִים קִדְשָׁה
וּמִתְחַבְּרִים בְּקִדְשָׁה בְּכָל אוֹתָם שְׂיֻדְעִים
לְקַדֵּשׁ אֶת רַבּוֹנָם בִּיחּוּד שֶׁל סוּד הַחֲכָמָה. וְאֵלֹו
שְׁעוּמָדִים בְּשְׂמָאל, נוֹטְלִים קִדְשָׁה, וּמִתְחַבְּרִים
בְּכָל אוֹתָם שֶׁלֹא יוֹדְעִים לְקַדֵּשׁ אֶת רַבּוֹנָם כָּרְאוּי.
וְכָלֶם כָּלוּלִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה בִּיחּוּד אֶחָד וְנִקְשָׁרִים
זֶה עִם זֶה, עַד שֶׁכָּלֶם נַעֲשִׂים קָשֶׁר אֶחָד וְרוּחַ
אֶחָת, וּמִתְקַשְּׂרִים עִם אוֹתָם שְׁלֹמַעְלָה לְהִיּוֹת
הַכָּל אֶחָד וְלִהְיוֹת כָּלֶם זֶה עִם זֶה.

מִהַמְּקוֹם הַזֶּה יוֹנְקִים כָּל אוֹתָם בְּעָלֵי הַחֲכָמָה
שְׁעוּמָדִים לְדַעַת בְּמַרְאֵה אוּ בְּסוּד
הַחֲלוּם, מְשׁוּם שֶׁנִּבְיָאִים יוֹנְקִים מִלְּמַעְלָה, וּבְעָלֵי
הַחֲלוּם אוּ הַמַּרְאֵה יוֹנְקִים מִכָּאן. וְכִשְׁמִתְחַבֵּר
מְקוֹם זֶה בְּמְקוֹם שְׁלֹמַעְלָה בְּקָשֶׁר אֶחָד, אֲזִי
הַנִּבְיָאִים יוֹנְקִים מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה בְּקָשֶׁר אֶחָד.
וּמִשּׁוּם כֵּן יֵשׁ מִשָּׁל בְּדַבְּרֵיהֶם, שְׂאִין נְבוֹאָתָם
מִצְחָצַחַת כָּרְאוּי כִּמוֹ שֶׁהִיא בְּמַשָּׁה,

שְׁנִבּוּאָתוֹ הִיָּתָה מְצַחֶצֶחַת בְּכָל. מִשּׁוּם שְׁאוּר
 יוֹצֵא מְלַמֵּעֵלָה מִמָּקוֹם שְׁכָל הָאוּרוֹת יוֹצְאִים
 מִמֶּנּוּ, וּמִגִּיעַ לְדִרְגָתוֹ, וּמִשָּׁם הוּא יוֹנֵק אֶת
 נִבּוּאָתוֹ וּמֵאִיר מֶה שֶׁלֹּא הָיָה אֶז לְכָלָם, לְכָל
 שְׁאֵר הַנְּבִיאִים. אוֹתָם בְּעָלֵי הַחֲלוּם, בְּעָלֵי
 הַמְּרָאָה, כָּלָם יוֹנְקִים מִמָּקוֹם זֶה לְמִטָּה בְּלִי
 חֲבוּר שֶׁל מַעֲלָה עַל יְדֵי דִרְגָה אַחֲרֵת תַּחְתּוֹנָה
 מִמֶּנָּה, שֶׁהִיא בַּחוּץ.

כְּמוֹ שֶׁדִּרְגָה שֶׁל הַנְּבִיאִים שְׁלַמֵּעֵלָה, לֹא הָיוּ
 רוֹאִים אוֹתָהּ הַנְּבִיאִים, רַק עַל יְדֵי דִרְגָה
 אַחֲרֵת לְמִטָּה. כֵּךְ גַּם אֵלּוּ, דִּרְגַת הַיְּנִיקָה שֶׁלָּהֶם
 הִיא לְמַעֲלָה בְּדִרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה הַזֹּאת, אֲבָל לֹא
 נִגְלְתָה לָּהֶם אֲלֹא עַל יְדֵי דִרְגָה חִיצוֹנִית אַחֲרֵת,
 שֶׁהִיא תַּחְתּוֹנָה מִמֶּנָּה, מִשּׁוּם שִׁיּוּצָאֵת מִהֵיכָל
 הַזֶּה, וּמִגִּיעַ הַדָּבָר עַד אוֹתוֹ מִמֶּנָּה שְׁעוֹמֵד עַל
 שַׁעַר הֵיכָל הַזֶּה, וּמִשָּׁם לְאוֹתוֹ מִמֶּנָּה שֶׁתַּחַת
 יְדוֹ, וְכֵן עַד (כָּלָם), שֶׁכַּמָּה הֵם שְׁנוּטָלִים אֶת אוֹתוֹ
 הַדָּבָר וּמִתְעַרְבִים עִמּוֹ. וְלָכֵן, כְּשֶׁמִּגִּיעַ הַדָּבָר
 לְאָדָם, כַּמָּה הֵם שְׁמִתְעַרְבִים עִמּוֹ, וְלָכֵן הַדָּבָר לֹא
 מְצַחֶצֶחַ כְּרָאוּי.

כְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים אַרְבַּעַת הַגִּלְגָּלִים הִלְלוּ בְּאוֹתָם
 הָאֲרַבְעָה שְׁבָאֲמָצֵעַ, אֲזִי כָלָם

נִקְרָאִים חֲמוּדוֹת. וְהֵם בְּעֲלֵי הַמְּרָאָה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ
הַחֲזִיָּה הַזֹּאת שֶׁאֲמַרְנוּ שׁוֹלֵטֶת עֲלֵיהֶם, וּמִשּׁוּם כֶּךָ
נִקְרָא דְנִיָּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת, שֶׁכָּתוּב (דְּנִיָּאל ט) כִּי
חֲמוּדוֹת אָתָּה. וְהֵכֵל סוּד כְּרָאוּי. אֲשֶׁרִי אוֹתָם
הַיּוֹדְעִים אֶת סוּדוֹת רְבוּנָם לֵלְכֶת בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סדר הלימוד ליום ד אדר [יום 152 בשנה]

היכל נוגה נצח

הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי, הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא הַיְכָל
שְׁעוּמָד בָּאוֹר עֲלִיּוֹן יוֹתֵר עַל כָּל
הַקּוֹדְמִים הַלְלוּ. בְּהֵיכָל הַזֶּה קִיָּמִים אַרְבָּעָה
פְּתָחִים; אֶחָד לְצַד דְּרוֹם, וְאֶחָד לְצַד מְזֻרָח,
וְאֶחָד לְצַד צָפוֹן, וְאֶחָד לְצַד מַעְרָב. בְּכָל פֶּתַח
וּפְתָח יֵשׁ מְמָנָה אֶחָד, שְׁעוּמָד מְמָנָה עַל כָּל
פֶּתַח וּפְתָח.

הַפֶּתַח הָרִאשׁוֹן, זֶה פֶּתַח שְׁעוּמָד בּוֹ מְמָנָה אֶחָד
שְׁשֻׁמוֹ מַלְכִּיא"ל, וְהוּא שׁוֹלֵט עַל כָּל
אוֹתָם פְּתָקִים שְׁיוּצָאִים מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ
לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם. (בְּאוֹתוֹ פֶּתַק) מִשּׁוּם שֶׁזֶּה הוּא
הַמְּמָנָה לְהַשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם הַפְּתָקִים, וּשְׁנֵי סוּפְרִים
תַּחַת יָדוֹ, אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְּׂמָאל.

לָזָה נִתְּנוּ תְּקוּנֵי הַפְּתָקִים לְהִתְקִין טָרָם שְׂיִצְאוּ
מִהַשְׁעָר הַזֶּה הַחוּצָה וַיִּמָּסְרוּ לְיָדֵי אוֹתוֹ
הַמִּמְנָה שְׂבֵהִיכָל הָרָאשׁוֹן. שְׁהָרִי מִזְמָן שְׁנִמָּסְרוּ
בְּיַד אוֹתוֹ הַמִּמְנָה שְׂבֵהִיכָל הָרָאשׁוֹן, הָרִי יִצְאוּ
מִשָּׁם, וְאֵין רְשׁוּת לְהַשִּׁיבָם.

שְׁהָרִי מִיד מִזְמָן מִמְנָה שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר הַטָּמָא
בַּעַל הַדִּין הִקְשָׁה הַתְּקִיף, שְׁלֹא מִרְחָם,
וּשְׁמוֹ סִנְגָּדִיא"ל (וסהדיאל), וְהוּא מִמְנָה עַל שַׁעַר
הַהִיכָל הָרָאשׁוֹן (הָאַחֵר) שְׂבִצָד הָאַחֵר, שֶׁהוּא
גִּיְהֵנָם, וְכַמָּה הֵם שׁוּמְרֵי הַחֻקִּים מִמְּנִים לְשׁוֹטֵט
בְּעוֹלָם וּמִזְמָנִים לַעֲשׂוֹת דִּין.

וּבִשְׁוִם כֶּךָ עוֹמֵד אוֹתוֹ הַמִּמְנָה לַעֲיֵן בַּפְּתָקִים,
וְאוֹתָם שְׁנֵי הַסּוּפְרִים שְׁעוּמָדִים תַּחַת
הַמִּמְנָה הַזֶּה, שְׁמִשְׁיָא"ל וְקִמּוּא"ל, אֵלּוּ הַסּוּפְרִים
לְתַקֵּן הַפְּתָקִים, וְאוֹתוֹ הַמִּמְנָה עָלֵיהֶם שֶׁהוּא
מִלְכִּיא"ל. מִשׁוּם שֶׁבְּאוֹתָם הַהִיכָלוֹת שְׂבִצָד
הָאַחֵר הַטָּמָא נִפְקְדוּ מִמְּנִים יְדוּעִים, בְּהִפּוּךְ
מִהַמְּנִים הֵלְלוּ שְׂבֵהִיכָלוֹת הֵלְלוּ, וְכָל אוֹתָן
רוּחוֹת וְכָל אוֹתָם הַמִּמְנִים שְׁשָׁם, כָּלָם לְהָרַע.

בֵּא וְרָאָה, הַסִּנְגָּדִיא"ל (סעדיאל) הַזֶּה, כְּשֶׁנוּטֵל
פְּתָק, מִצָּד שֶׁל אוֹתוֹ הַמִּמְנָה שְׁעוּמֵד

לפתח הראשון, פותח פתח אחד לצד החשכה, שנקרא באר שחת, ושם ממנים אלף ורובבות מזמנים לטל אותם הפתקים, והממנה הזה עליהם. ואז יוצאים הכרוזים, וכמה שוטרים משוטטים בעולם, ואותו הדין נשלים. ועל כן הממנה הזה עומד לעין בפתקים ולהתקין הנהגות הפתקים טרם שיצאו מהפתח הזה, והפתח הזה הוא פתח הדרום.

הפתח השני, זהו פתח שחיים ומות תלויים בו, משום שהפתח הזה חותמים חתימות של כל הפתקים. שכיון שהפתקים נתקנו כראוי, שמש אחד מזמן, ששמו גזריא"ל, ונוטל פתקים בפתח השני הזה, ושם חותמים אותו.

ממנה אחד עומד על אותו הפתח, ושמו עזריא"ל, וכל פתח ופתח נקרא על שם אותו הממנה שנפקד עליו. תחת שלטונו ותחת ידו של הממנה הזה שני שמשים, ששמים (סטריה) סנורי"א עדיא"ל. אחד מימין ואחד משמאל. אותו שמיימין, בו תלויים החיים. ואותו של השמאל, בו תלוי המות. ושני חותמות בידיהם – חותם חיים וחותם מות. זה עומד לצד זה, וזה עומד לצד זה.

הַפֶּתַח הַזֶּה סָתוּם כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, וּבִימֵי שַׁבָּת
 וּבִימֵי הַחֹדֶשׁ נִפְתָּח, לְהִרְאוֹת חַיִּים
 בְּאוֹתוֹ הַחוֹתָם שְׁתְּלוּיִים בּוֹ חַיִּים, מִשּׁוּם שֶׁשַּׁבָּת
 וְחֹדֶשׁ מִתְקִים בָּהֶם חוֹתָם הַחַיִּים.

וּבַיּוֹם הַכְּפוּרִים, שְׁכָל יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים בְּתַפְלוֹת
 וּבִקְשׁוֹת וּמִשְׁתַּדְּלִים בְּעֲבוּדַת רַבּוֹנָם,
 אוֹתוֹ הַפֶּתַח סָתוּם, עַד שֶׁעַת הַמִּנְחָה. כִּיּוֹן
 שֶׁעוֹבְרֵת תַּפְּלוֹת הַמִּנְחָה הַזֹּאת, מִמָּקוֹם בֵּית הַדִּין
 שֶׁל הַיֵּכֶל הַזֶּה יוֹצֵא אֲוִיר אֶחָד, וְהַפֶּתַח הַזֶּה
 נִפְתָּח, וְהַמָּמָנָה הַזֹּאת שֶׁל הַיֵּכֶל הַזֶּה עוֹמֵד,
 וְאוֹתָם שְׁנֵי שְׁמָשִׁים, אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְּׂמָאל,
 וְחוֹתְמוֹת הַחַיִּים וְהַמּוֹת בִּידֵיהֶם וְכָל פְּתָקֵי
 הָעוֹלָם לִפְנֵיהֶם, וְאִזּוֹ חוֹתָמִים – הֵן לְחַיִּים הֵן
 לְמוֹת. וְזֶהוּ פֶתַח הַמְּזֻרָח.

הַפֶּתַח הַשְּׁלִישִׁי, זֶהוּ פֶתַח שְׁעוֹמֵד בְּקִיּוֹם לְדַעַת
 כָּל אוֹתָם שֶׁיַּעֲבֹר עֲלֵיהֶם דִּין, בֵּין
 לְמַחְלוֹת, בֵּין לְמַכְאוּבִים, בֵּין לְעֹנִי. דִּין שֶׁלֹּא
 עוֹבֵר לְמוֹת. כְּשֶׁשָּׁעַר הַפֶּתַח הַזֶּה סָגוּר, אִזּוֹ הַדִּין
 נִרְשָׁם עַל הָאָדָם, שֶׁלֹּא מְשִׁיבִים אוֹתוֹ, רַק בְּכַח
 שֶׁל תַּפְּלָה חֲזָקָה וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב יב)
 יִסְגֹּר עַל אִישׁ וְלֹא יִפְתָּח.

מִמָּנָה אֶחָד עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח הַזֶּה, וְשֵׁמוֹ
 קִפְצִיא"ל, וְזֶה מִמָּנָה עַל הַפֶּתַח הַזֶּה
 כְּדִי לִסְגֹר אֶת הַפֶּתַח הַזֶּה עַל אוֹתוֹ הָאָדָם שֶׁרְאוּי
 לְהַעֲנִיֵּשׁ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְקַבֵּל בַּתְּפִלָּה עַד שֶׁיֵּשׁוּב
 לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּגְזַר דִּין בְּבָנָיו שֶׁלֹּא חָטְאוּ,
 בְּאוֹתָם הַתִּינוּקוֹת הַקִּטְנִים, מִמָּנָה
 אֶחָד שֶׁשָּׁמַשׁ תַּחַת יָדוֹ, שֵׁמוֹ עִירִיא"ל, וְיוֹצֵא
 וּמַכְרִיז לְצַד שְׂמָאל, עַד שֶׁמִּתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת
 שֶׁהִיא רוּחַ שֶׁל פָּגָם שֶׁנִּבְרָא בְּפָגָם הַלְבָנָה
 וְנִקְרָא אֶסְכֶּךְ"א, וְזוֹהִי הָרוּחַ שֶׁעוֹמֶדֶת עַל דְּרָגָה
 (פֶּתַח) רְבִיעִית בְּהִיכָל הַשְּׁלִישִׁי שֶׁבְּצַד הַטְּמָאָה,
 וְזֶה עוֹמֵד עַל הַהֶרֶג שְׁלֵהֶם, וְנִרְאֶה לַתִּינוּקוֹת
 כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁמְגַדֶּלֶת יְלָדִים וְאוֹחֶזֶת אוֹתָם
 וְהוֹרֶגֶת אוֹתָם.

וְאִזּוֹ אוֹתָהּ נִשְׁמָה עוֹלָה, וְאוֹחֶזֶת אוֹתָהּ הַמִּמָּנָה
 הַזֶּה, וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לַמִּמָּנָה שֶׁעוֹמֵד עַל
 הַהִיכָל הָרְבִיעִי, וְאוֹתוֹ מִמָּנָה מְגַדֵּל אוֹתָם
 וּמִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בָּהֶם וּמַעֲלָה אוֹתָם לְהִרְאוֹת לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ
 וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְנִרְאִים לִפְנֵינוּ וּמִתְבָּרְכִים מִמֶּנּוּ.

וּבְשָׁעָה שְׂרָגָז שׁוּלֵט, מְסַתְּפֵל בָּהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ.
הוא וְחָס עַל הָעוֹלָם.

וְכָל אוֹתָם הַתִּינוּקוֹת שֶׁלֹּא הִשְׁלִימוּ שָׁנִים, עַד
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד, כָּלֵם נְמָסָרִים
בִּידוֹ שֶׁל זֶה. מְשַׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים עַד עֲשָׂרִים,
כָּלֵם נְמָסָרִים עַל יְדֵי רוּחַ אַחֶרֶת שֶׁנִּקְרָאת
אֲגִירִיסוּ"ן, שִׁיּוּצֵאת מִהֲנַחֵשׁ (הַעֲקָם) הָעֵמֶק הַזֶּה
שֶׁגָּרַם מָוֶת לְכָל הָעוֹלָם, וְהוא יֵצֵר הָרַע. מַעֲשָׂרִים
שָׁנִים וּמַעֲלָה, נִדוֹן הָעוֹלָם מִבֵּית דִּין, הַמָּקוֹם
שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, הוא בַּעֲצָמוֹ בָּא, וּבַחֲטָאֵיו נִדוֹן,
וְנִמְסָר בְּיַד הַנַּחֵשׁ הַזֶּה שֶׁהוא מֵלֶאךֶה הַמָּוֶת.

(משום שֶׁהָרִי מַעֲשָׂרִים שָׁנָה וּמָטָה עַד שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים), הָרוּחַ הַזֶּה
שֶׁעוֹמֶדֶת בּוֹ כְּנֶחֱשׁ הוֹלֶכֶת אַחֲרָיו, זֶה אֲגִירִיסוּ"ן
שֶׁאֲמַרְנוּ, כִּי לֹא נִשְׁמַר כְּשֶׁהִיא יֵלֵךְ קָטָן כְּרֹאֵי,
וְרֹאֶה בּוֹ סִימָן שֶׁיִּפְגֹּם אַחֵר כָּךְ. וְזֶה נִלְקַח בְּלִי
רְשׁוּת, וְעַל זֶה כָּתוּב (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא
מִשְׁפָּט. וְסוּד זֶה כָּתוּב, וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וְשִׁנִּינוּ,
(בראשית א) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד – זֶה מֵלֶאךֶה הַמָּוֶת,
שֶׁמְקַדִּים אוֹתוֹ טָרָם שֶׁיִּפְגֹּם לְאַחַר מִכֵּן. וְהַמִּמְנָה
הַזֶּה שֶׁעוֹמֵד עַל הַפֶּתַח הַזֶּה מְכַנִּים נִשְׁמָתוֹ
וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה.

מִשְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה שָׁנִים וּמָטָה נְדוּן עַל חֲטָאֵי אָבִיו,
וְנִמְסַר בְּיַד הָאֲסָכְרָא הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ. וְכָל
אֶחָד וְאֶחָד, הֵיכָל זֶה כְּנֶגֶד הֵיכָל זֶה. זֶה בְּהִפָּךְ
מִזֶּה, כָּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, וְהִפְתַּח הַזֶּה הוּא לְצַד צָפוֹן.

הַפְּתַח הָרְבִיעִי, הִפְתַּח הַזֶּה עוֹמֵד לְרִפּוּאָה,
וְנִקְרָא פֶּתַח הָרִפּוּאָה. בִּפְתַּח הַזֶּה עוֹמֵד
מִמְּנָה אֶחָד שְׁשֻׁמוֹ פְּדִיאָ"ל, וְזֶה עוֹמֵד עַל כָּל
אוֹתָן הָרִפּוּאוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְלִהְיוֹת תְּפִלוֹת שֶׁל
כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי מְכַאוּבִים וּמַחֲלוֹת וְצָעַר. וְזֶהוּ
עוֹלָה עִם כָּל (לְכָל) אוֹתָן הַתְּפִלוֹת, וּמִכְנִיס אוֹתָן
לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְזֶהוּ (אִיּוֹב לג) מִלֶּאךָ מְלִיץ אֶחָד מִנֵּי אֱלֹף. מְשׁוּם
שְׁאוֹתָם הָאֱלֹף עוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח, וְזֶה
אֶחָד מֵהֶם. וְכַתוּב וַיַּחֲנֹנוּ וַיֹּאמֶר פִּדְעָהּ מִרְדַּת
שַׁחַת מִצְּאֵתִי כֹפֶר. מְשׁוּם שְׁעוֹלָה (לְדוֹ) עִם הַתְּפִלָּה
הַזֹּאת עוֹמֵד מְלִיץ טוֹב עַל הָאָדָם, וּמִזְכִּיר זְכוּתוֹ
שֶׁעָשָׂה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, מְשׁוּם שֶׁזֶהוּ שְׁעוֹמֵד
תָּמִיד לְטוֹב, וְעַל כֵּן, כָּל רִפּוּאָה עוֹמֵדָה בִּפְתַּח
שְׁפָדִיאָ"ל מִמְּנָה בּוֹ. הַפְּתַח הַזֶּה הוּא לְצַד מַעְרָב.
וּמְשׁוּם זֶה אַרְבַּעַת הַפְּתָחִים הֵלְלוּ עוֹמְדִים
בְּהֵיכָל הַזֶּה.

בְּהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדֵת רוּחַ אַחַת שֶׁנִּקְרָאת נִגְה. זוּהִי רוּחַ הַשּׁוֹלֵטֶת בְּהִיכָל הַזֶּה. כָּל זִיו וְכָל תְּשׁוּקָה עוֹמְדִים בּוֹ. הָרוּחַ הַזֶּה עוֹמְדֵת לְכָל אוֹתָם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶה מְעִטֵּר אֶת אוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת בְּזִיו שֶׁל כְּבוֹד, כְּדִי לְהוֹדִיעַ לְכָל אוֹתָן רוּחוֹת שֶׁבְּהִיכָלוֹת הָאֲחֵרִים שֶׁזֶהוּ בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא, וַיַּעֲבֹר בְּכָלָם, וַאֲיֵין מִי שֶׁמוֹחָה בִּידּוֹ.

הָרוּחַ הַזֶּה הִיא רוּחַ טְהוֹרָה בְּרוּרָה מֵהַתַּחְתּוֹנִים הַלָּלוּ, וְשָׁמָּה זָהֲרִיא"ל, מֵאוֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ שֶׁשׁוֹפֵעַ מִן הָעוֹלָם הַבָּא שׁוֹפֵעַ בּוֹ, וּמֵאוֹתוֹ שֶׁמֶן נִבְרָא (גִּדְל) וְצוֹמַח. וְזֶהוּ נֵר, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קלד) עֲרַכְתִּי נֵר לְמִשִּׁיחִי. מִשּׁוֹם שֶׁזֶהוּ הַסְדּוּר לְהַדְלִיק הַנֵּרוֹת מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, כְּשֶׁשׁוֹרָה עָלָיו אוֹר שֶׁשׁוֹפֵעַ מִלְמַעְלָה, מִשּׁוֹם שֶׁזֶה מְסַדֵּר כְּשֶׁנִּכְלָלוּ בּוֹ כָּל אוֹתָם הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁלְמַטָּה.

וּבְשִׁמְסִיתְדָּרֵת הָרוּחַ הַזֶּה בְּכָל אוֹתָם הַתַּחְתּוֹנִים וּמֵאִירָה, אֲזִי מוֹצִיָּאָה מִמָּנָה אוֹר אֶחָד, שֶׁשְּׁמוֹ אֶקְרִיא"ל (אֶהֲרִיא"ל), וְזֶה כָּלוּל בְּרוּחַ הַזֶּה. זֶה עוֹמֵד תַּחַת הָרוּחַ (הַזֶּה) לְמִשְׁךְ (לְמִשְׁחָ) אֶת כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת

שְׁעוֹלוֹת, שִׁישׁ לָהֶן חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וּרְאוּיֹת
לְעֹלוֹת לְמַעְלָה.

מִשּׁוּם שֶׁכְּשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה וְנִכְנָסֶת לְאוֹתָם
הַהִיכָלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים, רְשׁוּמָה הִיא
בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁרְשׁוּמוֹת
בְּנִשְׁמָה הַזֹּאת. וְכְּשֶׁנִּשְׁמָה זוֹכָה וְעוֹמֶדֶת לִפְנֵי אוֹתָהּ
הַרוּחַ, הַמְּמַנָּה הַזֶּה אֶהְדִּיא"ל מוֹשֶׁחַ אוֹתָם,
וְעוֹלִים וְנִכְנָסִים לְאוֹתוֹ נֶהָר דִּינוֹר, וְעוֹלִים
וְנִקְרָבִים לְקֶרֶבָן.

הָאֹר הַזֶּה כָּלוּל בְּשִׁלְשָׁה אֹרוֹת, מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ
שֶׁמֶן מִשְׁחָה נִכְלָל בְּשִׁלְשָׁה גּוֹנִים.
וְכְּשֶׁנּוֹצֵץ הָאֹר הַזֶּה, נּוֹצְצִים מִמֶּנּוּ עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
(אוֹתִיּוֹת) אֹרוֹת כְּנֶגֶד עֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה
שֶׁרְשׁוּמִים בְּנִשְׁמָה הַזֹּאת. וְעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם הָאֹרוֹת
הֵלְלוּ, כֻּלָּם מִמְּנִים שְׁמֵשִׁים שְׁעוֹמְדִים עִמּוֹ, וְכֻלָּם
נִקְרָאִים עַל שֵׁם הָאֹר הַזֶּה שְׁעָלִיָּהֶם, וְכֻלָּם נִכְלָלוּ
בוֹ. הָאֹר הַזֶּה עִם כָּל אוֹתָם הָאֹרוֹת נִכְלָל בְּרוּחַ
הַזֹּאת, וְהַרוּחַ הַזֹּאת כְּלוּלָהּ בּוֹ, וּמִסְתַּכֵּל לְהַתִּישֵׁב
בְּתוֹךְ הַהִיכָל הָרְבִיעִי.

בְּשִׁהְרוּחַ הַזֹּאת נִכְלָלֶת מִהָאֹר הַזֶּה וּמִכָּל
הָאֹרוֹת, כְּשִׁדּוּחִים (דּוּחִקִּים)

לְהִתְנוּצֵץ, יוֹצֵאת מֵהֶם חַיָּה אַחַת קְדוֹשָׁה כְּלוּלָה
בְּשְׁנֵי גּוֹנִים, אֲרִיָּה וְנֶשֶׁר, וְהִיא דִּיּוּקָן אֶחָד, וְזֶה
נִקְרָא אֵהִיא"ל (אֲתִיאל).

וְהַחַיָּה הַקְדוֹשָׁה הַזֹּה, יוֹצֵאִים מִהִתְנוּצְצוֹת
שָׁלָה, כְּשֶׁמִּגִּיעַ בָּהּ הָאוֹר שֶׁל הָרוּחַ
הָעֲלִיוֹנָה, אֲרַבְעָה אוֹפָנִים כְּלוּלִים בְּכָל הַגּוֹנִים,
וְהֵם: הַדְרִיא"ל, יְהִדְרִיא"ל, אֶהְדוּרִיא, אָסִימו"ן
(אֲסִימו"ן). כָּל אֵלָה בְּשִׁמְנָה כְּנָפִים, וְאֵלָה הֵם מְמַנִּים
עַל כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם, עוֹרְכֵי הַקְּרָבוֹת. מִשּׁוּם
שֶׁלֹּא תִמָּצֵא מִלְחָמָה אַחַת בָּעוֹלָם אוֹ עֲקִירַת
מַלְכוּת מִמְּקוֹמָהּ, עַד שֶׁצָּבָא הַשָּׁמַיִם וְהַכּוֹכָבִים
שֶׁל שָׁאֵר הַרְקִיעִים, כָּלֵם מֵרָאִים קְרָבוֹת
וְסִכְסוּכִים אֵלָה עִם אֵלָה. וְאֲרַבְעַת הָאוֹפָנִים הִלְלוּ
עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם לְאֲרַבְעַת צְדֵדֵי הָעוֹלָם.

אֵלָיו הָאֲרַבְעָה, כְּשֶׁנוֹסְעִים לְעֶרְךָ מִלְחָמוֹת, מְסוּד
הַהִיכָל שֶׁלֹּמְעָלָה נוֹסְעִים, שֶׁהוּא בֵּית הַדִּין,
וְנִקְרָא זְכוּת. מִהִזְעָה שֶׁלָּהֶם הוֹצִיאוּ כִּמְהָ צָבָאוֹת
וּמַחֲנוֹת שָׁאִין לָהֶם חֲשִׁבּוֹן, וְכָלֵם עוֹמְדִים תַּחַת
הָאוֹפָנִים הִלְלוּ.

מֵהֶם עוֹמְדִים עַל שִׁירָה, וּמֵהֶם שְׁלוּחִים עַל
הָעוֹלָם, כְּנֶגֶד אוֹתָם הַשְּׁלוּחִים שֶׁלְצַד

הטמאה שיוצאים מתוך ההיכל השלישי שלה, והם מקטרגים על העולם להרע. ואלו נמצאים כנגדם שלא ישלטו על אותם שעוסקים בתורה, כמו שנאמר (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך וגו'. וכתוב על פנים ישאונך פן תגף באבן וגו'. זה (ישעיה ח) אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא (שם כח) אבן בחן פנת יקרת, (שם ל) צור ישראל. והכל עומד זה כנגד זה.

מפורד ההיכל השלישי שבצד האחר יוצאים שתי רוחות שנקראות א"ף וחס"ה, ומשתי אלה יוצאים כל אותם שלוחים שהולכים להסתות בני אדם מדרך האמת, ואלו אותם שעומדים ומקדימים על אדם שהולך לדרך מצוה, ועל זה אלו האופנים עומדים כנגדם, כדי להגן על האדם שלא ינזקו. משתי הרוחות הללו פחד משה כשהיה יורד מן ההר, שכתוב (דברים ט) כי יגרתי מפני האף והחמה.

באמצע ההיכל הזה יש מקום אחר שעומד למעלה למעלה, בארבעה פתחים לארבעת צדי העולם, עשרה ממנים לכל פתח ופתח, וממנה אחד עליהם. וזה כלול באור

שֶׁנֶקְרָא אֶהְיָ"ל, וְזֶהוּ אוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן,
מְשַׁלְבִים זֶה בָּזֶה.

אלו הָאַרְבָּעִים נוֹטְלִים דִּין מִבֵּית הַזְכוּת
לְהִלְקוֹת אֶת הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת שֶׁחֲטָאָה
(וְצָרִיכָה) לְקַבֵּל מַלְקוֹת, וְאֵלּוּ עוֹמְדִים בְּשִׁלְהֶבֶת
אֵשׁ לְאוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת, וְטָסִים מִחוּץ לְהִיכָל
הַזֶּה, וּמַלְקִים אֶת הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת, וְעוֹמְדֵת נְזוּפָה
בְּחוּץ כָּל אוֹתָם הַיָּמִים שֶׁנִּגְזְרוּ עָלֶיהָ, וְלֹא
נִכְנָסֶת לַפְּרָגוֹד.

וְהָאַרְבָּעִים הֵלְלוּ הֵם שְׁעוֹמְדִים וְנוֹזְפִים
וּמַנְדִּים אֶת כָּל אֵלּוּ שֶׁהוֹצִיאוּ
מִפִּיָּהֶם דָּבָר שְׁלֹא צָרִיךְ, וְאַחֵר זֶה הוֹצִיאוּ
מִפִּיָּהֶם דָּבָר קָדוֹשׁ, דָּבָר תּוֹרָה, וּמִטְנָפִים אֶת
פִּיָּהֶם בָּהּ. וְאֵלּוּ עוֹמְדִים וּמַנְדִּים אוֹתָם, וְעוֹמְדִים
בְּנִדְוֵי הַזֶּה אַרְבָּעִים יוֹם, שְׁלֹא נִשְׁמַעַת תְּפִלָּתָם.

וְכֵן אֶת כָּל אֵלּוּ שֶׁחֲטָאוּ אוֹתָם חֲטָאִים שְׁצָרִיכִים
אֶת הַנְּזִיפָה, עֲשָׂרָה כְּרוּזִים יוֹצְאִים בְּכָל יוֹם
וּמִכְרִיזִים בְּכָל אוֹתָם הָרַקִּיעִים וּבְכָל אוֹתָם
חִילוֹת וּמַחֲנוֹת: הַזֶּהֲרוּ בְּפִלּוּנִי שֶׁהוּא נְזוּף! הוּא
נְזוּף עַל חֲטָא פִּלּוּנִי שֶׁעָשָׂה, עַד שֶׁשָּׁב לִפְנֵי
רַבּוֹנוֹ, הִרְחַמֵּן יִצְלִלְנוּ.

כְּשֶׁשָׁב מאותו החטא, מתכנסים כל הארבעים הללו ומתירים אותו, ואז מכריזים עליו: מפלוני התרה הנזיפה! מכאן והלאה התפלה נכנסת. וטרם ששב, הוא נזוף למעלה ולמטה, ושמירת רבונו מוסרת ממנו. ואפלו בלילה נשמתו נזופה, שסותמים לה את כל שערי השמים ולא עולה, ודוחים אותה החוצה.

האופן הזה שעומד על הארבעים הללו, כשנוסע, מגיע לאותו מקום שנקרא תא הרצי"ם. וכשנכנס, נכנסים עמו אותם הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והחרבות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים, ולערוך בהם קרב ולנקם מהם לפי שעה בלי ארך.

ומישוב כך נקרא תא הרצים, מקום שאותם הרצים רצים וממהרים להלחם ולנקם נקמות כנגד רצים אחרים שרצים להרע ולהחליש מזלות כדי לשלט עליהם. וסוד זה – (אסתר ג) הרצים יצאו דחופים. רצים מצד זה ורצים מצד זה, ובגללם (שם ח) והעיר שושן צהלה ושמחה, או (שם

א) נְבוֹכָדָנֶזַר. אִם מְקַדִּימִים אֵלֶּה שְׁכָאן – הָעִיר שׁוֹשָׁן
שְׁמִיחָה. וְאִם מְקַדִּימִים אֵלֶּה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר –
הָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוֹכָדָנֶזַר.

וְהָיָה בְּאֶרְצוֹ שֶׁכָּכָל עוֹמְדִים אֵלֶּה כְּנֶגֶד אֵלֶּה, צַד
זֶה כְּנֶגֶד צַד זֶה, וּמִשּׁוֹם כֶּף אֵלֶּה הֵם מְגַנִּים
לְכָל. כְּשֶׁעוֹלִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, יוֹצֵא אוֹר אֶחָד
שֶׁלֹּמְעֵלָה, וְכָלֵם נִעְשִׂים מִגֵּן אֶחָד, וְסִמְנָף – (בראשית
טו) אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ.

שְׁנַיִם עָשָׂר גִּלְגָּלִים הֵם שְׁסוּבָבִים לְתוֹךְ הַהִיכָל
הַזֶּה, וְהֵם נִקְרָאִים שְׂרָפִים בְּשְׁנֵי גִּוּנִים –
לְבָן וְאֵדֶם, רַחֲמִים וְדִין. אֵלֶּה הֵם עוֹמְדִים
לְהַשְׁגִּיחַ תָּמִיד עַל כָּל אוֹתָם בְּעָלֵי הַצַּעַר
שֶׁמַּצְעָרִים אוֹתָם שְׂאֵר הָעַמִּים וְדוֹחֲקִים אוֹתָם,
וְנִקְרָאִים חֲלוֹנוֹת. וְהֵינּוּ מֵה שֶׁכָּתוּב (שיר ב) מִשְׁגִּיחַ
מִן הַחֲלוֹנוֹת.

וְאֵלֹו עוֹמְדִים לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל אוֹתָם שֶׁמִּתְפַּלְלִים
תְּפִלוֹתֵיהֶם, שֶׁמְקַדִּימִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
וְנִמְנָנִים מֵאוֹתָם הָעֲשָׂרָה הָרִאשׁוֹנִים, וְאִז עוֹלִים
וְכוֹתְבִים אוֹתָם לְמַעַלָּה, מִשּׁוֹם שְׂאֵלוֹ נִקְרָאִים
חֲבָרִים שְׁלֵהֶם. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם ח) חֲבָרִים
מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְּׁמִיעָנִי.

אֲשִׁרְיָהֶם הַצְדִּיקִים שְׂיֻדַּעִים לְסִדֵּר תְּפִלָּתָם
כָּרְאוּ, מִשּׁוֹם שְׂכַאֲשֵׁר הַתְּפִלָּה
מִתְחִילָה לַעֲלוֹת, אֱלוֹ עוֹלָם עִם הַתְּפִלָּה הַזֹּאת
וְנִכְנָסִים לְכָל אוֹתָם הֶרְקִיעִים וּלְכָל אוֹתָם
הַהִיכָלוֹת, עַד שֶׁעַר הַפֶּתַח הָעֲלִיוֹן. וְאוֹתָהּ תְּפִלָּה
נִכְנָסֶת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְהַתְעַטֵּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר.

בֵּא וְרָאָה, כָּל אֱלוֹ שְׁמֵתִּפְלָלִים תְּפִלוֹת וּמִקְדָּשִׁים
אֶת רְבוּנָם בְּרִצּוֹן שָׁלֵם, הַתְּפִלָּה הַזֹּאת צָרִיךְ
לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִתּוֹךְ מַחֲשָׁבָה, וּבְרִצּוֹן שֶׁל דְּבוּר
וְרוּחַ, וְאֵז מִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְכִשְׁמִינֵיחָה לְחֻבְרִים הִלְלוּ, כֻּלָּם לוֹקָחִים אֶת
אוֹתָהּ תְּפִלָּה, וְהוֹלְכִים עִמָּה עַד הַהִיכָל הֶרְבִּיעִי
בְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח. וְאֵלּוֹ מְשַׁבְּחִים בְּאוֹתוֹ זְמַן
שְׁמֵתִּפְלָלִים תְּפִלוֹת וּמִקְדָּשִׁים בְּאוֹתוֹ זְמַן, אֱלוֹ
הֵם שְׁמֵמָנִים בְּיוֹם עַל יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת עִמָּהֶם
חֻבְרִים. (וְלֹא בִלְלָהָ כְּאוֹתָם) וּבִלְלִיָּהּ בְּאוֹתָם הָאֲחֵרִים
שְׁאוּמָרִים שִׁירָה בִלְלִיָּהּ.

וּבֵא רָאָה, כְּתוּב (מִשְׁלֵי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר
אֵין פֶּשַׁע חֵבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. וְהָרִי
פֶּרֶשׁוּהָ, מִשּׁוֹם שְׁמוֹנֵעַ בְּרִכּוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שֶׁהוּא אָבִיו, כְּכָתוּב (דְּבָרִים לב) שָׂאֵל אָבִיךָ
וַיַּגִּדְךָ. וְכָתוּב (מִשְׁלֵי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ. וּפֶרֶשׁוּהָ.

חֵבֶר הוא לְאִישׁ מִשְׁחִית, מִי הָאִישׁ מִשְׁחִית?
 זֶהוּ אוֹתוֹ אִישׁ שְׁפוּגִים אֶת הַלְבָּנָה,
 וְנִקְרָא (שם טז) אִישׁ תִּהְפּוּכוֹת. (תהלים קמ) אִישׁ
 לְשׁוֹן. (בראשית כה) אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שָׂדֶה.
 וְזֶהוּ אִישׁ מִשְׁחִית, שְׂזֵהוּ שְׁמוֹנֵעַ בְּרָכוֹת מִן
 הָעוֹלָם. אֵף כֵּן, מִי שְׁמוֹנֵעַ בְּרָכוֹת מֵהָעוֹלָם,
 חֵבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית הַזֶּה שְׂאֲמַרְנוּ. וְזֶהוּ
 סוּד, מִשׁוּם שֶׁצָּרִיךְ לְאָדָם לְבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּלְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה כְּרָאוּי כְּדִי
 שִׁיתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ, וַיִּתְחַבֵּר עִם הַחֲבֵרִים
 הַקָּדוֹשִׁים הַלְלוּ וְלֹא יִפְגֹּם אֶת תְּפִלָּתוֹ, מִשׁוּם
 שִׁימַנֵּעַ בְּרָכוֹת מֵהָעוֹלָם וַיִּתְחַבֵּר עִם אוֹתוֹ אִישׁ
 מִשְׁחִית, שֶׁהוּא מוֹנֵעַ בְּרָכוֹת מִן הָעוֹלָם וְגֵרֵם
 מוֹת לְכֻלָּם.

כְּתוּב (דברים יח) וַחֲבֵר חֵבֶר. מֶה זֶה וַחֲבֵר חֵבֶר?
 זֶה אוֹתוֹ מִי שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אַחֵר הַצֵּד הָאֲחֵר
 וּמִכְשֵׁף כְּשָׁפִים, הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ אַחֶרֶת
 טְמֵאָה, וּמִתְחַבֵּר בְּאוֹתָהּ חֲבֵרוֹת שֶׁל אוֹתוֹ חֵבֶר
 רַע, וְשׁוֹרָה בְּחֲבֵרוֹת עִם אוֹתוֹ חֵבֶר אִישׁ מִשְׁחִית.
 וְלָמָּה נִקְרָא חֵבֶר? מִשׁוּם שֶׁבִשְׂעָה שְׁנוּלָד אָדָם
 הוּא מִתְחַבֵּר עִמוֹ, וְתָמִיד עִמוֹ כְּחֵבֶר. אַחֵר כֵּן
 נִהְפֶּךְ לוֹ חֵבֶר אִישׁ מִשְׁחִית.

וְכָךְ יֵשׁ בְּצַד הַקְדָּשָׁה, בְּצַד הַיָּמִין, חֵבֶר טוֹב,
שְׁעוֹשָׁה טוֹב עִם הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְהַחֲבָרִים הִלְלוּ עוֹמְדִים תָּמִיד עַל
הָאָדָם בַּחֲבֵרוֹת אַחַת לְהַצִּילוֹ וּלְהִגֵּן עָלָיו וּלְהִיּוֹת
עִמּוֹ חֲבָרִים, לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבּוֹנָם וּלְזַמֵּר וּלְשַׁבַּח
לְפָנָיו תָּמִיד.

מֵאֲלוֹ יוֹצְאִים אַרְבָּעָה תוֹמָכִים אֲחֵרִים לְאוֹתָם
הַשָּׁנִים עָשָׂר שְׁאֻמְרָנוּ, הַחֲבָרִים הִלְלוּ.
וְאֵלּוּ הֵם עוֹמְדִים לְאוֹתָם שְׂיוּעָצִים יַעֲזֶה לְהַזִּיק
לְצַדִּיקִים. אָף עַל גֵּב שְׁלֹא עוֹשִׂים, וְעוֹלִים
וּמוֹדִיעִים הַדָּבָר לְמַעֲלָה, וּמִבְטָלִים אֶת אוֹתָהּ
הָעֲצָה. וְאֵלּוּ נִקְרָאִים אֲרָאִים. וְאָף עַל גֵּב שְׁכָלָם
הַתְּמַנּוּ לָזֶה, כָּל אֶחָד הַתְּמַנָּה וְנִפְקֵד עַל דְּבָרִים
יְדוּעִים, וְתַחַת אֵלּוּ אֵין לָהֶם חֲשָׁבוֹן.

אֵלּוּ הָאֲרָבָעָה עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם,
וְכָל אֶחָד עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵלּוּ
נִקְרָאִים חֲרָכִים, כְּמוֹ שְׁנֹאֻמֵּר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) מְצִיץ מִן
הַחֲרָכִים. שְׁמוֹת אֵלּוּ הָאֲרָבָעָה שְׁנִקְרָאִים חֲרָכִים:
עֵיגָא"ל. עִירִי"ה. (עוֹרִי"ה). עָרִיא"ל. יְהִירָא"ל.

עֵיגָא"ל הוּא עוֹמֵד לְצַד מְזֻרַח, וְזֶה עוֹמֵד
לְהַשְׁגִּיחַ עַל כָּל אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים

מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְעַל כָּל אֱלוֹ שְׁחוּשָׁבִים מַחֲשָׁבָה
שֶׁל מַצּוּה, אֵף עַל גַּב שְׁלֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת.

עִירַי"ה עוֹמֵד לְצַד דְּרוֹם, וְזֶה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ עַל
כָּל אוֹתָם שְׁמִנְחָמִים אֶת הָעָנִי אוֹ שֵׁישׁ
בְּלָבָם צָעַר עָלָיו, אֵף עַל גַּב שְׁאִינָם יְכוּלִים לָתֵת
לוֹ. וְלֹאוֹתָם שְׁהוֹלָכִים לְדֶרֶךְ מַצּוּה, וְלֹאוֹתָם
שְׁעוֹשִׂים חֶסֶד עִם מֵתִים. וְהוּא מַעֲמִיד קִיּוֹם שֶׁל
אֱמֶת. וְזֶה הַתְּמַנָּה לְהַזְכִּיר אוֹתוֹ לְמַעַלָּה וְלַחֲקֹק
דִּיוֹקָנוֹ לְמַעַלָּה, לְהַכְנִיסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

עֲרִיא"ל עוֹמֵד לְצַד צָפוֹן. וְזֶה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ עַל
כָּל אוֹתָם שֶׁחֲשָׁבוּ לַעֲשׂוֹת רָעוֹת וְלֹא
עָשׂוּ, אוֹ רוֹצִים לַחֲטֹא וּבָאוּ לַעֲשׂוֹת, וְהַתְּחִיזָם
בִּיצְרוֹ וְלֹא עָשָׂה.

יְהִירָא"ל עוֹמֵד לְצַד מַעְרֵב, וְזֶה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ
עַל כָּל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
וּמְכַנְיָסִים בְּנִיָּהֶם לְלַמֵּד תּוֹרָה לְבֵית הָרֵב, וְלִכְלֹ
אוֹתָם שְׁמִסְתַּכְלִים עַל חוּלָה כְּשֶׁהוּא בְּבֵית חָלָיו,
וּמַשְׁגִּיחִים עָלָיו וּמוֹדִיעִים לוֹ שֶׁיִּתְּבוֹנֵן בַּחֲטָאֵיו
וּבְמַעֲשָׂיו וַיָּשׁוּב מֵהֶם לְרַבּוֹנוֹ. מִשּׁוֹם שֶׁכָּל מִי
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל עִם אוֹתוֹ חוּלָה, שֶׁיִּסְתַּכֵּל בְּמַעֲשָׂיו
וַיָּשׁוּב בְּתִשּׁוּבָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא
גוֹרֵם לוֹ לְהִנָּצֵל וּלְהָשִׁיב לוֹ אֶת רוּחוֹ.

וַעֲלֵ זֶה כָּתוּב, (תהלים מא) אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'. מֶה זֶה בְּיוֹם רָעָה?
 בְּיוֹם רַע הִיא צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֲלֹא בְּיוֹם רָעָה –
 בְּיוֹם שְׁשׁוּלָטֹת אוֹתָהּ הָרָעָה לִקְחַת אֶת נִשְׁמָתוֹ.
 אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל – זֶהוּ חוּלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר,
 (שמואל-ב יג) מִדּוּעַ אֵתָּה כָּכָה דָּל בֶּן הַמֶּלֶךְ. וּמִשּׁוּם
 כֵּן, בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'.

וַאֲלֹ (אוֹתָם שֶׁמִּסְתַּכְּלִים) שֶׁהֵם מִסְתַּכְּלִים בְּאוֹתוֹ חוּלָה
 לְהִשְׁיבוּ מִחֻטְאֵיו אֲצֵל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. בַּהִיכֵל הַזֶּה עוֹמֵד עָלָיו לְהִשְׁגִּיחַ.
 וּבְיוֹם שְׁשׁוּרָה הַדִּין עַל הָעוֹלָם, יִנָּצֵל מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה'. הַיּוֹם שֶׁנִּמְסַר הַדִּין
 לְאוֹתָהּ רָעָה לְשִׁלְט בּוֹ (עַל הָעוֹלָם), וְכָל אֵלּוּ עוֹמְדִים
 לְהִשְׁגִּיחַ, וְלִכֵּן נִקְרְאוּ חֲרָכִים.

בְּיוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹמֵד בְּדִין עַל הָעוֹלָם וְאוֹתוֹ צַד הָרַע בָּא
 לְהִשְׁטִין, אִזּוֹ מִתְכַּנְּסִים כָּל אֵלֶּה וְעוֹמְדִים לִפְנֵי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִזּוֹ מִתְעַטְטִים כָּלָם וְעוֹמְדִים
 לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּאוֹתוֹ זְמַן מֶה כָּתוּב?
 (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים.
 מִצִּיץ, כְּמִי שֶׁמִּשְׁגִּיחַ מִמָּקוֹם דָּק, שְׂרוּאָה וְלֹא
 רוּאָה כָּל מֶה שֶׁצָּרִיךְ. וְאַחֵר כֵּן, מִשְׁגִּיחַ מִן

הַחֲלֻנוֹת, מָקוֹם שֶׁל הַשְּׁגָחָה יִתְּרָה, שְׁפוֹתַח
פְּתָחִים לְרַחֵם עַל הַכֹּל. וּכְשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁגִּיחַ עַל הָעוֹלָם, מְסַתְּפֵל בַּחֲלֻנוֹת הַלָּלוּ
וּבַחֲרָכִים הַלָּלוּ, וְחָס עַל הַכֹּל.

וְאִזּוֹ, כְּשִׁישְׂרָאֵל תּוֹקְעִים בְּאוֹתוֹ שׁוֹפָר וּמִתְעוֹרֵר
לְמַעֲלָה אוֹתוֹ הַקּוֹל שְׁיוּצָא מִן הַשׁוֹפָר,
כָּלוּל מֵאֵשׁ וּמִים וְרוּחַ, וְנִעְשֶׂה מִהַכֹּל אוֹתוֹ
הַקּוֹל, כְּדִי לְעוֹרֵר קוֹל עֲלִיּוֹן, שְׁיוּצָא מִתּוֹךְ
אוֹתוֹ הַשׁוֹפָר, שֶׁהוּא כְּמוֹ זֶה, כָּלוּל בְּאֵשׁ וּמִים
וְרוּחַ, אִזּוֹ יוּצָא כְּרוֹז וּמִכְרִיז בְּכָל הָרְקִיעִים
וְאוֹמֵר: קוֹל דְּוָדִי הִנֵּה זֶה בָּא וְגו' מִשְׁגִּיחַ מִן
הַחֲלֻנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָכִים.

וְאִזּוֹ כָּלֵם יוֹדְעִים שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל
יִשְׂרָאֵל, וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שִׁישׁ
לָהֶם עֲצָה בָּאָרֶץ כְּדִי לְעוֹרֵר רַחֲמִים מִלְּמַעְלָה.
וְאִזּוֹ כְּתוּב, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.
יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאִי. יוֹדְעֵי תְרוּעָה, שֶׁמִּשְׁבָּרִים אֶת
הַתְּרוּעָה הַזֶּה, שֶׁהִיא דִּין הַקָּשָׁה שֶׁהַכֹּל נִדְוָנִים בּוֹ.
אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם
שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹדְעִים
לָלֶכֶת בְּדַרְכּוֹ וּלְיַחַד יַחַד כְּרָאוּי.

החלונות הללו והחרכים הללו, כלם עומדים לאחז את כל התפלות שעולות מלמטה למעלה ולהשגית בהן, להכניסן לפני הקדוש ברוך הוא. ועל כן, כל בית כנסת שאין בו חלונות, אינו מקום להתפלל בו כראוי.

שהרי בית הכנסת למטה כנגד בית הכנסת שלמעלה. בית הכנסת שלמעלה שיש בו חלונות, כמו שאמרנו – כך גם למטה. למעלה כנסת הגדולה יש בה שנים עשר חלונות – כך גם לבית הכנסת התחתון. והכל עומדים זה כנגד זה, משום שהעולמות עומדים אלו בגון של אלו, וכבוד הקדוש ברוך הוא עולה בכל. ועל כן, ביום רעה ימליטהו ה'. כששולט אותו הצד הרע – ימליטהו ה'.

כמו כן, הממנה הזה יהירא"ל עומד על כל אותם שחסים על עניים, כמו שנאמר אשרי משכיל אל דל, ובשביל זה הכל עומד בהיכל הזה, וההיכל הזה נכלל בהיכל אחר רביעי, ששם הם הגזרות והדינים לכל. אשרי חלקו של מי שיודע את גנזי רבונו, ליחדו ולקדש את שם רבונו תמיד, לזכותו ביעולם הזה ובעולם הבא.

סדר הלימוד ליום ה אדר [יום 153 בשנה]

היכל הזכות גבורה

הַהִיכָל הָרְבִיעִי. הַהִיכָל הַזֶּה, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נֹדֵעַ שְׁלוֹנוֹ בְּאָרֶץ בְּגָלְלוֹ. וְזֶהוּ
 הַהִיכָל שֶׁעוֹמֵד לְשָׁמֵר אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה. זֶה
 נִקְרָא הֵיכַל הַזְכוּת, שֶׁבוֹ נְדוֹנִים כָּל דִּינֵי הָעוֹלָם
 וְכָל הַזְכוּת וְכָל הַחֲטָאִים וְכָל הָעֲנָשִׁים, וְכָל
 שָׂכָר טוֹב לְאוֹתָם שֶׁשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה.
הֵיכָל הַזְכוּת הַזֶּה מְשַׁנָּה מְכַל שְׂאֵר הַהִיכָלוֹת,
וְהַהִיכָל הַזֶּה כְּלוּלִים בּוֹ אַרְבַּעַת הַיְכָלוֹת
מְשֻׁנָּים זֶה מִזֶּה, וְכָלֶם הֵיכָל אֶחָד. בְּהִיכָל הַזֶּה
יֵשׁ רוּחַ אַחַת שֶׁנִּקְרָאת זְכוּת אֵל. וְהַהִיכָל הַזֶּה
נִקְרָא עַל שְׁמוֹ זְכוּת, וְזֶהוּ אֵל. וְכָאן נְדוֹנִים כָּל
דִּינֵי הָעוֹלָם. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (תהלים ז) וְאֵל זֶעַם
בְּכָל יוֹם.

אַרְבַּעַת הַיְכָלוֹת, אַרְבַּעַת אֱלֹהִים שֶׁהֵם בְּהִיכָל
הַזֶּה, זֶה לְפָנִים מִזֶּה, כָּלֶם כְּלוּלִים זֶה
בְּזֶה, וְכָלֶם הֵיכָל אֶחָד, וְנִקְרָא זְכוּת. אַרְבַּעַת
הַהִיכָלוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ לָהֶם פְּתָחִים. מִמֶּנֶּה אֶחָד
עֲלִיּוֹן שֶׁעוֹמֵד מִחוּץ לְפֶתַח הָרָאשׁוֹן שֶׁל הַהִיכָל
הַזֶּה, סִנְסַנִי"ה שְׁמוֹ, וְעַל הַשֵּׁם הַזֶּה יֵשׁ מִמֶּנֶּה

אֶחָד לְצַד הָאֲחֵר שֶׁל הַשְּׂמָאל, שְׁנוּטֵל דִּינִים
בְּאוֹתוֹ הֵהִיכֵל שְׁלוֹ לְעוֹרֵר וְלַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם.
וּמִשּׁוּם שְׁנוּטֵל מִמֶּנּוּ, נִקְרָא עַל שְׁמוֹ – סְנִסְנִי"ה.
וְהוּא שׁוֹלֵט עַל אוֹתוֹ אֶסְכְּרָ"א שֶׁל תִּינוּקוֹת.

וְהַמְּנָה הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה סְנִסְנִי"ה, כְּשֶׁנוּטֵל דִּין,
מִכְרִיז לְאוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁעוּמָדִים עַל
שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּתָחִים, וְאוֹתָם הַכְּרוּזִים שְׁמִכְרִיזִים
עַל כָּל אוֹתָם הַדִּינִים שְׁנִדּוֹנוֹ מֵהִיכֵל הַזְכוּת הַזֶּה.
רוּחַ זוֹ שְׁנוּטֵלֶת הַכֹּל, שְׁנִקְרָאת זְכוּת א"ל
שְׂאֲמָרְנוּ, הַכֹּל כָּלוּל בָּהּ. מְּנָה יוֹצְאִים
שְׁבָעִים אוֹרוֹת נוֹצְצִים, וְכֻלָּם עוּמָדִים בְּעִגּוּל כְּדִי
לְהִרְאוֹת זֶה בָּזֶה שֶׁלֹּא מְכַסִּים זֶה מִזֶּה. כָּל
הַזְכוּיוֹת וְכֻלָּ הָעֲנָשִׁים וְכֻלָּ הַדִּינִים, לִפְנֵי כָל
הָאוֹרוֹת הָאֵלּוּ עוּמָדִים.

מֵהֶם יוֹצְאִים שְׁנֵי אוֹרוֹת שְׁעוּמָדִים לִפְנֵיהֶם
תָּמִיד. וְשְׁבָעִים הָאוֹרוֹת הִלְלוּ וּשְׁנֵי
אוֹרוֹת שְׁעוּמָדִים לִפְנֵיהֶם, הֵם לְתוֹךְ אֲמָצַע
הֵהִיכֵל. וְעַל סוּד הֵהִיכֵל הַזֶּה כָּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז)
שֶׁרָרָךְ אֲגֵן הַסֶּהַר אֶל יַחְסֹר הַמְּזֹג.

כְּנֶגֶד אֵלּוּ יוֹצְאִים שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם אוֹרוֹת אַחֲרֵים
מִצַּד הַיָּמִין, וְשְׁבָעִים וּשְׁנַיִם אוֹרוֹת אַחֲרֵים

מַצַּד הַשָּׂמַאל. וְאֵלּוּ הָרָאוּנוּם הֵם פְּנִימִיִּים
 לְפָנִים בְּאַמְצַע הַהִיכָל. לְפָנֵי הָאוֹרוֹת הָלָלוּ
 נִכְנָסִים כָּל הַזְכוּיוֹת וְהַחֻבוֹת לְהַטָּהֵר. כָּל
 הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הָעוֹלָם יוֹצְאִים מִהַפְּנִימִיִּים הָלָלוּ.
 נִמְצְאוּ שְׁכַל הָאוֹרוֹת שְׂיוּצָאִים מִהָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה
 הַזֶּה – מֵאֲתָם וְשָׁשָׁה עָשָׂר אוֹרוֹת, וְכָלֶם כָּלוּלִים
 בְּרוּחַ הַזֶּה.

אוֹתָם שְׁנֵי הָאוֹרוֹת שְׁעוּמָדִים לְפָנֵי אוֹתָם
 הַשְּׁבָעִים, הֵם מְעִידִים עֲדוֹת תָּמִיד,
 וְכוֹתְבִים פְּתָקֵי דִין שֶׁל זְכוּת אוֹ שֶׁל חֻבָּה. אֵלּוּ
 הַשְּׁבָעִים הֵם גּוֹזְרִים גְּזֵרוֹת וְדָנִים דִּינִים. וְכָל דִּינֵי
 הָעוֹלָם, הֵן לְטוֹב הֵן לְרָע, הֵם כָּאֵן.

הָרוּחַ הַזֶּה, שֶׁהִיא זְכוּת א"ל כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ, בָּהּ
 רְשׁוּמוֹת שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּדְבָּקוֹת בָּהּ
 מִלְמַעְלָה, שֶׁהֵן יה"ו. וְהָרִי בְּאַרְנוּ, שֶׁכָּאֲשֶׁר
 הָאוֹתִיּוֹת הָלָלוּ נִדְבָּקוֹת בְּמָקוֹם הַזֶּה שֶׁל
 הַתִּדְבָּקוֹת הַזֶּכֶר בְּנִקְבָּה, אֲזִי נִרְשְׁמוֹת בְּרוּחַ הַזֶּה
 אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת. וְכָאֵן אָמַר דָּוִד, (תהלים צב) וְאֵלֶּהִי
 לְצוּר מַחְסִי. סוּד הָרוּחַ הַזֶּה שֶׁנִּקְרָאת א"ל, וְסוּד
 אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁרְשׁוּמוֹת בָּהּ, שֶׁנִּקְרָאוֹת יה"ו,
 אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הַצְּדָדִים שֶׁל הָאוֹרוֹת שְׁאַמְרָנוּ.

אותם שלשת בתי הדין שנגזקו בדינים
 אחרים בדברי העולם; בעשר, בעני,
 במחלות בשלמות, שהם ארבעה היכלות
 שמתקנים לכל אותם האחרים, שני היכלות
 לאלה שני הצדדים של אורות אחרים, והיכל
 אחד לכל אותם בעלי העינים שעושים חשבון
 מכל המעשים של העולם. והיכל אחד לסופרים
 אחרים שתחת אלו הראשונים הפנימיים. ארבעת
 ההיכלות הללו כלולים בהיכל הזה, שנקרא על
 שם אותה הרוח של זכות, כפי שאמרנו.

בב"ל פתח ופתח של ההיכלות הללו יש ממנה
 אחד. בפתח הראשון יש ממנה אחד

ששמו נקרא גזריא"ל. (לפתח הראשון ששם הכל סנסני"ה
 שממנו לוקח) אותו הממנה האחר, אותו ממנה לגלות
 דינים שנדונו ונגזרו לאותו הממנה הראשון
 ששמו סנסני"ה, שממנו נוטל הממנה האחר הזה
 שעומד על ההיכל של הצד האחר, ועומד על
 האסכרה של תינוקות, כפי שאמרנו.

והממנה הזה גזריא"ל נוטל דבר בית הדין
 הפנימי, שהכל נגזר שם, ואז
 מודיע את הדבר לממנה הזה שבחוץ, וכל
 אותם הפרושים מכריזים ואומרים בכל

הִרְקִיעִים: כֶּךָ וְכָךְ נִגְזַר מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. עַד שְׁנוּטָלִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר בְּהִיכָל שְׁלֹמֹה, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים וּמִכְרִיזִים עַל הַדָּבָר, עַד שֶׁזֶּה נִשְׁמָע בְּכָל הִרְקִיעִים הַתַּחְתּוֹנִים, וַיּוֹרְדִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְכֻלָּם לְמַטָּה.

וְנוֹטָלִים הַדָּבָר כָּל הַתַּחְתּוֹנִים, מִדְּרָגָה לְדְרָגָה. אֲפֹלוּ צִפְרֵי הַשָּׁמַיִם וְעוֹפוֹת הָאָרֶץ, כָּל לֹקָחִים אֶת הַדָּבָר וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם, עַד שְׁנוּטָלִים הַדָּבָר כָּל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים וּמֵרָאִים אֶת זֶה בְּחִלּוֹם לְאֲנָשִׁים, וְבָא אוֹתוֹ הַדָּבָר לְזִמְן קָרוֹב.

וְלַפְעָמִים אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁצָּרִיךְ לְמַלְכֵי הָאָרֶץ, שֶׁהֵם מְמַנִּים לְזוֹן וּלְהִנָּהֵג עִמָּם, שְׁמוֹדִיעִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר עַד הִרְקִיעַ שֶׁל הַשָּׁמַיִם שְׁלֹמֹה, וְעוֹמֵד שָׁם. עַד שְׁאוֹתָם מְמַנִּים שֶׁל הַשָּׁמַיִם, שֶׁנִּתְמַנּוּ עַל הַשָּׁמַיִם, לֹקָחִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר, וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ לְאוֹתָם הַמְּמַנִּים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל הַצֵּד הָאַחֵר, וְהֵם מוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְמַלְכֵי הָאָרֶץ, שֶׁהֵם בֹּצְד שְׁלָהֶם.

וּבְשָׁהִיּוֹ נִבְיָאִים בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל, הָיוּ נוֹטָלִים וּבּוֹאֲתָם מִשְׁנֵי עֲמוּדִים עֲלִיוֹנִים

שְׁהַתּוֹרָה סְמוּכָה עֲלֵיהֶם. אַחֲרֵי שֶׁהִסְתַּלְקוּ נְבִיאִים
מִהָעוֹלָם וּבָאוּ בַּעֲלֵי הַמְּרָאָה וּבַעֲלֵי הַחֲלוּם, הֵם
נוֹטְלִים הַדָּבָר מִמְּקוֹמוֹ, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. וּכְשֶׁהָיוּ
בֵּין יִשְׂרָאֵל מַלְכִּים, וְהִסְתַּלְקוּ הַנְּבִיאִים, וְלֹא
נִמְצְאוּ בַּעֲלֵי מְרָאָה וּבַעֲלֵי חֲלוּם, מוֹדִיעִים אֶת
הַדָּבָר לְאוֹתָם מַלְכִּים מִהֶפְתַּח הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ.

וְאֵם תֹּאמַר, אֵיךְ נוֹטֵל הַדָּבָר מִהַמְּקוֹם הַזֶּה? בֹּא
וּרְאֵה, כָּל דִּרְגָּה וְדִרְגָּה וְכָל פֶּתַח וּפֶתַח,
לְכֻלָּם יֵשׁ בַּחוּץ מִמָּנִים יְדוּעִים שֶׁהִתְמַנּוּ (בְּצַד שְׁלֵהֶם)
בְּכָל אוֹתָם הֶרְקִיעִים, עַד שִׁיּוּרֵּידִים לְמִטָּה
לְרִקִּיעִים הַתַּחְתּוֹנִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְאוֹתָם
שְׁצָרִיךְ, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה מִהֵיכְלֹת הַלָּלוּ, שֶׁהֵם צַד
הַקִּדְשָׁה וְסוּד הָאֱמוּנָה, נִפְרָדוֹת דִּרְגוֹת לְמִטָּה,
כֵּלֶן בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְיוֹרְדוֹת מִדִּרְגוֹת עַל מִדִּרְגוֹת
עַד שֶׁפּוֹרְחוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהִתְמַנּוּ בּוֹ.

מִהֶם לְשֹׁמֵר בְּנֵי אָדָם מִן הַצַּד הָאֲחֵר וּמִנְזָקֵי
הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָם הַדִּרְכִּים שֶׁבָּהֶם הֵם
הוֹלְכִים. וּמֵהֶם כְּדִי לְסִיעַ לְבְנֵי אָדָם כְּשֶׁבָּאִים
לְהִטָּהֵר. וּמֵהֶם לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וּנְסִים בָּעוֹלָם,
וּמֵהֶם שְׁעוּמִדִּים כְּדִי לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי
הָאָדָם לְהַעֲיִד עֲדוֹת. וְכֵן (בְּצוּרָה זוֹ) נִפְרָדוֹת כְּמָה

דְּרָגוֹת לְצַדִּיקֵיהֶם, וְכָלֶם בְּסוֹד הָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
בְּקִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה.

כְּמוֹ כֵּן בַּצַּד הָאֲחֵר, צַד הַטְּמָאָה, נִפְרָדוֹת דְּרָגוֹת
מֵאוֹתָם הַהִיכְלוֹת לְמַטָּה, כָּלֶם דְּרָגוֹת לְהִרְע
וּלְהִסְטוֹת אֶת הָעוֹלָם. מֵהֶם עוֹמְדִים לְהִסִּית בְּנֵי
אָדָם מִדֶּרֶךְ טוֹבָה לְדֶרֶךְ רָעָה, וּמֵהֶם קִיָּמִים
לְטַמֵּא בְּנֵי אָדָם לְאוֹתָם שְׂבָאוֹ לְהַטְמֵא. כְּמוֹ
שֶׁשָּׁנִינוּ, בָּא אָדָם לְהַטְמֵא – מְטַמְּאִים אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְטַמְּאִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וְהֵם
נִקְרָאוּ צוֹאֵה רֹתַחַת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ל) צֵא
תֹאמַר לוֹ. וְאוֹתָן דְּרָגוֹת שְׁעוֹמְדוֹת לְטַמֵּא יוֹתֵר.
וּמִשּׁוּם כֵּךְ אֵלֶּה תָּמִיד כִּנְגֵּד אֵלֶּה, וְהַכֹּל הוּא
בְּדִרְגָּוֹת יְדוּעוֹת כְּרָאוּי.

הַפֶּתַח הַשְּׁנִי. בַּפֶּתַח הַזֶּה יֵשׁ מְמָנָה שֶׁשְּׁמוֹ
דִּהְרִיא"ל, וְהוּא לְצַד יָמִין, וְזֶהוּ מְמָנָה
לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַזְּכִיּוֹת שֶׁזָּכוּ בָּהֶם בְּנֵי אָדָם, כְּדִי
שִׁידוֹן אָדָם עֲלֵיהֶם לְטוֹב כְּשֶׁנִּדְּוֹן לְטוֹב, וְאוֹתָן
זְכִיּוֹת קִיָּמוֹת רַבּוֹת עַל חֲטָאֵי בְּנֵי אָדָם, וְאֵז
הַמְּמָנָה הַזֶּה מְצוּהָ עַל שָׂכָר וְהַחֲלָקָה שֶׁל אוֹתָן
הַזְּכִיּוֹת וְהַשָּׂכָר לְטוֹב.

וּמוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ הַדִּין, וּמְמָנָה אֶת אוֹתוֹ מְמָנָה
שֶׁנִּקְרָא פְּדִיא"ל שֶׁבְּהִיכֹל הַשְּׁלִישִׁי. וְאֵז

אוֹמֵר לוֹ, (אִיּוֹב לג) פָּדְעֵהוּ מִרְדֵּת שַׁחַת. מְשׁוּם
שְׂכָשְׁאָדָם עוֹמֵד בְּבֵית חֲלִיו וְנִתְפָּס בְּתַפִּיסַת
הַמֶּלֶךְ, אִזּוּ גִדּוֹן הָאָדָם. וְכָל זְכוֹת וְכָל חֲטָא
שֶׁעָשָׂה אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, הִכָּל נִכְנָס בְּהִיכָל הַזֶּה
לְהִיּוֹת גִּדּוֹן.

וּבְשִׁגְדוֹן לְטוֹב, בִּפְתַּח הַזֶּה יוֹצֵא דִינוֹ לְטוֹב,
לִימִין הַמִּמְנָה הַזֶּה דִּהְרִיא"ל שֶׁעוֹמֵד
בוֹ, וּמוֹדִיעִים אֶת דִּינוֹ לְטוֹב, עַד שֶׁנִּצּוֹל. וַיּוֹרֵד
אוֹתוֹ הַדִּין לְכָל אוֹתָם הַמִּמְנִים. הַדְּרָגוֹת שֶׁנּוֹדְעוֹת
לְטוֹב לְמַטָּה, כָּלֵן דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת, וְהַכֹּל – בֵּין
לְטוֹב בֵּין לָרַע – מִבֵּית הַמֶּלֶךְ גִּדּוֹן אוֹתוֹ אָדָם.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בִּפְתַּח הַזֶּה יֵשׁ מִמְנָה אֶחָד
שֶׁשְּׁמוֹ גִּדְיָא"ל, וְהוּא לִצַּד שְׂמָאל, וְזֶהוּ
הַמִּמְנָה לְהַכְנִיס (לְשָׁקֵל) אֶת כָּל הַחֲטָאִים וְכָל
הָרָעוֹת שֶׁאָדָם סָטָה אַחֲרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וּמוֹרִיד אוֹתָם לְתוֹף מִשְׁקָל לְהַשְׁקֵל עִם אוֹתָן
זְכִיּוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בְּיַד אוֹתוֹ הַמִּמְנָה הָאֲחֵר שֶׁאֻמְרָנוּ.

וְאוֹתוֹ הַמִּשְׁקָל עוֹמֵד בְּתוֹף הַפְּתַח הָרְבִיעִי, וְשֵׁם
נִשְׁקָלִים זְכִיּוֹת וְחוּבוֹת כְּאֶחָד. מִי שֶׁנִּצָּח
מֵהֶם – כֵּךְ יֵשׁ לוֹ מִמְנִים בְּאוֹתוֹ הַצַּד. אִם הַזְכִּיּוֹת
נִצָּחוּ – כִּמָּה מִמְנִים יֵשׁ בְּצַד יְמִין שֶׁנוֹטְטִים אוֹתוֹ

הדין, ומעבירים את הרעות והמחלות מאותו אדם עד שנצול. אם החטאים נצחו – כמה ממנים יש לו באותו צד שמאל, עד שלוקחים הדבר אותו הצד האחר וכל אותם שומרי החקים, עד שהורע מזלו. ואז יורד אותו הצד האחר ונוטל את הנשמה. אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

הפֿתַח הָרְבִיעִי. בִּפְתַח הַזֶּה עוֹמֵד מִמְּנָה אֶחָד שְׁמוֹ וּאֲזַנִּי"ה (מֵאֲזַנִּי"ה). וְזֶה מִשְׁקַל שְׁנוּטֵל (שְׁשׁוּקֵל) זְכוֹת וְחֻבּוֹת, וְבוֹ נִשְׁקָלִים כָּלֵם כְּאַחַד. וְזֶה נִקְרָא מֵאֲזַנִּי צֶדֶק, כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (ויקרא יט) מֵאֲזַנִּי צֶדֶק. בָּזֶה נִשְׁקָלִים כָּלֵם לְהַדוֹן.

תַּחַת הַמְּמָנָה הַזֶּה יֵשׁ שְׁנֵי מִמְּנִים, אֶחָד לְיָמִין וְאֶחָד לְשְׂמָאל. אֶחָד לְיָמִין, הָרִיא"ל שְׁמוֹ. אֶחָד לְשְׂמָאל, גְּדוּדִיא"ל שְׁמוֹ. וְכִשְׁנִשְׁקָלִים זְכוֹת וְחֻבּוֹת – זֶה מְכַרֵּעַ לְצַד יָמִין, וְזֶה מְכַרֵּעַ לְצַד שְׂמָאל. וְכָלֵם נִכְלָלוּ בְּרוּחַ הַזֶּה שֶׁנִּקְרָאת זְכוּ"ת אֵל.

וּבְשִׁפְלָם נִכְלָלִים בָּהֶם, מוֹצִיאָה חֲיָה (אחת) קְדוּשָׁה, וְהַחֲיָה הַזֹּאת לֹוֶה־טָה, וְשָׁמָּה נִקְרָא תוֹמִיא"ל. הַחֲיָה הַזֹּאת הִיא חֲיָה שְׁעוֹמֶדֶת

לְהַשְׁגִּיחַ בְּעוֹלָם בְּאוֹתָם עֵינֵי ה' שֶׁהוֹלְכִים
וּמְשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם. וְאוֹתָם עֵינֵי ה', כֻּלָּם נוֹטְלִים
הַשְׁגָּחָה מֵאוֹתָם מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בִּפְתָר,
וְלְהַשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים שֶׁהֵם בְּשִׁלְמוֹת הַלֵּב,
וְאֵךְ עַל גֵּב שֶׁלֹּא נַעֲשׂוּ כְּרָאוּי.

הַחֲזִיחַ הַזֶּה עוֹמְדָת בְּהַשְׁגָּחַת הַתְּפִלוֹת, מִשּׁוּם
שְׂאוֹתָן בִּקְשׁוֹת שֶׁמִּבְקָשִׁים אֲנָשִׁים
בַּתְּפִלוֹתֵיהֶן, כֵּלֵן עוֹמְדוֹת בְּיַדֵּי הַחֲזִיחַ הַזֶּה,
וּמִנִּיחָה אוֹתָן בְּהִיכָל הַזֶּה. וְאוֹתָן הַבְּקָשׁוֹת
עוֹמְדוֹת בְּהִיכָל הַזֶּה עַד אַרְבָּעִים יוֹם לְהַשְׁגִּיחַ
בָּהֶן.

שְׁהֲרִי (בְּסוּף אַרְבָּעִים יוֹם) כָּכָל אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעִים
יוֹצֵאת הַחֲזִיחַ הַזֶּה וְלוֹקַחַת אֶת כָּל אוֹתָן
הַבְּקָשׁוֹת, וּמִנִּיחָה אוֹתָן לִפְנֵי אוֹתָם שְׁבָעִים
וּשְׁנָיִם אֲוֵרוֹת, וְדָנִים אוֹתָן. וְאִזּוּ הָרוּחַ הַזֶּה
שֶׁנִּקְרָאת זְכוּ"ת אֵל, מַעֲיִנַת בָּהֶן אִם זוֹכָה וְאִם לֹא
זוֹכָה. אִם זוֹכָה – יוֹצֵאת הַתְּפִלָּה הַזֶּה, וּמִתְגַּלְגֶּלֶת
הַבְּקָשָׁה הַזֶּה, וְיוֹצֵאִים עִמָּה שְׁנַיִם עָשָׂר מִמְּנִים,
וְכָל אֶחָד וְאֶחָד תּוֹבָעִים מֵעַם אוֹתָהּ הָרוּחַ קִיּוֹם
בַּבְּקָשָׁה הַזֶּה, וּמִתְקַיֶּמֶת בָּהֶם.

תַּחַת הַחֲזִיחַ הַזֶּה אַרְבָּעָה שְׂרָפִים לוֹהֵטִים:
שְׂרָפָא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל,

קדומי". וארבעה הללו שתחת החיה הזו
 עומדים לארבעת צדדי העולם. אלו הארבעה
 עומדים לארבעת צדדי העולם, והם ממנים
 להשגיח בכל אותם ששומרים את יום השבת
 ומענגים את השבת כראוי.

מהארבעה הללו, כשנוסעים, יוצאים שביבי
 אש, ומהשביבים הללו נעשים
 שבעים ושנים גלגלים לוחטים באש. מכאן
 נעשה נהר דינור. אלף אלפים ישמשו את
 אותו הנהר. כל אותם שמענגים שבת, ארבעת
 הממנים הללו משגיחים בכל אותם שמענגים
 את השבת, והחיה הזו עומדת עליהם,
 ונוסעים בשבילה תחתיה.

בכ"ו יום ויום זורם אותו נהר דינור ושורף כמה
 רוחות וכמה שליטים. וכשנכנסת שבת,
 יוצא כרוז, ושוכך אותו נהר דינור, והסערות
 והזיקים והשביבים שוככים. והחיה הזו הולכת
 ועולה על ארבעת השרפים הללו שאמרנו,
 ונכנסת לתוך אמצע ההיכל הזה לאותו מקום
 שנקרא ענג.

מישום שבמקום הזה, כשנכנסת שבת,
 מסתדרים שם כל שלחנות בני

הָעוֹלָם, שְׁנִקְרָאִים בְּנֵי הַיֵּכָל הַמֶּלֶךְ. וְאַלְף אֲלָפִים
וְרַבּוּא רַבְבוֹת עוֹמְדִים עַל אוֹתָם הַשְּׁלַחָנוֹת.
וְהַחֲיָה הָעֲלִיּוֹנָה הַזֹּאת עַל אַרְבַּעַת הַשָּׂרְפִים הַלָּלוּ,
וְנִכְנָסְתָּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְרוֹאֶה שָׁם אֶת כָּל אוֹתָם
הַשְּׁלַחָנוֹת (וְכָל אוֹתָם שְׁעוֹמְדִים עֲלֵיהֶם), וּמִשְׁגִּיחָה בְּכָל
שְׁלַחָן וְשְׁלַחָן, וְאֵיךְ מַעֲנִגִּים אֶת כָּל שְׁלַחָן
וְשְׁלַחָן, וְעוֹמְדֵת וּמְבָרֶכֶת אֶת אוֹתוֹ הַשְּׁלַחָן. וְכָל
אוֹתָם אֶלְף אֲלָפִים וְרַבּוּא רַבְבוֹת, כָּלָם פּוֹתְחִים
וְאוֹמְרִים אָמֵן.

וְכֵּן הַבְּרָכָה שֶׁמְבָרֵךְ עַל הַשְּׁלַחָן הַזֶּה שְׁנַעֲרֵךְ
וְנַעֲנֵג כְּרָאוּי? (ישעיה נח) אֲזַי תִּתְעַנֵּג עַל ה' וְגו'!
כִּי פִי ה' דִּבֶּר. וְכָלָם אוֹמְרִים: אֲזַי תִּקְרָא וְה' יַעֲנֶה
וְגו'. רַחֵם הָעֲלִיּוֹנָה שְׁנִקְרָאת זְכוּ"ת אֵל, כְּשֶׁאוֹתוֹ
הַשְּׁלַחָן מִתְעַנֵּג בְּכָל הַסְּעוּדוֹת, בְּסְעוּדָה
הָאַחֲרוֹנָה הַשְּׁלִישִׁית מְסִים וְאוֹמֵר עַל כָּל אוֹתָם
הָרָשׁוֹנִים, וְאוֹמֵר: אֲזַי יִבְקַע כְּשֶׁחָר אוֹרֶךְ וְגו',
כְּבוֹד ה' יִאֲסַפֶּה. כָּל אוֹתָם שְׁבָעִים אוֹרוֹת אַחֲרִים
בְּכָל הַצְּדָדִים פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: (תהלים קכח) הִנֵּה כִּי
כֵּן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה'.

וְכֵּן שְׁשִׁלְחוֹן הָאָדָם אֵינוֹ עוֹמֵד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
בְּעִרְכַּת הָעֲנֵג כְּרָאוּי, אֲזַי הַחֲיָה
הַזֹּאת, וְאוֹתָן אַרְבַּע שְׁתַּחֲתִיָּה, וְכָל אוֹתָם אֶלְף

אֱלֹפִים וְרַבּוֹא רַבָּבוֹת, כָּלֶם דּוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה
 לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, וְכִמָּה שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים, כָּלֶם
 נוֹטְלִים אוֹתוֹ וּמְכַנִּיסִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם,
 שֶׁהוּא בְּהֶפֶךְ מִזֶּה, וְנִקְרָא נֶגַע. וְכִשְׁמְכַנִּיסִים
 אוֹתוֹ לְשֵׁם, (פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים) (שֵׁם קֵט) וַיֵּאָהֵב קָלָלָהּ
 וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חָפֵץ בְּבִרְכָּהּ וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. יִנְקֹשׁ
 נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֶל יְהִי לוֹ מִשֵּׁךְ חֲסֵד
 וְגו'. הִרְחַמְן יִצְיָלָנוּ.

מִשּׁוֹם שֶׁעֲנַג שַׁבָּת, וְאַמוּנַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 (זֶה אֵלּוּ אוֹתָם שְׁלַחֲנוֹת שֶׁל עֲנַג שַׁבָּת וּמוֹעֲדִים וְחַגִּים, כָּלֶם
 שְׁמִתָּה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ) הוּא. וּמִשּׁוֹם זֶה, כָּל
 אוֹתָם שְׁמַעֲנָגִים עֲנַג הַשַּׁבָּת וְזִמְנִים וּמוֹעֲדִים,
 אֲרַבַּעַת הִלְלוּ שְׁעוֹמְדִים תַּחַת הַחֲיָה הַזֹּאת עוֹמְדִים
 כְּנֶגֶד אוֹתוֹ נֶהַר דִּינּוֹר, וְלֹא נוֹתְנִים לְהַשְׁרִיף שֵׁם
 אֶת כָּל אֵלּוּ שְׁמַעֲנָגִים עֲנוּגִיהֶם כְּרָאוּי.

תַּחַת הָאֲרַבָּעָה הִלְלוּ יֵשׁ מִמֶּנִּים אֲחֵרִים
 שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ, שְׁנוּדָעִים מִצַּד הַהִיכָל
 הַזֶּה, (וְכָל הַכְּרוּזִים בַּחוּץ) וּמְכַרִּיזִים עַל כָּל אוֹתָם
 הַדִּינִים וְעַל כָּל אוֹתָן הַגְּזֵרוֹת שְׁנִגְזְרוּ בַּהִיכָל הַזֶּה.
הַכֹּל גִּדּוֹן כָּאֵן, פָּרַט לְשִׁלְשָׁה דְּבָרִים שֶׁלֹא נִתְּנָת
 רְשׁוֹת כָּאֵן בַּהִיכָל הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, וְאֵלּוּ

הם: בְּנֵי, חַיִּי וּמְזוּנֵי. שְׁהָרִי שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים לֹא עוֹמְדִים כָּאֵן, מְשׁוּם שְׁהָרִי הֵם תְּלוּיִים בְּמִזְלָה. שְׁהָרִי אוֹתוֹ נָהָר שְׁשׁוּפֶעַ וְיוֹצֵא, שֶׁם תְּלוּיִים הַחַיִּים שְׁלֹמֶעֱלָה, וְשֶׁם תְּלוּיִים הַמְּזוּנוֹת, וְשֶׁם תְּלוּיִים הַבְּנִים. שְׁהָרִי שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים יוֹצְאִים מְשֶׁם וְשׁוֹפְעִים וְנִמְשָׁכִים לְמִטָּה. וּמְשׁוּם כֵּךְ הִכָּל עוֹמֵד בְּהִיכָל הַזֶּה, פָּרַט לְשִׁלְשֶׁת אֱלֹהִים.

בְּשִׁאֲדָם הוּא בְּבֵית חָלִיו, כָּאֵן הוּא נִדּוֹן, וְכֵן כָּל שְׁאָר הַדִּינִים שְׁבָעוֹלָם. וְאִם תֹּאמַר, אִם אָדָם בְּבֵית חָלִיו נִדּוֹן לְחַיִּים – נוֹתְנִים לוֹ. לֹא שְׁהַחַיִּים תְּלוּיִים כָּאֵן, אֲלֹא כְּשִׁנְדוֹן כָּאֵן לְחַיִּים, אֲזִי שׁוֹפְעִים הַחַיִּים מְלִמְעָלָה וְנוֹתְנִים לוֹ (וְאִם לֹא – לֹא נוֹתְנִים). אֲשֶׁרִי חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁיֻדְעִים דְּרָכֵי הַתּוֹרָה וְזוֹכִים בָּהּ לְחַיִּי עוֹלָם, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ.

היכל אהבת חסד

הַהִיכָל הַחֲמִישִׁי. הַהִיכָל הַזֶּה עוֹמֵד לְהָאִיר לְתַתְּחוֹנִים הַלָּלוּ. וְזֶהוּ הַהִיכָל שְׁעוֹמֵד לְהָאִיר בְּסוֹד הָאֱמוּנָה. פֶּתַח אֶחָד עוֹמֵד בְּהִיכָל הַזֶּה וּמִמֶּנָּה אֶחָד עָלִיו, וְאוֹתוֹ מִמֶּנָּה נִקְרָא סִגְנוּרִי"ה. הַמִּמֶּנָּה הַזֶּה עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח הַזֶּה כְּדִי לְלַמֵּד (סִגְנוּרִיָּה עַל יִשְׂרָאֵל, וּבְגִלָּל זֶה נִקְרָא שְׁמוֹ כֵּךְ, שְׁהָרִי הוּא מִמֶּנָּה עַל

כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיִּס סִנְגוּרִיָּה וְכוּ') סִנְגוּרִיָּה שְׁלֵהָ
לפְנֵי רְבוֹנָם, וְלֹא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם הַצַּד הָאֲחֵר.

בְּהִיכָל הַזֶּה עוֹמֶדֶת רוּחַ אַחַת שְׁכֻלִּילָה בְּאַרְבַּע,
שֶׁהָרִי רוּחַ זוֹ כְּלוּלָה בְּאַרְבַּעָה גּוֹנִים:
לְבָן, שָׁחֹר, יָרֵק וְאָדָם. וְזוֹהִי רוּחַ שְׁעוֹמֶדֶת כְּלוּלָה
בְּכָל, וְנִקְרָאת סוּרִיָּה. גְּדוּלָּה עַל כָּל אוֹתָם
חִילוֹת תַּחְתּוֹנִים. וְכָלֵם עוֹמְדִים תַּחְתֶּיהָ וּמִמֶּנִּים
תַּחַת יָדָהּ.

הָרוּחַ הַזֶּה שְׁסוֹגֶרֶת וּפּוֹתַחַת. כָּל הַמִּפְתָּחוֹת
הָעֲלִיוֹנִים כָּלֵם מְסוּרִים בְּיָדָהּ. (שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
בְּיוֹם) כָּל הַחִילוֹת הַתַּחְתּוֹנִים כָּלֵם נִכְלָלוּ וְעוֹמְדִים
תַּחְתֶּיהָ וּמִמֶּנָּה נִזְוֵנִים. זֶה עוֹמֵד בְּכָל סוּדוֹת
רְבוֹנוֹ, כָּל הַגְּנָזִים הָעֲלִיוֹנִים כָּלֵם נִמְסְרוּ בְּיָדָהּ.

הָרוּחַ הַזֶּה נִקְרָאת אֶהָבָה, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ נִקְרָא
הַהִיכָל הַזֶּה הִיכָל אֶהָבָה. מִשּׁוֹם שְׁכָאן
נִגְנְזוּ כָּל סוּד הַסּוּדוֹת לְמִי שְׁצָרִיךְ לְהַדְבִּיק בּוֹ,
וְכָאן הוּא סוּד הַכְּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז') שֵׁם אֶתָּן אֶת
דְּדֵי לָךְ.

הָרוּחַ הַזֶּה הִיא הַשּׁוֹמֶרֶת אֶת כָּל הַשְּׁמִירָה
שְׁלִמְעָלָה, וְזוֹ נִקְרָאת (תַּהֲלִים קכ"א) שּׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל, (דְּבָרִים ז') שּׁוֹמֵר הַבְּרִית. מִשּׁוֹם שְׁכָאן הִיא

שְׁמִירַת כָּל הַגְּנוֹזִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְעַל כֵּן גְּנוֹזֵי רַבּוֹנוֹ
גְּנוֹזִים בָּהּ. מִזֶּה יוֹצְאִים שְׁבִילִים וּדְרָכִים לְאוֹתָם
שְׁלֵמֻטָּה כְּדִי לְעוֹרֵר בָּהֶם רוּחַ שֶׁל אֱהָבָה.

אַרְבַּעַת הַגְּנוֹנִים הֵלְלוּ שָׁפָה נִכְלָלוּ זֶה בָּזֶה.
וּכְשֶׁרוֹצִים לְהַכְלִיל, מִכָּה זֶה בָּזֶה,
וְיוֹצֵאת מִכָּלֶם חֲיָה קְדוֹשָׁה אַחַת שֶׁנִּקְרְאת זֶהֱרָה.
וְהַחֲיָה הַזֹּאת עָלֶיהָ כָּתוּב, (יחזקאל א') הִיא הַחֲיָה אֲשֶׁר
רְאִיתִי עַל נְהַר כְּבֹד.

מִהֵיכָל הַזֶּה יוֹצְאוֹת כָּל הָרוּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
שֶׁעוֹמְדוֹת בְּקִיּוֹם שֶׁל הַנְּשִׁיקוֹת
(הָעֲלִיּוֹנוֹת), שֶׁהָרִי מֵאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת יוֹצֵא אֲוִיר שֶׁל
רוּחַ לְקִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ לְכָל אוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
שֶׁנִּתְּנוּ בְּבִנְיַן אָדָם, וְסוּד אוֹתוֹ הַכָּתוּב (דברים ח') כִּי
עַל כָּל מוֹצֵא פִי ה' יִחְיֶה הָאָדָם. מִשּׁוֹם שֶׁבִּהְיָכָל
הַזֶּה עוֹמְדוֹת כָּל הַנִּשְׁמוֹת וְכָל הָרוּחוֹת שֶׁעֲתִידוֹת
לָרֶדֶת בְּבִנְיַן הָאָדָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן
הֵהִיכַל הַזֶּה לּוֹקַח כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת שִׁיּוֹצְאוֹת
מֵאוֹתוֹ נְהַר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ הֵהִיכַל
הַזֶּה לֹא עוֹמֵד לְעוֹלָם בְּרִיקָנוֹת.

וּמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא נִכְנסוּ לְכָאן
נִשְׁמוֹת אַחֲרוֹת. וּכְשִׁיִּסְתִּימוּ אֱלֹהִים,

ההיכל עומד בריקנות ויפקד מלמעלה, ואז יבא מלך המשיח, ויתעורר ההיכל הזה למעלה, ויתעורר ההיכל למטה.

ובסוד ההיכל הזה כתוב, (שיר ד) שני שדין כשני עפרים וגו'. משום שבהיכל הזה אותה הרוח שאמרנו. ואותה החיה מוציאה שני אורות כלולים זה עם זה, שקשורים זה בזה, ונקראים א"ל שד"י. אלו נקראים שד"י, וא"ל שלמטה, מתחברים זה בזה ונכנסים זה לזה. ונקרא א"ל שד"י, משום שיוצא מכללות השדים הללו.

והא"ל הזה, שהוא מצד הימין, נוטל ממקום זה כל אותם הרחמים שעומדים להזין את אותו ההיכל שלמטה שנקרא זכו"ת, על שם הרוח הזו שבו שאמרנו. השדי הזה מיניק את כל אותם התחתונים וכל אותם ההיכלות וכל אותם שבחוץ שעומדים בצד הזה, שנקראים יתדות המשכן, כמו שבארנו. ולכן נקרא שדי, משום שמספק מזון לכל התחתונים, כמו שהוא מקבל מצד הימין.

מכאן יוצאים אותם האורות שנקראים (בראשית ג) להט החרב המתהפכת, משום

שְׁמֵת־הַפֶּכֶת לְכֹמֶה גּוֹנִים, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁאַלָה מְעוֹרָרִים דִּין בְּשְׁלִיחוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה, וְהֵם בְּעוֹלָם מִצַּד הַשְּׂמָאל, כְּשֶׁנִּפְרְדָּת (כְּשֶׁמִּתְפַּשְׁטָת) הָרוּחַ הַזֶּה וּמִכָּה לְהוֹצִיא אוֹרוֹת לְכָל הַצְּדָדִים, כְּמוֹ אוֹתָם הַשָּׂדִים שֶׁשׁוֹפְכוֹת חֶלֶב לְכָל צֶדֶד, כִּף גַּם מִהָרוּחַ הַזֶּה יוֹצְאִים לְכָל צֶדֶד, וּמוֹצִיאִים חַיָּה אַחַת אַחֶרֶת שֶׁמִּמֶּנָּה עַל אֵלָה, שֶׁנִּקְרָא לֵהט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, וְזֶה נִקְרָא.

וְאוֹתוֹ וְזֶה שֶׁמִּמֶּנָּה עַל הָעוֹלָם, בְּזִמְן שֶׁמִּמֶּנָּה הָרָעַב עַל הָעוֹלָם וְנִדּוֹן בּוֹ, אָזִי הַחַיָּה הַזֶּה מִפְקֶדֶת עַל הָעוֹלָם, וּמוֹצִיָּאָה רוּחַ שֶׁל מְזוֹן לְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאֱמוּנָה שֶׁלֹּא יָמוּתוּ בְּרָעַב וְסוֹעֶדֶת לָבָם. מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי מֵהַצַּד הָאַחֵר, כְּשֶׁשׁוֹלֵט הָרָעַב בְּעוֹלָם, יוֹצְאוֹת מֵהַצַּד הַזֶּה שְׁתֵּי רוּחוֹת טְמֵאוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת שׂוֹד וְכַפֵּן. וְזֶהוּ סוֹד – (אִיּוֹב ה') לְשׂוֹד וּלְכַפֵּן תִּשְׁחָק. מִשּׁוֹם שֶׁאֵלּוּ עוֹמְדִים בְּעוֹלָם וְעוֹשִׂים קְטְרוּג לְאִנָּשִׁים. אַחַד – אוֹתוֹ שֶׁשׁוֹלֵחַ לָהֶם רָעַב וּמָתִים. וְאַחַד – שֶׁאִנָּשִׁים אוֹכְלִים וְלֹא שְׂבִיעִים, מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי רוּחַ רָעָה שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

הַחַיָּה הַזֶּה מוֹצִיָּאָה נִיצוֹץ אַחַד שֶׁיּוֹצֵא מִהַתְנוֹצְצוֹת שֶׁל שְׁנֵי נִיצוֹצוֹת שֶׁאִמְרָנוּ,

שֶׁהֵם מִתְהַפְּכִים לְכַמָּה גּוֹנִים. וְהַנִּיצוּץ הַזֶּה נִקְרָא
שְׂרָפִים, וְזֶה אוֹחֵז בָּהֶם וּמְלֵהִיט אוֹתָם.

בְּהִיכָל הַזֶּה יֵשׁ שְׁנֵי מַמְנִים, אִוְרוֹת שְׁעוֹמְדִים
עַל אֶלֶף וְרִבּוֹא רַבְבוֹת שֶׁנִּקְרָאִים גִּפְנִים,
וְאֶלֶף וְרִבּוֹא רַבְבוֹת שֶׁנִּקְרָאִים רְמוֹנִים, וְכֻלָּם
עוֹמְדִים בַּחֲבִיבוֹת, וְאֵלּוּ הֵם שְׁמִכְנִיסִים אֶהְבָּה
בֵּין יִשְׂרָאֵל לַמָּטָה לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה.
וְכֻלָּם מְעוֹרְרִים אֶהְבָּה וְעוֹמְדִים בְּאֶהְבָּה.
וּכְשֶׁמִתְעוֹרֶרֶת אֶהְבָּה מִמָּטָה לְמַעְלָה וּמִמַּעְלָה
לְמָטָה, אֵז מִתְמַלֵּא הַהִיכָל הַזֶּה מִכַּמָּה טוֹבוֹת,
מִכַּמָּה חֲסָדִים, מִכַּמָּה רַחֲמִים, וְאֵז הָאֶהְבָּה
שֶׁלַּמָּטָה תוֹךְ הָאֶהְבָּה הָעֲלִיוֹנָה נִדְבָּקוֹת זֹו בְּזוֹ.

מִכָּאן יוֹצְאִים שְׁנֵי מַמְנִים שֶׁנִּקְרָאִים אֶהְבָּה, עַל
שֵׁם הַהִיכָל. וְאֵלּוּ עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל
כָּל אוֹתָם שְׁמִיחָדִים אֶת יְחִיד רְבוּנָם בְּאֶהְבָּה,
וּמוֹסְרִים נַפְשָׁם עָלָיו בְּאֶהְבָּה, וְעוֹלִים וּמַעֲיִדִים
לְמַעְלָה. וְכֻלָּם אוֹתָם שְׁעוֹשִׁים חֲסֵד בְּעוֹלָם, אוֹתָם
הַחֲסָדִים עוֹלִים וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ הַהִיכָל הַזֶּה
וּמִתְעַטְרִים שָׁם, וְעוֹלִים לְהִתְעַטֵּר בְּתוֹךְ אֶהְבָּה
עֲלִיוֹנָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (תהלים קח) כִּי גָדַל מַעַל
שָׁמַיִם חֲסֵדֶךָ. בְּהִיכָל הַזֶּה כָּתוּב, (שיר השירים ח) מִים

רבים לא יוכלו לכבות את האֵהָבָה וּנְהָרוֹת לא
יִשְׁטָפוּהָ וְגו'.

היכל הרצון תפארת

הַהִיכָל הַשְּׁשִׁי. זֶהוּ הַהִיכָל שֶׁנִּקְרָא הִיכַל הָרָצוֹן,
שֶׁהוּא רָצוֹן שֶׁנִּקְרָא (דברים ח) מוֹצֵא פִי ה',
שֶׁמֶחָה שֶׁל הַדְּבָקוֹת שֶׁל הַכֹּל. וְכֵאֵן הוּא רָצוֹן
הָרְצוֹנוֹת, בְּסוֹד הַכְּתוּב (שיר השירים ד) כְּחוֹט הַשְּׁנִי
שֶׁפְּתוּתִיךְ. רָצוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת שִׁיּוּצָאוֹת מֵאוֹתוֹ
מוֹצֵא פִי ה'.

הַהִיכָל הַזֶּה הִיכַל הָרָצוֹן, שֶׁשָּׁם עוֹמְדוֹת כָּל
הַבְּקָשׁוֹת וְכָל הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
מִשּׁוֹם שֶׁרָצוֹן כָּל הָרְצוֹנוֹת כְּשֶׁנִּשְׁיָקוֹת נִמְצְאוֹת,
בְּסוֹד הַכְּתוּב (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל. וְאִזּוֹ,
כְּשֶׁנִּשְׁוֹשֵׁק זֶה לָזֶה, אִזּוֹ נִקְרָאת עֵת רָצוֹן, מִשּׁוֹם
שֶׁהָרִי אִזּוֹ נִמְצְאת שְׁלֵמוֹת וְכָל הַפְּנִים מְאִירוֹת.
וְכִשְׁתַּפְּלוֹת עוֹלוֹת, אִזּוֹ הוּא עֵת רָצוֹן לְהִמְצֵא. וְעַל
כֵּן כְּתוּב, (תהלים סט) וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ ה' עֵת רָצוֹן.
שֶׁהוּא חֲבוּר זֶה עִם זֶה.

בַּהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדִים שִׁשָּׁה פְּתָחִים. אַרְבַּעָה
פְּתָחִים לְאַרְבַּעָה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם,
וְאֶחָד לְמַעַלָּה וְאֶחָד לְמַטָּה. בַּפְּתָחִים הֵלְלוּ

הַתְּמַנָּה רוּחַ אֶחָד שֶׁהוּא גָדוֹל עַל כָּל הַמַּמְנִים
בְּכָל אוֹתָם הַפְתָּחִים, וְשָׁמוּ רִזְיָא"ל. וְזֵה
הַתְּמַנָּה וְנִפְקֵד עַל כָּל אוֹתָם הַסּוּדוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁמְדַבְּרִים פֶּה לְפֶה, שֶׁנוֹשְׁקִים זֶה
לְזֶה בְּאַהֲבַת הָאֱהָבָה.

הַסּוּדוֹת הֵלְלוּ אֵינָם עוֹמְדִים לְגִלּוּי, אֲבָל
כְּשֶׁנִּפְתָּחִים הַשְּׁעָרִים, אָז יוֹדְעִים כָּל
הַהִיכָלוֹת וְכָל אוֹתָן רוּחוֹת וְכָל אוֹתָם מַחְנוֹת,
שֶׁהָרִי נִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי רְצוֹן, וְלֹא נִכְנָסִים לַשְּׁעָרִים
הֵלְלוּ אֶלָּא רְצוֹנוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת, רְצוֹנוֹת שֶׁל שְׂבַח,
רְצוֹנוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת.

זֶהוּ הִיכָלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. בְּהִיכַל הַזֶּה הִתְכַּנֵּס מֹשֶׁה
בְּאַהֲבָה, וְנִשָּׁק נְשִׁיקוֹת. בְּהִיכַל הַזֶּה, (שְׁמוֹת יט)
מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

כְּשֶׁנִּדְבָּקוֹת נְשִׁיקוֹת בְּנְשִׁיקוֹת זֶה עִם זֶה, וְעַל
כֵּן כָּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. אֵין נְשִׁיקוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה
וְאַהֲבָה אֶלָּא כְּשֶׁנִּדְבָּקִים זֶה בְּזֶה פֶּה בְּפֶה, רוּחַ
בְּרוּחַ, שְׂאֵז רוּחִים זֶה עִם זֶה בְּתַפְנוּקֵי הַכָּל,
וּבְשֻׂמְחָה, מִהָאֹר הָעֲלִיּוֹן.

בֹּא וּרְאֵה, מֹשֶׁה יְדַבֵּר – שְׁכָתוּב (שם ד) הִנֵּן יָפָה
רַעֲיָתִי, וְכָתוּב כְּחוּט הַשָּׁנִי שְׁפָתוֹתַיךְ.

וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל – שְׁכָתוֹב (שם א) הִנֵּךְ יָפָה
דוּדֵי אֶף נָעִים, וְכָתוֹב (שם ה) שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים
נוֹטְפֹת מִזֶּרַע עֵבֶר.

הַרוּחַ הַזֶּה, נִמְסְרוּ בְיָדָהּ כָּל הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתָן
הַנְּשָׁמוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שְׁמַעוֹרְרִים תְּשׁוּקָה
שֶׁל אֱהָבָה שְׁלִמְעָלָה וּמָטָה כְּאַחַד. אוֹתָן נִשְׁמוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, כְּמוֹ רַבִּי עֲקִיבָא וְחֻבְרִיו, שְׁאֵלָה לֹא
נִקְרְבוּ לְרַחֵץ בְּנֶהָר דִּינּוּר כְּמוֹ שֶׁשָּׁאָר הַנְּשָׁמוֹת
רוֹחֲצוֹת שֵׁם וְעוֹבְרוֹת בּוֹ, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

(בא ורָאָה) הַרוּחַ הַזֶּה מוֹצִיָּאָה שְׁנִים עָשָׂר אוֹרוֹת,
וְכָלֶם עוֹמְדִים בְּסוּד תַּחַת הַרוּחַ הַזֶּה. בְּאַרְבַּעַת
צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים אַרְבַּעַת אוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים
שְׁשׁוּלָטִים לְאַרְבַּעַת צְדָדִים. בְּצַד הַדְּרוֹם עוֹמֵד
אוֹר עֲלִיּוֹן אֶחָד, הַיָּמִין שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי
מִמֶּנּוּ מִתְחִילִים יִשְׂרָאֵל לְהֶאָחֵז בְּסוּד הָאֱמוּנָה,
וְהוּא מִיכָאֵל, רַב כַּח שֶׁל הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, שִׁיּוּרֵד
מִצַּד הַדְּרוֹם, שֶׁשֵּׁם הָאוֹר עוֹמֵד בְּחִזְקוֹ.

הַמִּיכָאֵל הַזֶּה, אוֹר הַיָּמִין, הָאֶפּוֹטְרוֹפּוֹס הַגָּדוֹל
שֶׁל יִשְׂרָאֵל. מִשּׁוֹם שֶׁכָּאֲשֶׁר עוֹמֵד
הַצַּד הָאַחֵר לְהַשְׁטִין עַל יִשְׂרָאֵל, אִזּוֹ מִיכָאֵל טוֹעֵן
כְּגִדּוֹ, וְנִעֲשֶׂה סִגְגוֹר עַל יִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִצְלָים
מֵאוֹתוֹ הַקִּטְגוֹר שֶׁל בְּעָלֵי שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל.

פָּרַט לְזִמֵּן שְׁחֻרְבָּה יְרוּשָׁלַיִם, שְׁהָרִי אֲזִי הִתְגַּבְּרוּ
הַחֲטָאִים, וּמִיכָאֵל לֹא יָכַל עִמּוֹ שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר, שֶׁטַעַנְתּוֹ שֶׁל מִיכָאֵל עַל יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּרָה,
וְאֵז – (אִיכָה ב) הָשִׁיב אַחֲרֵי יָמֵינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּצַד הַצָּפוֹן עוֹמֵד אֹר אַחֵר, שְׁהָרִי הוּא עוֹמֵד
(לִטֵּל) לְבַטֵּל דִּין מִבֵּית הַהִיכָל הָרְבִיעִי.
וְנוֹתֵן לַמַּמְנָה שֶׁל אוֹתוֹ הַפֶּתַח, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח
עוֹמְדִים מַמְנִים אֲחֵרִים שֶׁהֵם בְּצַד הַטְּמָאָה,
מַחֲכִים לְאוֹתוֹ הַמַּמְנָה וְנוֹטְלִים דִּין. וְלִפְעָמִים
שֶׁהָאֹר הַזֶּה שֶׁבְּצַד הַצָּפוֹן הוּא עוֹשֶׂה דִין, וְלֹא
נִמְסָר בְּיַד הַצַּד הָאֲחֵר, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַדִּינִים
שֶׁנַּעֲשׂוּ בוֹ יֵשׁ לָהֶם רְפוּאוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עוֹשֶׂה חֶסֶד בְּאוֹתָם מְקוֹמוֹת.

גִּבְרִיאֵל הוּא הָאֹר הַזֶּה שֶׁבְּצַד הַצָּפוֹן, וּבְכָל
מָקוֹם שֶׁהוּא מְכָה, שְׂרוּי בוֹ חֶסֶד,
מִשּׁוּם שֶׁגִּבְרִיאֵל בִּשְׁנֵי צַדִּדִּים, כָּלוּל בִּשְׁנֵיהֶם,
וְלָכֵן מְכָה, וְבוֹ רְפוּאוֹת. בְּצַד הַזֶּה עוֹמֵד סוּד,
שֶׁכְּתוּב, (דְּבָרִים ח) כִּי כָאֲשֶׁר יֵיסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה'
אֱלֹהֵיךָ מִיִּסְרָךְ. וְאֵלּוּ הֵם יִסּוּרִים שֶׁל אֶהְבָּה,
שֶׁכָּלוּלִים בְּצַד זֶה וּבְצַד זֶה.

בְּצַד הַמְּזֻרַח עוֹמֵד אֹר אַחֵר, שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּכָל
דְּבָרֵי הַרְפוּאוֹת, לְהַכְנִיס לִפְנֵי רְבוּנוּ כָּל

אוֹתָם שֶׁנִּשְׁכָּחוּ בְּבֵית חָלִים, וּלְקָרֵב זְמַנִּים
וְקָצִים לְאוֹתָן מַחְלוֹת שֶׁהַשְּׁלִימוֹ אֶת נְאֻמָּנוֹתָן.
וְסוֹבֵב אֶת הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּדִי לְהַשְׁלִים
רְפוּאוֹת בְּמִצּוֹת רַבּוֹנוֹ, וְהָאוֹר הַזֶּה (הוּא) שְׁמוֹ
רַפְּאֵ"ל. וְאֵף עַל גֵּב שְׁהָרִי בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ לְצַד
אַחֵר. וְזֶה אַחוֹז לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, לְצַד שֶׁל
מִיכָאֵל, וּלְצַד שֶׁל גַּבְרִיאֵל.

וְזֶהוּ הַמַּמְנָה, שֶׁבִּשְׁעָה שְׁנֵדוֹן אָדָם בְּהִיכָל
הָרַבִּיעִי לַחַיִּים, אֲזִי הוּא מְקַדִּים
בְּרְפוּאוֹת. וְהַרְפוּאוֹת הֵלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ דַּחַק,
מִשּׁוּם שֶׁמִּשְׁנֵי צַדִּדִּים יוֹצְאוֹת, וְהַדַּחַק הַזֶּה בָּא
מִתּוֹךְ צַד שְׁמָאל, וְהַרְפוּאָה מִתּוֹךְ צַד יָמִין. וְלָכֵן,
כְּשֶׁבָּאָה רְפוּאָה לְאוֹתוֹ הַחוּלָה, הִיא בָּאָה לוֹ
מִתּוֹךְ דַּחַק רַב.

וְכָךְ הוּא מַצֵּד הַמַּעֲרָב. וְאֵף עַל גֵּב שְׁאַמְרָנוֹ
שֶׁרַפְּאֵל הוּא בְּצַד הַמְּזֻרָח, וּפְרָשׁוֹהָ בְּצַד
הַזֶּה שֶׁל הַמַּעֲרָב – הַרְפוּאוֹת וְהַחַיִּים אֵינָם אֵלָא
בְּצַד הַמְּזֻרָח, שְׁהָרִי מִשָּׁם נִמְשָׁכִים הַחַיִּים לְמִטָּה.

(וּבְצַד הַמַּעֲרָב הַזֶּה) אוֹר אֶחָד שֶׁשְּׁמוֹ נוֹרִיאֵ"ל, וְהוּא
אוֹרִיאֵ"ל. וְזֶהוּ כָּלוּל מְכֻלָּם וְעוֹמֵד שְׁלִיחַ בְּכָל.
וַיֵּשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה צַדִּדִּים, אֲבָל הֵם שְׁנַיִם, כִּי כָּל

אֶחָד מֵאלוֹ כָּלוּל בְּחִבְרוֹ, שְׁאוֹתָם אַרְבָּעָה
 יְסוּדוֹת הַתַּחְתּוֹנִים, מֵאוֹתָם אַרְבָּעָה יְסוּדוֹת
 הָעוֹלָם, עֲלִיוֹנִים עַל הַכֹּל. וּמִשּׁוֹם שְׁכָלָם
 קְשׁוּרִים זֶה בָּזֶה, רִמְזוּ הַכְּתוּב וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים
 1) אֶל גִּנַּת אֶגְנוֹז יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת.

אוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר הָאוֹרוֹת עוֹמְדִים בְּאוֹתָהּ
 הָרוּחַ שְׁאֲמַרְנִי, וְאוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיָּהֶם
 בְּשִׁלְמוֹת. תַּחַת אַרְבָּעָה הָאוֹרוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ שְׁמוֹנָה
 אַחֲרִים, כִּדִּי לִהְיוֹת בְּשִׁלְמוֹת, וּבְכָלֶם יֵשׁ שְׁלֹשָׁה
 אַחַת, (יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת, אֵלֶּי אַרְבָּעָה אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים שֵׁשׁ תַּחְתִּיָּהֶם שְׁמוֹנָה
 אַחֲרִים, וְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אוֹרוֹת שְׁעוֹמְדִים תַּחַת אוֹתָהּ רוּחַ שְׁאֲמַרְנִי, וְאוֹתָהּ רוּחַ
 עֲלִיָּהֶם בְּשִׁלְמוֹת, לִהְיוֹת בְּכָלֶם שְׁלֹשָׁה אַחַת) וּבְשְׁכָלֶם נִפְרָדִים,
 הֵם שְׁלֹשָׁה לְכָל צֵד.

אַרְבַּעַת הָעוֹמְדִים הֵלְלוּ עוֹמְדִים לַעֲלוֹת
 וּלְהֵאָחֵז אֶת הַהִיכָל הַזֶּה לְמַעְלָה
 בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, לְחִבֵּר אֶת הַנְּשִׁיקוֹת אֵלֶּי
 בְּאֵלֶּי כְּאֶחָד. תַּחַת אֵלֶּי כַּמָּה דְּרָגוֹת לְדְרָגוֹת, כָּלֶם
 יוֹצְאִים מֵהֶם, מִהֵיְסוּדוֹת הַתַּחְתּוֹנִים הֵלְלוּ, מֵהֶם
 מֵצַד הַמַּיִם, וּמֵהֶם מֵצַד הָאֵשׁ, וּמֵהֶם מֵצַד הָרוּחַ,
 וּמֵהֶם מֵצַד הָעָפָר.

כְּמוֹ כֵּן שְׁנֵינִי, אַרְבָּעָה נִכְנְסוּ לִפְרָדֵם, וְכָלֶם
 נִבְחָרוּ לְמָקוֹם הַזֶּה, לְאֵלֶּי אַרְבָּעָה

היסודות. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִקְשָׁר בְּמִקְוֵמוֹ; זֶה
בְּצַד הָאֵשׁ, וְזֶה בְּצַד הַמַּיִם, וְזֶה בְּצַד הָרוּחַ, וְזֶה
בְּצַד הָעֶפֶר. וְכָלֶם טְבוּעִים בִּיסוּד שְׁלֵהֶם כְּמוֹ
שְׁנִכְנָסוּ, פָּרַט לְאוֹתוֹ הַשָּׁלֵם הַחֲסִיד שֶׁבֶּא מֵצֵד
הַיָּמִין, וְנִדְבֵק בַּיָּמִין וְעָלָה לְמַעְלָה.

וּבְשִׁהֲגִיעַ לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא הֵיכַל אֱהָבָה,
נִדְבֵק בּוֹ בְּרָצוֹן הַלֵּב. אָמַר, הֵהִיכַל
הַזֶּה צָרִיךְ הוּא לְהִדְבִּיקוֹ בְּהֵיכַל שְׁלֵמַעְלָה
בְּאֱהָבָה רַבָּה, וְאִזּוֹ הַשְׁתַּלֵּם בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְהוּא
עָלָה וְהַשְׁלִים אֱהָבָה קִטְנָה בְּאֱהָבָה גְּדוּלָּה כְּרָאוּי,
וְלִכְן מֵת בְּאֱהָבָה, וַיִּצָּאָה נִשְׁמָתוֹ בְּפִסּוּק הַזֶּה
(דברים ו') וְאֱהָבָתוֹ. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ.

כִּי אוֹתָם הָאֲחֵרִים יֵרְדוּ לְמִטָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וְנִעְנְשׁוּ בְּאוֹתוֹ יִסּוּד שִׁירָד לְמִטָּה. אֲלִישָׁע
יֵרֵד לְמִטָּה בְּצַד הַשְּׂמָאל שֶׁהוּא אֵשׁ, וְיֵרֵד בּוֹ וְלֹא
עָלָה, וּפָגַשׁ אֶת אוֹתוֹ הַצֵּד הָאֲחֵר שֶׁנִּקְרָא אֵל
אֲחֵר, וְנִמְנָעָה מִמֶּנּוּ תְּשׁוּבָה, וְגֵרַשׁ מִשׁוּם שֶׁנִּדְבֵק
בּוֹ, וְלִכְן נִקְרָא אֲחֵר, וּבְאֲרָנוֹ.

בֶּן עֲזַאִי יֵרֵד בִּיסוּד הָעֶפֶר, וְטָרַם הֲגִיעַ לְשִׁרְפַת
הָעֶפֶר שֶׁמִּגִּיעַ לְאוֹתוֹ הַצֵּד הָאֲחֵר, טָבַע
בְּאוֹתוֹ עֶפֶר וּמָת. וְלִכְן כָּתוּב (תהלים קטז) יִקָּר בְּעֵינַי
ה' הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו.

בן זומא ירד ביסוד הרוח, ופגש ברוח אחרת, שהגיע לצד הטמאה, שנקרא פגע רע, ומשום כך פגע בו ולא התישב בו, וכלם לא נצלו מענש. ולכן אמר שלמה, (קהלת ח) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים. משום שאלה ירדו בדרגות הללו ונענשו.

בא וראה, משום שרבי עקיבא עלה למעלה כראוי, נכנס בשלום ויצא בשלום. דוד שאל שאלה, ולא התפרש, שכתוב (תהלים יז) ממתים ידף ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. על מה זה אלה שנהרגו בהרוגי העולם צדיקים, זכאים, שלא חטאו חטא כדי שיענשו.

בא וראה, ממתים ידף ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. כאן הוא שני צדדים – ידף ה', וחלד. ידף ה' – זה הקדוש ברוך הוא, שהנשמה מתכנסת אליו. ממתים מחלד – זה הצד האחר, שהגוף הוא שולט עליו, שכתוב (ישעיה לח) לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל.

בא וראה, הנשמות של אלו, להשלמת רוח הקדש, שלהם עשר רוחות מלמטה כראוי,

וְגוֹפֶם נִמְסָר לַמַּלְכוּת הַרְשָׁעָה, כָּל אֶחָד נוֹטֵל
חֵלְקוֹ בְּסוּד הַקְּרָבָנוֹת.

סדר הלימוד ליום ו' אדר (יום 154 בשנה)

וְבֹא רֵאָה, רֵאָשׁ רֵאשִׁית הָאֱמוּנָה תוֹךְ
הַמַּחְשָׁבָה, מִכָּה הַנִּיצוּץ הַחֲזָק, וְעוֹלָה
תוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה (וּמוֹצִיא) נִיצוּצוֹת, וְזוֹרֵק נִיצוּצוֹת
לְשֵׁלשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים עֶבְרִים, וּבוֹרֵר פְּסֻלֹת
מִתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה, וְנִבְרָר.

אַף כֶּךָ כָּמוֹ כֵּן עוֹלָה בַּמַּחְשָׁבָה, כָּמוֹ שֶׁנִּבְרָר בָּהּ
פְּסֻלֹת, (וְהִתְבָּרַר אֵף כֶּךָ. אֵלּוּ שְׂבָהֶם הַשְּׁתֵּלֶם מִה שְׁצָרִיךְ, וְדַאי כֶּךָ
עָלָה בַּמַּחְשָׁבָה וְהַכֵּל) וְנִבְרָרוּ אֱלֹהִים, שְׂבָהֶם הַשְּׁתֵּלֶם מִה
שְׁצָרִיךְ. וְדַאי כְּשֶׁעָלָה, עָלָה בַּמַּחְשָׁבָה, וְהַכֵּל כָּמוֹ
שְׁצָרִיךְ. שְׂמַחָה מֵצֵד זֶה, וְעֶצֶב מֵצֵד זֶה.

כְּתוּב, (קֹהֶלֶת ח) וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר
אֵין טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם
לֶאֱכֹל וּלְשִׂתוֹת וּלְשִׂמּוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנוּ בַּעֲמָלוֹ יָמֵי
חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. וְשִׁבַּחְתִּי
אֲנִי אֶת הַשְּׂמִיחָה, וְכִי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ מְשַׁבַּח אֶת
זֶה? אֵלָּא וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמִיחָה – זֶה שְׂמִיחַת
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בְּזִמְנֵי שֶׁהוּא שׁוֹלֵט, בְּשִׁבַּח וּבִימִים
טוֹבִים, שֶׁמֶכֶל הַמַּעֲשִׂים הַטוֹבִים שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה,

אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולהראות שמחה באותו (זמן) הצד, כדי שיהיה לו חלק לעולם הבא.

והוא ילוננו בעמלו, מי? זה הקדוש ברוך הוא, הוא ילוננו וילך עמו להכניסו לעולם הבא.

דבר אחר והוא ילוננו – מי הוא? אותו האדם שאוכל ושותה ושמח – כל מה שמוציא

לאכל ולשתות, הוא ילוננו לקדוש ברוך הוא בהלואה, והוא יתן לו כפלי כפלים מכל מה

שהוציא בזה. בשני אלה מלוה אדם לקדוש ברוך הוא כשחס על העני, וכשמוציא בשבתות

וזמנים, שהרי הכל הלוה לקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר (משלי יט) מלוה ה' חונן דל וגמלו ישלם לו.

ומשום כך, זו שמחה וזה עצב. זה חיים וזה מות. זה טוב וזה רע. זה גן עדן וזה

גיהנם. והכל זה הפך של זה. ולכן גופם היה בעצב, והנשמה בשמחה. וכשהיו עשרה האלו,

שנקראים הרוגי מלכות, הרוגים היו מצד אחר, והשלימו מקום אחר של קדשה. ומשום כך הכל

גלוי לפני הקדוש ברוך הוא ונעשה כראוי. **בהיכל** הזה עומדים אותם שנים עשר. ארבעה

אלו למעלה, ושמונה עמהם, משום

שְׁכָל אֶחָד נוֹטֵל עִמּוֹ שְׁנַיִם, כְּמוֹ שֶׁסְּדוּר (שֶׁל שְׁנֵי)
הַדְּגָלִים וְכֵן בִּסְדוּר שְׁלֹמֶטָה, עַד סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת.

בְּהִיבָל הֵזֶה נִכְנָסוֹת כָּל אוֹתָן תְּפִלוֹת, וְכָל
אוֹתָן רְצוֹנוֹת שֶׁל שְׂבָחִים שֶׁנַּעֲשׂוּ
בְּאַהֲבָה, וְכִשְׁנִכְנָסִים לַהֲיָכָל הֵזֶה, כָּלֵם נִדְבָקִים
בוֹ (בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא). וּבְכָל יוֹם וּבְכָל זְמַן
כְּשֶׁמִּתְחַבְּרוֹת הַנְּשִׁיקוֹת, אֲזִי הוּא זְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתַּעֲשֵׂעַ בְּנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים. וּמֵהוּ
הַשַּׁעֲשׂוּעַ? שְׁמַעוֹרְרִים הַנְּשִׁיקוֹת הַלָּלוּ, וְהֵן
קוֹדְמוֹת לְאוֹתוֹ הָעֶנְג, וְלָכֵן כָּתוּב (ישעיה נח) אֲזִ
תִּתְעַנֵּג עַל ה', וּבְאַרְנוּ.

הַהִיבָל הֵזֶה כָּלֵל שֶׁל כָּל הַהִיכָלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים,
כָּלֵם כָּלוּלִים בְּהִיכָל הֵזֶה. הַהִיכָל
הָרָאוֹשׁוֹן, שֶׁשֵּׁם עוֹמֶדֶת אוֹתָהּ הָרוּחַ שְׁאֲמָרְנוּ,
וְכָל אוֹתָן הַחִיּוֹת שָׁבָה, נִסְמָכֶת בְּשְׁנֵי עֲמוּדִים
לְצַד מִזְרָח, וּבְשְׁנֵי עֲמוּדִים לְצַד דָּרוֹם, וּבְשְׁנֵי
עֲמוּדִים לְצַד מַעֲרָב, וּבְשְׁנֵי עֲמוּדִים לְצַד צָפוֹן,
וְהֵם שְׁמוֹנֶה. וְאֵלּוּ נִקְרָאִים יְתִדוֹת הַמִּשְׁכָּן,
וְעוֹמְדִים בַּחוּץ.

כְּשֶׁבֶא הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, נוֹסְעוֹת אוֹתָן הַיְתִדוֹת,
וְנִעְקָרִים מִמְּקוֹמָם אוֹתָם הַמִּיתָרִים,

שְׁהֵם שְׁמוֹנָה אַחֲרִים פָּרַט לְאוֹתָן הִתְדוֹת
שְׁאַמְרֵנוּ, וְאוֹתָהּ הָרוּחַ הָרְאוּשׁוֹנָה שְׁבִתוֹךְ הִהִיכַל
הַזֶּה קוֹדֶמֶת וְנִכְנָסֶת וְנִכְלָלֶת בְּתוֹךְ אוֹתָהּ (שְׁנִיָּה בְּרוּחַ
אַחֲרֵת שָׁבוּ) רוּחַ שְׁנִיָּה שָׁבוּ.

אוֹתָם שְׁנֵי הָעֲמוּדִים שֶׁלְצַד מִזְרַח הֵם קָרְעִיא"ל,
שֶׁהִתְמַנָּה בַּחוּץ עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלֶף
מַמְנִים, שְׁכָלָם נִקְרָאִים יְתִדוֹת הַמִּשְׁכָּן. זֶה לְיָמִין.
וְלִשְׂמָאל – שְׁמַעִיא"ל, וְהִתְמַנָּה עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
אֶלְפִים מַמְנִים אַחֲרִים, וְכָלָם יְתִדוֹת כְּמוֹ
שְׁאַמְרֵנוּ. (אוֹתָם מַמְנִים אַחֲרִים) הַתּוֹמְכִים שֶׁהִתְמַנּוּ לְצַד
דָּרוֹם, אֶחָד סַעֲדִיא"ל וְאֶחָד סְטִרִיא"ל (סְעִרְיָהָ"א"ל),
כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלֶף מַמְנִים
אַחֲרִים. אֵלּוּ לֹא מַעֲבָרִים מִשְׁלִטוֹנָם לְעוֹלָמִים.
אֵלּוּ כָּלָם מַמְנִים עַל קִיּוֹם הָעוֹלָם. אֵלּוּ מֵאוֹתָם
שְׁעוּמָדִים בְּקִיּוֹם, שְׁאוֹתָם שְׁנַשְׂאוֹ
שְׁשׁוּקָלִים בְּמִשְׁקַל זָכָרִים וְנִקְבוֹת זֶה עִם זֶה (אֵלּוּ הֵם
שְׁשׁוּקָלִים בְּמִשְׁקַל זָכָרִים וְנִקְבוֹת לְהִנָּשֵׂא זֶה עִם זֶה), וְאֵלּוּ נִקְרָאִים
מֵאֲזִנִּים. עַל זֶה כְּתוּב, (תְּהִלִּים סב) בְּמֵאֲזִנִּים לַעֲלוֹת,
וְלֹא אוֹתָם שְׁכָתוּב בָּהֶם, (וִיקָרָא יט) מֵאֲזִנֵּי צֶדֶק,
שְׁאַמְרֵנוּ. כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּקוּלִים זֶה עִם זֶה, וְלֹא
שׁוּקָל זֶה יוֹתֵר מִזֶּה, עוֹלִים וּמִתְחַבְּרִים כָּאֶחָד,
וְהֵם חֲבוּר שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה כָּאֶחָד, וְעַל זֶה –

במאזנים לעלות. ואף על גב שלפעמים מסתיע
הדבר ושוקל זה יותר מזה, עולים ומתחברים
כאחד, והרי בארנו.

אותם שני עמודים שלצד צפון – פתחיא"ל,
עטריא"ל. וממנים כל אחד ואחד על
שנים עשר אלפים ממנים אחרים, והם יתדות
המשכן, ובאלו האחרונים שאמרנו. אותם שני
ממנים תומכים אחרים שלצד מערב הם
פדתיא"ל ותומיהא"ל, והתמנו כל אחד על שנים
עשר אלפי ממנים אחרים, וכלם יתדות המשכן
כפי שאמרנו.

אלו הם ששופכים דמעות על כל אותם
שמגרשים את נשותיהם הראשונות,
משום שאותן שבע הברכות שנמסרו לה, הוסרו
ולא התקיימו, משום שהתגרשה, ולא נדבקו
הבעל והאשה כאחד, ולכן כלם שופכים
דמעות. שהגרשים מראים שאותן שבע ברכות
באלו שהעברו ממקום אחר. אז באותה שעה
יוצא קול ואומר: (ישעיה נ) אי זה ספר כריתות
אמכם אשר שלחתיה.

ההיכל השני, שאמרנו שכולל את ההיכל
הראשון להתיחד בו. וכל אותן

החיות, כַּךְ גַּם יֵשׁ לוֹ שְׁמוֹנָה עֲמוּדִים כְּמוֹ
הָרָאוּשׁוֹנִים, וְכֻלָּם מְמַנִּים כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם
עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים אַחֲרֵים כְּמוֹ אֱלוֹ הָרָאוּשׁוֹנִים
שְׁאַמְרָנוּ. שְׁנֵי עֲמוּדִים הֵם לְצַד מִזְרַח, שְׁנֵי
עֲמוּדִים לְצַד דְּרוֹם, וְשְׁנֵי עֲמוּדִים לְצַד צָפוֹן,
וְשְׁנֵי עֲמוּדִים לְצַד מַעְרָב.

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים הָלְלוּ שֶׁל צַד מִזְרַח – יְהִדְנִיא"ל,
גְּזוּרִי"ה. שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים שֶׁל כָּל
אֶחָד, וְכֻלָּם יְתֻדוֹת. אוֹתָם שְׁנֵי עֲמוּדִים שֶׁל צַד
דְּרוֹם – אֶהְרִיא"ל בְּרַהֲיָא"ל. כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים כְּרָאוּשׁוֹנִים.

אֱלֹו מְמַנִּים עַל מִשְׁבַּר, וְנוֹטְלִים אוֹתָם קוֹלוֹת
הַנְּשִׁים, וּמְנִיחִים אוֹתָם לִפְנֵי אוֹתוֹ הַהִיכָל,
וּכְשֶׁאוֹתוֹ הֵצִד הָאֲחֵר בָּא לְקַטְרֵג בְּשַׁעַה הַזֹּו,
שְׁהִיא שְׁעַת סַכְנָה, עוֹמְדִים אֵלָהּ וּמְכַנְּסִים אֶת
הַקּוֹלוֹת הָלְלוּ לַמִּמְנָה שֶׁל הַפֶּתַח, וְלֹא יָכוֹל אוֹתוֹ
הֵצִד הָאֲחֵר לְקַטְרֵג. וְלִפְעָמִים שְׁמַקְדִּים אוֹתוֹ
הֵצִד הָאֲחֵר, וְנִכְנָס וּמְקַטְרֵג, וְיָכוֹל לְהִזְיֵק.

שְׁנֵי הָעֲמוּדִים הָלְלוּ שֶׁל צַד צָפוֹן – חִלְחֲלִיא"ל,
(סֶלְסֵלִיא"ל) קַרְסְפִּיהָא"ל. הֵם מְמַנִּים כָּל אֶחָד
עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים אַחֲרֵים. שֶׁל צַד מַעְרָב הֵם

סוּגְדִי"ה, (סוּגְרִי"א) גְדִרִי"ה. וְאֵלּוּ עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
אַלְפִים אַחֲרִים.

וְאֵלּוּ מִמְּנִים עַל אוֹתוֹ דָם בְּרִית, כְּשֶׁנִּמּוֹל אוֹתוֹ
וְלֹד לְשִׁמְנֵה יָמִים, וְאֵלּוּ נוֹטְלִים אוֹתוֹ הַדָּם
וּמְנִיחִים אוֹתוֹ לִפְנֵי הַהִיכָל הַזֶּה. וּכְשֶׁמִּתְעוֹרֵר רִגְזוֹ
בְּעוֹלָם, מִשְׁגִּיחַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אוֹתוֹ הַדָּם,
וְלֹא נִתְּנָת רְשׁוּת לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר לְהַכְנִס לְשָׁם.

בֹּא וּרְאֵה, בְּזִמְן שֶׁנִּמּוֹל אוֹתוֹ אָדָם לְשִׁמְנֵה יָמִים
וְשִׁרְתָּה עָלָיו שִׁבְתָּ, הַמַּלְכוּת הַקָּדוֹשָׁה, אוֹתָהּ
הָעֶרְלָה שְׁגוֹזִרִים וְזוֹרְקִים אוֹתָהּ הַחוּצָה, אֲזַי עוֹמֵד
אוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר וּרְוָאָה שֶׁזֶּהוּ חֶלְקוֹ מִהַקְרָבֵן הַזֶּה,
וְאֲזַי נִשְׁכָּר וְלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט וּלְקַטֵּרֵג עָלָיו, וְעוֹלָה
וְנִעֲשֶׂה סִנְגוֹר עַל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי. הֵיכָל זֶה שֶׁעוֹמֵד לְהַכְלִיל
וּלְיַחַד בּוֹ אוֹתוֹ הֵיכָל שְׁנִי, וְאוֹתָהּ רוּחַ,
וְכָל אוֹתָן חַיּוֹת שְׁבָהּ, כָּלֵם כָּלּוּלִים וּמִתְיַחֲדִים זֶה
עִם זֶה, וְהֵם רוּחַ אַחַת שְׁכָלוּלָה זֶה בְּזוֹ, כֵּךְ גַּם יֵשׁ
לוֹ שְׁמֵנֵה עֲמוּדִים לְאַרְבַּעַת צַדֵּי הָעוֹלָם, וְכָלֵם
נִקְרָאִים יְתֻדוֹת הַמִּשְׁכָּן. שְׁנֵי הָעֲמוּדִים שֶׁלְצַד
דְּרוֹם הֵם שְׁכֵנִיָּא"ל, עֲזוּזִי"ה. (וְהֵם מְמַנִּים עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
אַלְף מְמַנִּים אַחֲרִים, כָּל אֶחָד כְּאוֹתָם הָאֲחֵרִים) שְׁנֵי הָעֲמוּדִים

שְׁלֹצַד מְזָרַח – יְהוּדֵי"ה, עֲזַרְיָא"ל. וְאֵלּוּ עוֹמְדִים
כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמָנִים
אַחֲרִים, וְכֻלָּם נִקְרָאִים יְתִדוֹת הַמִּשְׁכָּן.

וְאֵלּוּ הִתְמַנּוּ עַל אוֹתוֹ הַבֵּל הַתִּינוּקוֹת שְׁלוֹמְדִים
תּוֹרָה לְקִיָּם אֶת הָעוֹלָם, וְאֵלּוּ נוֹטְלִים אוֹתוֹ
הַהֵבֶל וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה. וְכָל הַבֵּל וְהַבֵּל שֶׁל
אוֹתָם תִּינוּקוֹת שְׁלוֹמְדִים בְּתוֹרָה לְקִיָּם אֶת
הָעוֹלָם, נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ רוּחַ אַחַת, וְעוֹלָה אוֹתָהּ רוּחַ
לְמַעְלָה וּמִתַּעֲטָרֶת בַּעֲטָרָה קְדוּשָׁה, וּמִתְמַנֶּה
שׁוֹמֵר הָעוֹלָם, וְכֵן כָּלָם.

שְׁנֵי הָעַמּוּדִים שֶׁהֵם לֹצַד צָפוֹן – עֲזַרְיָא"ל,
(קטצירהא"ל) קִטְטָרִיָּה"א"ל. וְהֵם מְמָנִים עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמָנִים אַחֲרִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כָּפִי שְׁאֲמָרְנוּ. שְׁנֵי הָעַמּוּדִים שְׁלֹצַד מַעֲרֵב הֵם
עֲסָנְגִי"ה, אֲדִירִירִי"ה (אדירי"ה). וְאֵלּוּ מְמָנִים עַל
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים מְמָנִים אַחֲרִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כָּפִי שְׁאֲמָרְנוּ.

וְאֵלּוּ הִתְמַנּוּ לְהַכְרִיז בְּכָל הָרְקִיעִים לְכָל אוֹתָם
שִׁמְעֵבִירִים אֶת בְּנֵיהֶם מִהַתּוֹרָה וּמַעֲבִירִים
אוֹתָם שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ אוֹתָהּ. אֲזִי יוֹצְאִים כָּל הַמְּמָנִים
הָלָלוּ, וּמַכְרִיזִים וְאוֹמְרִים: אוֹי לְפָלוֹנִי שֶׁהֶעֱבִיר

את בנו מהתורה! אוי לו שאבד מהעולם הזה
ומהעולם הבא!

ההיכל הרביעי. ההיכל הזה הוא היכל שעומד
באור יותר. ההיכל הזה סובבים אותו
שלשים ושתים יתדות עליונות, וחמש מאות
אלף אחרות שממנות תחת אלה, וארבע אחרות
עליונות על כלן, וכלן הן יתדות של ההיכל הזה.
אלו הארבעה הם: חסדיה"א"ל, קסירי"ה (קסדי"ה),
קדומי"ה, דהריא"ל. אלו הארבעה ממנים על
כלם, וכל האחרים, כלם ממנים תחתיהם.

ועל ידי אלה נודע הדין לעשות בעולם, ועל אלו
כתוב, (דניאל ד) ומאמר קדושים שאלה.
לארבעה הללו באים כל אותם החילות שממנים
על הדין לשאל איך נגזר הדין בעולם. כל אותם
הדינים שלא נתנו בפתקים לקיום העולם, ועל כן
כלם באים לשאל, ומשום כך כלם ממנים על זה.

אותם שלשים ושנים האחרים הם ממנים על
כל אותם שעוסקים בתורה תמיד, ולא
פוסקים ביום ובלילה. ואלו האחרים כלם
שתחתיהם, הם ממנים על כל אותם שקובעים
זמנים ידועים לתורה. ועל זה הם כלם ממנים,

וְלִהְעֲנִישׁ אֶת כָּלֶם, אֶת כָּל אוֹתָם שְׂיִכְלוּ לְהִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִים.

הַהִיכָל הַחֲמִישִׁי. בַּהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדִים שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה מְּמֻנִים, כְּחֻשְׁבוֹן
יְמוֹת הַשָּׁנָה. וּמַעֲלִיָּהֶם אַרְבָּעָה עֶמּוּדִים עֲלִיוֹנִים
עַל כָּלֶם. וְאַלֶּהֶם הֵם: קָרְשִׁיָּהּ א"ל, סְרִטִיָּהּ א"ל,
עֲסִירִיָּהּ, קַדְמִיָּה א"ל. וְאַלּוֹ נִקְרָאִים יְתֻדוֹת שֶׁל
הַהִיכָל הַזֶּה.

אֵלּוֹ הַתְּמַנּוּ לְבִדַּח אֶת הָעוֹלָם (א"ל), כְּשֶׁנִּשְׁמָה
נוֹסֶפֶת מֵעֶרֶב שֶׁבֶת לְעֶרֶב שֶׁבֶת. וְהִיא
יוֹצֵאת. כְּשֶׁהִיא יוֹצֵאת, יוֹצְאִים אֶלֶּה עִמָּהּ,
וּמַעֲבִירִים מִיִּשְׂרָאֵל כָּל עֲצָבוֹת וְכָל יִגִּיעָה וְכָל
מְרִירוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכָל הָרָגֵז שֶׁל הָעוֹלָם, וְאַלֶּהֶם הֵם
מִשְׁמַחֵי הָעוֹלָם.

כָּל אוֹתָם שְׁלֹמֶטָה מִהָאֲרָבֶּעַ הַלָּלוּ, כָּלֶם הַתְּמַנּוּ
לְהַעֲבִיר דִּין מֵאוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּין וּמֵאוֹתָם
שְׁטוּרִידִים אוֹתָם בִּגְיֵהֶנָּם שִׁיעֲלוּ מֵהֶם אֶת הַדִּין.
וְעַל כֵּן כָּל הַיְּתֻדוֹת הַלָּלוּ, כִּלְכֵן עוֹמְדוֹת בְּשִׁמְחָה
וְיוֹצְאוֹת מִשְׁמְחָה, וְכָל הַהִיכָלוֹת עוֹמְדִים
לְהַתְעִיט לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר.

הַהִיכָל הַשֵּׁשִׁי. הַהִיכָל הַזֶּה הֵיכָל שְׁעוֹמֵד עַל
כָּל הַהִיכָלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים. בָּזֶה מֵאָה

אַחֲרֵים שְׁעוּמָדִים בַּחוּץ, שְׁנִקְרָאִים יְתִדוֹת
כְּאוֹתָם הָאַחֲרִים. וְהֵם מֵאָה לְצַד יָמִין, וּמֵאָה
אַחֲרֵים לְצַד שְׂמָאל.

שְׁנֵי מְמָנִים עֲלִיוֹנִים לְצַד יָמִין, וּשְׁנֵי מְמָנִים
אַחֲרֵים עֲלִיוֹנִים לְצַד שְׂמָאל. אֱלוֹ שֶׁל
הַיָּמִין הֵם מֶלְכִּיא"ל, שְׁמַעְיָהא"ל. וְאֱלוֹ שֶׁל
הַשְּׂמָאל נִקְרָאִים מִסְרִסְנִי"ה, צַפְצָפִי"ה. אֵלֶּה הֵם
יְתִדוֹת עֲלִיוֹנוֹת, מִיָּמִין וּמִשְׂמָאל.

וְאֵלֶּה הֵם שְׁעוּמָדִים וּמִזְמָנִים בְּעוֹלָם. בְּאוֹתוֹ
זְמַן שְׁמַגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל צַדִּיק לְהִסְתַּלַּק
מִהָעוֹלָם וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְצַד הָאַחֵר, אֱלוֹ הָאַרְבָּעָה
עוּמָדִים לְהַזְדַּמֵּן לְשֵׁם כְּדֵי שֶׁתֵּצֵא נִשְׁמָתוֹ
בְּנִשְׁקָה, וְלֹא תִצְטָעַר בְּשִׁלְיֻתוֹ שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר.
אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
שָׂרְבוּנָם מְקֻדָּשִׁים עֲלֵיהֶם אֶת שְׁלִיטָתָם, לְהִיּוֹת
שְׂמוּרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מִהֵיכָל הַזֶּה מִתְחִילִים כָּל הַסּוּדוֹת וְכָל
הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְהַתַּחְתּוֹנוֹת
לְהִתְחַבֵּר, כְּדֵי שֶׁיִּמָּצֵא הַכֹּל, מַעֲלָה וּמִטָּה
בְּשִׁלְמוֹת, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד וְחִבּוּר אֶחָד, לִיְחִיד
אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּרָאוּי, וְלְהַשְׁתַּלֵּם שְׂיֵאִיר

הַשַּׁפֵּעַ הָעֲלִיּוֹן בַּתְּחִתּוֹן (לְהַשְׁפִּיעַ אִוְרוֹת עָלֶיךָ בַּתְּחִתּוֹן) וְאִוֵּר
הַמְּאֻרֹּת כְּאַחַד, (וּמְאִירִים הַמְּאֻרֹּת כֻּלָּם כְּאַחַד) שֶׁלֹּא יִזְוֶה
זֶה מִזֶּה, וְאִזְ שׁוֹפֵעַ וְנִמְשָׁךְ מֵהַ שְׁנִמְשָׁךְ, שֶׁלֹּא
נִוְדַע וְלֹא הִתְגַּלָּה, כִּדִּי שִׁיתְקַרֵּב (שִׁיתְקַדֵּשׁ) וְיִתְיַחַד
זֶה עִם זֶה לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּיַחְוֵד שְׁלֵם כְּרֵאוֹי.

אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁיּוּדַע בְּסוּדוֹת רְבוּנוֹ
לְהַכִּירוֹ כְּרֵאוֹי, שֶׁהָרִי הֵם אוֹכְלִים חֶלְקָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל זֶה כָּתוּב, (ישעיה סה)
הִנֵּה עֲבָדִי יֹאכְלוּ. אֲשֶׁרִי הַצַּדִּיקִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
בַּתּוֹרָה יָמִים וְלַיְלֹת, מִשּׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֵת
דְּרָכֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹדְעִים לִיַּחַד הַיַּחְוֵד
הַקָּדוֹשׁ כְּרֵאוֹי. שֶׁכָּל מִי שִׁיּוּדַע לִיַּחַד אֵת הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוֹי, אֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל הַהִיכָלוֹת הִלְלוּ כָּאֵן נִקְשָׁרִים,
(יַעֲקֹב קָשֶׁר שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה, רוּחַ שְׁעוּמַדַּת כִּנְגֵד רוּחַ שֶׁהִיא
לְמִטָּה, וְזוֹ הָרוּחַ שֶׁהִיא לְמַעְלָה עוֹמַדַת כִּנְגֵד רוּחַ עָלְיוֹנָה שֶׁכָּל הָרוּחוֹת עוֹמַדוֹת
בָּהּ. זֶהוּ יַעֲקֹב שֶׁהוּא רוּחַ אֲמֻצָּעִית שֶׁל כָּל הָרוּחוֹת, וְהוּא לֹקַח הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי
בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת שֶׁל דְּבִקּוֹת רוּחַ בְּרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים א) יִשְׁקֵנִי
מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ. וְכָל נְשִׁיקָה הִיא) (כָּאֵן הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל
הָאֱמוּנָה. יַעֲקֹב הוּא רוּחַ אֲמֻצָּעִית שֶׁל כָּל הָרוּחוֹת, הוּא נוֹטֵל אֵת הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי
הַזֶּה בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת) לְהַדְבִּיק רוּחַ בְּרוּחַ, הַתְּחִתּוֹן

בְּעֵלְיוֹן. וּבִנְשִׁיקוֹת הַלָּלוּ מִתְעַלָּה הָרוּחַ שְׁלֹמֶמָה
 לְהַדְבִּיק בְּרוּחַ שְׁלֹמֶמָה. וּכְשֶׁנִּדְבְּקוֹת רוּחַ בְּרוּחַ,
 אִזּוֹ הָרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה הַנִּסְתָּרָת שׁוֹרָה עַל הָרוּחַ הַזֶּה
 שֶׁל הָאֱמֶצֶעַ. וְטָרֵם שֶׁמִּתְעוֹרֶרֶת לְהַדְבִּיק רוּחַ
 בְּרוּחַ, הָרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה אֵינָה שׁוֹרָה עַל ⁽¹¹⁾ הָרוּחַ
 שֶׁל הָאֱמֶצֶעַ.

וְסוּד זֶה, כְּשֶׁנֶּאֱחָזוֹת רוּחַ בְּרוּחַ, אִזּוֹ שׁוֹרוֹת
 הַנְּשִׁיקוֹת לְהִתְחַבֵּר, וּמִתְעוֹרְרִים שְׁאֵר
 הָאֵיבָרִים בְּתִשּׁוּקָה, וְרוּחַ זֶה מִתְדַבֵּקֶת בְּזוֹ. וְאִזּוֹ
 הָאֵיבָרִים כֻּלָּם מִתְעוֹרְרִים אֶלֶּה בְּאֶלֶּה, לְהִקָּשֶׁר
 אֵיבָר בְּאֵיבָר.

וְאִם תֹּאמַר, מִי מְעוֹרֵר? הָאֵיבָרִים הַתְּחַתּוֹנִים אוֹ
 הָאֵיבָרִים הָעֲלִיוֹנִים? הָאֵיבָרִים הַתְּחַתּוֹנִים
 מִתְעוֹרְרִים תָּמִיד לְעֲלִיוֹנִים. מִי שֶׁהוּא בְּחִשְׁכָּה,
 תֹּאב תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּאוֹר. שְׁלֵהֶבֶת שְׁחָרָה שְׁלֹמֶמָה
 מִתְעוֹרֶרֶת תָּמִיד לְשִׁלְהֶבֶת לְבָנָה שְׁלֹמֶמָה כְּדִי
 לְהַדְבִּיק בָּהּ וּלְשׁוֹרֹת תְּחִתֶּיהָ, וְסוּד זֶה – (תהלים פג)
 אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לֶךְ אֵל תִּחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.

כְּשֶׁנִּשְׁמַט יַעֲקֹב אֶת הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי הַזֶּה, אִזּוֹ נִקְרָא
 בְּשֵׁם קָדוֹשׁ עֲלִיוֹן שְׁלָם – וְה'. וְאִם
 תֹּאמַר, שְׁלֵמוֹת הַכֹּל? לֹא כֵן, אֶלָּא כְּשֶׁנִּשְׁלָמוּ כָּל

ההיכלות אלה באלה, אז הכל נקרא בשם שלם, יהו"ה אלהים. וזהו שם שלם מהכל. וטרם שהתחברו זה עם זה, היכלות בהיכלות, לא נקרא בשם השלם הזה. וכשמתחברים כאחד אלה באלה, אז משתלם הכל ממעלה ומטה, ואור שלמעלה למעלה יורד ושורה על הכל, ונקשר הכל כאחד (להיות הכל כאחד) להיות הכל אחד. וסוד הדבר – יעקב נטל ארבע נשים, וכלל אותן בתוכו. ואף על גב שבארנו את הדבר הזה בסוד אחר, שהוא עומד בין שני עולמות. וסוד הכל – כשיעקב נטל את ההיכל הזה, שהוא ששי, נטל וכלל בתוכו כל אותן ארבע נשים, ארבעה מלאכים, וכלם דבוקים בהיכל הזה. אלו הם ארבעה ראשי הנהרות, שפתוב (בראשית ב) ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. אלו ארבעה ראשים, אותן ארבע נשים שנטל יעקב, (כמו שאמרנו, ולו צריך, והוא) נטל ההיכל הזה.

ואז נקרא ההיכל הזה וה', כשהוא לטוב, כמו שנאמר (שמות יג) וה' הלך לפניו יומם. (בראשית יח) וה' אמר המכסה אני מאברהם. וכשהתחבר יצחק בהיכל בית הדין שנקרא זכו"ת, אז נקרא הכל וה', להעניש את הרשעים,

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (שם יט) וְה' הִמָּטִיר עַל סָדָם וְגו'.
וְהִכָּל בְּסוּד אֶחָד כָּרְאוּי.

וּבְשִׁיעֶקֶב נָטַל אֶת הַהִיכָל הַזֶּה, אֲזִי הִכָּל נִקְרָא
רְצוֹן שָׁלוֹם, (וְסִימָנָהּ - (אסתר ב) וּבִהְגִּיעַ
תּוֹר אֶסְתֵּר) וְזוּהִי עֵת רְצוֹן. וּמִכָּאן וְהִלָּאָה
מִתְחִילִים הַהִיכָלוֹת לְהִתְחַבֵּר וּלְהִקָּשֵׁר אֵלּוֹ
בְּאֵלּוֹ. וְאֵף עַל גֵּב שֶׁשְּׁנֵינוּ דְּרוּמִית מְזֻרְחִית. וְהִכָּל
הוּא כְּאַחֵד. כָּאֵן הוּא רוּחַ בְּרוּחַ, דְּבִקּוֹת אַחַת.
מִכָּאֵן הִתְחִיל אֲבָרָהָם שֶׁהוּא יִמִּין, שֶׁנִּקְרָא

אַהֲבָה (רַבָּה, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. וְהוּא נָטַל הַהִיכָל שֶׁנִּקְרָא
אַהֲבָ"ה). אֲזִי, (יִחוּזְקָא ל טז) שְׂדִים נִכְנּוּ, וְהִתְמַלְאוּ מִכָּל
טוֹב, לְסִפֵּק וּלְהִזִּין הִכָּל מִכָּאֵן. וּכְשֶׁאֲלָה הַשְּׂדִים
נִכְוֹנוּ וְהִתְמַלְאוּ מִתּוֹךְ אַהֲבָה עֲלִיוֹנָה, אֲזִי נִקְרָא
הִיכָל זֶה אֵל שְׂדִי"י כְּפִי שֶׁאֲמַרְנוּ. וּבְזֶה קִבֵּל כָּל
הָעוֹלָם סְפּוּק כְּשֶׁנִּבְרָא.

שֶׁהָרִי כְּשֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, לֹא יָכַל לַעֲמֹד בְּקִיּוֹם,
וְלֹא הָיָה עוֹמֵד עַד שֶׁהִתְגַּלָּה הַהִיכָל הַזֶּה
שֶׁנָּטַל אֲבָרָהָם. וּכְשֶׁנִּתְגַּלָּה אֲבָרָהָם בַּהִיכָל הַזֶּה
(כְּדִי שֶׁלְּעוֹלָם יִהְיֶה סְפּוּק) אֲזִי אָמַר לְעוֹלָם דִּי, הָרִי סְפּוּק
לְהִזִּין מִמֶּנּוּ הָעוֹלָם וּלְהִתְקִים. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ נִקְרָא
אֵל שְׂדִי, אֵל שְׂדִי"י לְכָל בּוֹ. (וּלְהִזִּין מִמֶּנּוּ. בֹּא וְרָאָה, הִיכָל זֶה

וְעֵתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַלֵּא אוֹתוֹ (בו)
 וּלְהַתְקִינוֹ לְעֵתִיד לְבָא, שְׁכָתוּב (ישעיה סו)
 לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשְׁדֵּ תַנְחַמִּיהָ לְמַעַן תִּמְצוּ
 וְהִתְעַנְגְתֶּם מִזֵּיו כְּבוֹדָהּ. שֶׁדִּ תַנְחַמִּיהָ וְזֵיו כְּבוֹדָהּ,
 הַכֹּל הוּא בְּהִיכָל הַזֶּה. וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּתוּב,
 (בראשית כא) מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה,
 שְׁהָרִי הִינִיקָה תְלוּיָהּ בּוֹ בְּאַבְרָהָם.

יִצְחָק, שֶׁהוּא הַשְּׂמָאל שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 הַמָּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ מִתְעוֹרְרִים כָּל הַדִּינִים
 שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא זְרוּעַ שְׂמָאל, רֵאשִׁית כָּל
 הַדִּינִים, וְכָל הַדִּינִים מִתְעוֹרְרִים מִשָּׁם, זֶהוּ שְׁנוּטֵל
 וְאוֹחֵז בְּאוֹתוֹ הֵיכָל שְׁנֵקְרָא זְכוּת, לְהַתְחַבֵּר דִּין
 בְּדִין וּלְהִיּוֹת הַכֹּל קֶשֶׁר אֶחָד, מִשּׁוּם שֶׁזֶּהוּ דִּין
 שְׁלֹמֶעֱלָה, וּרְשִׁימוֹת הַדִּין תְלוּיִים בּוֹ.

וּכְאֵן נִרְשָׁם הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שְׁנֵקְרָא אֱלֹהִים. מִשּׁוּם
 שֶׁיֵּשׁ אֱלֹהִים חַיִּים שֶׁהוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה
 נִסְתָּר מִהַכֹּל. וַיֵּשׁ אֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין
 שְׁלֹמֶעֱלָה, וְאֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין שְׁלֹמֶטָה. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב, (תהלים נח) אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאָרֶץ.
 אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן, סוּד שֶׁל אֱלֹהִים חַיִּים, כּוֹלֵל אֶת
 אֵלָה שְׁלֹמֶטָה, וְהַכֹּל הוּא אֶחָד.

בְּהִיבָל הִזָּה מִתְעוֹרֵר יִצְחָק, וְכָל שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם
הָאוֹרוֹת שֶׁכְּלוּלִים בּוֹ שְׁמָהֶם נִגְזְרִים כָּל
הַדִּינִים (שֶׁל הָעוֹלָם שְׁלֹמֶטָה) שֶׁל מָטָה שֶׁל הָעוֹלָם,
שֶׁכָּתוּב (דְּנִיאל ד') בְּגִזְרַת מַלְאָכִים הִדְבָּר. וְלָמָּה
נִקְרָאוּ עִירִין? אֵלֹא מִשּׁוּם שֶׁכָּל עוֹמְדִים בְּעִיר
הַזֶּה, (תהלים מח) עִיר ה' צְבָאוֹת. עִיר אֱלֹהֵינוּ. כָּל
אוֹתָם הֵיכְלוֹת לְמַעְלָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִקְרָא
עִיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיאל ד') מִלֶּאֱךָ וְקִדּוּשׁ. וְאֵלּוּ הֵם
עִירִין שְׁעוֹמְדִים לִפְנֵי וּלְפָנִים שֶׁל הֵיכָל,
שְׁעוֹמְדִים בְּעִיר. מִשּׁוּם כֵּךְ נִקְרָאִים עִירִין.

הֵיבָל הִזָּה נִכְלָל בְּיִצְחָק, וְהַכֹּל הוּא בְּהִיכָל שֶׁל
אַבְרָהָם, מִשּׁוּם שֶׁהֵימִין מְכַלִּיל אֶת
הַשְּׂמַאל. וּבֹא רֵאָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כּוֹלֵל אֶת
חֵבְרוֹ, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ שֶׁבְּגִלָּל זֶה אַבְרָהָם עָקַד אֶת
יִצְחָק, כְּדֵי לְהַכְלִיל בּוֹ דִּין (בְּיָמִין) וְלְהַמְצֵא שְׂמַאל
כָּלוּל בְּיָמִין, (וְלְהַמְצֵא הֵימִין עַל הַשְּׂמַאל וְלְהַשְׁלִיט וְכוּ')
וְלְהַשְׁלִיט אֶת הֵימִין עַל הַשְּׂמַאל.

וְעַל כֵּךְ הִקְדּוּשׁ פְּרוּךְ הוּא צָוָה אֶת אַבְרָהָם
לְהַקְרִיב אֶת בְּנוֹ לְדִין וְלְהַתְחַזֵּק עָלָיו, וְלֹא
צָוָה אֶת יִצְחָק אֵלֹא אֶת אַבְרָהָם, וְעַל כֵּן נִמְצָא זֶה
בְּדִין וְזֶה בְּחֶסֶד, וְהַכֹּל אֶחָד, וְנִכְלָלוּ זֶה בְּזֶה, וְכֵךְ
נִכְלָלוּ הֵיכְלוֹת הַתְּחַתּוֹנִים בְּעֵלְיוֹנִים.

כְּשֶׁנִּטַּל יִצְחָק אֶת הַהִיכָל הַזֶּה, אָזִי הַכֹּל הוּא לְטוֹב. דִּין בְּזָכוֹת. וְעַל כֵּךְ צָרִיךְ אָדָם שָׁדֵן דִּין לְדוֹן דִּין בְּזָכוֹת, מְשֻׁם שֶׁהוּא סוֹד עֲלִיוֹן שְׁלֵמוֹת הַדִּין. מְשֻׁם שְׁאִין שְׁלֵמוֹת שֶׁל דִּין אֵלָא בְּזָכוֹת, זֶה בְּלִי זֶה אֵינוֹ שְׁלֵמוֹת. דִּין בְּזָכוֹת זֹהִי שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה כִּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה.

בַּיּוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁדִּין מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לְעוֹרֵר רַחֲמִים מִתּוֹךְ שׁוֹפָר כִּמוֹ הַסּוֹד הָעֲלִיוֹן, וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ. וְצָרִיכִים לַחֲבֵר דִּין כְּנֶגֶד זְכוֹת, מְשֻׁם שֶׁכְּשֶׁעוֹמֵד דִּין בְּזָכוֹת, הַכֹּל הוּא בַּחֲבוּר אֶחָד, וּמַעֲלָה וּמַטָּה בְּשְׁלֵמוֹת, וְאֵז – (אִיּוֹב א) וְעוֹלָתָהּ קִפְצָה פִּיהָ, שְׁאִין לָהּ רְשׁוֹת לְהִסְטִין וּלְקַטְרֵג בְּעוֹלָם. וְאֵז הַכֹּל בִּיחוד אֶחָד כְּרָאוּי, וְדִין בְּלִי זְכוֹת אֵינוֹ דִּין.

וְזֶהוּ שִׁישְׂרָאֵל, שִׁישׁ לָהֶם דִּין בְּזָכוֹת. אָבֵל לְשָׂאֵר הָעַמִּים אֵין לָהֶם דִּין בְּזָכוֹת, וְעַל כֵּן אֲסוּר לָנוּ לְסִדֵּר דִּינִים שְׁלָנוּ בְּעֶרְכָּאוֹת שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, שֶׁהָרִי אֵין לָהֶם חֶלֶק בְּצַד הָאֱמוּנָה שְׁלָנוּ, שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קמז) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בֹּל יִדְעוּם. וּמַצֵּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כָּל מִי שָׁדֵן דִּין וְלֹא הַכְּלִיל בּוֹ זְכוֹת – זֶהוּ חוּטָא,

שְׁגוּרַע סוּד הָאֱמוּנָה, וּמִסְטָה עֲצָמוּ לְאוֹתוֹ צַד
שְׂאִין בּוֹ דִין בְּלִי זְכוּת.

וְבֹא רָאָה, כְּשֶׁעָמְדוּ סִנְהֶדְרִין לְמִטָּה לְדוֹן דִּינֵי
נַפְשוֹת, הִצְטָרְכוּ לִפְתַּח בְּזָכוֹת כְּדִי לְהַכְלִיל
זְכוּת בְּדִין. וְעוֹד, שֶׁהָרִי נִקְרָאוּ מִבֵּית הַזְכוּת. וְעַל
כֵּן הִשְׁתַּדְּלוּתָם לִפְתַּח בְּזָכוֹת, וּמִתְחִילִים בְּזָכוֹת
מִן הַקָּטָן, וְאַחֵר כִּךְ נִשְׁלָם הַדִּין מִן הָעֲלִיוֹן,
לְהִיּוֹת זְכוּת כָּלוּלָה בְּדִין. זֶה לְמַעַלָּה וְזֶה לְמִטָּה.
דִּין בְּזָכוֹת – שְׁלֵמוֹת הַדִּין. זֶה לֵּלָא זֶה אֵינוֹ
שְׁלֵמוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה יִצְחָק וְרִבְקָה הֵם כְּאַחַד, זֶה
דִּין וְזוֹ זְכוּת, לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת כְּאַחַד. אֲשֶׁרִי חָלַקְם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרָה
שְׁלֵמָה לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּמוֹ שְׁלֵמָה לְלַכֵּת.

בֹּא וְרָאָה שֶׁהֵם לֹא דָנִים דִּין אֶלָּא בְּזָכוֹת,
וְלַעֲיֵן זְכוּת בְּרָאשׁוֹנָה לְהִיּוֹת כָּלוּל זֶה
בְּזֶה. וּסִנְהֶדְרִין מֵהַפְּכִים בְּזָכוֹת בְּדִין, לְהַכְלִיל
הַכֹּל כְּאַחַד, כְּדִי שְׁלֵל יִשְׁלַט הַצַּד הָאֲחֵר.
שֶׁהָרִי כְּשֶׁזְכוּת לֹא נִמְצְאָת, הַצַּד הָאֲחֵר נִמְצָא,
שֶׁנִּקְרָא חוּבָה, וּמִתְחַבֵּר בְּדִין וּמִתְחַזְקָת, וְזֶהוּ
דִּין בְּחוּבָה.

וְעַל כֵּן, בְּיוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה צָרִיכִים לְחַבֵּר
זְכוּת בְּדִין, שְׁלֵל תְּתַגְבֵּר הַחוּבָה. וּמִשּׁוּם

כך צריכים שזכות ודין שיהיו כאחד, משום
שהוא שלם. שפשהצד האחר שולט, אינו
שלם, אלא קטרוג, כמו שהוא קטרוג, והם
ארבע מיתות. וכשהצד שהוא זכות שולט, הכל
הוא שלם – (מלכים-ב כ) שלום ואמת, (תהלים קג)
חסד ורחמים.

וכשמתחבר הצד האחר בדין, שולט בקטרוג
באותן ארבע מיתות בית דין:
סקילה, שרפה, הרג וחנק. כלן שלטון הקטרוג
הרע. סקילה, משום שהוא (ישעיה ח) אבן נגף.
שרפה, משום שהוא (שם) צור מכשול, אש חזקה.
הרג, זה חרב (דברים לב) תאכל בשר. תאכל בשר
ודאי, ששולטת בבשר, וזהו (בראשית ו) קץ כל בשר.
חנק, משום שהוא (שם כא) קללת אלהי"ם. אותו
ששולט על חנק, על צליבה. ובארנו, משום שלא
נשאר אלא בשר לבדו, ואותו קללת אלהים
שולט בבשר, מרה שחרה. ומשום כך זה לטוב
וזה לרע.

והצטרפו ישראל, שבהם סוד האמונה,
להשמר כדי שישלט צד
האמונה, ולא יתנו מקום לצד האחר לשלט.

אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עָלֵיהֶם
כָּתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוֹךְ כָּלֶם צַדִּיקִים וְגו'.

הַנְּבִיאִים, שֶׁהֵם צַדִּיקִים עָלְיוֹנִים, שְׁתֵּי יָרֵכִים
שֶׁתּוֹמְכוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵם
נוֹטְלִים אֶת הַהִיכָל שֶׁבֵּין שְׁתֵּי רוּחוֹת, שֶׁהֵן נִגְהַ
וְזֹהַר, וְאוֹתָן שְׁתֵּי יָרֵכִים לְמַטָּה לְתַמּוֹךְ אוֹתָם
הַהִיכָלוֹת שֶׁלִּמְעָלָה, שֶׁנִּקְרְאוּ תוֹרָה שֶׁבַעֲלִי פָה.
כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ תּוֹמְכִים לַתּוֹרָה, שֶׁהִיא תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב,
כֵּן יֵשׁ תּוֹמְכִים עוֹמְדִים לַתּוֹרָה, שֶׁהִיא תּוֹרָה
שֶׁבַעֲלִי פָה. וְנִכְלָלוּ זֶה בְּזֶה. אֲזַי שְׁנֵי הַתּוֹמְכִים
הִלָּלוּ שֶׁלִּמְטָה, כְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים בְּעָלְיוֹנִים הִלָּלוּ,
נִרְשָׁם בָּהֶם צֶדֶק הַנְּבוּאָה. וּמִיָּהוּ? (רמז) מִרְאָה,
שֶׁהוּא כְּמוֹ הַנְּבוּאָה.

וְכָל אוֹתָם בַּעֲלֵי הַמִּרְאָה יוֹנְקִים מִכָּאן. לְמַעְלָה
נְבוּאָה, וְכָאן מִרְאָה. וְעַל כֵּן זֶהוּ כְּמוֹ זֶה,
זֶה כְּמוֹ זֶה. וְכֶשֶׁמִּתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, אֲזַי שׁוֹלֵט עַל
הַמָּקוֹם הַזֶּה (נִרְשָׁם) הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא צְבָאוֹת.
מִשּׁוּם שֶׁכָּל אוֹתָם חִלּוֹת קְדוּשִׁים, כָּלֶם עוֹמְדִים
כָּאן, וְכָלֶם נִקְרְאוּ מִצַּד הַנְּבוּאָה. מִרְאָה וַחֲלוֹם
מִצַּד הַנְּבוּאָה הֵיוּ.

וְאֵף עַל גִּבּ שֶׁאֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים שֶׁבִּתּוֹךְ אוֹתָהּ
בְּרִית הַקֶּדֶשׁ שׁוֹרָה הַשֵּׁם הַזֶּה מִשּׁוּם

שְׁכָל הַחִילּוֹת יוֹצְאִים מֵהָאוֹת הַזֶּה, עִם כָּל זֶה, הַיֵּרָכִים, שֶׁהֵן עוֹמְדוֹת בַּחוּץ, קְרוֹיֹת עַל הַשֵּׁם הַזֶּה, וְאֵלּוּ הֵם שְׁנִקְרָאִים בְּרִיתוֹת. שֶׁהִרִי בְּרִיתָא מַחוּץ לַמִּשְׁנָה. מִשְׁנִיּוֹת עוֹמְדוֹת לְתוֹךְ הַבְּרִיתוֹת, וְנִקְרְאוֹת יֵרָכִים בְּתִים חִיצוֹנִיִּים, כָּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה.

מִשְׁנָה הִיא סוּד שְׁעוֹמֵד לְפָנִים, שֶׁעָקַר הַכֹּל לּוֹמְדִים מִשָּׁם, וְכֵן הַתְנָאִים. וְסוּד (ז) שֶׁל זֶה – (שיר ח) אֲנֶהְגֶּה אֲבִיאָךְ אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמִדִנִי. אֶל בֵּית אִמִּי – זֶה קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים. תִּלְמִדִנִי – זֶהוּ סוּד הַמִּשְׁנָה. שֶׁכְּשֶׁנִּכְנֵס הַנֶּהָר הַזֶּה שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא לְאוֹתוֹ בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, כָּתוּב תִּלְמִדִנִי. וְזֶהוּ הַסוּד שֶׁנִּקְרָא מִשְׁנָה, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יז) אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

כְּשֶׁנִּמְשָׁכָה הַחוּצָה, נִקְרְאת בְּרִיתָא. שְׁתֵּי הַיֵּרָכִים הֵן בְּרִיתוֹת, סוּד הַסּוּדוֹת שֶׁלֹא נִתְּנָה רְשׁוּת לְגִלוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁלֹא נִמְסַר סוּד זֶה, רַק לַחֲכָמִים עֲלִיוֹנִים. אוֹי אִם יִתְגַּלֶּה – וְאוֹי אִם לֹא יִתְגַּלֶּה, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא סוּד מֵהַסּוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהִיג בּוֹ אֶת הָעוֹלָם.

סדר הלימוד ליום ז אדר [יום 155 בשנה]

בית ראשון עָמַד בִּימֵי שְׁלֹמֹה כְּנָגַד הָעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן, וְהוּא נִקְרָא בֵּית רִאשׁוֹן, וְהַכֹּל
הַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, הַמָּקוֹם שָׁבוּ
הַשְׁתַּמֵּשׁ הַשֶּׁמֶשׁ בַּלְבָּנָה. וְסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים כָּלֵם
בְּשִׁלְמוֹת, וְהָעוֹלָם עוֹמֵד בְּשִׁלְמוֹת.

ואחר כִּךְ הַחֲטָאִים גָּרְמוּ, וְנִמְשְׁכוּ הַסּוּדוֹת
וְנִדְחוּ מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים הַחוּצָה.
כְּשֶׁנִּדְחוּ לִירְכִים, אִז עָמְדוּ בַּחוּץ, שֶׁנִּקְרְאוּ בָתִּים
חִיצוֹנִיִּים, וְהִצְטָרוּ לַבְּרִיתוֹת.

בית שני עָמְדוּ בְּבָתִּים הַחִיצוֹנִיִּים בִּירְכִים,
וּמֵהֶם חֲזָרוּ, וּשְׂרוּיִים ^(הָיוּ) בְּבֵית קֹדֶשׁ
הַקְּדָשִׁים, וְהוּא בֵּית שְׁנִי. וְאוֹתָם אַחֲרֵים נִשְׁאַרוּ
בַּחוּץ בַּבְּרִיתָא, בֵּין הִירְכִים. (וְאֵלּוּ עָקַם מִשְׁנָה, שֶׁהִיא בֵּית
שְׁנִי, וּבְרִיתָא אֵלּוּ שְׂשָׂרוּ בְּבֵית הִירְכִים וְהָיוּ כֹּהֵן) וְהָיוּ לוֹמְדִים
מִהַמִּשְׁנָה, וְהִנֵּהגוּ מִמֶּנָּה, וְהִינּוּ סוּד הַכְּתוּב, (יִשְׁעִיה
ב) כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה.

ואחר כִּךְ גָּרְמוּ הַחֲטָאִים, הָעֶבֶר שִׁלְטוֹן הַבֵּית
הַשְּׁנִי, (וְאֵף עַל גֵּב) שֶׁשִּׁלְטוֹנוֹ לֹא הָיָה כְּמוֹ
בֵּית רִאשׁוֹן שֶׁהָיָה בּוֹ שְׁלוֹם תָּמִיד, מִשּׁוּם
שֶׁהִמְלִיךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ תָּמִיד הָיָה בְּתוֹכוֹ, וְלִכֵּן

הָיָה בְּשָׁלוֹם. בְּבֵית שְׁנֵי לֹא הָיָה בּוֹ שָׁלוֹם כֶּךָ,
מִשּׁוּם שֶׁבְּעֶרְלָה יֵשׁ תָּמִיד קְטָרוֹג. וְלִכֵּן הָיוּ
כֹּהֲנִים מְזֻמָּנִים בְּתוֹכוֹ לְקַטְּרֵג בְּעֶרְלָה הַזֹּאת, וְלָהֶם
הַצֵּטְרוֹף דְּבוּר לְקַטְּרֵג כְּנִגְדָּהּ וּלְהִגֵּן עַל בֵּית שְׁנֵי,
וְהַכֹּל בְּסוּד כְּרָאוּי.

אַחֲרֵי כֶּךָ גָּרְמוּ הַחֲטָאִים וְשָׁלְטָה אוֹתָהּ עֶרְלָה,
וְנִדְּחוּ מִבֵּית שְׁנֵי הַחוּצָה, וְיָרְדוּ מִשָּׁם
לְחֻמוֹקֵי הַיִּרְכִּים לְמַטָּה (וְאַחֲרֵי כֶּךָ יָרְדוּ מִשָּׁם וְנִדְּחוּ מֵאוֹתָם
הַחֻמוֹקֵי שֶׁל מַטָּה) עַד שֶׁהָיוּ שְׂרוּיִים לְמַטָּה בְּרִגְלֵי־
וּכְשִׁישְׁבוּ בְּרִגְלֵי־אֵז – (זְכִירִיה יד) וְעָמְדוּ רִגְלֵיוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא, וְהָעוֹלָם יִתְנַהֵג בְּכָל בְּסוּד עֲלִיּוֹן
כְּרָאוּי. וְאָף עַל גִּבּ שֶׁנִּדְּחוּ וְלֹא נִעְזְבוּ מִמֶּנּוּ,
וְלַעוֹלָמִים נֶאֱחָזוּ בּוֹ.

וְכִי שִׁיּוּדֵעַ וּמוֹדֵד בַּשַּׁעוֹר שֶׁל קוֹ הַמָּדָה אַרְךְ
הַהִמָּשֵׁף שֶׁל הַיִּרְכִּים עַד הַרְגְלֵי־אֵז, יָכוֹל
לִדְעוֹת אֶת מִדַּת הַגְּלוּת שֶׁנִּמְשַׁכֶּת. וְזֶהוּ סוּד בֵּין
קוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה, וְהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיּוֹן. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כָּל
הַבְּרִיתוֹת וְכָל הַתְּנָאִים וְכָל הָאֲמוּרָאִים עוֹמְדִים
בְּמָקוֹם כְּרָאוּי, אֵלּוּ לְפָנִים וְאֵלּוּ לַחוּץ, בְּאוֹתָם
חֻמוֹקֵי הַיִּרְכִּים (וְאֵלּוּ לַחוּץ) וְלְמַטָּה מִהַבְּרָכִים.
וּבְכָל־ם נִקְרָא תוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה, וּבְכָל־ם יָרְדוּ
יִשְׂרָאֵל וְגָלוּ.

וְאָז, כְּשֶׁתִּסְתִּים הַגָּלוּת בְּהַמְשָׁכַת הָרַגְלִים, אָז –
וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא, וְתַעֲבֹר אוֹתָהּ רוּחַ
טְמֵאָה עָרְלָה מִן הָעוֹלָם, וַיַּחֲזְרוּ יִשְׂרָאֵל לְבָדֶם
לְשֵׁלֹט כְּרָאוּי, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָהּ עָרְלָה הוֹרִידָה
אוֹתָם לְמָטָה עַד עֶכְשָׁו. וּמִכָּאן וְהִלָּאָה, שֶׁהָעָרְלָה
הַזֹּאת תִּתְקַצֵּץ וְתַעֲבֹר מִתּוֹךְ הָעוֹלָם, אָז – (דְּבָרִים לֵג)
וַיֵּשְׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב. בְּאוֹתָהּ עֵין
יַעֲקֹב, וְלֹא יִמָּצֵא מְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

יוֹסֵף הַצַּדִּיק עֲמוּד הָעוֹלָם, הוּא נָטַל בְּרָשׁוֹת
הַיֵּכָל טָמִיר וְגָנוּז, וּבְרָשׁוֹתָיו עוֹמֵד הַהֵיכָל
הַשְּׁבִיעִי. וְאָף עַל גֵּב שְׁאֲמָרְנוּ שֶׁהַהֵיכָל שֶׁל
לְבַנַּת הַסִּפּוּר עוֹמֵד בְּרָשׁוֹתָיו – כֵּךְ הוּא, שָׁבוּ
מִתְתַּקֵּן. אֲבָל בֹּא וּרְאֵה, הַנְּבִיאִים שְׁאֲמָרְנוּ,
כְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים לְמָטָה, שְׁתֵּי דְרָגוֹת נִפְרָדוֹת מֵהֶם,
מִרְאֵה וַחֲלוּם, וְעוֹמְדִים בִּירְכִים. בְּאוֹתָם
חֲמוּקִים עוֹמְדִים מִרְאֵה, וְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא נְבוּאָה
קִטְנָה. מִהִירְכִים וּלְמָטָה (לְמָטָה) עוֹמֵד חֲלוּם, עַד
שֶׁיִּגְיעוּ רַגְלִים בְּרַגְלִים, וְשֵׁם עוֹמֵד הַיֵּכָל תַּחְתּוֹן
שֶׁנִּקְרָא לְבַנַּת הַסִּפּוּר.

הַכֹּל יִרְכִים בִּירְכִים, לְהַשְׁתַּלֵּם אֶחָד עִם אֶחָד,
וְכֹלֵם הַדְּרָגוֹת שֶׁל הַנְּבוּאָה, שֶׁהִרִי מִשָּׁם

יוצאים וְשׁוֹרִים, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם מְרָאָה, וְשׁוֹרִים עַל
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם חָלוּם. יוֹסֵף הַצַּדִּיק הוּא
שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, הוּא נָטַל הַכֹּל. מַשּׁוּם שֶׁהַכֹּל
הִתְתַּקֵּן בְּגָלְלוֹ, הַכֹּל מִשְׁתוֹקֵק בְּתִשׁוּקָה בְּגָלְלוֹ.
בא וְרָאָה, בְּשַׁעַת שְׁיוּסֵף הַצַּדִּיק עָמַד לְתַקֵּן הַכֹּל,
אֲזִי הוּא נָטַל הַכֹּל. וּכְשֶׁהִתְחַבֵּר בְּהִיכָלוֹ, אֲזִי
כָּלֵם מִתְעוֹרְרִים לְטַל תִּשׁוּקָה וְרָצוֹן, עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים, וְהַכֹּל הֵם בְּרָצוֹן אֶחָד וְשְׁלֵמוֹת אַחַת,
לְשִׁמְחָה (לְהִיוֹת) עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּרָצוֹן אֶחָד
כְּרָאוּי. וְכֹל הַתַּחְתּוֹנִים עוֹמְדִים בְּקִיּוּם בְּשִׁבְלִי, וְלָכֵן
כָּתוּב (מְשִׁלִּי י) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם. וְעַל הַיִּסּוּד
הַזֶּה עוֹמֵד הָעוֹלָם הַזֶּה.

לְבַנְיָת הַסְּפִי"ר הַזֶּה לֹא עוֹמֶדֶת בְּקִיּוּם, עַד
שְׁיוּסֵף הַצַּדִּיק הַזֶּה מִתְתַּקֵּן. וְכִשְׁהוּא
מִתְתַּקֵּן, אֲזִי כָּלֵם מִתְתַּקְּנִים. זֶהוּ הַיִּסּוּד שֶׁל כָּל
הַבְּנִיָּן. וְעַל זֶה כָּתוּב, (בְּרֵאשִׁית ב) וַיְבִן ה' אֱלֹהִים
אֶת הַצֹּלַע, וְלֹא כָּתוּב וַיִּצֹר, וְלֹא כָּתוּב וַיִּבְרָא.
מַשּׁוּם שֶׁזֶּה עוֹמֵד עַל יִסּוּד, וְלֹא אַחֵר שֶׁהַיִּסּוּד
נִתְקַן, הַכֹּל נִבְנָה עָלָיו. וּמַשּׁוּם זֶה הַכֹּל עוֹמֵד
בְּזֶה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בא וְרָאָה, כָּתוּב (שם) וַיְבִן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֹּלַע,
שֶׁהִיְתָה מֵהַצֵּד הָאֲחֻרִּי וְהִתְקִינָה לְחֹזֶר פָּנִים

בְּפָנִים. כֶּף בְּאַרְנוֹ. אֲבָל וַיִּכֶן, הִסְתַּכַּל לְהַעֲלוֹתָהּ
לְאוֹתָהּ דְּרָגָה שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן שְׂרוּי בָּהּ, לְהִיּוֹת
זו כְּמוֹ זוּ.

עוֹד וַיִּכֶן – הִסְתַּכַּל בְּצַדוֹ וְהִתְקִין וְכוּן אֶת כָּל
רוּחוֹתֶיהָ לְזֶרַע וּלְהַשְׁקוֹת וּלְהוֹלִיד,
וּלַעֲשׂוֹת לָהּ כָּל צְרֻכֶיהָ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. וְאַחֵר כֶּף
וַיִּבְיָאָהּ, בְּמָה? בְּצַדִּיק הַזֶּה, שֶׁכָּתוּב (אסתר ב) וּבָזָה
הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ. שֶׁזֶה הַמֶּשִׁיחַ אֶת הַכָּל
לַעֲלוֹת וּלְהַתְעִיט בְּשָׁלְמוֹת. כָּאֵן מְנִיעֵת כָּל
הַחֲטָאִים, וְכָאֵן מְנִיעֵת כָּל הַתְּשׁוּקוֹת הָרָעוֹת.

מָה שֶׁאִינוֹ בְּאוֹתוֹ הִיכָל הַשֵּׁשִׁי, בְּצַד הָאַחֵר,
שֶׁשֶּׁם כָּל הָעֲנוּגִים הָרָעִים וְכָל הַצָּדִידִים שֶׁל
הָעֵנֶג שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכִשְׁהָעוֹלָם הַזֶּה מִתְּנַהֵג
בָּהֶם, אֲנָשִׁים נִכְשָׁלִים בָּהֶם (וּמְשׁוּם שֶׁכָּנִי אָדָם טוֹעִים בָּהֶם,
נִכְשָׁלִים בָּהֶם) לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׂרוּאִים כְּמָה עֲנוּגִים
וּתְשׁוּקוֹת שֶׁהַגּוֹף נִהְנֶה וּמִתְעַנֵּג מֵהֶם, וְטוֹעִים
אַחֲרֵיהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב, (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי
טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְגו'. שֶׁהָרִי כָּל הַתְּשׁוּקוֹת וְכָל
הָעֲנוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם תְּלוּיִים בּוֹ.

וַעֲלֵ כֵּן כְּמוֹ זֶה יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהַגּוֹף נִהְנֶה מֵהֶם,
וְנִכְנָסִים לַגּוֹף וְלֹא לְנִשְׁמָה. וַיֵּשׁ דְּבָרִים

שֶׁהַנִּשְׁמָה נִהְיָת מֵהֶם וְלֹא הִגּוּף, וְעַל כֵּן הִדְרָגוֹת
נִפְרָדוֹת זֶה מִזֶּה. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִּיקִים שְׁלֹקָחִים
דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וּמוֹנְעִים עֲצָמָם מֵאוֹתוֹ הַצַּד, וְנִדְבָקִים
בְּצַד הַקִּדְשָׁה.

בְּהִיכָל הִזָּה כָּלֹלִים כָּל שְׁאָר הַשְּׁמוֹת שֶׁל כָּל
אֵלֹהֵי הַהִיכָלוֹת (וְחִילוֹת) שְׁלֵמָטָה. שְׁנֵי
שְׁמוֹת הֵם שְׁכָלְלוּ אֶת שְׁאָר הַשְּׁמוֹת הָאַחֲרִים.
אֶחָד זָכַר מִתְחַבֵּר מַעֲלָה בַּמָּטָה, וַיַּעֲקֹב נָטַל אֶת
הִיכָלוֹ בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת בְּסוּד עֲלִיּוֹן, וְאִז כּוֹלֵל אֶת
כָּל שְׁאָר הַשְּׁמוֹת, וְנִקְרָא יְהוָה אֱלֹהֵי־ם, וְזֶה
נִקְרָא שֵׁם מָלֵא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאֶחָד כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר
יְסוּד הָעוֹלָם בְּהִיכָלוֹ, וְכָלֵם מִתְעוֹרָרִים בְּחִיבוֹת
וּבִתְשׁוּקָה אֵלָיו, וְכָלֵם כָּלֹלִים בּוֹ, אִז כּוֹלֵל שְׁאָר
הַשְּׁמוֹת וְנִקְרָא יְהוָה צְבָאוֹת. וְזֶה נִקְרָא שֵׁם
קָדוֹשׁ שָׁלֵם, וְלֹא שָׁלֵם כְּמוֹ הָאַחֵר הִזָּה.

מֵה בֵּין זֶה לָזֶה? זֶה שׁוֹלֵט עֲלִיּוֹן בְּתַחְתּוֹן, גּוּף
בְּגוּף, (וְזֶה הוּא שׁוֹלֵט בְּכָל) כְּמוֹ שֶׁאַמְרָנוּ. וְזֶה
שׁוֹלֵט מִמָּקוֹם סִיּוֹם הַגּוּף וּלְמָטָה בְּאוֹתָם הִיכָלוֹת
וּבְכָל שְׁלֵמָטָה, וְסוּד זֶה – בֵּית רֹאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי.
וּמִשּׁוֹם כֵּן, הִהִיכַל הִזָּה כּוֹלֵל אֶת כָּל שְׁאָר
הַשְּׁמוֹת שְׁלֵמָטָה, (וְכָל הַשְּׁמוֹת אֵנוּ כּוֹלֵלִים בְּשֵׁם הִזָּה, כָּל הַשְּׁמוֹת
שְׁלֵמָטָה) כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְעַל כֵּן הַשְּׁמוֹת הִלָּלוּ – זֶה

עולה וזה יורד. אשריהם הצדיקים שיודעים
דרכי התורה.

היסוד הזה התתקן לשני צדדים. אחד לתקן את
כל השאר שלמטה, ואחד לתקן את
ההיכל השביעי ולתקן זה בזה שיהיה הכל ברצון
אחד כראוי. עד כאן היחוד של שני צדדים,
שלמעלה ולמטה, להתיחד כאחד בשלמות,
ללכת בדרך ישרה.

אשרי חלקו של מי שיודע ליחד את היחוד
ולסדר את סדור האמונה ללכת בדרך
ישרה. אשריו בעולם הזה ובעולם הבא. ועל כך
כתוב, (תהלים פה) חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש
נשקו. ואז – אמת מארץ תצמח וצדק משמים
נשקף. גם ה' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה.

היכל ק"ק דזעיר דבריא

ההיכל השביעי. ההיכל הזה הוא ההיכל
הפנימי מכל ההיכלות הללו. ההיכל
הזה הוא נסתר, ואין בו דיוקן ממש ולא גוף
כלל. כאן הנסתר שתוף סוד הסודות. זהו סוד
שהוא מקום להכנס לשם בתוך אותם הצנורות
שלמעלה. הרוח של כל הרוחות, רצון של כל

הִרְצוֹנוֹת, לְהִתְחַבֵּר הַכֹּל כְּאַחֵד. רוּחַ הַחַיִּים (שֶׁל זֶה)
בָּזָה, וְלִהְיוֹת הַכֹּל תְּקוּן אֶחָד.

הַהִיכָל הִזָּה נִקְרָא בֵּית קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים,
הַמָּקוֹם לְקַבֵּל אֶת (הַנְּשָׁמָה הָעֲלִיוֹנָה)
הַנְּשָׁמוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, שֶׁנִּקְרָאת כֶּךָ לְעוֹרֵר אֱלִיּוֹ
אֶת הָעוֹלָם הַבָּא.

הָעוֹלָם הִזָּה נִקְרָא עוֹלָם. עוֹלָם – עֲלִיָּה, שְׁעוֹלָה
הָעוֹלָם הִתְחַתּוֹן לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
וּמִסְתַּתֵּר בְּתוֹכוֹ וְנִעָלָם בּוֹ, וְנִגְלָה בִּסְתֵר. עוֹלָם –
שֶׁהוּא עוֹלָה עִם כָּל אוֹתָם שֶׁקָּרְבִּים לוֹ וְנִסְתָּרִים
תּוֹךְ סֵתֵר עֲלִיּוֹן. עוֹלָם עֲלִיּוֹן – עוֹלָה וּמִסְתַּתֵּר
בְּרִצּוֹן עֲלִיּוֹן תּוֹךְ סֵתֵר כָּל הַנִּסְתָּרִים, שֶׁלֹּא נוֹדַע
כָּלֵל (כָּלֵל) וְלֹא הִתְגַּלָּה, וְאֵין מִי שֶׁמְכִיר אוֹתוֹ.

הַפְּרִכָּת, שֶׁהִיא מָסַךְ פָּרוּס, מְכַסֶּה אֶת תּוֹךְ
סֵתֵר הַנִּסְתָּר. הַכְּפֻרְת פָּרוּסָה תּוֹךְ
הַסְתָּרִים הָעֲלִיוֹנִים לְהַסְתִּיר הַנִּסְתָּרִים, שֶׁהָרִי הֵם
טְמִירִים וְנִסְתָּרִים. (הַפְּרִכָּת פָּרוּסָה בְּתוֹךְ סְתָרִים עֲלִיוֹנִים לְשִׁמּוֹר
הַסְתָּוִם, שֶׁזֶה נִסְתָּר וְסִתּוֹם) לְפָנִים מִן הַכְּפֻרְת יֵשׁ מָקוֹם
נִסְתָּר וְטָמוֹן וְגִנּוּז לְהַכְנִיסוֹ לְתוֹכוֹ. שְׁמֵן מִשְׁחַת
עֲלִיּוֹן, רוּחַ הַחַיִּים, עַל יַד אוֹתוֹ הִנָּהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ
וְיוֹצֵא, וְאוֹתוֹ נִהָר נִקְרָא מִבּוֹעַ הַבָּאָר, שֶׁלֹּא

פוסקים מימיו לעולמים. וכשזה נכנס ושוּפֵעַ כָּל
 אותו מִשְׁחַת קֹדֶשׁ מִלְמַעְלָה מִמָּקוֹם שֶׁל קֹדֶשׁ
 הַקְּדוֹשִׁים, אִזּוֹר שֶׁל שְׂפַע יוֹרֵד וּבָא לְתוֹךְ אוֹתָם
 הַצְּנוּרוֹת, וְזֶה מִתְמַלֵּא מִשֵּׁם כְּנֻקָּה שְׂמַתְעִבֶרֶת
 וּמִתְמַלֵּאת מִן הַזָּכֵר.

אף כֵּן גַּם הֵהִיכֵל הַזֶּה מִתְתַּקֵּן תָּמִיד לְקַבֵּל
 כְּנֻקָּה שְׂמַקְבֵּלֶת מִן הַזָּכֵר. הַקְּבִלָּה
 שְׂמַקְבֵּלֶת אֶת כָּל הָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שִׁיּוּרְדוֹת לְעוֹלָם, וְהִתְעַבְּרוּ (וְהִתְעַכְּבוּ) שֵׁם כָּל אוֹתוֹ
 זְמַן שְׁצָרִיף.

יתעכבו עַד שְׂיָבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְיִקְבְּלוּ כָּל
 אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת, וְיָבֵאוּ וְיִשְׁמַח הָעוֹלָם
 כְּמִקְדָּם, וְאִזּוֹ יִשְׁמַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמִקְדָּם,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו.

בהיכל הַזֶּה קִיָּמִים הָעֲנוּגִים וְהַתְּפִנּוּקִים שֶׁל
 הָרוּחוֹת, וְהַשְּׁעָשׂוּעַ שְׂמַשְׁתַּעֲשַׁע
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֵן עֵדֶן. כָּאֵן הִיא תְּשׁוּקַת הַכֹּל
 וְעֵנֶג הַכֹּל לְהִתְחַבֵּר הַכֹּל כְּאַחַד וְלִהְיוֹת הַכֹּל
 כְּאַחַד, הַקָּשֶׁר שֶׁל הַכֹּל בְּיַחְוֹד אֶחָד כָּאֵן עוֹמֵד.

שפשיפל הָאִיבָרִים מִתְחַבְּרִים בְּאִיבָרִים
 הָעֲלִיוֹנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי

לו, אין להם תְּשׁוּקָה ואין להם עֲנָג, רק בִּיחוד של ההיכל הזה, והכל כאן תְּלוּי. כְּשֶׁהִתְחַבְּרוּת של כאן מתיחדת בִּיחוד אֶחָד, אָזי כל אור האיברים וְכָל הָאֶרֶץ הַפְּנִים וְכָל הַשְּׂמֻחוֹת, כֻּלָּם מְאִירִים וְשִׂמְחִים.

אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שִׂידַע לְסֹדֶר סְדוּרִים וּלְתַקֵּן אֶת תְּקוּנֵי הַהִשְׁתַּלְּמוֹת כְּרֵאוּי, אֶהְבְּתוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְאִז כָּל הַדִּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת הָרְעוֹת עוֹבְרוֹת וּמִתְבַּטְּלוֹת מִן הָעוֹלָם.

הַיִּכָּל זֶה הַיִּכָּל שֶׁל תְּשׁוּקָה, הַיִּכָּל שֶׁל עֲנָג, הַיִּכָּל שֶׁל שַׁעֲשׁוּעַ עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן כְּאֶחָד. וּמִקְבָּלִים כֻּלָּם הָאוֹר שֶׁל הַנֵּר הָעֲלִיּוֹן שִׂמְאִיר לְכָל וּלְהִתְיַחַד הַכֹּל כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ בִּיחוד שָׁלֵם. וְעַל זֶה הַיִּכָּל זֶה עוֹמֵד בְּסֹתֵר הַכֹּל, גָּנוּז מֵהַכֹּל. אֵף עַל גַּב שְׂכָלָם מְסֻתָּרִים, זֶה מְסֻתָּר וְגָנוּז יוֹתֵר, לְהִיּוֹת בְּרִית קִיּוֹם הַכֹּל כְּאֶחָד, זָכָר וּנְקֵבָה, לְהִיּוֹת שְׁלֵמִים.

הַהִיכָּל הַזֶּה נִקְרָא אֲרוֹן הַבְּרִית, שֶׁהוּא אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מִשׁוּם שֶׁזֶּהוּ מְקוֹם שִׂיּוּצָאוֹת מִמֶּנּוּ כָּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם לִיַּחַד יַחֲדוּ לְמִטָּה,

וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַיְחוד שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִמַּעַלָּה לַמָּטָה לָתֵת לְצַדִּיק, מִשּׁוּם שֶׁיֵּצְאוּ
מִצַּדִּיק וְנִכְנְסוֹת לְצַדִּיק, וְאַחֵר כֵּךְ יֵצְאוּ מִצַּדִּיק
וְנִכְנְסוֹת לַמָּקוֹם שֶׁיֵּצְאוּ מִשָּׁם.

אָרוֹן הַבְּרִית הִזָּה לֹקַח הַכֹּל מִצַּדִּיק, וְאַחֵר כֵּךְ
יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ וְנִכְנְסוֹת לְצַדִּיק שְׁלֵמָטָה.
אַחֵר כֵּךְ יוֹצְאוֹת מִהַצַּדִּיק שְׁלֵמָטָה וְנִכְנְסוֹת
לְאָרוֹן הַבְּרִית הִזָּה, שֶׁיְהִיוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת כְּלוּלוֹת
מִמַּעַלָּה וּמִמָּטָה לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת מְכֹל הַצַּדִּיקִים.
וְאָרוֹן הַבְּרִית הִזָּה לֹקַח מִהַצַּדִּיק אוֹתָן נְשָׁמוֹת
מִשְׁנֵי צַדִּיקִים.

בֵּא וְרָאָה, מִבּוֹעַ הַבָּאָר אֵינוֹ נִפְרָד מִהַבָּאָר
לְעוֹלָמִים, וְלִכֵּן הַמָּקוֹם הִזָּה הוּא תְּקוּן
שֶׁל הַכֹּל, הַקִּיּוֹם שֶׁל כָּל הַגּוֹף, לְהִיּוֹת שָׁלֵם
בְּכֹל כְּרֵאוֹי. כָּאֵן הוּא הַיְחוד וְהַקָּשֶׁר כְּאַחַד
לְהִיּוֹת מַעַלָּה וּמָטָה אֶחָד בְּקָשֶׁר אֶחָד, שֶׁאֵין
נִפְרָדִים כָּל הָאֵיבָרִים זֶה מִזֶּה, וְלִהְיוֹת הַכֹּל
פָּנִים בְּפָנִים.

וַעֲלֵ זֶה שְׁנֵינוּ, מִי שֶׁשָּׂמֵשׁ מִטָּתוֹ מֵאַחֵר,
מִכְחִישׁ אֶת תְּקוּן הַהִסְתַּכְּלוֹת פָּנִים בְּפָנִים,
לְהָאִיר הַכֹּל כְּאַחַד וְלִהְיוֹת הַכֹּל פָּנִים בְּפָנִים

בְּדַבְּקוֹת כְּרָאוּי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב') וְדַבֵּק
בְּאִשְׁתּוֹ. בְּאִשְׁתּוֹ דְּוָקָא, וְלֹא אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ.

שְׁנַיִם הֵם. יַעֲקֹב הוּא לְמַעְלָה, וְיוֹסֵף הוּא לְמַטָּה.
שְׁתֵּי תְּשׁוּקוֹת הֵן, אֶחָד הֵהִיכֵל הַשְּׁשִׁי,
וְאֶחָד הֵהִיכֵל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה. הַתְּשׁוּקָה שֶׁלְּמַעְלָה
בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת שְׁנוּטֵל יַעֲקֹב. הַתְּשׁוּקָה שֶׁלְּמַטָּה
בְּשִׁמוּשׁ הַזֶּה שְׁנוּטֵל יוֹסֵף. מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ
נוּטֵל (זו) אֲרוֹן הַבְּרִית אֶת רוּחַ הַחַיִּים. מֵהֶצֶד שֶׁל
יַעֲקֹב נוּטֵל אֶת רוּחַ הַחַיִּים שֶׁלְּמַעְלָה שֶׁנִּדְבֵּק בּוֹ
בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת, וּמִכְּנִיס (בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת) (וְנִכְנָס) אֶת רוּחַ
הַחַיִּים שֶׁלְּמַעְלָה בּוֹ לְהַזוֹן מִמֶּנּוּ. מֵהֶצֶד שֶׁל יוֹסֵף
שֶׁהוּא לְמַטָּה, בְּסִיוֵם הַגּוֹף, בְּהִיכֵל הַזֶּה נוּטֵל
רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת לְהַרְיֵק לְמַטָּה לְעוֹלָם הַזֶּה.

שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִפְרָדִים לְשְׁנֵי צְדָדִים. הֶצֶד
שֶׁל יַעֲקֹב מִתְּפַשֵּׁט וְנוֹתֵן כַּח לְנִבְעֵ
בְּאוֹתָם שְׁדִים שְׁמֵת מְלָאִים מֵאוֹתָה רוּחַ הַחַיִּים,
וּמִיָּנִיק בָּהֶם אֶת אוֹתָם מִלְּאָכִים קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם
חַיִּים וְקִיָּמִים לְעוֹלָמִים, וְקִיָּמִים בְּקִיּוֹם בּוֹ. הֶצֶד
שֶׁל יוֹסֵף נִכְנָס בַּתְּשׁוּקָה וְנוֹתֵן כַּח לִפְנִים,
וְעוֹשֶׂה נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת לָרֶדֶת לְמַטָּה וּלְהַזוֹן
בָּהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם.

וַעֲלֵ בֶּן קַיָּמִים שְׁנֵי הַצָּדִידִים הָלְלוּ, זֶה לְמַעַלָּה
וְזֶה לְמַטָּה. זֶה לְהַזִּין לְמַעַלָּה, וְזֶה לְזוֹן
לְמַטָּה. כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּרְאוּ לוֹ. (וְלִכְּנֹן) וְהַכֹּל הוּא
אֶחָד וְסוּד אֶחָד הוּא. וְעַם כָּל זֶה, יוֹסֵף זֶן אֶת כָּל
הַגּוֹף וּמִשְׁקָה אוֹתוֹ. שְׁמֵרוֹת הַחַיִּים הַזֶּה שֶׁל
הַהִדְבָּקוֹת שֶׁל יַעֲקֹב יוֹרֵד לְמַטָּה, וְבוֹ נִדְבָּק אֲרוֹן
הַבְּרִית הַזֶּה בְּרִצּוֹן לְמַעַלָּה, וַיּוֹרֶדֶת אוֹתָהּ רוּחַ
חַיִּים לְמַטָּה בְּאוֹתָהּ הַהִדְבָּקוֹת שֶׁל יוֹסֵף,
וּכְשֶׁהֲכֹל מִתְחַבֵּר כָּאֶחָד, מִתְמַלְאִים אוֹתָם
הַשָּׂדִים לְהַנִּיק לְכֹל, וּמַשּׁוּם כֵּךְ הֵכֵל הוּא אֶחָד.
אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שִׁיּוּדֵעַ לְקֶשֶׁר קְשָׁרִים וּלְיַחַד
יַחּוּד בְּתַפְלָתוֹ בְּרִצּוֹן הַלֵּב כָּרְאוּ כְּדֵי לְהִדְבִּיק
אִיכָר בְּאִיכָר, רוּחַ בְּרוּחַ, הֵכֵל בְּכֹלל אֶחָד, לְהִיּוֹת
הֵכֵל אֶחָד כָּרְאוּ.

בְּאִ וּרְאָה, הִיכֵל הַזֶּה, כְּשֶׁהָרוּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
הָלְלוּ וְכָל אוֹתָם הִיכָלוֹת וּמִרְכָּבוֹת כָּלָם
מִתְיַחֲדִים כָּאֶחָד וְנִמְצְאִים בְּקֶשֶׁר אֶחָד, אֲזִי הָרוּחַ
הָעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה שֶׁל כָּלָם, שֶׁהִיא נִקְדָּה אַחַת נִסְתָּרֶת
בָּהֶם, וְלֹא מִתְגַּלֶּה, וְנִעֲשִׂית רוּחַ נִסְתָּרֶת כְּמוֹ
הָעֲלִיּוֹנָה. וְסִימְנָךְ – הָאֲגוּז, יַחּוּד בְּקֶשֶׁר שֶׁל הֵכֵל
כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ, לְהַקְשֵׁר זֶה בְּזֶה, לְהִיּוֹת הֵכֵל שְׁלָם
בְּשִׁלְמוֹת (זְכָר וְנִקְבָּה) כָּאֶחָד.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ כָּמוֹ כֵּן, הֶקְרַבְנָן עוֹלָה לְיַחֲד (יחוד)
 קֶרֶבֶן וְלִיַּחֲד (וּלְסַפֵּק) אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּרָאוּי לוֹ מֵאוֹתוֹ הָעֵשָׁן שְׁעוֹלָה – הַכֹּהֵן שֶׁהוּא
 לְיָמִין בְּקֶשֶׁר שֶׁל הַיַּחֲדוּד בְּרָצוֹן, וְהַלּוּיִם בְּשִׁירָה.
 כָּלוּלִים זֶה בְּזֶה, הֵיכָל בְּהֵיכָל, רוּחַ בְּרוּחַ, עַד
 שְׁמֵת־חֲבָרִים בְּמִקּוֹמָם אֵיבָר בְּאֵיבָר, לְהִיּוֹת הַכֹּל
 כָּלוּל כָּאֶחָד כְּרָאוּי.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁכַשְׁנָשָׁלָם הַכֹּל כָּאֶחָד, הָאֵיבָרִים
 הָעֲלִיּוֹנִים בְּתַחְתּוֹנִים, אֲזִי הַנִּשְׁמָה
 הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַכֹּל מִתְעוֹרְרֶת וְנִכְנָסֶת בְּכָל־
 וּמְאִירָה לְכָל, וְכָל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים
 מִתְבָּרְכִים, וְאוֹתוֹ שְׁלֵא נִוְדַע וְלֹא נִכְנַס בְּחֻשְׁבוֹן,
 הָרָצוֹן שְׁאֵינוֹ נִתְפָּס לְעוֹלָמִים, אֲזִי הַכֹּל עוֹלָה עַד
 אֵין סוֹף, וְנִקְשָׁר הַכֹּל בְּקֶשֶׁר אֶחָד, וּמִתְבַּשֵּׁם אוֹתוֹ
 הָרָצוֹן לְתוֹךְ וּבִפְנִים בְּסֵתֶר.

אֲזִי הַנִּשְׁמָה הָעֲלִיּוֹנָה עוֹלָה לְפָנַי וּלְפָנֶיךָ וּמְאִיר
 לְכָל. בְּתוֹךְ הָאֲזִי הַזֶּה נִכְנָס סֵתֶר הַמַּחְשְׁבָה
 שְׁכוּלִל אֶת הַכֹּל, וּלְפָנַי וּלְפָנֶיךָ בְּאוֹתוֹ רָצוֹן
 הַמַּחְשְׁבָה מְאִיר וּמִתְבַּשֵּׁם, וְתוֹפֵס וְלֹא תוֹפֵס,
 וְעוֹלָה (הָרָצוֹן הַזֶּה) מִתּוֹךְ רָצוֹן הַמַּחְשְׁבָה לְתַפְס בּוֹ.
 וְכִשְׁזָה עוֹלָה, הָאֲזִי שְׁלֵמָטָה תוֹפֵס בּוֹ.

וְכֵן הַכֹּל, לְהִתְקַשֵּׁר וּלְהִתְמַלֵּא וּלְהִתְבָּרֵךְ הַכֹּל
 כְּאַחַד כְּרֵאיוֹ. וְאִזּוֹ נִקְשְׁרִים זֶה עִם זֶה כְּפִי
 שְׂאֵמָרְנוּ, הֵיכָלוֹת בְּהִיכָלוֹת, תַּחְתּוֹנִים בְּעֵלְיוֹנִים,
 סוּד שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה כְּאַחַד, הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן בְּאוֹר
 שְׁנִסְתָּר וְגִנּוּז בּוֹ יוֹתֵר, וְאוֹתוֹ הִגְנוּז כְּלוּל בְּמָה
 שְׁגִנּוּז יוֹתֵר, עַד שֶׁהַכֹּל נִמְצָא כְּרֵאיוֹ בִּיחוד אֶחָד.
וְלִכֵּן מֹשֶׁה הָיָה יוֹדֵעַ לְסַדֵּר אֶת סִדּוּר רַבּוֹנוֹ מִכָּל
 בְּנֵי הָעוֹלָם. כְּשֶׁהֲצִטֵּר לְהֶאָרִיךְ – הֶאָרִיךְ.
 לְקַצֵּר – קִצֵּר. כִּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, (במדבר יב) אֵל נָא רְפֹא
 נָא לָהּ. שְׁנִינוּ, מִי שֶׁמֶאָרִיךְ בְּתַפְלָתוֹ וּמַעֲיֵן בָּהּ,
 בְּסוּף בָּא לְיָדֵי כְּאֵב לֵב. וְשְׁנִינוּ, מִי שֶׁמֶאָרִיךְ
 בְּתַפְלָתוֹ, מֶאָרִיכִים יָמָיו.

וְסוּד הַדָּבָר – מִי שֶׁמֶאָרִיךְ בְּמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ לְקַצֵּר
 בָּא לְיָדֵי כְּאֵב לֵב, אֵיזָה לֵב? זֶהוּ שֶׁכְּתוּב,
 (משלי טו) וְטוֹב לֵב מְשִׁתָּה תְּמִיד. מִשּׁוֹם שֶׁהוּא
 מָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ לְקַצֵּר וְלֹא לְהֶאָרִיךְ בּוֹ, שֶׁהָרִי הַכֹּל
 עוֹמֵד לְמַעְלָה, וְצָרִיךְ שְׁלֹא לְהִמָּשִׁיכוֹ, לְקַשֵּׁר
 אוֹתוֹ בְּקַשֵּׁר שְׁלִמְעָלָה לְלֹא אֲרִיכוּת, שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל
 אֶחָד בִּיחוד אֶחָד. וְכִיוֵּן שֶׁנִּקְשֵׁר כְּאַחַד, אִזּוֹ אֵין
 צָרִיךְ לְהֶאָרִיךְ בְּאַרְךְ וּלְהִתְחַנֵּן בְּתַחְנוּנִים.
 וְכִשְׁמֶאָרִיךְ בְּאַרְךְ בְּמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְקַבֵּל תַּפְלָתוֹ, וְזֶהוּ כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, משום שיחוד התפלה קושר קשרים ומרבה ברכות למעלה ולמטה.

בתוך ההיכל הזה קימת נקודה אחת נסתרת, והנקודה הזו היא רוח לקבל רוח אחרת עליונה. וכששורה רוח ברוח, אז נכנסות זו בזו והן אחת ודבקות אחת. ונרפכות זו בזו להיות אחת, כמו העץ הזה שמרכיבים זה בזה והם אחד, מין במינו. אוי למי שמרכיב מין בשאינו מינו, כמו אותם בני אהרן שרצו להרכיב עץ באחר שאינו מינו.

ומי שמרכיב מין במינו, ויודע לקשר קשר בקשרו, היכל בהיכלו, דרגה בדרגתה – לזה יש חלק בעולם הבא, כמו שבארנו, ולכן זוהי שלמות הכל. וכשנשלם זה בזה והוא הכל מעשה אחד, מין במינו שיוצא מהשלמות הזו, הוא נקרא מעשה מרובה.

וסוד זה – (בראשית ב) וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. שם מלא. ואדם הוא מעשה של המרובה הזו, שמרכיב זה בזה, מעשה של שלמות הכל. וכשנשלמים זה בזה, אז ה' אלהים, שם מלא. אשרי מי שיוודע לקשר את קשרי האמונה וליחד את היחוד כראוי.

בא וּרְאָה, כְּמוֹ שֵׁשְׁשָׁנָם שְׁמוֹת קְדוּשִׁים עָלֵינוּ
 מִתַּחֲבָרִים אֵלָיו בְּאֵלָיו, כִּן הוּא הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
 הַתְּפָרֵשׁ לְמַעַלָּה וְהַתְּפָרֵשׁ לְמַטָּה. הַשֵּׁם הַזֶּה הוּא
 לְמַעַלָּה, וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא בְּאֶמְצָע, וְהַשֵּׁם הַזֶּה
 הוּא לְמַטָּה. יְהוָה שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ הוּא
 אֶחָד, הַסּוּד שֶׁל הַכֹּל. הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן בִּסְתֵר
 הַנִּסְתָּר שְׁעָלָיו, שֶׁהִשְׁתַּתַּף עִמּוֹ, וְהוּא אֶחָד.
 הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בִּסְתֵר הָאֶמְצָע, סוּד הַמְּרַכֵּב
 הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה שְׁעָלֶיהָ, וּבִאֲרָנוּ. (בא וּרְאָה, סוּד שֵׁם
 הַקְּדוּשׁ זֶה יִי אֱלֹהִים. שֵׁם זֶה הוּא לְמַעַלָּה, שֵׁם זֶה הוּא בְּאֶמְצָע, שֵׁם זֶה הוּא
 לְמַטָּה. לְמַעַלָּה סוּד עוֹלָם הַבָּא בִּסְתוּם שֶׁל הַסְּתִימוֹת שְׁעָלָיו וְהוּא אֶחָד. לְמַטָּה
 סוּד עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן וְעוֹלָם הָעֲלִיוֹן שְׁעָלָיו מִשְׁתַּתַּף עִמּוֹ וְהוּא אֶחָד. בְּאֶמְצָע בְּסוּד
 הַמְּרַכֵּב הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה, וּמִבְּאֵר.)

מִהֲצִד הַזֶּה יוֹצְאוֹת אַרְבַּע מְרַכְּבוֹת, וּמִהֲצִד הַזֶּה
 אַרְבַּע מְרַכְּבוֹת יוֹצְאוֹת, מִשּׁוּם שֶׁכָּל
 אַחַת וְאַחַת נִפְרָדֶת לְאַרְבָּעָה, כָּל מְרַכְּבָה הֵן
 אַרְבַּע, כְּשֶׁמִּסְתַּכְּלִים בִּדְרָגוֹת. וְכֵן כָּלֵם הָאֲרַבַּע
 בְּאַרְבַּע, בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא אֲדָנָי, בְּאוֹתָן
 מְרַכְּבוֹת שְׁעוֹמְדוֹת וְנוֹסְעוֹת בְּשֵׁם הַזֶּה, וְהֵן
 נִקְרְאוֹת (זְכוּרִיָּה ו') הָרִי נַחֲשֶׁת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ הָרִים וְיֵשׁ
 הָרִים. יֵשׁ הָרִים עָלֵינוּ וְיֵשׁ הָרִים תַּחְתּוֹנִים. וְהֵם

עומדים בשלשה צדדים, ויוצאים מתוך זהב
וכסף ונחשת.

הנחשת למטה, משום שאותן מרכבות
שיוצאות מתוך אל"ף דל"ת נו"ן
יו"ד שבתוך ההיכל הראשון, שהן ארבע
מרכבות שיוצאות מתוך אותן שתי רוחות ימין
ושמאל, מתוך לבנת הספיר, כמו שאמרנו. אלו
שתי הרוחות שאמרנו שם, הן נקראות שני
הרים, והם הרי נחשת.

מאותן שתי רוחות שנקראות הרי נחשת,
יוצאות אותן ארבע מרכבות
שמשתמשות באותו השם של אל"ף דל"ת
שנשקע בסגדלפון, בעל הפנים. וכלם שליחים
על אלה בעולם בסוד סוסים ומרכבות, משום
שיש מרכבה על סוסים שמסיעים אותה.

והשם הקדוש הזה נכלל ביו"ד ה"א, כמו
שבארנו, שנכלל אל"ף דל"ת ביו"ד
ה"א, והוא יאהדונה". והרי נתבאר, אלהים
לא נכלל בשם אחר, משום שיש אלהים חיים,
ומזה מתפשט לכמה צדדים, ולא מתכנס,
אלא מתפשט.

הַשֵּׁם שְׁכוּלִיל אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת – יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א, בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת הַצְרוּף שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ, שָׁבוּ הִיָּה יוֹדֵעַ הַכֹּהֵן לְצַרֵּף בְּכָל צְדָדָיו,
 עַד שֶׁעוֹלָיִם הַשְּׁמוֹת בְּכַמָּה צְדָדִים בְּאַרְבָּעִים
 וּשְׁנַיִם גִּוָּנִים בְּהַשְׁתַּטְחוֹת הַמְּנוּרָה שֶׁל הַנִּיצוּץ
 הַחֲזָק, שֶׁזֶּהוּ שְׁכוּלִיל אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת.

וְהַשֵּׁם הֵזָה כּוּלִיל אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת.
 אֲאֵלֶּדֶה נִי"ם סִימָן. בְּאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ
 כָּלוּלוֹת אַחֲרוֹת מְחַבְרוֹת, וְאֵלוּ יוֹצְאוֹת וְאֵלוּ
 נִכְנָסוֹת. אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנוֹטֶה וּמִתְפַּשֵּׁט הַמְּנוּרָה
 שֶׁל הַנִּיצוּץ הַחֲזָק, מִצְטַרְפוֹת הָאוֹתִיּוֹת בְּתוֹכָהּ,
 וְנִכְנָסוֹת אוֹתִיּוֹת וְיוֹצְאוֹת אוֹתִיּוֹת בְּסוּד תִּשְׁעַ
 הָאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ. וְאֵלוּ נִמְסְרוּ לְקָדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים
 לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ שֶׁל סוּד הָאוֹתִיּוֹת, לְצַרֵּף יַחּוּד שֶׁל
 שְׁמוֹת הָאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהִיָּה יוֹדֵעַ הַכֹּהֵן לְצַרֵּף
 שְׁמוֹת בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת.

וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כְּנִפְיָהֶם (יחזקאל א'). כֵּלָן יְדֵי
 אָדָם. הֵרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁאוֹתָם (שְׂרָפִים) רוּחוֹת
 וְחַיּוֹת וְאוֹפָנִים, (כְּרוֹבִים וְחַיּוֹת וְאוֹפָנִים) כָּלֶם עִם כְּנָפִים,
 וַיְדִים תַּחַת הַכְּנָפִים שָׁלָהֶם לְקַבֵּל תְּפִלוֹת וּלְקַבֵּל
 בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה. יְדֵי אָדָם, אֲתָרִים וּמְקוֹמוֹת לְקַבֵּל
 בְּנֵי אָדָם בְּתִפְלוּתֵיהֶם וּבְקִשׁוֹתֵיהֶם, וּלְפָתַח

פְּתַחִים לְקַבֵּל אוֹתָם, לְיַחַד וּלְקָשֶׁר קְשָׁרִים
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָם.

וְהָאֵתָרִים וְהַמְקוֹמוֹת הֵלְלוּ שְׁנִקְרָאִים יְדֵי אָדָם,
שְׁעוֹמְדִים לְבְנֵי אָדָם, אֵלֹהֵם שְׁמוֹת

קְדוּשִׁים שְׁשׁוּלָטִים בְּכָל דִּרְגָה וְדִרְגָה, (מְשׁוּם)
שְׁבָהֶם נִכְנָסִים בְּנֵי אָדָם בְּתַפְלוּתֵיהֶם
וּבִבְקָשׁוֹתֵיהֶם בְּכָל הַשְּׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים, וּבִזְהָ
שׁוּלָטִים הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעְלָה. וְסוּד זֶה – (תַּהֲלִים קִיט)
יְדִיף עֲשׂוֹנֵי וִיכּוֹנְנוֹנֵי, וְאֵלֹהֵם שְׁמוֹת קְדוּשִׁים.

וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה נִטָּה אֶת יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם
(שְׁמוֹת ט). וְכִי אֵיךְ יָכֹל לְהָרִים יָדוֹ עַל

הַשָּׁמַיִם? אֵלָּא נִטָּה – הַרְפֵּן, כְּמוֹ שְׁנֹאֵמַר (תַּהֲלִים יח)
וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד. הַמִּשְׁכָּה מְלַמְעָלָה לְמַטָּה. יָדְךָ –
מְקוֹמָךְ, מְקוֹם הַדִּרְגָה שֶׁלְךָ שְׁאֵתָה שְׂרוּי בְּתוֹכָהּ,
זֶה בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. וְכָל הָעֲלִיוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים בְּסוּד הַשְּׁמוֹת נוֹסְעִים וְעוֹמְדִים,
וּבָהֶם נִכְנָסִים בְּנֵי אָדָם לְהִיכָלוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְאֵין
מִי שְׁיִמְחָה בִּידֵיהֶם. אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׂיִוְדָעִים לְסִדֵּר
אֶת יַחֲוֹד רְבוֹנָם כְּרֹאוּי וּלְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּדִי
שְׁלֹא יִטְעוּ בְּסוּד הָאֱמוּנָה.

בֹּא וּרְאֵה, בְּהִיכָלוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ סוּד עֲלִיוֹן בְּתוֹךְ
הָאֱמוּנָה, וְכָלֶם חִיּוֹת וּמַרְכָּבוֹת, כָּלֶם מְשֻׁנִּים

זֶה מִזֶּה לְהַכְלִיל אֵלֶּה בְּאֵלֶּה לְטוֹב לְהִתְתַּקֵּן,
וְסִימָנָהּ – (אסתר ב) וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב.
בְּשִׁבְעַת הַהִיכָלוֹת הָלְלוּ הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלֹמֶעָלָה,
כְּשֶׁנִּשְׁתַּלֵּם זֶה בָּזֶה וְנִכְנָסוֹת תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁל
מִי שִׁיּוּדֵעַ לְסִדֵּר אוֹתָן, לְהִתְקִינָן לְמַעְלָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הָרָאיוֹת לְתֵת לָהּ
מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

הַהִיכָל הָרִאשׁוֹן – (ישעיה מה) יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
חֹשֶׁךְ. הָאוֹר שֶׁל הָאֶבֶן הַטּוֹבָה סִפִּיר,
שֶׁאֶבֶן טוֹבָה נוֹצֶצֶת לְשָׁנֵי צִדִּדִּים, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ,
לִימִין וְלִשְׂמָאל, אוֹר וְחֹשֶׁךְ. (תהלים קד) מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, כָּלֵם אוֹפְנִים
וּגְלָגָלִים, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָיִךְ וְגו'. הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מְאֹד, הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ יֵאֱהָדוּנָה"י,
הַכֹּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שְׁלֵם בְּשָׁנֵי שָׁמוֹת, וְזֶהוּ
שְׁעוּלָה בְּאֵוִיר וּמִתְנַשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם.

הַהִיכָל הַשֵּׁנִי – אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דֹּעָה,
אוֹרְפָנִיא"ל, (הסוד שְׁכוּלֵל אוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת)
שְׁכוּלֵל הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת שֶׁל אֶלְפָּא
בֵּיתָא. כָּאֵן הֵם שְׂאוּמָרִים קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ. וְכָאֵן הִיא
הַקְדָּשָׁה וּבְרוּךְ כְּבוֹד ה'. הַהִיכָל הַשְּׁלִישִׁי – לְאֵל
בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶה.

ההיכל הַרְבִּיעִי - הַמְחֻדָּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מִשּׁוֹם שְׁכָאן
מִתְגַּלְגָּלִים הָאוֹרוֹת וְהַדִּינִים שֶׁל הָעוֹלָם. מִי
שֶׁהוּא לַחַיִּים, מִתְקַדָּשׁ כְּמִקְדָּם לְהִתְקַיֵּם בְּעוֹלָם
בְּאוֹר הַיָּמִין שֶׁנִּקְרָא אֵל, כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ.

ההיכל הַחֲמִישִׁי - הַהִיכָל הַזֶּה נִקְרָא אֶהֱבֵת
עוֹלָם, וְזוֹהִי מְשִׁיכָה שֶׁל אֶהֱבֵה שֶׁל
הַהִיכָל שֶׁנִּקְרָא אֶהֱבֵה, וְזוֹהִי אֶהֱבֵת עוֹלָם
אֶהֱבִתָּנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, בְּסוֹד שֶׁל א"ל שֶׁד"י.

ההיכל הַשְּׁשִׁי - אֵמֶת וַיְצִיב וְנִכּוֹן וְקִיָּם.
וְצִרִיכִים שֶׁלֹּא לְהַפְסִיק בֵּין הִיכָלוֹת
אֵלוֹ (לְאֵלוֹ). שְׁהֲרִי בְּהַמְשָׁכַת הַתְּפִלָּה וְהַרְצוֹן
מִתְחַבְּרִים כְּאַחַד, וְנִקְשָׁרִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה בְּסוֹד
הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁשּׁוֹלְטִים בְּכָל אֶחָד וְאַחַד.

ההיכל הַשְּׁבִיעִי - אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח. סוֹד
הַסּוֹדוֹת בְּלַחֲשׁ, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע הַקּוֹל.
כָּאֵן הוּא רְצוֹן הַלֵּב, לְהִתְכַּוֵּן וּלְהַעֲלוֹת רְצוֹן
מִמַּטָּה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, וְלִקְשֹׁר שְׁבִיעִי
בְּשְׁבִיעִי (וְכָל אֶחָד בְּאַחַד) זֶה בְּזֶה (מִמַּטָּה לְמַעְלָה), וְאַחֵר כֶּף
מִמַּעְלָה לְמַטָּה, לְמַשֵּׁךְ בְּרָכוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת

מִמָּקוֹר הַחַיִּים, (שְׁהוּא שְׂבִיעִי לְמַעְלָה) שְׁהוּא הַהִיכָל
הַשְּׂבִיעִי הָעֲלִיּוֹן (וְזוֹ הַשְּׂכִינָה) בְּרָצוֹן הַלֵּב וּבִסְתִימַת
הָעֵינַיִם שֶׁל סוּד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁבַעַה שְׁמוֹת
עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים.

הַהִיכָל הַשְּׂבִיעִי הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה, שְׁהוּא מָקוֹר
הַחַיִּים, זֹהִי הַבְּרָכָה הָרִאשׁוֹנָה, וְזֶהוּ
הַהִיכָל הָרִאשׁוֹן, רִאשִׁית הַכֹּל מִמַּעַלָּה לְמַטָּה,
וְלִטֹּל הַשְּׂבִיעִי מִלְּמַטָּה לְחִבְרָה זֶה בָּזָה, שְׂבִיעִי
בְּשְׂבִיעִי. שֶׁהָרִי מִזֶּה שְׁלִמַטָּה נִכְנָס מִי שְׁנִכְנָס
לַהִיכָל הָעֲלִיּוֹן.

וְזֶהוּ סוּד בְּרוּךְ – רַבּוֹי שֶׁל כָּל הַתַּחְתּוֹנִים, כָּלוּל
בְּחִיּוֹת וּשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים, וְכָל הַהִיכָלוֹת
רַבּוֹי שֶׁל סוּד קָדֵשׁ הַקָּדָשִׁים שְׁשׁוּרָה בְּתוֹכוֹ
בְּגִנְיָה, וְאִזּוֹ נִקְרָא בְּרוּךְ בְּכָל הָרַבּוּיִים הֵלְלוּ
וְהַבְּרָכוֹת וְהַסּוּדוֹת שֶׁנִּשְׁלְמוּ בּוֹ.

אֵת"ה – הָעֶטּוֹר שֶׁל סֵתֶר הָאוֹתִיּוֹת, הַכָּלֵל שֶׁל
כָּל כ"ב הָאוֹתִיּוֹת. וְזֶהוּ א"ת. ה' שְׁכוּלֵל
אוֹתָם מִלְּמַעַלָּה בִּה' הַזֹּאת, וְכוֹנֵס אוֹתָם לְתוֹכוֹ,
וְזֹהִי א"ת ה'. וְכִשְׁהִיא בְּשִׁלְמוֹת בְּאוֹתוֹ נִהָר
שְׁאוּחִז בִּה', הִיא עוֹלָה לְהַתְעַטֵּר לְמַעַלָּה, וְזֶהוּ
סוּד הַכְּתוּב (אֶסְתֵּר ב) וּבָזָה הַנִּעְרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ,

וְאָז – אֶת כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ. וְזֶהוּ סוּד בְּרוּךְ
אֹתָהּ, וְצָרִיךְ לְהִתְכַּוֵּן בְּסוּד הַזֶּה וּלְקַשֵּׁר אֶת
הַרְצוֹן בְּסוּד הַזֶּה.

יִי אֱלֹהֵינוּ – זֶהוּ קֶשֶׁר וְיִחוּד שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן
לְמַעֲלָה. בְּזֶה, כְּשֶׁהִנְעָרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ, אֶת
כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ.

וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ – זֶהוּ סוּד הָאָבוֹת לְבָרֵךְ אוֹתָהּ.
וְזֶהוּ סוּד אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. כְּמוֹ שֶׁהִנְעָרָה הַזֹּו לֹא נִעְזְבַת
מִהִתְחַתּוּנִים, כֵּן גַּם לֹא נִעְזְבַת מִהָאָבוֹת
לְעוֹלָמִים. הִיא אַחוּזָה בָּהֶם (לְשֹׁמֵר אוֹתָם וּלְעֹטֵר אוֹתָהּ)
לְעֹטֵר אוֹתָהּ.

וּמִשּׁוּם שֶׁהִתְבָּרְכָה מִכָּל אֶחָד מֵהֶם, צָרִיךְ
לְהִזְכִּירָה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְאַחֵר כֵּן
יִתְכַּנְסוּ כֻלָּם בְּחִבּוּר אֶחָד (לְתוֹךְ מְצִי אִמָּא) וּמִתְעַטְרִים
עִמָּה. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא – הָרִי כָּלֵם
כְּאֶחָד לַעֲלוֹת לְמַעְלָה בְּרֹאשׁוֹנָה מִמַּעְלָה לְמַטָּה,
וְעִכְשָׁו מִמַּטָּה לְמַעְלָה, לְהַכְלִיל אוֹתָם עִמָּה.
שְׂכִינָן שְׁאֵמַר הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא, כָּלֵם
כָּלוּלִים בָּהּ. וְאָז – אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים
קוֹנֶה הַכֹּל. וְזֶהוּ כָּלֵל הַכֹּל.

וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אָבוֹת – שֶׁשֶׁתְּהוּ עִמָּה (שְׁנַמְצָאוּ כְּאֶחָד)
וְנִכְנְסוּ לִמְעִיָּה וְהִתְבָּרְכוּ שָׁם. וְאַחֵר כֶּף
שׁוּרָה אוֹתָם וּמוֹצִיא אוֹתָם כְּשֶׁהֵם מִתְבָּרְכִים
מִתּוֹכָהּ. וּבְאוֹתָהּ הַשְׁתַּחֲוִיָּה שְׁאוּמֵר בְּרוּךְ אַתָּה ה'
מִגֵּן אֲבֹרָהֶם, כָּאֵן יוֹצֵאִים כָּלֶם בְּכֻלָּל, שֶׁהָרִי
בְיָמִין כָּלֶם מִתְבָּרְכִים כְּרָאוּי.

סדר הלימוד ליום ח אדר [יום 156 בשנה]

בֹּא וּרְאֵה, הֵהִיכַל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה סוּד הַמֶּלֶךְ
הָעֲלִיּוֹן, וּמִתְעַטְרִים בּוֹ הָאָבוֹת, כְּמוֹ
שְׁאֻמְרָנוּ, וְנִכְלְלוּ בּוֹ. וְעַד עַכְשָׁיו נִכְלְלוּ, וְצָרִיךְ
לְהוֹצִיא אוֹתָם הוּא הֵהִיכַל הַזֶּה, וּכְשֶׁמוֹצִיא אוֹתָם
מִבְּרָכִים (מִתְבָּרְכִים) מִשּׁוּם הַנִּעְרָה הַזֹּאת, אֲזִי הִיא
אוֹחֶזֶת בָּהֶם בְּכָל אוֹתָן הַבְּרָכוֹת. וְאִף עַל גִּב
שְׁהָרִי נִכְלְלוּ הִיכָלוֹת בְּהִיכָלוֹת, עַכְשָׁיו נֶאֱחָזוּ
בְּאוֹתָן בְּרָכוֹת כְּאֶחָד, וּכְשֶׁאוּמֵר מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן, אֲזִי מוֹצִיאָה אוֹתָם מִבְּרָכִים.

וְזֶהוּ הִיכָל אֶחָד הַשְּׁבִיעִי בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
הָעֲלִיּוֹן בּוֹכ"ו, 'בְּרָכָה' וּ'חֲסֵד' 'כֶּחַ
'וּמִשְׁפָּט', הַכָּלֶל הַסּוּד (שֶׁל סוּד), וְהַסּוּד הַזֶּה הוּא
הַסּוּד (שֶׁהִיא) שֶׁל אֶהֱיָה, הַכָּלֶל שֶׁל הַכֹּל. מִשּׁוּם
שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הִלָּלוּ הֵן כָּלֶל שֶׁל הַכֹּל, מִשּׁוּם

שְׁהֲאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הוֹצִיאוּ אֶת אֱלֹה (אוֹתָם) שִׁיִּצְאוּ
מֵהֶן, הַכָּלֵל שֶׁל הָאֲבוֹת, וְזוֹהִי שְׁמַת־חִבְרַת עִמָּן,
שֶׁנִּקְרְאָת בִּרְכָּה.

כִּיּוֹן שְׁאִמַּר בְּרוּךְ אַתָּה ה' מִגֵּן אֲבֹרָהִם, הֲרִי הִיא
אוֹחֶזֶת בְּרָכוֹת מֵהֶם בְּסוּד הַהִיכָל הַחֲמִישִׁי
אַהֲבָה, שֶׁהוּא יָמִין, וְהוּא חֲמִישִׁי, לְהַתְקַשֵּׁר
בְּאַהֲבָה שֶׁל הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַיָּמִין. וְכֵן צָרִיךְ,
מִמַּעַלָּה לְמַטָּה לְהַתְבַּרֵּךְ. בְּרֵאשׁוֹנָה נִכְלָלוּ הִיכָל
בְּהִיכָל כָּפִי שְׁאִמְרָנוּ, וְעַכְשָׁיו נוֹטְלִים בְּרָכוֹת
שִׁיִּמְצְאוּ אֱלֹה לִפְנֵי אֱלֹה. וְאַף עַל גֵּב שֵׁישׁ מִי
שֶׁנוֹטֵל (שְׁנֹטֵל) בְּרֵאשׁוֹנָה, כִּיּוֹן שֶׁנִּמְצְאוּ מִצַּד
הַיָּמִין בְּרָכוֹת, בְּהִיכָל הַחֲמִישִׁי מִתְחִיל לְהֶאָחֵז.

וְאַחֵר כֵּן בְּצַד הַשְּׂמָאל, בְּסוּד זֶה אַתָּה גִּבּוֹר.
וְזֶהוּ חֲבוּר שֶׁל אַתָּה וְגִבּוֹר, שְׁנֵי דִינִים.
וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְשְׁכוֹת הַבְּרָכוֹת, נִכְלָל בְּרַחֲמִים, וְנִמְצָא
בְּאוֹתוֹ הַצַּד הַכָּל כְּאַחַד, וְזֶהוּ מַחֲיָה מֵתִים, סוּמָךְ
נוֹפְלִים וְרוּפֵא חוֹלִים וְכו'.

וְזֶהוּ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא אֲכַדְט"ם, סוּד
הוּא בְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא אֱלֹהִי"ם.
מִשּׁוּם שֶׁהֲאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ עוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר לְמַעַלָּה,
וּמוֹצִיאוֹת אוֹתָן אֵלּוּ לְהִקְרָא בָּהֶם, וְעוֹלוֹת

לְהִתְעַטֵּר לְמַעַלָּה אֱלֹהִים חַיִּים, וְגוֹרֵעַ בְּאוֹתִיּוֹת.
לְאַחַד בְּגָרִיעוֹת. וּמִכָּאן לְהִתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה, לְטַל
מִתּוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת הָאֵלוּ וְלַעֲלוֹת
מִהָאוֹתִיּוֹת הָלָלוּ לְשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים.

פִּיּוֹן שְׁנַמְשָׁכוֹת הָאוֹתִיּוֹת בַּחֲמִישִׁי וּבְרַבִּיעִי
מִמַּעַלָּה כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, מִתְחִיל וְאוֹחֵז
בְּרָכוֹת מִהָאֲמָצַע שֶׁל הַכֹּל, מִהֵיכַל הַשָּׁשִׁי,
וְאוֹחֵז בְּרָכוֹת בָּזָה וּבִבְא. וּמִשּׁוּם כֵּן (בְּכֹל אֲתָה קְדוֹשׁ,
וּנְכֹלֵל) אֲתָה קְדוֹשׁ, נְכֹלֵל אֲתָה בְּקְדוּשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. פִּיּוֹן שְׁאֲמַר אֲתָה קְדוֹשׁ, לְמָה
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ? הֵינּוּ שֵׁם, הֵינּוּ אֲתָה. אֵלָּא
הֵרִי שְׁנִינוּ, בְּכֹל מָקוֹם שְׁנַמְצָא יְחִיד וְקָשׁוּר,
צָרִיכִים קִדְשָׁה וְתוֹסַפֶּת קִדְשָׁה, וְאוֹתָהּ הַתּוֹסַפֶּת
הָעֶקֶר הִיא יוֹתֵר מִהַכֹּל, וּמִשּׁוּם כֵּן בְּכֹלֶם כְּתוּב
אֲתָה, וְלֹא יוֹתֵר, וְכָאן בְּמָקוֹם הַזֶּה אוֹמֵר קִדְשָׁה
וְתוֹסַפֶּת קִדְשָׁה. אֲתָה קְדוֹשׁ – קִדְשָׁה. וְשִׁמְךָ
קְדוֹשׁ – תּוֹסַפֶּת קִדְשָׁה. וְקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם – אֵלוּ
שְׁאֵר הַקְדוּשִׁים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁבְּכֹל הֵיכַל וְהֵיכַל
שְׁמֵתִקְדוּשִׁים מִהַתּוֹסַפֶּת הַזֶּה. מִשּׁוּם שֶׁקִּדְשָׁה
הִרְאִשׁוּנָה הִיא לָהּ, וְתוֹסַפֶּת קִדְשָׁה – לְקִדְשׁ כָּל
אֵלוּ הַשְּׁאֵר שְׁאֲמַרְנוּ.

ואחר כִּף הַכֹּל מִתְקַדֵּשׁ מִלְמַעְלָה, וּמִכָּל
הָאֲבוֹת, נִקְשָׁר בְּקֶשֶׁר אֶחָד, וְהֵינּוּ בְּרוּךְ
אַתָּה ה' הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. כָּאֵן הַכֹּל קֶשֶׁר אֶחָד,
מִשּׁוּם שְׂאוּמֵר בְּרוּךְ אַתָּה ה' הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. וְעַל
כֵּן נִקְרָא צִרוּר וְקֶשֶׁר שֶׁל הַכֹּל בִּיחוד אֶחָד. אֲשֶׁרִי
חִלְקוֹ שֶׁל מִי שִׂיודֵעַ לִסְדֹּר אֶת שְׁבָחוֹ שֶׁל רַבּוֹנוֹ
בְּמָקוֹם שְׁצָרִיךְ. עַד כָּאֵן הַדְּבָקוֹת וּבִרְכוּת וּקְדוּשָׁה
כָּאֶחָד בְּאֲבוֹת.

מכאן וְהִלָּא עוֹמְדוֹת שְׁאֵלוֹת וּבִקְשׁוֹת.
הָרֵאשִׁית שְׁצָרִיךְ אָדָם לִשְׁאֹל, לְדַעַת
בְּדַבְּרֵי רַבּוֹנוֹ, כְּדֵי לְהִרְאוֹת תְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו וְלֹא
נִפְרֵד מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם שְׁצָרִיךְ אָדָם לְהִשְׁתַּתֵּף
בְּקִדְשֵׁי הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן לְהִתְעַטֵּר בּוֹ, וְהוּא
הַשֵּׁם שֶׁל הַבִּרְכוּת וְהַקְּדוּשִׁים, כּוּז"ו. סוּד הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ יִהְיֶה שֶׁהוּא קָדוֹשׁ בְּקִדְשָׁהּ. וְהָאוֹתִיּוֹת
הֵלְלוּ (הָאֲחֵרוֹת) הוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת
הֵלְלוּ, הַחֲבוּר שֶׁל אֱלֹהִים, כְּמוֹ חֲבוּר שֶׁל זָכַר
בְּנִקְבָּהּ. וְהַקְּדוּשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים הֵלְלוּ סוּד הַקְּדוּשָׁה.
הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הֵלְלוּ נִקְרָאוֹת ט"ל. טל
הַשָּׁמַיִם. סוּד הַחֲשֻׁבּוֹן שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת שָׁלוֹ, מִשּׁוּם שְׁכָאֵן לְמִטָּה עוֹמְדִים כָּל
הַדְּבָרִים בְּחֲשֻׁבּוֹן, וְלֹא חֲשֻׁבּוֹן, אֲלֵא לְלַבְּנָה.

וּמִשּׁוּם כֵּן צָרִיךְ לְהִתְקַשֵּׁר בְּקִדְשָׁת רַבּוֹנוֹ, וְלֹא
יִפְרֹד אָדָם מִמֶּנּוּ. וּכְשֶׁשׂוֹאֵל, רִאשִׁית הַשְּׁאֵלוֹת
לְהַכִּיר אֶת רַבּוֹנוֹ, לְהִרְאוֹת שְׁתִּשּׁוּקָתוֹ אֵלָיו.
מִכָּאן וְהִלָּאָה יִפְרֹד מְעַט מְעַט, וַיִּשְׁאֵל שְׁאֵלוֹתוֹ
מֵה שְּׁצָרִיךְ לִשְׁאֹל.

וְכָל שְׁאֵלוֹתָיו יִהְיוּ אַחֵר שְׁיִסְדֹּר אֶת הַסְּדוּר הַזֶּה
שְׁאֵמְרָנוֹ. כִּמוֹ כֵּן כָּל שְׁאֵלוֹתָיו יִהְיוּ
בְּתַחֲנוּנִים וּבִבְקָשׁוֹת לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ, וְלֹא יִצְדִּיק (יִרְחִיק)
עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שְׁיִודַע לְסִדֹּר
סְדוּר זֶה, לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּרֵאוֹי.

כִּמוֹ שֶׁהָאֵשׁ נֶאֱחָזֶת בְּמִים, וּבְמִים בָּאֵשׁ. דְּרוֹם
בְּצָפוֹן, וְצָפוֹן בְּדְרוֹם. מִזְרָח בְּמַעֲרָב,
וּמַעֲרָב בְּמִזְרָח. כֵּן גַּם מִתְקַשֵּׁר הַכֹּל כְּאַחַד,
וְהַיְחָדוּד נִשְׁלֵם זֶה עִם זֶה.

וְכָל אוֹתָם שְׁיִודַעִים לְסִדֹּר תְּפִלָּתָם כְּרֵאוֹי, לְכָלֵל
אֶת הַהִיכָלוֹת אֵלָיו בְּאֵלּוֹ וּלְקַשֵּׁר זֶה בְּזֶה,
הָאָדָם הַזֶּה נִקְשֵׁר בָּהֶם וּמִקְרָבוֹ לְהַכְלִיל בָּהֶם.
שְׁאֵלָה הוּא שׂוֹאֵל, וְנוֹתֵנִים לוֹ. אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אַחֵר שְׁסִיִּים הַבִּבְקָשׁוֹת וְהַגּוֹף שֶׁלָּם בְּכָל
הַצְדָּדִים בְּשִׁמְחַת הַלֵּב וְהוּא שְׁאֵל וְסִיִּים

אֶת הַבְּקָשׁוֹת, יִחְזֹר לְהַמְשִׁיךְ לַמָּטָה בְּרָכוֹת
וּשְׁמָחוֹת בְּסוּד הַהִיכָל הַשְּׁלִישִׁי, לְהַמְשִׁיךְ
לַמָּטָה, וְזֶה הוּא רָצָה ה' אֲלֵהֵנוּ בְּעַמּוּךְ
יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ (מְשׁוּם) שְׁמַעְמָדוֹת הֵם הַתּוֹמְכִים שֶׁל
הַגּוֹף. הָרָאשִׁית לַמָּטָה מִן הַגּוֹף שְׁתֵּי יָרֵכִים, עַד
שְׁמַגִּיעִים לַבְּרָכִים.

וְאֵלּוּ הֵם סוּד הַמַּעֲמָדוֹת שְׁעוֹמְדִים עַל הַקֶּרֶבֶן.
וְכָאן הוּא סוּד שֶׁל רִאשִׁיתָם שֶׁל שְׁתֵּי
הַיָּרֵכִים מְלַמְעֵלָה עַד לַבְּרָכִים, חֲבוּר הַנְּבִיאִים.
וְהַמְּרִאוֹת בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא (צְבָאוֹת בְּאֵת ב"ש) הַשְּׁתַּפֵּ"א. שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם
שֶׁנִּקְרָא צְבָאוֹת. זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. זֶה נְבִיאִים
וְזֶה מְרִאוֹת.

וְכָאן הוּא סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַבְּרִיתוֹת שְׁאֻמְרָנוּ,
וְכַשְׁמַגִּיעַ אָדָם לַבְּרָכִים, יִכְרַע בְּרוּךְ אַתָּה
ה' הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן, וְהָרִי כָאן חֲזָרוּ
הַבְּרִיתוֹת לַמִּשְׁנָה וְהִתְבָּרְכוּ כְּאֶחָד.

בַּהִיבָל הַשְּׁנִי לַמָּטָה, שְׁנַפְקָדוּ בּוֹ הַנִּשְׁמוֹת
לְעֵלוֹת, לְהָרִאוֹת בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם.
מוֹדִים – לְכַרְעַ בְּרָכִים, לְהוֹדוֹת עַל הַנִּשְׁמוֹת, כְּמוֹ
שְׁאוּמְרִים עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן שֶׁנִּשְׁאָל מֵאֲדוֹנוֹ)

(ס"א היכל שני להמשיך ברכות למטה מודים אנחנו לך, והיכל זה הוא שנפקדות בו הנשמות לעלות להראות במראה החלום. כאן צריך בן אדם לרע בכרכיו להודות על הנשמות, וזהו על נשמותינו הפקודות) **עד שמגיע להטוב שמך ולך נאה להודות.**

וזהו תוך סוד השם הקדוש שנקרא ב"ם במובן. זה נקרא אל אלהים, שהוא בסוד עליון. (יהושע כב) אל אלהים יהו"ה הוא ידע. הכלל של האותיות האחרות הללו שיוצאות מהם, (וכאן הוא סוד אחד שכל הירכים מברכות) ולמטה סוד החלום. הסוד לאותו מקום להכניס בהם נשמות. וצריכים להמשיך בברכות הללו כדי למצא מנוחה בעולם הזה ובעולם הבא.

ההיכל התחתון למטה – שים שלום טובה וברכה. כאן הוא כלל השלום. שלום למעלה, שלום למטה, שלום לכל הצדדים, שלום בפמליא של מעלה, שלום בפמליא של מטה, וההיכל הזה הוא פמליא של מטה. (שהוא היכל שלמטה, וזה בחבור וכו') בחבור אחד בפמליא (בהיכל) של מעלה. ומכאן שופע לכל אותם התחתונים שבחוץ.

וכאן נכלל ונרשם הכל כאחד, מעלה ומטה, באור אחד, להשתלם שם מלא, ה'

אֱלֹהִים. הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁהוּא שְׁלֵם בְּכָל אוֹתָם
הַהִיכָלוֹת, בְּכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁיְהִיו
כָּלָם אֶחָד. (שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה)

הָאָדָם הַזֶּה, כְּשֶׁנִּשְׁאָל מֵהִיכָל הַזֶּה לְצֵאת
הַחוּצָה, יִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּמִי שִׁיוֹצֵא
מִחֲבֶרֶת הַמֶּלֶךְ וּמִתּוֹךְ הִיכָלוֹ, וַיִּנְמִיךְ אֶת עֲצָמוֹ
לְפָנָיו. אֲבָל יִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁהָרִי הוּא רֹאשׁוֹן
לְטַל עֲטָרָה שֶׁל מְשִׁיכַת הַבְּרָכוֹת שֶׁשׁוֹפְעוֹת
מִיַּחֲדוֹ שֶׁל רְבוּנוֹ. זֶהוּ הַבֵּן שֶׁהוּא מֵהִיכָל הַמֶּלֶךְ,
שֶׁהָרִי בִשְׁעָה הַזֹּאת שִׁיוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַכֹּל
קָשׁוּר בְּכָל הַצְדָּדִים הִלְלוּ בְּקֶשֶׁר שֶׁל יַחֲדוֹ
וּבְרָכוֹת וּקְדוּשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא קוֹרֵא לְפִמְלִיָּא שֶׁל מַעְלָה, וְאוֹמֵר לָהֶם:
כְּתִבוּ עַל אָדָם פְּלוֹנִי הַזֶּה, מֵאוֹתָם שֶׁנִּקְרָאִים
חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

מִי הֵם חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ? אוֹתָם שֶׁחוֹשְׁבִים וּמְכַוְּנִים
בַּסּוּד שֶׁל שְׁמוֹ, לְיַחַד הִיכָלוֹת בְּהִיכָלוֹת,
לְקֶשֶׁר קְשָׁרִים וּלְיַחַד אֶת כָּלָם בְּיַחֲדוֹ אֶחָד. וְאֵלוֹ
הֵם חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מְלָאכִי ג) וּלְחֹשְׁבֵי
שְׁמוֹ. אִזּוֹ כּוֹתְבִים אוֹתוֹ, וְנִרְשָׁם וְנוֹדַע לְמַעְלָה,
וְהוּא (נִרְשָׁם) נִשְׁלֵם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

וּמִי שֶׁקָּרַב לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, וְלֹא
הַשְּׁלִים אֶת הַיְּחוד, וְלֹא חוֹשֵׁשׁ לְכָבוֹד
רַבּוֹנוֹ לְקֹשֶׁר קִשְׁרִים כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ, טוֹב לוֹ שְׁלֹא
נִבְרָא, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: (ירמיה כב) כְּתָבוּ
אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי גֵבֶר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו. וְזֶהוּ
(משלי כח) גֹּזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ.

כָּאן נִשְׁלַם הַכֹּל, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, סוּד הַשֵּׁם
הַקְדוֹשׁ שׁוֹלֵט לְמַעַלָּה, מִצַּפ־צָן מִצַּפ־צָן.
(שמות לד) ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. כָּאן הוּא סוּד
הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ הַזֶּה לְהִתְקַדֵּשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו בְּבֵית
עֲשָׂרָה, וְאוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת בְּקִדְשֵׁת הַיְּחִידִי בְּתַפְלָה.
אַחֵר שְׁסִים, עוֹמֵד עַל רַגְלָיו (לְכַפֵּר) לְהוֹדוֹת עַל
חַטָּאוֹ, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה פֶתַח חוֹן פֶּה לִצַּד הָאֲחֵר
לְהַסְטִין עָלָיו, וְנִכְנַע לִפְנָיו. וַיַּעֲמֵד בְּקִיּוּמוֹ
לְהִתְבָּרֵךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁהִתְקַדֵּשׁ בְּכַגּוֹן זֶה
בְּתַפְלָה כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ, וְקוֹשֶׁר קִשְׁרִים,
וּמִיחַד יְחוּדִים, וּמִתְכַּוֵּן בְּכָל כְּרָאוּי, וְלֹא יִסְטָה
יְמִינָהּ וּשְׂמָאלָהּ. תְּפִלָּתוֹ אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם.
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר – וְהוּא מְבַטֵּל. עַל זֶה
כְּתוּב, (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֹתֶיךָ.

יש לו חלק בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא. (אסתר ב)

בַּעֲרֵב הִיא בָּאָה, הִינֵנּוּ

בְּתוֹב, (משלי לא) וַתִּקֶּם בַּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרֶף

לְבֵיתָהּ וְגו', מֵאוֹתוֹ רַבּוּי שֶׁל בְּרָכוֹת

וְקִדְשָׁהּ וַתּוֹסֶפֶת קִדְשָׁהּ שְׁנוּטֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר

(בראשית מט) וְלַעֲרֵב יַחְלֹק שָׁלָל, שֶׁמִּחְלָקָת חֵלֶק

לְכֻלָּם, וְאֶפְלוּ לַצַּד הָאֲחֵר חֵלֶק לְבָדוּ.

וְסוּד זֶה סוּד לְבָנֵי הָאֱמוּנָה. הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד

הָאֲחֵר כָּל אוֹתָן עֲבֵרוֹת וְכָל אוֹתָם חֲטָאִים

שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁקָּשָׁר אֶת קֶשֶׁר הַיְּחִיד, שֶׁהַתּוֹדָה

עֲלֵיהֶם, כָּלָם שׁוֹרִים עַל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם חֵלֶק

וְנִחְלָה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וְאִם לֹא מוֹדָה

עֲלֵיהֶם, נִמְצָא מְקַטְרֵג וְיָכוֹל לוֹ.

וְאִם מוֹדָה עַל כָּל חֲטָאֵיו בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, שֶׁקוֹשֶׁר

קֶשֶׁרֵי הַיְּחִיד וְהַתְּבָרָכוּ עֲלֵיוֹנִים וַתַּחֲתוֹנִים.

וּמֵאוֹתוֹ הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, כָּל אוֹתָם עֲבֵרוֹת

וְחֲטָאִים שֶׁהוּדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם לְחִלְקוֹ.

וְסוּד זֶה הַשְּׁעִיר, שֶׁכְּתוּב (ויקרא טז) וְהַתּוֹדָה עָלָיו

אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר וְגו'. זֶהוּ

חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנִחְלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שֶׁב לְסִרְחוֹן חֲטָאֵיו – אוֹי לוֹ!

שָׁאֵת כָּלָם נוֹטֵל מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר בְּעַל

כָּרְחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד. וּמִתּוֹךְ שְׁנוּטֵל אוֹתָם מֵהַצַּד
הַזֶּה בְּעַל כָּרְחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד, אִזּוּ הוּא מֵרַע לוֹ,
וְהוֹפֵךְ אֵלָיו לְמִקְטָרֵג וּמִקְטָרֵג לוֹ. וּכְשִׁמוּדָה
עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם אוֹתוֹ הַצַּד הָאַחֵר, וְהוּא
חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהַפֹּד הַזֶּה, כִּף גַּם הַקֶּרֶבֶן – שְׁצָרִיךְ לְהוֹדוֹת עַל
אוֹתוֹ הַקֶּרֶבֶן כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְחַטָּאָיו, לְתַת
חֵלֶק לְמִי שְׁצָרִיךְ. כָּל הַקֶּרֶבֶן לְזֶה הַצַּד חֵלֶק
הַקֶּדְשָׁה וּרְצוֹן הַקֶּדְשָׁה. וְלִצַּד הַזֶּה אוֹתוֹ חֵלֶק שֶׁל
אוֹתָם עֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים שֶׁנִּתְּנוּ בַּהוֹדָאָה עַל אוֹתוֹ
בְּשֹׁר הַקֶּרֶבֶן, כַּכְּתוּב (משלי כה) אִם רָעַב שִׁנְאָךְ
הָאֲכִילָהוּ לֶחֶם וְגו', כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָה וְגו'.
וְסִימְנָךְ – (אסתר ה) יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן אֶל הַמִּשְׁתָּה.
אֲשֶׁרִי הוּא מִי שִׁיּוּדַע דִּרְכוֹ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

וְכֵּן מִי שֶׁלֹּא יוֹדַע לְסִדֵּר אֶת שְׂבַח רַבּוֹנוֹ, טוֹב לוֹ
שֶׁלֹּא נִבְרָא, מִשּׁוּם שְׁצָרִיךְ תְּפִלָּה שֶׁהִיא
שְׁלֵמָה לְמַעְלָה, (משום שְׁצָרִיךְ תְּפִלָּה) מִתּוֹךְ מַחֲשָׁבָה
וּרְצוֹן הַלֵּב וְקוֹל וְדִבְרֵי הַשְּׁפָתִים, לַעֲשׂוֹת שְׁלֵמוֹת
וְקָשֶׁר וְיִיחּוּד לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה. כְּמוֹ
שִׁיּוּצֵאֵת שְׁלֵמוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה, כִּף דֶּרֶךְ מִמַּטָּה
לְמַעְלָה לְקָשֶׁר קָשֶׁר כְּרָאוּי.

הפֿוד לַחֲבֵרִים שִׁילְכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל – מַחֲשָׁבָה וְרִצּוֹן וְקוֹל וְדְבוּר. אֵלּוּ הָאֲרַבְעָה קוֹשְׁרִים קְשָׁרִים. אַחֵר קְשֵׁר הַקְּשָׁרִים שֶׁל כָּלם כְּאַחַד, נַעֲשׂוּ כָלם מְרַכְּבָה אַחַת לְהַשְׁרוֹת עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה, וְנַעֲשׂוּ כָלם לְאַחֵר אַרְבַּעַת תּוֹמְכִים לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהַשְׂכִּינָה נִסְמָכֶת עֲלֵיהֶם בְּכָל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים הָעֲלִיוֹנִים.

מַחֲשָׁבָה מוֹצִיאָה רִצּוֹן, (רִצּוֹן מוֹצִיא הַכֹּל) רִצּוֹן שִׁיּוּצָא מִתּוֹךְ מַחֲשָׁבָה, מוֹצִיאָה קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע, וְאוֹתוֹ קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע עוֹלָה לְקֶשֶׁר קְשָׁרִים מִמַּטָּה לְמַעְלָה, הֵיכְלוֹת תַּחְתּוֹנִים בְּעֲלִיוֹנִים. הַקּוֹל שֶׁהוּא קוֹשֵׁר קְשָׁרִים וּמוֹשֵׁךְ בְּרָכוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה בְּלִחָשׁ, תּוֹמֵךְ אֶת אַרְבַּעַת הַתּוֹמְכִים הַלְלוּ: מַחֲשָׁבָה וְרִצּוֹן, קוֹל וְדְבוּר. סֶמֶךְ בְּסִיּוּם הַקְּשֵׁר, הַמָּקוֹם שֶׁהַכֹּל נִקְשֵׁר בּוֹ כְּאַחַד, וְכָלם נַעֲשִׂים אֶחָד.

אַשְׁרֵי הָאִישׁ שֶׁקוֹשֵׁר קְשָׁרֵי רַבּוּנוֹ, וְסוֹמֵךְ סְמִיכוֹת כְּרֵאוֹי, וּמִתְפַּנֵּן בְּכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ שְׁאִמְרָנוּ. אֲשֶׁרִיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. עַד כָּאן נִתְקַנּוּ הֵיכְלוֹת שֶׁבְּצֵד הַקִּדְשָׁה.

רַבִּי שִׁמְעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (הוֹשַׁע ו') וְהִמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית שֵׁם בְּגָדוֹ בִּי. מִי יִגְלֶה עֲפָר

מַעֲיִינִיךָ, אָדָם הָרָאשׁוֹן, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה
 אוֹתְךָ מִצִּוָּה אַחַת וְלֹא יָכַלְתָּ לַעֲמֹד בָּהּ, מִשּׁוֹם
 שֶׁהַתַּפְתִּית עַל דְּבָרִים רַעִים, שֶׁהִסִּית אוֹתְךָ אוֹתוֹ
 הַנֶּחֱשׁ הָרָע, שִׁכְתוֹב (בראשית ג) וְהִנֵּחַשׁ הָיָה עָרוֹם.
 וּמִשּׁוֹם כֵּךְ הַתַּפְתִּית אַחֲרָיו וְגִרְמָתָּ מִיתָה לַעֲצָמְךָ
 וּלְכָל אוֹתָם תּוֹלְדוֹת שִׁיִּצְאוּ מִמֶּךָ. בֹּא וּרְאֵה,
 שְׁכָל מִי שִׁמַּתְפֹּתָה אַחֲרָיו וַיּוֹרֵד אֵלָיו לָרַגַע אֶחָד,
 יֵאבֹד אֶצְלוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, דָּוִד הָיָה קִיּוּמוֹ נֶעוֹץ בְּמִקּוֹר שֶׁל מִים
 נוֹבְעִים, וּכְשֶׁנִּדְחָה לְאֶרֶץ אַחֲרַת וַצַּעֲרוּ
 אוֹתוֹ, וּלְפִי צַעֲרוּ נִדְחָה מִהָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה – אִף
 עַל גִּב שִׁירָד מִדִּרְגָתוֹ לְדִרְגָּה תַּחְתּוֹנָה עֲמֵד
 בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא נִכְנָס לַצַּד הָאֲחֵר וְנִשְׁמַר מִמֶּנּוּ. מַה
 כָּתוּב? (שמואל א – כ) וְאוֹלָם חֵי ה' וְחֵי נַפְשֶׁךָ כִּי
 כָּפַשְׁע בֵּינִי וּבֵין הַמּוֹת. שֶׁהָרִי יֵרֵד בְּדִרְגָתוֹ עַד
 שֶׁהָיָה בּוֹ הַשְׁעוֹר הַזֶּה. וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי
 שֶׁנִּשְׁמַר מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָרָע, וּמִכָּל דִּרְגוֹתָיו שֶׁל
 אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁנִּמְצָאִים בְּעוֹלָם.

שִׁכְמָה צְדָדִים וּדְרָגוֹת יֵשׁ לִיִּצֵר הָרָע: נֶחֱשׁ
 עֲקֻלָּתוֹן, שְׁטֵן, מִלְּאֵף הַמּוֹת, יִצֵר הָרָע.
 וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. שְׂאֵף עַל גִּב שֶׁנִּקְרָא בְּשֵׁמוֹת הַלָּלוּ,
 יֵשׁ לוֹ שְׁבַעָה שְׁמוֹת: שְׁטֵן, טִמָּא, שׁוּנָא, אָבֶן

מכשול, עָרַל, רָע, צָפוּנִי. אֵלֹהֵם שְׁבַעַה שְׁמוֹת
 כְּנָגֵד שְׁבַע דְּרָגוֹת שֶׁל הַהִיכָלוֹת שָׁלוּ, שְׁכָלָם מֵצַד
 הַטְּמָאָה כְּפִי שְׁאֲמָרְנוּ. כְּנָגֵד שְׁבַעַה הַשְׁמוֹת
 הָלָלוּ, אוֹתָם שֶׁנִּקְרָא בָּהֶם גִּיהֶנֶם, הַמָּקוֹם שֶׁבוֹ
 נִדְּוָנִים הָרָשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵלֹהֵם הֵם: בּוֹר,
 שִׁחַת, דּוּמָה, טִיט הַיּוֹן, שָׂאוֹל, צִלְמוֹת, אֶרֶץ
 תַּחְתִּית. כָּל אֵלֹהֵם שְׁבַעַת מְדוּרֵי הַגִּיהֶנֶם כְּנָגֵד
 שְׁבַעַת הַשְׁמוֹת הָלָלוּ שִׁישׁ לִיצֵר הָרָע.

וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שְׁכָמוּ שִׁישׁ דְּרָגוֹת וְהִיכָלוֹת לְצַד
 הַקִּדְשָׁה – כָּף גַּם לְצַד הַטְּמָאָה. וְכָלָם
 נִמְצְאִים וְשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם בְּצַד (הַשְּׁמָאל) הַטְּמָאָה.
 שְׁבַעַה הִיכָלוֹת הֵם, שֶׁהֵם כְּנָגֵד שְׁבַעַה שְׁמוֹת,
 שֶׁבָּהֶם נִקְרָא גִיהֶנֶם (יֵצֵר הָרָע). וְכָלָם עוֹמְדִים (לְהַשְׁטִין
 רַע) לְדוֹן וּלְטַמֵּא אֶת אוֹתָם הָרָשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם
 שֶׁדָּבַק בָּהֶם, וְלֹא שָׁמְרוּ אֶת דְּרָכֵיהֶם מִמֶּנּוּ כְּשֶׁהֵם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה.

שִׁהְרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַטְהֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּצַד
 הַטְּהָרָה, מְטַהְרִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
 שֶׁנִּקְרָא סוּד הָאֲמוּנָה. שְׁכָמָה דְּרָגוֹת הֵן וְכָמָה
 מִמֶּנִּים, שְׁכָלָם עוֹמְדִים לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְטַהֵר אוֹתָם, וּמִי שֶׁבֹא
 לְהַטְמֵא, מְטַמְּאִים אוֹתוֹ בְּצַד הָאֲחֵר הַזֶּה, שֶׁהוּא

טמא. שהרי כמה דרגות וכמה ממנים, כלם עומדים כדי לטמא בני אדם.

מי שקרב אליהם ובא להמשך אחר אותו הצד הרע, עליו כתוב (תהלים פט) מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו וגו'. מי הוא האדם שנברא בעולם שלא יראה מות? אותו שכל העולם נמשכים אחריו. שהרי באותו זמן שבא אדם לתת חשבון לפני רבונו, טרם שיצא מן העולם הזה, רואה אותו, והרי בארנו.

ואלו שבעת ההיכלות, שהם שבעה מדורים לגיהנם, נקראים שנים עשר חדשים, משום שהרי כמו שיש לצד האמונה שנים עשר חדשים, דרגות קדושות, כך יש גם לצד האחר הזה שנים עשר חדשים שהרשעים נדונים בהם ונשמתם נדונית בהם. אשרי חלקם של הצדיקים שמונעים רגליהם מהם בעולם הזה ולא מתקרבים לשעריהם, כדי להנצל מהם באותו העולם.

ההיכל הראשון – ראשית הצד של היצר הרע. ההיכל הראשון הזה נקרא בור ריק מהכל. מי שבא להכנס בו, אין מי שאוחז בו.

כָּלֶם דּוֹחִים אוֹתוֹ לִפְלֵי שְׁלֵא יָקוּם. אֵין בּוֹ
תְּמִיכָה לְטוֹב.

בְּהִיכָל הִזָּה עוֹמֵד מִמְּנָה אֶחָד שְׁשָׁמוּ דּוּמָה,
וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. זֶהוּ
שְׁאוּחֵז בְּנִשְׁמָה, כְּשֶׁנִּדְחִית מִן הַהִיכָל הַקָּדוֹשׁ, עַל
יְדֵי אוֹתוֹ מִמְּנָה טְהוּרִיא"ל, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד עַל אוֹתוֹ
הַשַּׁעַר שֶׁל אוֹתוֹ צִד הַקָּדָשָׁה, וּמִשּׁוּם כֵּן עוֹמֵד
הַדּוּמָה הִזָּה לְאַחֵז אֶת הַנִּשְׁמָה, וְכַמָּה שׁוֹמְרֵי
הַחֲקִים עִמּוֹ.

וְתַחַת הַמִּמְּנָה הִזָּה עוֹמֵד מִמְּנָה אֲחֵר, שְׁאֵלָף
וּרְבָבוֹת תַּחְתָּיו, וְהַמִּמְּנָה הִזָּה נִקְרָא
פְּתוּ"ת. זֶהוּ שְׁעוֹמֵד לְפִתּוֹת בְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ
שְׁשׁוּרָה עָלָיו וּמִסִּית אוֹתוֹ לְהִסְתַּכֵּל וּלְעֵיִן בְּמָה
שְׁלֵא צָרִיךְ, בְּכַמָּה זְנוּנִים וּבְכַמָּה נְאוּפִים. וְכָל
אוֹתָם שְׁעִמּוֹ, כָּלֶם עוֹמְדִים אֶצְלוֹ וְהוֹלְכִים
לְפָנָיו, וּמִכְרִיחִים אוֹתוֹ לְהִסִּית עֵינָיו, לְהִסְתַּכֵּל
בְּמָה שְׁלֵא צָרִיךְ.

וְזֶהוּ (סְרָסְרִים שְׁהוּא) סְרָסוֹר רַע לְכָל אוֹתָן רַעוֹת, זֶהוּ
שְׁעוֹמֵד עַל הַקָּבֶר בְּזִמְן שְׁנִידוֹן אוֹתוֹ הַגּוֹף
וְשׁוֹבֵר לוֹ אֶת עֵינָיו, מִשּׁוּם שְׁהוּא פֶּתַח אוֹתָם
כְּשֶׁהוּא בַּעוֹלָם הִזָּה, וְהֵם שְׁלוֹ.

ובמקום הַזֶּה נְדוּנִית הַנִּשְׁמָה, עַד שְׁנִכְנַסְתָּ
לְמָקוֹם הַזֶּה שְׁנִקְרָא בּוֹר, וְכִמָּה
נִחְשִׁים וְעִקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ שְׁכָלָם עוֹקְצִים אוֹתָהּ אֶת
הַנִּשְׁמָה הַזֹּה, וְאוֹחֲזִים בָּהּ וְדָנִים אוֹתָהּ.

לפנים מִזֶּה יֵשׁ רוּחַ אַחַת אַחֶרֶת טְמָאָה, שֶׁהִיא
עֲלִיּוֹנָה עַל הַכֹּל. וְזוֹ עוֹמֶדֶת עַל כָּל
הַהִיכָל הַזֶּה, וְכָלָם נוֹסְעִים בְּשִׁבְלֹהּ, וְזֶה נִקְרָא
גְּמִימָ"א. זֶהוּ אָדָם כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה, וְהוּא עוֹמֵד
לְהִרְעֵ תַמִּיד, שֶׁהָרִי כְּשֶׁנִּדְחִית תְּפִלַּת הָאָדָם וְלֹא
זוֹכָה בָּהּ אוֹתוֹ אָדָם, הַרוּחַ הַזֹּה עוֹמֶדֶת וְעוֹלָה
וּמִשְׁתַּתְּפֶת עִם רוּחַ טְמָאָה עֲלִיּוֹנָה עַל הַכֹּל,
וּמִשְׁטִינָה לְמַעְלָה, וּמִזְכִּירָה חֲטָאֵי הָאָדָם לִפְנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסִימָנָךְ – (אִיּוֹב א) וַיָּבֹא גִ"ם
הַשֹּׁטָן בְּתוֹכָם, וְלֹא כָּתוּב וַיָּבֹא הַשֹּׁטָן, אֲלֵא גַם.
וַיַּהֲרוּחַ הָרָעָה הַזֹּה תְּלוּיִים כְּמָה שׁוֹמְרִים
אֲחֵרִים שְׁמֵמָנִים לְאַחֲזוֹ בְּדַבּוּר רָע,
אוֹ דַּבּוּר מְטָנֶף שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּיו, וְאַחֵר כָּךְ
מוּצִיא דַּבּוּרִים קְדוּשִׁים. אוֹי לָהֶם וְאוֹי לַחַיִּיָּהֶם!
אֵלּוּ הֵם בְּנֵי אָדָם שְׁגוּרָמִים לְשׁוֹמְרִים הִלָּלוּ
הָאֲחֵרִים לְשֵׁלֵט וְלִפְגֹּם אֶת הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ. אוֹי
לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹי לָהֶם לְעוֹלָם הַבָּא.
מִשׁוּם שֶׁאֵלּוּ הָרוּחוֹת הַטְּמָאוֹת נוֹטְלוֹת אֶת

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירֹת וּתְשַׁבְּחוֹת שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בָּאלוֹ אֲמָרם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְיַעֲמִד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם
וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוּת
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וְלִזְמֹר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוּחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִּים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשָּׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסִּלַּחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי הָעֶבֶר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנּוֹ עַד
מְלֹאֶת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֲדָנוּ
שֶׁתֹּאֲרִיד אַפָּךְ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתֵּנָת חֲנָם חֲנָנוּ כְּדֹכְתִּיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחִין
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֶׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הִזָּה כִּךְ נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנְהִי
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׂבָחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרֵגֶן כְּבוֹד הַלְבִּנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

תְּרִינִי מִזְמָן אֶת פִּי לַהֲדוּת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לֵשֶׁם יְחֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

תְּרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמָּרִים אֵלַי
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרַת קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבִפְרֹט לְרֵבֵנוּ הַקְּדוּשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נָחַל נֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רֵבֵנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא שְׁגָלָה תִּקּוֹן זֶה זְכוּתָם
 יִגֵּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ בְּרִנְנָה לִיהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנְהִי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנְהִי וּמִלְךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֹּ « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אָמַרְתָּ
 לִיהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנְהִי, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בַל־עֲלִיד:

ג לקדושים אשר-בארץ המה, ואדירי, כל-חפציהם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מדם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהוה יאהדונה
 מנת-חלקי וכוסי, אתה תומיד גורלי: ו חבלים נפלו-לי
 בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה
 יאהדונה אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
 יהוה יאהדונה לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט: ט לכן
 שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישכן לבטח: י כי
 לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך חסידך כ' לראות
 שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך,
 נעמות בימיך נצח:

לב א לדוד משכיל, אשרי נשוי-פשע, כסוי חטאה:
 ב אשרי-אדם לא יחשב יהוה יאהדונה לו עון,
 ואין ברוחו רמיה: ג כי-החרשתי בלו עצמי, בשאגתי
 כל-היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך, נהפך
 לשדי, בחרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך, ועוני
 לא-כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה יאהדונה,
 ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על-זאת יתפלל
 כל-חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו
 לא יגיעו: ז אתה סתר לי, מצר תצרני, רני פלט
 תסובבני סלה: ח אשכילה, ואורך בדרך-זו תלה,

אִיעָצָה עָלַיךְ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין,
בְּמַתְגַּוְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים
מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֶסֶד
יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַּיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא * לְמַנְצָח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי: ג יְהוָה
יֵאָהֲדוּנְהִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאָשֶׁר כ' בְּאַרְצָן, וְאֶל-
תַּתְנִיחוּ בְּנִפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי יִסְעֲדֶנּוּ עַל-עֵרֶשׁ
דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּ בַחֲלִיו: ה אֲנִי-אִמְרָתִי יְהוָה
יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ
רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת, שָׂוֵא
יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלִי
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי, עָלִי יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעַל
יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי
אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלִי עֵקֶב:
יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעֶה אוֹיְבִי עָלַי:
יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךְ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
אָמֵן וְאָמֵן:

מב » לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קֶרֶחַ: ב פֶּאִיל תַּעְרַג
עַל-אַפְיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תַעְרַג אֱלֹהִים:
ג צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חוּ, מְתִי אָבּוֹא וְאַרְאָה
פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה,
בְּאֹמַר אֵלִי כָל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
וְאִשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱכַר בְּסֶף, אֲדֹדִם עַד-בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי
נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲדֹנּוּ
יִשְׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל-בֵּן
אֲזַכָּרָךְ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר: ח תַּהוֹם-
אֶל-תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי
עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאֱהַדּוּנְהִי חֶסֶדּוֹ, וּבִלְיָלָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לֹאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהָ לֹאֵל סִלְעִי,
לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אֹיִב: יא בְּרִצַּח
בְּעֲצָמוֹתִי, חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאֹמַרְם אֵלִי כָל-הַיּוֹם אֵיזָה
אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי, וּמֵה-תַהֲמִי עָלַי,
הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲדֹנּוּ יִשְׁוּעַת, פְּנִי וְאֱלֹהִי:

נב » לְמִנְצַח אֶל-תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ג הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
מִמִּתְקוֹמְמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלִי אָוֶן, וּמֵאֲנָשִׁי
דְּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא-פָשַׁעִי וְלֹא-חָטָאתִי יְהוָה יֵאָהֳדוּנֵהִי: ה בְּלִי-עוֹן
 יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנֵהִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תַּחֲזֹן כָּל-בְּגָדֵי אֹן סֵלָה: ז יֵשׁוּבוּ לְעֶרְב,
 יִהְיוּ בְּכָלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנֵהִי
 תִּשְׁחַק-לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי חֲסֵדוֹ כ', יִקְדָּמֵנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֶל-תַּהַרְגֵם פֶּן-יִשְׁכְּחוּ עָמִי,
 הִנֵּיעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי: יג חֲטָאת-פִּימוֹ,
 דַּבַּר-שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגָאוֹנָם, וַיִּמְאֲלָה וַיִּמְכַּחֵשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַּחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיֵּשְׁבוּ לְעֶרְב יִהְיוּ בְּכָלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן יִנְעוֹן כ' לְאָכַל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלִּינוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבָקֶר חֲסִדָּךְ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ
 אֲזִמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצָה עַל-יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ' לְאַסְף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
 ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דִרְשֵׁתִי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג,
 מֵאֲנָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ^ה אֶחָזֶת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֶזְכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ^ט הָאִפֶּס
 לְנִצָּח חֲסִדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: ^י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל,
 אִם-קָפִץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: ^{יא} וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עָלְיוֹן: ^{יב} אֶזְכּוֹר אֲזִכִּיר ^כ מַעֲלִילִיָּהּ, כִּי-אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
 פִּלְאָהּ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
^{יד} אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָּהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַת בְּעַמּוּם עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֻלְתָּ בְּזוֹרַע
 עֲמָךְ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: ^{יז} רָאוּךְ מֵיָם אֱלֹהִים, רָאוּךְ
 מֵיָם יַחִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מֵיָם עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: ^{יט} קוֹל רַעֲמָךְ בַּגִּלְגָּל,
 הֵאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: ^כ בָּיָם דִּרְכָּהּ,
 וַשְׁבִּילָהּ וַשְׁבִּילֶיהָ ^{כא} בְּמֵיָם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ:
^{כב} נַחֲתִיתָ כִּצְאוֹן עֲמָךְ, בִּיד-מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

צ ^א תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מַעֲזֵן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: ^ב בְּמִרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתְּחַלֵּל
 אָרֶץ וַתִּבֵּל, וַיַּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ^ג תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם: ^ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוֹרָה בַּלִּילָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בפקר כחציר יחלף: ו בפקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כיכלינו באפך, ובחמתך
 נבהלנו: ח שפה שת כ' עונתינו לנגדך, עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל־ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו־
 הקה: י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורת
 שמונים שנה, ורהבם עמל ואון, כִּי־גו חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו
 בן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה־יאהדונחי
 עד־מתי, והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר חסדך,
 ונרגנה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמוחנו כימות עניתנו,
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל־עבדיך פעלך, והדרך
 על־בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
 ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו:

קה א הודו ליהוה־יאהדונחי קראו בשמו, הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שירו־לו זמרו־לו, שיחו
 בכל־נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב
 מבקשי יהוה־יאהדונחי: ד דרשו יהוה־יאהדונחי ועזו,
 בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה, מפתיו
 ומשפטי־פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:
 ז הוא יהוה־יאהדונחי אלהינו, בכל־הארץ משפטיו:
 ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: ט אשר ברת

אֶת־אֲבֹרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן,
 חֲבֹל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהֵיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתֶּהֱלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
 יד לֹא־הָנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל־תִּגְזְעוּ בְּמִשְׁחִי, וּלְנִבְיָאֵי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהַלֵּחַ לֶחֶם שָׁבָר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לַעֲבֹד גִּמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ בְּכָבֵל רִגְלוֹ רַגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה בֹּא־דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה יאהרונחי
 צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשֵּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֹּר שָׂרָיו
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפְרַר אֶת־עַמּוֹ מָאֵד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שָׁלַח
 מִטְּשֵׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוֹ־בָם דְּבָרֵי
 אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,
 וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדְעִים, בְּחֻדְרֵי
 מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיֵּלֶק, וַאֲזַן מִסָּפֶר: לֹא וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל
פְּרִי אֲדָמָתָם: לוֹ וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל-
אוֹנֶם: לוֹ וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲזַן בְּשִׁבְטָיו בּוֹשֵׁל:
לֹא שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם, כִּי-נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לֹא פָרַשׁ עֵנָן לְמַסָּךְ, וְאֵשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֵא
עֲלָיו שְׁלוֹ כ', וְלַחֵם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: מא פָּתַח צוּר, וַיּוֹצִיאוּ
מִיָּם, הֵלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קָדְשׁוֹ,
אֶת-אַבְרָהָם עַבְדּוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה
אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נְהִירוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ
אֶת-צִיּוֹן: ב על-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תָּלִינוּ בְּנֻרוֹתֵינוּ:
ג כִּי שָׁם נִשְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר-יְשׁוּעָה, וְתוֹלְלֵנוּ שְׁמֻחָה,
נִשְׁרָו לָנוּ מִנְּשִׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נִשְׁרָו אֶת-שִׁיר-יְהוָה
יֵאֱהֻדוּנָהּ, עַל אֲדָמַת גִּבּוֹר: ה אִם-אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֶזְכְּרֶנּוּ,
אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ז זָכַר
יְהוָה יֵאֱהֻדוּנָהּ לִבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֻמִּים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ: ח בַּת-בָּבֶל הִשְׁדּוּדָהּ, אֲשֶׁרִי
שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָתָ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
וְנִפֹּץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ « הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבָּל וּבְנוֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַף
 וּמַחוּל, הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנִּשְׁמָה תְּהִלָּה יְהִי,
 הַלְלוּ-יְהִי:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי מְעֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבנונו שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלֹת וְסִפַּת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִתָּ
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כָּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנָּה, דְּלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהִלָּה, וּמִרְמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בְּמָקוֹם שְׁאֵנִי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, וּבְדֶרֶךְ וּנְתִיב הַזֶּה
 תֹּאִיר עָלַי אוֹרָךְ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַבְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לַחֲשֹׁב בְּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֲשַׁבַת חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדבק במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלו אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 רמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושנים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
יאמר וְתַחַזִּירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
בְּדֶרֶךְ, וְתַשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתֵּנּוּ לַחַן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ויש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵם:

ג' פעמים

וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חֶמֶת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קוִיֹּתִי
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי:

ג' פעמים

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׂא יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

ג' פעמים

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשָׁמְרֶךָ בְּדֶרֶךְ וְלִהְבִּיאָךְ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:

ג' פעמים

חַמְלָאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי, אֲבָרָהם

וַיַּצְחֶק, וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

ג' פעמים

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות.
כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׁאֲנִי עוֹמֵד/ת כָּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לָךְ.
וְכָל מִה שְׁאֲנִי אוֹמֵר יְהִי כָאֵין וּכְאֶפֶס לַעֲמֵת כְּמִה שְׁאֲנִי
בְּאֶמֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.
כִּי הַכֹּל מִמֶּךָ, הַכֹּל נָתַתָּ לִי בָחוּן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי, תְּמוּכָתָּ בִּי,
הוֹשַׁעְתָּ אוֹתִי הַצַּלְתָּ אוֹתִי, שְׁמַחְתָּ אוֹתִי רִיפֵאתָ אוֹתִי,
שְׂמַרְתָּ עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֵתָה אֶתִּי תָמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת
מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לָךְ
תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכָל רָגַע וְרָגַע.
תּוֹדָה עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה שְׁאֲנִי נוֹשֵׁם/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודע/ת שכל מה
שמוציא ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדקדקת ומשלמות, כמו
שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודע/ת להעריך
את הטוב,

כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
היו פעמים שלא הערכתי את מה שנתת לי, ובמקום לומר
לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צו"ח ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה וְכו'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

חֲרִינִי מִקָּשֶׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּנּוּ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דָּוִד הַמְּלֶכֶךְ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' ה') כִּי הָיִיתָ מַחֲסֶה לִּי מִגְדֹּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים אֲחֶסֶה בְּסֶתֶר
בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבִלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֶיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקָבֶר, לְמַעַן שָׁמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עַבְדֶּיךָ פִּעְלֶךָ וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה, וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מהאר"י זלה"ה

רבוּן העוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אֵב הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוָיָה,
שֶׁקִּבְּרָתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ
חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ,
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כָּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטֹּאתֵינוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהִי עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ.
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לִבֵּנוּ לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתָךְ,
וְתִקְשִׁיב אֲזָנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתָּח לִבֵּנוּ הָעֵרֶל
בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִיָּה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמָתָנוּ
בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים
אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם. וּזְכוֹתָם וּזְכוֹת
אֲבוֹתָם וּזְכוֹת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ
לְבַל נִפְשַׁל בְּדִבְרִים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוֹתָם תִּתֵּן עֵינֵינוּ בְּמַה
שָׂאֵנוּ לִלְמֹדִים. כִּמְאֹמֶר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי
וְאִבִּטָּה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. כִּי יְהוָה

יֵאֱהֹדְנֵהוּ יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּיו דַּעַת וְתִבְנוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתָּרְתָּא
וְגַלִּי רְזִיָּא. יְהֵא רַעְוָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְפָּרָא
מַלִּין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכָתוּב, וְאַנְכִי
אַהֲיָה עִם פִּיד וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלָאִין דְּאוּרִיתָא
מְפּוּמָא דְּרִישָׁא דְּמִתִּיבְתָּא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
אֲמֵן, סְלָה:

וְנִתְּהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה
לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
וְאַבְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הֲרִינִי מְקַבֵּל עָלִי מַצּוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבָת לְרַעְךָ
כְּמוֹךְ, וְהֲרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהֲרִינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר
הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פ"ב (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
[יְשׁוּעָת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחֲזִקְהוּ
[וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו
וּשְׁס"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאֲרִיךְ יָמָיו
וּשְׁנוֹתָיו בְּנְעִימִים] [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים ...] אֲמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי
שְׂמִינִימִים בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִינִיךָ לְגִמְעַ שְׁמִים וְלִיסֵד אֶרֶץ",
לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הָרִיסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְׁכִּינָה
הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנוֹ
יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִים בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא
שְׁכָתוֹב "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְבָּנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַע־עֶשְׂרִים כְּאֹרֶךְ שְׁבַע־עֶשְׂרִים הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב־י
הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיחָה, יַעֲמֹד לָנוּ
לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוֹפּוֹ כְּרָצוֹנוֹ וּכְרָצוֹן
יִרְאָיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יָדָהּ
תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוַעְתָּהּ מְהֵרָה תַּצְמִיחַ, לְעֵלּוּי
שְׁכִינָתָה עֲזוּנוֹ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹרֶךְ יְהוָה
יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחֲרָה וְנִשְׁמוֹ
אַחֲרָה, אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסְחַת הַתַּפִּלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׂמִינִימִים לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ
הַזֶּה וְיִהְיֶה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתַּנְאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְמַדְנוּ
תּוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטִיחַ הַנְּבִיא

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
[עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלָּל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.
בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֵלָה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ.
וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמַחְנוּ בְּתַקְנוֹנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ
לְתוֹכֵנוּ, וְהָשִׁב בְּהֵנִים לַעֲבוֹדָתָם וְלוֹיִים לְדוֹכָנָם
לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגֻיְיָהֶם. וּמִלֵּאָה
הָאָרֶץ יַדְעָה אֶת יְהוָה יֵהוּדָה יֵאָהֲדוּנָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן.
(ס"ח)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג" מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נָהָר יַיָּחֲרֵב וַיִּבֶשׁ,
(שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ וְהִיא
יִבֶּשֶׁה, צוֹנְחִים הַבָּנִים לְמַטָּה בִּיחּוּד וְאוֹמְרִים שָׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וַאֲיֵין קוֹל וַאֲיֵין עוֹנָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (משלי א כח) אֵין
יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נבְּרָא כָּלל בְּעוֹלָם

וְכִךְ מִי שֶׁגִּזְרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבָלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגִזְרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהֶן,
וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָּא פֶּשֶׁט בִּתּוֹרָה וּבִתְלֻמּוֹד, בְּוֹדֵאֵי
כְּבָלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן מֵאוֹתוֹ נָהָר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבָלוֹ הַחֲזִיר
הָעוֹלָם לְתֹהוּ וּבֹהוּ, וְגִזְרֵם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֵּאמֶר אֱלֹהֵי"ם תִּדְרָשׁא הָאֶרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),
אִמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר: אֲבָא, וְהִירִי קָרָא לוֹ יִבֶּשֶׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה
לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה
המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ,
ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים,
זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לַיַבֶּשֶׁה אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה
הַמַּיִם קָרָא יָמִים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב
בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים
ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו
הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו
ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד
הוציא למינהו את כל אחד כראוי. עץ פרי - זה
תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד כראוי
(כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה
צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה,
שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה
ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו
בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו
החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל
אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את
המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּרֵ"א שֶׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שִׁבְתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר (שמות לא): "וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שַׁבָּת, כְּגַד
 הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. "לְדִרְתָּם", מֵהוּ
 לְדִרְתָּם? אֵלָּא זָכָא הוּא מִי שֶׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בַּשַּׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֶּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שִׁשּׁוּרִים שְׁנִיָּהם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּגַד שְׁתֵּי כָלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹד, בָּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֱמָצְעִי - תְּפֹאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהְרָה יוֹצֵא מֵעֵד" לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית
 ב'). וְנִהְרָה, יֵשׁ נִהְרָה וְיֵשׁ נִהְרָה, יֵשׁ נִהְרָה הַנִּקְרָא נִהְרָה פְּלִגְיוֹ,
 וְיֵשׁ נִהְרָה הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר
 (ישעיה סד) "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ", זֶה הַנִּהְרָה
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹכֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאֱמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה, וּמִגִּיעַ עַד צְדִיק - יְסוֹד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגָנָה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה. וְכֵּן
הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב
שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֶנֶם,
שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שֶׁכָּל מִי
שֶׁכּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלִּיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
מְלָאכוֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מַלְקִיּוֹת חֹסֵר
אַחַת בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלָּל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי
הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שֶׁאֵלּוּ הַמְּלָאכוֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מַלְקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים, הֵם
עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שֶׁעוֹקֵר
חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמַנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמַרְשׁוֹתוֹ,
כָּאֵלּוּ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכָרִיָּה. מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לַעֲקוֹר
נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת שְׁלָה וּמַנִּיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְגָלוּ לְאֶרֶץ נְכָרִיָּה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הָרָבִים, וְכֵן הוּא מִי
שֶׁמּוֹעֵל בָּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁלּוֹ וּמַעְבִּיר כַּח לְרִשׁוֹת
נְכָרִיָּה. שְׁבַת־א"י הוּא טַחּוּל, חֶמ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמָרָה,
שְׁבַת־א"י עָלָיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
בּוֹ אֲבָל נִחְשִׁים וְעֲקָרִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעֶרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנֵי בָּבֶל, וְהִרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְּבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֵאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מָקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבִרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּיִךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ", נֵעַל מִטְנֶפֶךָ שֶׁל טָפָה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמֶרֶת הַשְּׂכִינָה: "פְּשִׁמְתִּי אֶת בִּתְנִיתִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רִגְלֵי אֵיכָכָה אֲטַנְפֶּם", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בְּגָד וּבִמְאָכָלִים, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (ותיקון"י תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישין, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמֵר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאֵין מַחְשָׁבָה אוֹ תַּפְסִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שֶׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מִתְכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שֶׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיַּחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שֶׁמִּבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלּוּ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדָּרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שֶׁמְנַהֵג לָהֶם. וְאֵין מִי שֶׁמְנַהֵג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צֶדֶד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שִׁמְהֵם פּוֹרְחִים נִשְׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכִמְהָ גּוֹפִים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שֶׁנִּקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִּי הַלְבוּשִׁים שֶׁמְכַסִּים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֹסֵד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצָּח וְהוּד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיו. יְסוֹד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שֶׁבַעֲלָ פֶה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻקָּה הִיא הַמַּחֲ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שֶׁבְּפָנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֻקָּה וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לִּי אֶלְקִינִי. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמָר מִגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שְׁמַנִּיחִים עָלָיו תְּפִלִּין, ובנִשְׁמָה הפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת הָא וְאוֹת הָא, שהוא דֶּרֶךְ אֲצִילוֹת, והוא מִשְׁקָה אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוֹתָיו וְעֲנָפָיו, כְּמִים שֶׁמִּשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, ומתְרַבֶּה ומתְגַדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן הָעוֹלָם, אֵתָהּ הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאֵתָהּ מִשְׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרָאִים אֵילָן, בְּנִבְיַעַת הַמַּעֲיָן, וְאוֹתוֹ אֹר הַמַּעֲיָן הוּא כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, שֶׁהוּא חַיִּים לְגוֹף. וּבֶךְ אֵין דְּמִיּוֹן, וְאֵין דְּמוּת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנִּבְרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים. וּבְרָאֶת שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְהוֹצֵאתָ מֵהֶם שֶׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְאָרֶץ בְּרָאתָ אֵילָנוֹת וְדִשָּׁאִים, וְגֵן עֵדֶן, וְעֶשְׂבִּים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדֹגִים וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַפִּיר וּלְהוֹדִיעַ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים, וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵיךְ נִכְרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵין מִי שִׂידֹעַ וּמַשִּׁיג בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל. וּבִלְעֲדֵי אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין יְחוּד בְּעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵתָהּ נִכְרַ וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל כָּלֵם, וְלִכָּל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבִשְׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאָכִים. וְאֵתָהּ אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שֶׁאֵתָהּ הוּא מְמַלָּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בִּשְׁמוֹת. וְאֵתָהּ הוּא הַמְּשַׁלֵּם וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלֵם וְכֹאשֶׁר אֵתָהּ מִסִּיר אֶת הַשְּׁפָעֶתָךְ מֵהֶם, יִשְׁאֲרוּ כָּל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה. אֵתָהּ הוּא חָכֵם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה בִּסְפִירוֹת, אֵתָהּ הוּא מִבִּין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בִּסְפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֲלֹא הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעַנּוּ תִּקְפָּךְ וְחֻזְקָךְ לְבְנֵי אָדָם. וּלְהִרְאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵּג הָעוֹלָם בְּדִין וּבִרְחֻמִּים, שֶׁהֵם צָדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צָדֵק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֶת. הֵין צָדֵק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכָּל לְהִרְאוֹת

אִיךָ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אָבֵל לֹא שָׁיֵשׁ לְךָ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין
וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמַּדּוֹת כָּלֵל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים עַל יְדֶךָ שֶׁהָרִי
רְשׁוֹת נִתְּנָה לְךָ לְגִלּוֹת רָזִים נִסְתָּרִים עַל יְדֶךָ, מִה שֶׁלֹּא
נָתַן רְשׁוֹת לְגִלּוֹת לְשׁוֹם בֶּן אָדָם עַד עֵתָה. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח
וְאָמַר: לְךָ ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוֹלָה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,
וְהַנִּצָּח, וְהַהוּד. כִּי כָל – יְסוֹד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ ה' הַמַּמְלָכָה
– מַלְכוּת. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. עֲלִיּוֹנִים שְׁמַעוּ, אֱלוֹ יִשְׁנֵי
חֻבְרוֹן, וְהַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְכֶם. "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ
שׁוֹכְנֵי עֵפְרָיִם", הֵם אֱלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֹר", וְאִינִם קְרוּיִים מֵתִים אֲלֵא
יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁהָ
הַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן, אֵתָהּ וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה וּלְעוֹרֵר אֶת
הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוֹת, שְׁעַד עֵתָה, הַצַּדִּיקִים כָּלֵם
רְדוּמִים, וְשִׁינָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת,
לְנֶגֶד הַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי
עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדֵי דּוּפֶק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ,
וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחֲסָם, פִּתְחֵי לִי אֲחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי".
שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֲוֹנְךָ בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי
רֹאשִׁי מִלֵּא טַל וּמִדְּוַע מִלֵּא טַל? אֲלֵא אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֵת הַשְּׂכִינָה חֲשִׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעָלִיתִי
לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעָלִיתִי לִישׁוּבִי – יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל
מַעְלָה? אֵין זֶה כֶּף, שֶׁבְּאַמֶּת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת
בְּגָלוֹת! הָרִי לְךָ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה
בְּגָלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלֵה וְהַחַיִּים שְׁלֵה הוּא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוּא
סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת נא"ו אוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה
שֶׁאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֲלֵא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת נא"ו עָלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֻשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הַזֶּה מְמַלֵּא אֶת הַשְּׂכִינָה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חזן, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שפאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לרדף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הפה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הפה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לדרך אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

